

Giả Heo Ăn Thịt Hồ Ly

Contents

Giả Heo Ăn Thịt Hồ Ly	2
1. Chương 1: Sinh Ly Tử Biệt	2
2. Chương 2: Sư Phụ Ca Ca	5
3. Chương 3: Hồi Úc Lần Đầu Gặp Gỡ	8
4. Chương 4: Lần Đầu Giao Đầu	10
5. Chương 5: Đăng 4p Của Đại Học C	12
6. Chương 6: Huyền Thể Thương Mang	15
7. Chương 7: Hoang Thành Minh Nguyệt	18
8. Chương 8: Mm Cứu Đại Thần	21
9. Chương 9: Ân Nhân Cứu Nhân	24
10. Chương 10: Mạch Nước Ngầm Mạnh Liệt	28
11. Chương 11: Trang Bị Jp	31
12. Chương 12: Sư Phụ Đến Trễ	34
13. Chương 13: Kịch Chiến Np	37
14. Chương 14: Mặc Vũ Lưu Thương	41
15. Chương 15: Tổng Thụ, Công Chúa	44
16. Chương 16: Đánh Là Thương, Mắng Là Yêu	47
17. Chương 17: Bằng Mặt Không Bằng Lòng	50
18. Chương 18: Bỉ Ngạn Trà Hoang	53
19. Chương 19: Thảm Kịch Ở Căn Tin	58
20. Chương 20: Tôi Sẽ Phụ Trách	62
21. Chương 21: Nhân Yêu Bức Hôn (thượng)	67
22. Chương 22: Ngoại Truyện 1: Nam Nữ Cùng Trả Lời 100 Câu Hỏi (1-50)	68
23. Chương 23: Nhân Yêu Bức Hôn (hạ)	77
24. Chương 24: Ngoại Truyện 1: Nam Nữ Chính Cùng Trả Lời 100 Câu Hỏi (50-100)	79
25. Chương 25: Hà Nhân Bất Thức Phong Tào Quân	87
26. Chương 26: Vô Tình Gặp Gỡ Minh Chủ	90
27. Chương 27: Ghé Sô Pha Nữ Vương	92
28. Chương 28	95
29. Chương 29: Jq Ở Phòng Tự Học	96
30. Chương 30: Ngoại Truyện Nhỏ	99
31. Chương 31: Không Thịt Không Vui	100
32. Chương 32: Triền Tình Cổ	106
33. Chương 33: Tái Xuất Giang Hồ	108
34. Chương 34: Xóa Nick Tự Sát	111
35. Chương 35: 4p Tập Hợp	114
36. Chương 36: Ngoại Truyện: Bức Tranh Kế Hoạch Hóa Gia Đình Biến Mất	117
37. Chương 37: Giờ Nghỉ Trên Sân Bóng	118
38. Chương 38: Tình Yêu Cấm Kị	123
39. Chương 39: Nguyệt Nhi Nương Tử	126
40. Chương 40: Ngoại Truyện — Mỹ Nhân Như Rắn Rết	130
41. Chương 41: Ngoại Truyện Của Ngoại Truyện — Ác Ma Và Thiên Sứ	133

42. Chương 42: Khi Tiếc Người Trước Mắt	133
43. Chương 43: Nhất Thời Xúc Động	138
44. Chương 44: Công Trình Mặt Mũi	140
45. Chương 45: Gặp Mặt Cầu Huyết	142
46. Chương 46: Cùng Về Nhà	145
47. Chương 47: Trả Thù Bạch Y	148
48. Chương 48: 4p Phong Vân Lục (ghi Chép Phong Vân Của 4p) (Phiên Bản Ái Muội)	151
49. Chương 49: 4p Phong Vân Lục (Phần Cuối)	154
50. Chương 50: Ngoại Truyện - Bài Phỏng Vấn Sau Khi Đọc Kiệt Tác Của Sơ Du	155

Giả Heo Ăn Thịt Hồ Ly

Giới thiệu

Chồng cũ của nữ đại thần vứt bỏ nữ đại thần để chui vào vòng tay ôm ấp của nữ tiểu tam đàn dòn, n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gia-heo-an-thit-ho-ly>

1. Chương 1: Sinh Ly Tử Biệt

“Tiên Ma Liệt Truyện” vì có chế tác tuyệt đẹp, nên được xem như là xu hướng chủ yếu trong trào lưu Game Online hiện nay. Trong trò chơi chia làm ba thế giới là tiên, ma và người phàm, trước mắt tạm thời có chia ra bản đồ của Phàm Giới và Tiên Giới, có thể chọn lựa một trong tám loại nhân vật: kiếm khách, đao khách, thích khách, dược sư, đạo sĩ, thợ thủ công, vũ nương, nhạc công. Chịu ảnh hưởng của tiểu thuyết võ hiệp, Lê Duyệt vốn có cảm tình với kiếm, lúc trước vào trò chơi liền không chút do dự chọn kiếm khách, lúc chọn ID đã lấy tên có âm đọc gần giống với tên mình: Cửu Lê Nguyệt Lạc.

Trở về phòng ngủ, vừa vào cửa đã ném túi sách mở máy tính, trong quá trình khởi động máy, thuận tay rót ly nước, Lê Duyệt kéo ghế dựa ngồi xuống máy tính: “Ồ, thời tiết thật sự là càng ngày càng lạnh nha.....” Tay cầm ly nước ấm, nhìn thấy hình ảnh “Tiên Ma Liệt Truyện” hiện ra, liền đặt ly nước xuống, mở trang, nhấp vào biểu tượng trò chơi, đăng nhập.

Vừa đăng nhập xong, liền thấy hệ thống hiện ra một cửa sổ.

[Hệ thống]: người chơi Cửu Lê Nguyệt Lạc vì ham mê võ học, không lo giúp chồng dạy con, nên phu quân Âm Dạ Huyết Hải gửi đơn ly hôn cho bạn, tiếp nhận hay từ chối?

Thói quen là một thứ rất đáng sợ, cô thực không phải có ý ẩn tiếp nhận, chỉ là trong lúc Cửu Lê Nguyệt Lạc và Âm Dạ Huyết Hải còn là vợ chồng, thường xuyên có mấy cửa sổ lấy thuốc, đổi trang bị hay làm nhiệm vụ gì đó hiện ra, ẩn ‘tiếp nhận’ ẩn quá thuận tay, nhất thời không thay đổi được!

Vì thế Lê Duyệt theo quán tính thuận tay ẩn tiếp nhận.....

[Thế giới] Thông báo hệ thống: người chơi Âm Dạ Huyết Hải và Cửu Lê Nguyệt Lạc tình cảm tan vỡ ly hôn trong hòa bình, từ đó phu thê ân đoạn nghĩa tuyệt, xa cách chân trời, mỗi người tự tìm tình yêu khác....

Tin tức vừa hiện lên, giống như một trái bom dội xuống mặt nước phẳng lặng, vừa rơi xuống nước đã bùng nổ, kênh thế giới lập tức giống như nước đun sôi, sôi trào....

[Thế giới] Mỗi Ngày Hi Vọng: Tôi nhìn thấy cái gì? Tôi nhìn thấy cái gì?! Đại thần Cửu Nguyệt ly hôn!!

[Thế giới] Nội Mạc Đắc Thủ: Khẩn thiết yêu cầu người biết rõ sự tình báo tin tức!! Bỏ số tiền lớn tìm kiếm tin tức!!!

[Thế giới] Không Thiếu Tiền Thiếu MM: Nhất định là đại thần không đành lòng nhìn thấy tôi đơn độc một mình không có MM làm bạn quá tịch mịch, đi theo tôi! Các đồng chí, chúc phúc cho chúng tôi đi!!

[Thế giới] Lão Tử Lưu Luyện Cửu Nguyệt: LS trào cao!! Cửu Nguyệt là của lão tử!!

[Thế giới] Thiên Kiều Bá Mị: LS, LLS cướp đoạt cái gì, các người không biết Cửu Nguyệt là nhân yêu sao?

[Thế giới] Lão Tử Lưu Luyện Cửu Nguyệt: Thiên Kiều Bá Mị báo IP đi, mở PK! Lão tử X người! Chửi bới Cửu Nguyệt đều phải chết!!

[Thế giới] Tương Du Đảng Đệ Nhất Thế Giới: Hưởng ứng lời kêu gọi của Đảng và nhân dân, Tương Du Đảng đến xem náo nhiệt....

[Thế giới] Khanh Quốc Tình Thánh: Mị Mị MM, để cho GG an ủi tâm hồn bé nhỏ bị tổn thương của em.....Nữ nhân là dùng để thương yêu chứ không phải để P....

[Thế giới] Chăm Chỉ Học Tập Các Cao Thủ: Tôi thấy rất lạ, Cửu Nguyệt Đại Thần sao có thể ly dị trong hòa bình, dù thế nào cũng phải băm vằm kẻ phụ lòng kia chứ....

Căn cứ theo quy định của game “Tiên Ma Liệt Truyện”, người chơi có thể đơn phương đưa đơn ly hôn cho vợ/chồng của mình, nếu đối phương tiếp nhận, quan hệ hôn nhân lập tức được giải trừ, nếu đối phương ần từ chối, hệ thống sẽ cho hai bên bốn tiếng đồng hồ để thảo luận tư tưởng, tự giải quyết, lựa chọn chia tay trong hòa bình hay giải trừ việc ly hôn; sau bốn giờ vẫn chưa thống nhất, hệ thống sẽ mở ra hình thức sinh ly tử biệt, hai người sẽ bị truyền tống đến đỉnh núi phía sau miếu Nguyệt Lão để tiến hành PK, người thắng sẽ quyết định quan hệ hôn nhân có tiếp tục tồn tại hay không, bên thua sẽ bị rút một cấp, tổn thất 10% tiền tài + ngẫu nhiên có thể rơi ra một trang bị trên người. Hệ thống Sinh ly tử biệt được người chơi công nhận là dùng để bảo vệ ích lợi của người chơi cấp cao, phòng ngừa bởi vì say mê thăng cấp mà lạnh nhạt kiểu thê dẫn đến nội bộ nảy sinh mâu thuẫn.

Trở thành phu quân của nữ đại thần đệ nhất thiên hạ là chuyện cực kỳ nở rộ, Âm Dạ Huyết Hải cũng từng cho rằng như thế. Nhưng mà đâu phải mọi chuyện trên đời đều chiều theo ý người, ngoại trừ cảm giác lằng lằng lúc ban đầu, Âm Dạ Huyết Hải phát hiện ra vấn đề nghiêm trọng.

Từ khi cưới vị LP* bư hân này, liền thường có người hoặc lấy danh nghĩa đấu giao hữu hoặc trực tiếp khiêu khích, gửi thư quyết đấu ình. Âm Dạ Huyết Hải luyện đao khách, công kích cao, phòng ngự cao, máu nhiều, thêm những trang bị mà Cửu Lê Nguyệt Lạc cho, cực kỳ chiếm ưu thế khi PK, các đồng chí này có thể là nghĩ “Phu quân của đại thần có phải cũng là đại thần không”, hoặc ghen tị, hoặc tò mò, hoặc nhàm chán không có việc gì làm liền khiêu chiến, kỳ thực trên bản PK hân cũng có chút danh tiếng, hiện tại là xếp hạng thứ mười mấy.

Phiền phức nhất là.... Âm toán sau lưng. Hơn nửa tháng nay, trường đại học của Cửu Lê Nguyệt Lạc diễn ra kỳ thi cuối kỳ, có khi cô không lên tuyến. Mà khoảng từ mười ngày trước, mỗi ngày chỉ cần Âm Dạ Huyết Hải xuất hiện một mình, sẽ gặp thích khách đến ám sát!

Khi phát động ám sát, thích khách sẽ kích hoạt trạng thái ẩn thân thần tốc, hung mãnh tiến đánh đối thủ, khó lòng phòng bị, mau mà Âm Dạ Huyết Hải ý vào mình là đao khách cấp 52 máu nhiều, công kích, phòng ngự cao, có thể chịu được lần công kích đầu tiên, nhanh chóng thêm máu, nhân tiện trở tay ột đao, khiến cho thích khách không kịp thời rời khỏi phạm vi công kích bị mất nhiều máu hoặc trực tiếp nằm ngay đơ. Có người kêu thích khách tới ám sát mình cũng không có gì kỳ quái, phạm là cao thủ không thể không có kẻ thù, trên thực tế trong thời đại hỗn loạn của Xuân Thu Chiến Quốc kia, chính mình và rất nhiều người

chơi đều từ trong biển máu bước ra, chỉ là.....Lần này đến thường xuyên như vậy thật không bình thường, mà tổ chất của thích khách, tuyệt đối đứng đầu.... ..

Vì thế trong hơn mười ngày này, Âm Dạ Huyết Hải rất không may bị giết hai lần, một lần là bị ba thích khách đồng thời công kích, vây đánh ở giữa, một lần khác là để cho hắc chân chính thấy được sự chênh lệch giữa mình và cao thủ đứng đầu, tất cả công kích chỉ xảy ra trong một cái chớp mắt, để cho đao khách tự hào là máu nhiều hoàn toàn bị thích khách dùng chủy thủ một kích mất mạng, cho đến chết hắc cũng chưa chạm được tới góc áo của đối phương.....cho đến khi đối phương từ trong sương khói trở về thành hắc mới biết đối thủ chỉ có một người.... ..

Rồi sau đó, hắc nhận được một tin tức được hệ thống dùng bồ câu gửi tới.

“Chồng của Cửu Nguyệt, chỉ thường thôi.... .. Một ngày các hạ không rời khỏi, lệnh ám sát Cửu Châu một ngày không rút lại, mong rằng hãy suy nghĩ cho kĩ.... ..”

Cái sự tự tin mà Âm Dạ Huyết Hải vẫn luôn khẳng khái giữ lấy, đến khi nhìn thấy lệnh ám sát Cửu Châu kia, liền hoàn toàn tan vỡ.... .. Hắc thật sự không thể chịu nổi những ngày như thế nữa! Hắc vào trò chơi là để giải trí hưởng thụ, không phải tới để chịu tội, hắc còn chưa có kiên cường dẻo dai đến mức từ trong thống khổ khi bị ngược đãi cảm nhận được sự sung sướng của việc cử tử nhất sinh! Bởi vị trí của Cửu Lê Nguyệt Lạc trong bảng xếp hạng cao thủ PK rất khủng bố, nên lần này Âm Dạ Huyết Hải đề xuất ly hôn là muốn đánh cuộc một lần, thậm chí còn đã chuẩn bị xong tư tưởng sẽ bị rút cấp..... Bởi vì cho dù hệ thống sinh lý tử biệt không hợp lý, nhưng vẫn nhẹ nhàng hơn lệnh ám sát Cửu Châu kia!!

Thích khách, công kích, phòng ngự, máu không bằng đao khách, công kích, phòng ngự, khí lực không bằng kiếm khách, khí lực, may mắn, trí lực không bằng đạo sĩ, chỉ có tốc độ và khả năng sát thương ột chút, đã từng được ví von là hệ phụ trợ giữa bốn hệ công kích lớn, trong trò chơi chủ tài khoản cấp 20 đã bị mọi người phong là cực phẩm gân gà (làm việc vô bổ), trừ bỏ có danh hiệu để chơi đùa, thể nghiệm khoái cảm khi mặc trang phục màu đen bó sát chạng trồn nhanh như Ninja, không có tác dụng thực tế nào. Cho đến khi ẩn thân và mặc nạ xuất hiện.....

Đại khái là GM là phát hiện thích khách không được hoan nghênh, vì thế đã cập nhật bản mới, từ cấp 30 trở lên thích khách sử dụng kỹ năng ám sát có kỹ năng ẩn thân 0.5 - 1 giây. Đối với những tiểu thái bạch (ý nói những người chơi không giỏi) mà nói, 1 giây lướt qua rất nhanh, nhưng đối với cao thủ đứng đầu mà nói, là đủ để giết người trong vô hình.

Vì thế trong một đêm thích khách từ nghề không người hỏi thăm trở thành món hàng được người người cướp đoạt, rồi sau đó giang hồ liền rơi vào vòng lẩn trốn đánh lén, giết người, ám sát, bị giết, báo thù, bang đầu đầy mưa gió máu tanh (đoạn lịch sử này được người chơi gọi là thời đại Xuân Thu Chiến Quốc đầy hắc ám trong “Tiên Ma Liệt Truyện”).... ..

GM lại mất hứng, chúng người chơi cho rằng những người có giá trị tội ác cao đồng nghĩa với có được vinh quang tột đỉnh, mà những con quái GM vất óc đắp nặn, những nhiệm vụ mà tổ thiết kế cố gắng tạo ra ra lại bị đám người SB giết người đến đỏ mắt kia vứt sau đầu, quả thực đi ngược lại với tôn chỉ sáng tạo ra xã hội hài hòa và hạnh phúc của GM!

Vì thế hệ thống lại nâng cấp, hệ thống sẽ phát ngẫu nhiên ỗi thích khách một đạo cụ, thích khách thường sử dụng kỹ năng ám sát thì phải đeo mặt nạ (có chức năng ẩn ID), màu sắc mặt nạ khác nhau đại biểu cho các tổ chức ám sát khác nhau, NPC của các tổ chức ám sát tiếp nhận ủy thác ám sát của người chơi, người chơi sau khi trả nguyên bảo cho tổ chức ám sát, NPC sẽ tùy theo độ khó dễ của nhiệm vụ mà giới hạn cấp bậc tương ứng cho thích khách, sau khi thích khách tiếp nhận nhiệm vụ, kỹ năng ám sát sẽ được mở ra.

Mà Âm Dạ Huyết Hải bị người ta hạ lệnh ám sát Cửu Châu rất không khéo chính là lệnh ám sát cao cấp nhất, do chín tổ chức ám sát lớn tạo thành đồng minh đuổi giết mục tiêu cho đến khi bị luân bạch.....

Âm Dạ Huyết Hải vạn lần không nghĩ tới Cửu Lê Nguyệt Lạc vậy mà lại không chút do dự tiếp nhận đơn ly hôn. Dựa vào giao tình bọn họ có được trong vài tháng kể vai sát cách chiến đấu, dựa vào sự hiểu biết của hắc với cô, sao cô có thể nghe lời bình tĩnh tiếp nhận sự thật là mình bị bỏ như thế! Đang lúc hắc cho rằng mình đang sống trong ảo cảnh, do dự có nên ân cần hỏi thăm Cửu Nguyệt ‘em bị trộm acc sao’, thì dưới màn hình nhảy ra một hàng chữ:

[Thì thầm] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Âm Dạ, đừng nói với tôi là, bởi vì trời lạnh, tay anh trơn nên ấn sai nút nhà.....

Quả, quả nhiên là hỏi đến! Cho dù biết là trốn không được, Âm Dạ Huyết Hải vẫn hi vọng mặt đất lập tức xuất hiện cái hố, trên cây xuất hiện hang động để hấn chui vào, hoặc là hệ thống nâng cấp cho đao khách trong kỹ năng ẩn thân! Hấn, hấn muốn giống như đà điểu, không muốn đối mặt a.....Cũng không thể không trả lời.....Hấn biết nói ra miệng thế nào đây! Nghĩ đến Âm Dạ Huyết Hải hấn ở trong trò chơi mặc dù không tính là một thể hệ đại thần lật tay làm mây úp tay làm mưa, nhưng ít nhất cũng được xưng là cao thủ đao khách tác phong mạnh mẽ, thao tác xuất sắc, muốn hấn nói một nam tử hán như hấn phải chịu khom lưng trước lệnh ám sát Cửu Châu, LP của hấn bị theo đuổi điên cuồng, bị bức đến mức phải ly hôn..... a..... Nguyên nhân này thực quá phá hỏng tôn nghiêm đàn ông, vô luận như thế nào cũng không thể để cho Cửu Nguyệt biết! Nghĩ thư thế:

[Thì thầm] Âm Dạ Huyết Hải: Tôi bị người ta hạ lệnh ám sát Cửu Châu, không muốn làm liên lụy đến cô....
...

Lời này thật là đầy tính nghệ thuật, còn cố ý biểu đạt sự quan tâm chân thành của chính mình, cảnh giới cao nhất của việc nói dối chính là thật thật giả giả thật thật.....Ách, trong mấy tháng dưới sự dạy dỗ của người nào đó.....Câu gần mực thì đen thật có đạo lý, nhớ ngày đó mình là một thanh niên chính trực thuần khiết a.....Âm Dạ Huyết Hải vô cùng thỏa mãn với cái khó ló cái khôn của chính mình.

*LP: Life point, khi hết LP thì người chơi sẽ chết

MM: phiên âm tiếng trung là Mei mei, nghĩa là muội muội, em gái.

GG: Phiên âm tiếng trung là Ge ge, nghĩa là ca ca, anh trai.

2. Chương 2: Sư Phụ Ca Ca

[Thì thầm] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Lệnh ám sát Cửu Châu?! Là cái lệnh ám sát Cửu Châu trong truyền thuyết mà nạn nhân chỉ có thể yên lặng rơi lệ, thê lương nhìn thi thể của mình bị luân bạch kia?! Âm Dạ, RP của anh thật quá tốt.... ..

Đúng vậy a, từ ngày bị cô tự mình chọn lựa, lão tử đã từ một người bình thường mà bắt đầu trở nên cẩu huyết cộng thêm kích thích bất đắc dĩ cộng thêm bư hấn, thực quá RP....Âm Dạ Huyết Hải rửa thầm trong lòng.

[Thì thầm] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Âm Dạ, anh đắc tội với tên thổ hào RMB nào rồi hả? Lệnh ám sát Cửu Châu tới 6000 đồng lận nha, hận sâu như thế..... Không phải là anh tịch mịch khó nhìn rồi lại đi trèo tường lừa cô gái lê hoa hải đường nhà nào đó chứ? Ai, gần đây tôi vì bận rộn bài vở mà lạnh nhạt với anh, anh lại là tráng niên dục hỏa khó nhìn.... ..

Lúc này đang là giữa trưa, Âm Dạ Huyết Hải vốn là ru rú trong phòng ngủ mở máy tính ăn mì ăn liền, nghe vậy nhìn không được phun ra, đáng thương àn hình lọt vào phạm vi công kích của mì ăn liền, độ rõ nét -30%...KAO! Âm Dạ Huyết Hải thầm rửa một tiếng, chạy tới bàn bên cạnh lấy cuộn khăn giấy lau chùi màn hình. Khi màn hình sáng bóng trở lại thì hiện lên vài câu nhắn:

[Thì thầm] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Thật muốn nhìn thấy lệnh ám sát Cửu Châu trong truyền thuyết nha.....Vốn rất muốn nổi giận với dũng khí đưa đơn ly hôn của anh, muốn bỏ cũng nên là tôi bỏ anh mới đúng! Bất quả, xem như là do anh quan tâm tôi, ID ‘Âm Dạ Huyết Hải’ cho tôi mượn chơi vài ngày đi, tôi sẽ tha thứ cho anh!

Vì ảnh hưởng đến sự cân bằng của trò chơi nên những đạo cụ đặc biệt tất phải có điều kiện sử dụng nghiêm khắc, muốn hạ lệnh ám sát Cửu Châu cần phải tiêu phí 600 kim nguyên bảo, tương đương 6000 nhân dân tệ, mà xét thấy trong lúc thích khách ám sát cao thủ, nếu cấp bậc và trình độ thao tác chênh lệch quá lớn, bị đối phương hành hạ đến chết, liên tục bị giáng cấp tự động, sẽ ảnh hưởng đến cấp bậc của thích khách;

mà người chơi có đẳng cấp càng cao, thường càng là những người trung thành với trò chơi nhất, khó từ bỏ được khoảng thời gian và tiền bạc đã đổ vào trò chơi, đuổi giết luân bạch những người chơi đẳng cấp cao như thế, khó tránh khỏi làm cho trái tim của những người chơi lạnh giá.....

Bởi vậy sau khi suy xét lợi ích nhiều mặt, “Tiên Ma Liệt Truyện” quy định, lệnh ám sát Cửu Châu không thể sử dụng với những người chơi trong năm thứ hạng đầu của bảng xếp hạng cao thủ giang hồ, cho nên Cửu Lê Nguyệt Lạc gặp trở ngại ở chỗ là cao thủ được hệ thống bảo vệ, đã âm mưu tiếng tăm của lệnh ám sát Cửu Châu rất lâu, lại không có cơ hội chạm đến tiêu chuẩn đó!

Giờ phút này Âm Dạ Huyết Hải đã khắc sâu cảm nhận cái gì gọi là tự đào hầm chôn mình, tự tạo nghiệt không thể sống.... Đã ly hôn, căn cứ vào điều kiện mà người chơi thổ hào RMB kia đặt ra cho hệ thống, lệnh ám sát Cửu Châu giờ phút này đã tự động giải trừ.... Là hẳn xem nhẹ sự BT của Cửu Nguyệt, dựa theo sự hưng phấn khó nén trong lời nói của cô không khó nghe ra, cái lệnh ám sát Cửu Châu mà mọi người nghe thấy đều biến sắc né tránh không kịp trong mắt cô nó lại tượng trưng cho chiếc chìa khóa mở ra một khu vui chơi thám hiểm thần kỳ.... Lần này nên từ chối thế nào đây? Nói dối thực sự rất phiền toái, một lời nói dối thành công, phải cần thêm những lời nói dối khác để che giấu.....

Âm Dạ Huyết Hải nhớ lại, tay chậm chạp gõ lên bàn phím: Có thể đổi điều kiện được không? Nhưng nghĩ đến cá tính của người kia, vẫn quyết định xóa câu này, sửa thành:

[Thì thầm] Âm Dạ Huyết Hải: Là lỗi của tôi trước, cô muốn chơi acc của tôi như thế nào cũng được, chỉ là bạn bè quý nhau ở chỗ thẳng thắn thành khẩn, tôi dè dặt thế nào cô cũng sớm thấy rồi..... Tôi đưa cho cô ID trước, cô liền thỏa mãn cho tôi nguyện vọng cuối cùng của người sắp chết đi! Không thấy chân dung của cô tôi chết không nhắm mắt!

Server này mở tới nay cũng đã gần một năm, khuôn mặt của Cửu Lê Nguyệt Lạc thì cả Cửu Châu trong “Tiên Ma Liệt Truyện” đều không ai biết. Bất luận là nguyên nhân nào, có thể khẳng định chắc chắn, ảnh chụp đã được Cửu Lê Nguyệt Lạc giấu đi, Âm Dạ Huyết Hải thầm nghĩ Cửu Châu sẽ không dùng ảnh chụp của mình để đổi ID, cô nói:

[Thì thầm] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Âm Dạ, dung mạo đẹp xấu, đều là da bọc xương, tôi theo đuổi nội hàm! Bạn thân chân chính sẽ không quan tâm tướng mạo đẹp xấu..... Hơn nữa, anh cũng biết rõ tôi từng nói qua diện mạo của tôi bị thẩm tới nỗi PS cũng không cứu vớt được, sao lại cố nhắc đến nỗi đau của tôi chứ.....

Lê Duyệt buồn bực, lần trước mình đã nói rõ đánh giá qua diện mạo là nông cạn biết bao, trao đổi tình thân quan trọng biết nhường nào, mấy tháng nay Âm Dạ cũng chưa từng đề cập đến chuyện ảnh chụp, có gì?.....Đột nhiên ý thức được gì đó, ngón tay Lê Duyệt nhanh chóng lướt trên bàn phím:

[Thì thầm] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Hay là nói, anh đi một vòng lẫn lẩn quần như tể, kỳ thật căn bản là không có lệnh ám sát Cửu Châu gì đó! Anh cố ý đá tôi sau đó sợ tôi gây phiền toái cho anh nên mới kiếm cớ gạt tôi?!

Bị Âm Dạ bỏ nhiều lần cũng chỉ thấy mất mặt chút thôi, có chút buồn bực, dù sao cái danh phu thê này cũng chỉ có tiếng không có miếng, cũng sẽ không thật sự so đo, nhưng nếu là Âm Dạ lừa gạt cô, vậy thì cô thật sự muốn phát hỏa, dù sao cô cũng xem hẳn như bạn.....

Đang khi Lê Duyệt nhìn chăm chăm vào máy tính tức giận, bạn cùng phòng Trịnh Sơ Du đột nhiên nhào đến nhéo lên khuôn mặt tròn như trứng của cô, “Tiểu Duyệt Duyệt, bức tranh cậu muốn tô đã vẽ xong rồi!”

Lê Duyệt đẩy tay Trịnh Sơ Du ra, “Cảm ơn, đưa tớ xem.....” Đứng dậy đi đến bên bàn nhìn thành phẩm của Trịnh Sơ Du, khi nhìn thấy bức họa kia, ánh mắt Lê Duyệt trừng lớn, không dám tin nhìn về phía Trịnh Sơ Du, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Trịnh đại tiểu thư thân ái của tớ, cậu đang vẽ kế hoạch hóa gia đình sao?!”

Bộ tuyên truyền của hội sinh viên ra nhiệm vụ – vẽ tranh tuyên truyền về chủ đề kế hoạch hóa gia đình. Lê Duyệt cũng không giải thích được vì sao Trịnh đại tiểu thư khi nghe nói đến lại nhiệt tình giúp mình làm cái nhiệm vụ nhằm chán đó, giờ rốt cuộc cô đã hiểu, hình ảnh kia, một người đàn ông ánh mắt cương quyết không kềm chế được kéo tay một giai nhân ngực phẳng, trong tay giai nhân ngực phẳng nắm một cậu bé giống hai người như đúc, tuy vô cùng.....hài hòa, nhưng mà,.... vị giai nhân ngực phẳng kia, thấy thế nào, như thế nào lại giống..... “Trịnh Sơ Du, sao cậu lại dám trắng trợn vẽ tranh nam nam sinh con!” Lê Duyệt bóp đầu: “Trời xanh ơi, sao tôi có thể giao lại cho bộ trưởng đây....”

Trái lại Trịnh Sơ Du lại cợt nhả không xem ra gì: “Hi hi, Duyệt Duyệt hay cậu dùng sắc đẹp của cậu đánh ngã bộ trưởng đi! Hủ nữ Đồng minh hội của đại học C sẽ vô cùng cảm kích cậu!”

Bái lạy bức tranh do Trịnh Sơ Du vẽ ra, Lê Duyệt cảm thấy trước hết nên giao bức tranh này cho bộ trưởng bộ truyền thông, nếu tranh không hợp lệ còn có thời gian để vẽ lại, gọi điện thoại cho bộ trưởng hỏi anh ta vài câu xong, liền bỏ lại một câu trên máy tính:

[Thì thầm] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Ám Dạ, cho anh một giờ để suy xét, cho hay là không cho.....Ngẫm lại xem ngày thường tôi đối xử với anh thế nào, không phải chỉ có một cái ID, để đến mức.....

Lại gọi điện thoại cho anh họ Dương Thừa Duệ của mình “Anh, nhiều ngày không gặp thấy rất nhớ.... Anh thương cảm cho em gái gần đây lo lắng cho cuộc thi, vị trí bảng xếp hạng cao thủ cũng bị rút, bôi nhọ uy danh sư phụ của anh a.....Cho nên nếu anh không có việc gì thì lên “Tiên Ma” giúp em luyện cấp đi.....Nếu Ám Dạ có ‘Thì thầm’ với anh, đừng để ý đến hân....” Sau khi có được câu trả lời khẳng định của bên kia xong, liền logout, tắt máy tính.

Lê Duyệt vốn chơi một game khác, “Tiên Ma Liệt Truyện” là Dương Thừa Duệ dẫn cô vào, cho nên có thể nói, Dương Thừa Duệ xác thực có thể coi như sư phụ của Cửu Lê Nguyệt Lạc. Lúc ấy “Tiên Ma Liệt Truyện” mới mở server không bao lâu, Dương Thừa Duệ chơi game tương đối lâu, cũng coi như là lão làng trong đám người mới vào giang hồ, lúc đầu vốn định cho đứa em này thưởng thức ID “Đọa Thiên Ứng Kiếp” tung hoành trong trò chơi đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi thế nào; không nghĩ đến đứa em này của lại đi học cách thao tác của mình trong game, dùng ID “Đọa Thiên Ứng Kiếp” đại chiến với vị nhân huynh nào đó đứng thứ 20 trong bảng xếp hạng cao thủ hơn mười trận mà lại PK toàn thắng, lại rất vừa ý với trò chơi này, liền dứt khoát quyết định vứt bỏ trò chơi cũ, tiến vào “Tiên Ma”.

Dương Thừa Duệ không dự đoán được em gái của anh ta lại mạnh mẽ như thế, khiến ột người đã chơi game này nhiều năm như anh ta không sao chịu nổi, cho nên sau này cũng không chơi cùng cô nữa, cho đến khi em gái anh ta trở thành một nhân vật truyền kỳ trên giang hồ..... Khó có khi em gái gọi điện tới, trái một câu anh trai phải một câu sư phụ khen tặng mình, trong lòng Dương Thừa Duệ lằng lằng, hớn hờ đăng nhập ID của em gái.

Ám Dạ Huyết Hải tất nhiên là không biết tình hình bên kia của Cửu Lê Nguyệt Lạc, nhưng thấy cô để lại một câu ngoan độc như thế, sau đó biểu tượng liền tối sầm lại, không khỏi cả kinh, sợ lần này mình đã chọc giận Cửu Nguyệt, đang lúc sốt ruột, không tới hai phút sau liền thấy biểu tượng của cô lại sáng, vội mở kênh tán gẫu, hỏi thật cẩn thận:

[Thì thầm] Ám Dạ Huyết Hải: Cửu Nguyệt có phải vừa rồi cô bị rơi tuyến không....

Từ sau khi phát hiện mình không cẩn thận tiếp nhận đơn ly hôn, vì không muốn bị những ‘con gà mẹ’ quấy rầy nên Cửu Lê Nguyệt Lạc đã đóng hết kênh [Thế giới], kênh [Bang hội] lại, ngược lại vì muốn hỏi rõ Ám Dạ Huyết Hải nguyên nhân nên đã mở kênh [Tán gẫu] lên.... Lúc này người đăng nhập ID đã là Dương Thừa Duệ, lúc trước anh ta cũng không lên trò chơi, cho nên không biết em gái đã ly hôn với Ám Dạ, là con người thì đều thích bắt quái, nhưng em gái của anh ta rất ít khi đề cập đến LG Ám Dạ Huyết Hải trước mặt anh ta, khiến cho lòng hiếu kỳ của anh ta thường ở trạng thái đói khát....Lúc này thấy trên “Kênh tán gẫu” hiện ra dòng hỏi thăm ân cần của Ám Dạ Huyết Hải, Dương Thừa Duệ theo bản năng định ngụy trang thành bộ dáng của Lê Duyệt điều tra chuyện em rể, nhưng Lê Duyệt lại giống như là biết trước mọi chuyện, trước đó đã hạ lệnh cho anh ta, không cho anh ta để ý đến thằng nhóc này....

Ai.....Dương Thừa Duệ bắt đắc dĩ thở dài, di chuyển chuột, nữ kiếm khách mang trường kiếm trong tay nhanh chóng, chính xác đâm vào thân thể quái.... Không thú vị a, chỉ có thể đánh quái cho hết thời gian.....

Mà trong mắt Ám Dạ thì không chỉ có như thế. Hắn biết Cửu Nguyệt login, mà Cửu Nguyệt login lại không trả lời tin của hắn.....Tuy nói Cửu Nguyệt cho hắn một giờ để suy xét, nhưng mà.... Dựa theo tính thích nói nhảm của cô kia, nếu mình hỏi, nhất định sẽ không thể không để ý đến mình.....Ám Dạ cuống lên, hắn không sợ Cửu Nguyệt trêu đùa châm chọc, nhưng sợ cô không nói lời nào!

Vì thế bên “Kênh tán gẫu” của Dương Thừa Duệ lại hiện ra một đồng tin của Ám Dạ Huyết Hải:

[Thì thầm] Ám Dạ Huyết Hải: ???

[Thì thầm] Âm Dạ Huyết Hải: Cửu Nguyệt cô có online không?? Trả lời....

[Thì thầm] Âm Dạ Huyết Hải: Cửu Nguyệt cô không thấy được lời của tôi nói sao....

[Thì thầm] Âm Dạ Huyết Hải: Tôi không lừa cô, tôi thực bị hạ lệnh ám sát Cửu Châu....

[Thì thầm] Âm Dạ Huyết Hải: Cửu Nguyệt cô không phải người nhỏ mọn như thế chứ, đáp lại một câu đi....
...

Lên tiếng lần nữa cũng không thấy đối phương đáp lại một câu, giờ phút này Âm Dạ vô cùng buồn bực. Kỳ thực việc này, cũng không thể hoàn toàn trách hẳn..... Cửu Nguyệt như vậy, thật không giống Cửu Nguyệt mà hẳn biết, vẫn nói hẳn tự cho là mình hiểu người này, kỳ thật chỉ là suy đoán của tự cho là đương nhiên của mình mà thôi..... Nghĩ đến những lần PK ám sát hơn nửa tháng nay, nhiều lần trải qua gian nguy, vì sao vẫn khổ sở chống đỡ, vẫn không muốn nghỉ nhiều, thì ra mình vẫn luôn tự lừa gạt chính mình..... Âm Dạ giật giật khóe miệng cười tự giễu, suy nghĩ rối rắm.....

3. Chương 3: Hồi Ưc Lần Đầu Gặp Gỡ

Hắn quen với cô trong khoảng thời gian đen tối, hỗn loạn thời Xuân Thu Chiến Quốc, lúc ấy các nơi trong Cửu Châu đều bị huyết tinh tàn sát, vì cừu hận nhau mà mọi người không thèm để ý đến người qua đường vô tội, bất kể lúc nào bất kể ở đâu cũng có thể mở công kích ác ý, ngày ấy, Âm Dạ Huyết Hải bắt đắc dĩ vô tội gặp họa trở thành cá trong chậu ở cổng thành Thất Hỏa, tự dưng bị ép cuốn vào một trận hỗn chiến. Khoảnh khắc đó, các chiêu thức phép thuật và công kích vật lý không ngừng phát sáng chói lọi đan xen với tiếng nổ vang trời, những giá trị thương tổn lớn lớn nhỏ nhỏ không ngừng bắn ra tầng tầng lớp lớp trên đỉnh đầu mọi người.

Tốc độ của Dao Khách không nhanh bằng những chức nghiệp khác, may mà vị trí của Âm Dạ ở đầu, cực kỳ nỗ lực để khỏi bị cuốn vào tâm của cơn bão, thêm nữa khả năng hồi máu của Dao Khách cao nhất trong các chức nghiệp, hẳn nắm bắt thời cơ chuẩn xác để hồi máu, nhưng lại không biết có thể chống đỡ đến lúc nào, xương ngón tay ấn chuột đến đau nhói, ngay khi gần chết thì phát hiện chiến sự đã đi đến hồi kết thúc. Vì thế cuộc đời này ngày này ngày lúc này, Âm Dạ thấy đã thấy một màn chấn động vĩnh viễn khó quên trong nhân sinh của hắn: phóng mắt nhìn đi, trên bản đồ thầy ngà đầy đồng, cảnh tượng hoang tàn khắp nơi, trừ kênh [thế giới] không ngừng có người chơi vì bị giết mà tức giận mắng chửi, toàn bộ đều chìm trong tĩnh lặng, duy chỉ có một nữ kiếm khách ngạo nghễ đứng giữa Tu La Huyết Trì, thanh kiếm Dật Thủy mang theo vẻ sắc lạnh câu hồn, phảng phất như nữ thần giết chóc đến từ địa ngục Cửu Châu.....

Âm Dạ nhìn thấy đối phương, đối phương cũng phát hiện ra Âm Dạ. Người nọ bước qua tầng tầng xác chết, bay nhanh mà đến! Hắn rung mình một cái, ngón tay đặt trên bàn phím run nhẹ, trải qua một phen đánh giá, máu của mình dĩ nhiên đã tới đáy, hồng được lam được để tăng máu cũng hầu như không còn, trong lòng biết tốc độ hồi máu chắc chắn không nhanh bằng giá trị thương tổn khi bị nữ kiếm sát kia công kích, Âm Dạ cũng không muốn vờn cổ chờ chết, liều mạng làm một trận cuối, thì thấy công kích đột nhiên dừng lại, hệ thống bắn ra tin tức: Cửu Lê Nguyệt Lạc khâm phục bạn tài nghệ trác tuyệt, gan dạ sáng suốt hơn người, muốn trở thành hảo hữu với bạn. Tiếp nhận hay từ chối?

Vì sao gần như thành công lại dừng lại trong chớp mắt, sau này Âm Dạ Huyết Hải cũng có hỏi Cửu Lê Nguyệt Lạc, Cửu Lê Nguyệt Lạc lại nói xem như là cô giác ngộ đi.

Cửu Lê kết hôn với Âm Dạ là vì mọi người tổ đội đi bản đồ mới mở của Tiên giới đánh nương nương Cửu Thiên Huyền Nữ.

Khi cao thủ đệ nhất Cửu Châu - Bạch Y Ngự Phong đột phá cấp 50, hệ thống tự động nâng cấp, mở ra khu vực Tiên giới. Khi những cao thủ lục đục kéo nhau đi khai phá vùng đất mới, phát hiện chúng tiên NPC của Tiên giới bự hơn, lòng dạ hiểm độc hơn nhiều so với nhóm NPC của Phàm giới, trong các BOSS trung cấp thì đặc biệt có nương nương Cửu Thiên Huyền Nữ đứng đầu.

Căn cứ theo quy định của “Tiên Ma Liệt Truyện”, đội ngũ đầu tiên giết được BOSS, sẽ nhận được giá trị kinh nghiệm gấp đôi bình thường. Nhưng sau khi bản đồ Tiên giới được mở ra, không có bất kỳ đội ngũ nào có thể giết được nương nương Cửu Thiên Huyền Nữ, ngược lại đều bị nương nương tiêu diệt cả đội! Có đội sau nhiều lần luôn chiến luôn bại thì thế sẽ không phí tiền hao tâm tốn sức tiến vào để bị ngược nữa! Trên hệ thống trước khi Thập Đại Cao Thủ vượt cấp 60, căn bản không có đội ngũ nào có thể giết được nương nương Cửu Thiên Huyền Nữ! Mọi người thấy nương nương thì liền tới cúng bái!! Người nông cuồng có hành động thấp hèn với nương nương ắt sẽ bị thần linh lên án!!

Cửu Nguyệt sau khi nghe được lời kia tất nhiên tươi cười hứng trí, từ trước đến nay cô rất thích các NPC có đủ cả mỹ mạo và năng lực, tuy không mấy hứng thú với việc tranh chức đệ nhất lần này, nhưng nếu nói Huyền Nữ vô địch, cũng chưa chắc...Lục lợi lại những ghi chép toàn quân bị diệt đầy máu và nước mắt của các bang hội khác trên diễn đàn, tìm đọc tư liệu về BOSS nương nương trên hệ thống, sau khi thỏa mãn mới kêu gọi mọi người trong bang hội tổ đội đi khiêu chiến nương nương.

Nương nương Cửu Thiên Huyền Nữ lợi hại cũng không phải là hư danh, giá trị sát thương cao, thuật phòng ngự cao, công kích vật lý và xác suất né tránh cao, khả năng miễn dịch với pháp thuật cao tới 85%, khiến ấy đạo sĩ đi theo đều trở thành vật trang trí, mà nương nương hơi tí là lại sử dụng kỹ năng quần sát “Hoàng Thiên Liệt Diễm” có thể khiến cho những được sư cấp thấp có phòng ngự và khả năng hồi máu thấp bị miểu sát, được sư cấp cao cũng ốc không mang nổi mình ốc, lúc có thể thêm máu cho đội, thì những thi thể dưới cấp 50 trong bang cơ hồ đã lan tràn đầy đất, cao thủ trên cấp 50 thì bị BOSS dùng thiên thuật Hỏa Lát quét đến cháy sạch chỉ còn lớp da....

Cửu Nguyệt Âm Dạ bọn họ phải dựa vào hồng được, lam được hỗ trợ cộng với thêm trạng thái mới khổ sở chống đỡ được hơn mười hiệp, mắt thấy BOSS nương nương bị mài đến không còn bao nhiêu máu, thì nó lại đề tiện ăn bàn đào lập tức lại hồi phục hơn phân nửa máu, cứ lặp đi lặp lại như thế, mắt thấy bang chúng ngã xuống càng ngày càng nhiều, mà nương nương thì vẫn như cũ xinh đẹp như hoa, Cửu Nguyệt hiềm khi nổi giận, cho tới bây giờ chỉ có cô ngược người khác, có bao giờ gặp người khác ngược cô! Đoán chắc BOSS hồi máu tới giá trị giới hạn, nghĩ đến kiếm khách và đao khách từ cấp 50 trở lên có kỹ năng hợp thể – đao kiếm kết hợp, có thể nhân đôi lực công kích lớn nhất của hai người, nếu như một trong hai người bị kẻ địch công kích mạng treo lơ lửng, giá trị phần nộ của người còn lại sẽ đạt tới đỉnh, khi đó, sẽ phát động Hội tâm nhất kích, nhân ba lực công kích lớn nhất của hai người, giá trị sát thương của đao kiếm kết hợp lớn hơn giá trị hồi huyết giới hạn của BOSS nương nương, Cửu Nguyệt cảm giác phương pháp này có thể sử dụng.

Nhưng mà điều kiện tiên quyết để sử dụng kỹ năng hợp thể là: hai người là phu thê. Điều kiện kết hôn trong “Tiên Ma Liệt Truyện” tương đối đơn giản, chỉ cần có đủ độ thân mật, hai bên người tình ta nguyện có thể đến trước miếu nguyệt lão kết làm phu thê. Nữ kiếm khách cấp 50 trở lên trong bang hội chỉ có Cửu Nguyệt, mà nam đao khách cấp 50 trở lên lại không chỉ có một mình Âm Dạ, nhưng “Huyền Thế Thương Mang” tính tình quái gở, trừ lúc bang phái vây đánh BOSS thì xuất hiện đúng lúc để chiến đấu, bình thường luôn thích độc hành, “Chặt A Chặt A Chém Chết Người” thì quá không có phẩm cấp; “Đông Phương Công Tử” lại nghĩ mình là yêu nhân....Tính đi tính lại, chuyện ký kết hảo hợp liền rơi trên đầu Âm Dạ.....

Kỹ năng quần công có giá trị thương tổn lớn nhất của BOSS nương nương cần phải có giá trị cừu hận nhất định và tích đủ sức mạnh, Cửu Nguyệt liền lợi dụng chỗ hờ kia, tình thế hơi chút có lợi cho bản bang, lúc mọi người thở ra một hơi vội vàng bổ máu bổ khí,

liền nhấn riêng cho Âm Dạ, kéo hắn cùng mở thuận di (di chuyển tức thời) đi đến miếu Nguyệt Lão kết hôn.

Chờ sau khi bọn họ dùng hơn mười giây kết thành phu thê bằng tốc độ nhanh nhất xong lại thuận di trở về, tình cảnh đã trở nên vô cùng thảm thương, tốt xấu gì bọn họ cũng coi như là một bang lớn trăm người, lần này lấy ra mấy chục tinh anh vây đánh BOSS, vậy mà giờ chỉ còn 3 ID “Huyền Thế Thương Mang”, “Gậy Trúc Ấn Quốc Bảo”, “Đông Phương Công Tử” quật cường đứng đó, mà hơi thở đều đã mong manh, chống đỡ không tới một kích nữa.....

May mà BOSS nương nương cũng bị mài sắp đến điểm hồi máu, Cửu Nguyệt mật ngữ cho “Gậy Trúc Ấn Quốc Bảo”, kêu cô ấy tạm thời đừng thêm máu cho mình và Âm Dạ, Âm Dạ lại lắc mình lên trước, che trước mặt được sư cao cấp “Gậy Trúc Ấn Quốc Bảo”, ăn một chiêu tiên thuật “Viêm Hoàn Nhật Quỷ” của nương nương, thanh máu giảm còn 1/2, “Huyền Thế Thương Mang”, “Đông Phương Công Tử” và Cửu Nguyệt nhân cơ hội xông lên trước chém nương nương ba đao, ống tay áo của nương nương lại hoa lệ phát

ra, mọi người lại ăn công kích vật lý của nường nường -800 máu, lúc này Âm Dạ chỉ còn gần trăm giọt máu, trên đỉnh đầu Cửu Nguyệt trôi lên một cái dấu chấm than màu máu, trong lòng biết là đã đến lúc, đao kiếm của Âm Dạ và Cửu Nguyệt đồng thời đâm về phía BOSS, dựa vào công kích thành công mà sinh ra đao kiếm kết hợp. Hội Tâm Nhất Kích, nhân ba giá trị thương tổn lớn nhất của hai người, đến đây, rốt cuộc BOSS nường nường không còn kịp ăn bàn đào, hóa thành khói xanh trôi đi....

Nhờ vào chiêu này, Cửu Nguyệt và Âm Dạ giữa đoàn người gần như đã cạn sức cạn dầu, ngay tại bước đường cùng phản lại một kích xinh đẹp khắc phục khó khăn.

Sau đó, mọi người “phân chia tài sản” vô cùng vui vẻ, chỉ có hai người là buồn bực.

Lê Duyệt ca thán trước máy tính: “Sơ Du, nói cho cậu nghe một chuyện bi thảm, lão nường nhất thời kích thích đã gả mình ra ngoài rồi, không mai mối không sinh lễ qua quýt tị tị với nhau, mất mặt quá đi....”

Âm Dạ thì lại ảo não vì sao mình vĩnh viễn cũng không dám phản kháng lại Cửu Nguyệt, vào thời điểm nguy cấp ấy, cô ta chỉ nói đơn giản một câu: “Mở thuận di, miếu Nguyệt Lão, thành thân.” Cũng không có hỏi với ai, mình liền ngoan ngoãn nghe lệnh mà đi.....

4. Chương 4: Lần Đầu Giao Đầu

Trịnh Sơ Du vẽ tranh nam nam là có nguyên nhân, Trịnh Sơ Du kêu Lê Duyệt dùng sắc đẹp đánh ngã bộ trưởng cũng là có nguyên nhân. Bởi vì các cô là sinh viên của đại học C thành phố Q.

Rõ ràng là nằm ở thành phố Q, nơi sản sinh ra mỹ nữ nổi tiếng cả nước, MM trong vườn trường lại chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay, đại học C được công nhận là trường mang màu sắc bi kịch nhất của thành phố Q. Chỉ trách năm đó khẩu hiệu “Học giỏi toán lý hóa, đi khắp thiên hạ đều không sợ” vang lên khắp trời, đại học C chính là sản phẩm bi kịch của thời đại kia, thân là trường thứ 211 trong 985 trường đại học có chuyên ngành khoa học tự nhiên trọng điểm cấp quốc gia, khoa văn trong trường kém đến nỗi rồi tình rồi mù, không thể đồng thời mở hai khoa, mà khoa khoa học tự nhiên thì thiết bị đầy đủ, điểm đầu vào lại cao, thành công dọa sợ nhóm người yêu Phong Hoa Tuyết Nguyệt, cảm tính, tình tế muốn vào trường.

Tỉ lệ nam nữ bị mất cân đối nghiêm trọng, học viện cơ giới, điện khí, học viện tự động hóa, học viện toán lý, học viện kiến trúc, học viện sinh vật công trình, học viện máy tính, các khoa, các lớp đầu đầu cũng có hòa thượng, thật khổ cho đồng bào nam sinh trong trường. Nhất là đến lễ tình nhân hay tết trung thu gì đó, chính là ngày những tên độc thân này phát điên, thương cảm cho những người chịu khổ trong cái trường trọng lý khinh văn, mỗi lúc oán hận lên đến đỉnh điểm, bi phẫn muốn chết chỉ có thể ngửa mặt lên trời thở dài: “Cuộc sống này không ổn a! Sinh ở đại học C, anh vĩnh viễn không thể nổi danh! Độc thân hai mươi năm, vô cùng thê lương.....Trời ơi, xin hãy ban cho con một MM đi!”

Trong hoàn cảnh khốn khổ gian nan như vậy, sự hồn nhiên, thuần khiết của các nam sinh đại học C đã lên cao đến mức các nam sinh trường khác không thể đạt tới: không có bạn gái, có thể nhìn MM cũng tốt rồi! Vào ngày kỉ niệm 60 ngày thành lập đại học C họ còn bắn pháo hoa trên ngọn núi nhỏ đối diện, phòng ngủ nữ sinh cách rất xa cũng có thể nghe được tiếng sấm nổ, “MM ra xem pháo hoa! Gấu trúc MM ra xem pháo hoa!!”

Tại đại học C, trải qua nhiều đời gột rửa, chúng học sinh đã tự mình rút ra được một câu danh ngôn truyền đi ngàn dặm: Muội muội là quốc bảo, ngàn vạn lần phải bảo vệ cho tốt, dù cho bộ dáng chỉ là một khái niệm trừu tượng, cũng cần phải nâng niu trong lòng, nước phù sa không thể chảy ra ruộng ngoài, nam cày nữ dệt thì mới sống khá giả được.

Hiện tại là thị trường tự do buôn bán hàng hóa, quan hệ nam nữ đã sớm trải qua thời kỳ địa chủ ác bá cường thủ hào đoạt, trong thời đại đổi mới, quan trọng nhất là tự do yêu đương người tình ta nguyện, mà kết quả của sự mất cân bằng nghiêm trọng giữa cung và cầu đó là, chỉ cần là nữ sinh bình thường, bên cạnh cũng đã có không thiếu anh em theo đuổi, khủng long làm bạn bên cạnh soái ca đã trở thành phong cảnh độc đáo hàng đầu của đại học C.

Bán nam đẹp cho nữ xấu thật sự là có lỗi, bạn học Trịnh Sơ Du của chúng ta từ năm nhất lên năm hai, vì ngày ngày đắm mình trong bi kịch nam chính đẹp trai phải chấp nhận chọn nữ phụ làm bia đỡ đạn nên đã dứt khoát tiến lên con đường BL hủ nữ không lối về....Bạn học Trịnh Sơ Dù thường vô cùng đau đớn đối với hiện trạng của trường học: Dựa vào cái gì chứ, toàn là đám đàn ông ngu dốt, không biết cách sử dụng tài nguyên sẵn có của bản thân.....Tội gì tự làm hại chính mình chứ!!

Kỳ thật Lê Duyệt trong trường hoàn toàn khác xa so với kẻ ngang ngạnh, hống hách, hung hãn, làm càn trong trò chơi, ngụy trang từ một người thông minh thành ngu ngốc, khiêm tốn, quán triệt phương pháp trung dung chi đạo (hướng tới con đường tài đức đều bình thường) để phòng thân mới là nguyên tắc sống của cô. Trời có cái gì liền đối nghịch với nó, đó chính là cách để Lê Duyệt che giấu khuôn mặt của mình....

Lê Duyệt thật không có lừa gạt Âm Dạ Huyết Hải, chỉ là hàm nghĩa của cái câu trong miệng cô: ‘Mạnh mẽ như PS cũng không cứu vớt được diện mạo bi thảm’ trái ngược với suy nghĩ của người thường mà thôi....Hiểu được sắc đẹp của một cô gái khi đã vượt qua một cái ngưỡng nào đó, sẽ trở thành kẻ thù chung của phụ nữ. Tranh đấu của nữ sinh cho tới bây giờ nhìn thì như gió êm sóng lặng kỳ thực chính là mạch nước ngầm mãnh liệt. Rốt cuộc Lê Duyệt đã làm thế nào để từ đồng bào thiên địch (kẻ thù) phát triển thành lớn nhỏ ăn hết, nam nữ đều thu, đây là một môn nghệ thuật sống. Giống như quá trình một con tôm trở thành đại thần, trong đó có bao nhiêu gian khổ sao người ngoài có thể nhìn thấy được.... ..

Cho nên Lê Duyệt ghét nhất là bị người khác gọi là “Mỹ nhân”, lúc này cô đang tưởng nhớ lại lịch sử tiến hóa đầy máu và nước mắt từ một con cừu nhỏ lớn dần thành sói đội lốt cừu của mình. Mọi người đều nói cô sống trong phúc mà không biết hưởng phúc, lại không biết Lê mỹ nhân vì xinh đẹp mà chuốt vào không ít phiền toái.....

Chỉ là diện mạo bản thân là vấn đề trời sinh, cha mẹ cho, Lê Duyệt ghét vì nó mang đến phiền toái, nhưng cũng không rồi rắm đến mức đi phẫu thuật thẩm mỹ để thay đổi diện mạo. Cho nên cô thích Vong du, trong thế giới hư cấu này, chỉ cần cô không tự nói ra thì sẽ không có người biết Cửu Lê Nguyệt Lạc là nam hay nữ, tướng mạo thế nào.... ..

(Nếu có khát vọng muốn biết rốt cuộc Lê Duyệt xinh đẹp đến mức nào xin cứ vào từ điển bách khoa nhân “Khí chất, mỹ lệ, xinh đẹp” rồi nhấn Enter, còn về những món nợ hoa đào vừa khoa trương lại giả tạo của cô thì ngày sau chúng ta sẽ nói tiếp. Nếu buồn bực vì tác giả lười biếng mà bỏ bớt việc miêu tả diện mạo các vị MM, các bạn không có sự lựa chọn, muốn xem nam chính thì không được mắng tác giả và hãy cùng tác giả chuyển hướng màn ảnh.....)

Bạn học Trịnh Sơ Du vì YY mỹ nam đã để lại cục diện rối rắm, Lê Duyệt tất phải đổi mặt, tất phải đi thu dọn. Ngay khi Âm Dạ đang nhớ lại những hồi ức trước kia, anh họ thì nhám chán chém quái, Lê Duyệt cảm áp-phích đi đến thư viện ở tầng năm, trong một góc yên lặng sáng sủa tìm được bộ trưởng bộ tuyên truyền - Hàn Dịch.

Ở đại học C, các sinh viên có thể không nhớ tên các soái ca, nhưng nam sinh toàn lớp nhất định phải nhớ rõ sinh nhật của bất kỳ nữ sinh nào. Cho nên có thể dùng thân thể đàn ông để trở thành nhân vật phong vân ở đại học C, chứng minh là người đó cho dù có thực lực chân chính hay có thủ đoạn, có giao thiệp rộng, thì cũng thật là có trình độ. Cho nên Hàn Dịch có thể ở Hội sinh viên kẻ mạnh như mây của đại học C ngồi lên chiếc ghế bộ trưởng bộ tuyên truyền, người này cho dù không tài hoa hơn người thì ít nhất cũng có tri thức.....

Lê Duyệt lên năm hai mới gia nhập bộ tuyên truyền, kỳ phỏng vấn vào hội sinh viên của sinh viên năm nhất đã bị nha đầu kia bỏ lỡ vì lên mạng suốt đêm mà ngủ quên. Cho nên tuy cô là đàn chị năm hai, nhưng mười phần lại là người mới của hội sinh viên. Hiện tại bộ tuyên truyền có 60 người, bình thường lúc họp bố trí nhiệm vụ điều là hoạt động tập thể, xem sân đường như phòng hoạt động để bàn bạc. Đơn phương đi tìm bộ trưởng như thế, đối với Lê Duyệt mà nói vẫn là lần đầu tiên.

Lúc này đang là thời gian nghỉ trưa, thư viện rất yên tĩnh, ánh nắng mùa đông ấm áp xuyên qua song cửa sổ, chiếu lên người Hàn Dịch đang lẳng lặng lật sách trên bàn, Lê Duyệt nheo mắt lại, thiếu niên đẹp + cảnh tượng đẹp + hành vi đẹp, đáng tiếc lại bị hành vi không đẹp của cô phá hủy....

“Bộ trưởng!” Lê Duyệt đi đến bên cạnh Hàn Dịch, đưa tấm áp-phích ra, “.....Rất xin lỗi, hôm nay trời lạnh,

tay cứng, cầm bút run nên liền.....” Vụng trộm lườm mắt, quả nhiên sau khi bộ trưởng mở tấm áp-phích kia ra thì khóe miệng liền giật giật, không khỏi thầm than trong lòng: Ai ai, bộ trưởng đại nhân quả nhiên bị địa lôi nổ trúng rồi....

“Này..... Lê Duyệt em xác định là tấm này? Không lấy sai?” Hàn Dịch nhú mày kinh ngạc, anh ta nhớ rõ là phân công cho cô vẽ tranh kế hoạch hóa gia đình mà.... ..

“Vâng.....Gần đây không phải đang chiếu Hoa Mộc Lan sao, em cân nhắc rồi quyết định để hợp với tình hình nên vẽ cái này.....Mộc Lan nhập ngũ nhiều năm như thế cũng không ai biết cô ấy là nữ, sao có khả năng trần đầy hương vị phụ nữ như chị Triệu Vy được, bộ dạng thế này nhìn một lần là nhớ liền..... Ách, vẽ xong.....hình như là hơi thất bại...” Lê Duyệt nói dối mà mặt không đổi sắc cộng thêm biểu cảm vâng lời đáng thương, “Bộ trưởng, rất xin lỗi..... Tuy gần đây thi nhiều, tối qua còn phải thức ôn bài suốt đêm, nhưng vì đã là một thành viên của bộ tuyên truyền, nên vượt qua toàn bộ khó khăn để hoàn thành suất xác nhiệm vụ.....Nếu không, hay để em vẽ lại đi?” Trong giọng nói lộ ra vẻ mệt mỏi.

Hàn Dịch nhìn ánh lệ hơi dâng lên trong hốc mắt, bên dưới mắt là hai quầng thâm nhàn nhạt như gấu mèo, nhìn vẻ vô tội tiêu tụy của Lê Duyệt, không khỏi sinh lòng thương tiếc, lại cúi đầu nhìn áp-phích, tuy mới nhìn có phần kỳ quái, bất quá nhìn nhiều, nhìn nhiều thêm chút sẽ thấy quen.....Đang định trả lời: “Không cần, tấm này cũng được.....”

Cũng không nghĩ tới đột nhiên lại có một thanh âm lười biếng amgn theo vẻ trêu chọc đoạt trước: “Tiểu Hàn, cấp dưới mỹ nhân này của cậu làm việc thật đáng khen ngợi, nếu mỹ nữ này đã muốn vẽ lại để luyện tập thêm, thân là đàn ông thì không nên từ chối.... ..” Người ngồi cạnh Hàn Dịch vốn vui đầu xuống bàn gặp Chu Công chẳng biết tỉnh lại từ lúc nào, tay phải xoa xoa mắt, còn ngáp một cái, tay trái thì tùy ý gác lên vai Hàn Dịch, sau khi nhìn áp-phích, ánh mắt trêu tức đảo vòng quanh người Lê Duyệt và Hàn Dịch, khóe miệng hơi vểnh lên, ánh mắt cong cong, cười đến vô hại, vô cùng sáng lạn.

5. Chương 5: Đảng 4p Của Đại Học C

Nói đến mức này, đến tôn nghiêm của đàn ông cũng bị lôi vào luôn rồi, tất nhiên Hàn Dịch chỉ có thể đi theo cây thang mà cái tên đang cười kia đặt sẵn, “Ừ, Lê Duyệt, anh tin tưởng vào năng lực của em, có thể làm tốt cả bài học và nhiệm vụ, cố làm tốt nhé!” Quyết tâm đem áp-phích trả lại cho con cừu nhỏ Lê Duyệt đáng thương bên cạnh.

Vừa rồi bất gặp biểu cảm đồng tình của bộ trưởng, vốn đã nắm chắc tám phần, có thể vì mềm lòng mà tha tình một lần, cũng không nghĩ tới giữa đường lại xảy ra chuyện này.... .. Ai, tối hôm qua nhện suốt đêm, vốn định sau khi thi xong, xé chiều hôm nay sẽ ngủ bù cho tốt a, thật sự là bất hạnh mà..... Vậy có phải nên biết kẻ gây tai họa này là ai không, để phòng ngừa mai sau.....“VẬY, làm phiền bộ trưởng, em về vẽ lại.....Xin hỏi anh đây là?”

Nhìn Lê Duyệt, sắc mặt tái nhợt, môi dưới nhếch lên, vài sợi tóc trên trán hơi buông xuống che khuất hai tròng mắt ảm đạm, hai tay nhận lấy áp-phích có chút run rẩy....Hàn Dịch cảm thấy mình vừa mới làm một chuyện rất tàn nhẫn.....Đại học C thì giống như miếu hòa thượng, bình thường ngay cả khủng long cũng không thấy tung tích phải xem như trân bảo, mà khi để mỹ nữ chính là đi ngược lại với hơn hai mươi chữ chân ngôn truyền thống của đại học C, hành động này quả thật là nên bị Thiên Lôi chém đó!

Hàn Dịch phiền lòng đẩy cánh tay của đang khoát trên vai mình của tên đầu têu kia ra, nghiêng răng nghiêng lợi ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Đã quên giới thiệu.....Đây là cán sự vừa mới tham gia bộ tuyên truyền trong học kỳ này – Lê Duyệt. Lê Duyệt, em gia nhập hơi trễ.....Tên này là Lạc Thiếu Thừa, mọi người gọi là Lạc Thiếu, trước kia ở bộ tuyên truyền..... ách, cậu gia nhập trước nhưng vì đã làm quá nhiều việc ác nên bị xóa tên lưu đầy Nam Dương...”

Lạc Thiếu Thừa không hề cảm thấy hổ thẹn mà trái lại còn cảm thấy vinh quang, ma trảo một lần nữa lại đáp lên vai của người anh em, “Mới tỉnh ngủ, không khỏe lắm, đầu hơi choáng, làm phiền cậu tiếp tục ượn vai để tựa vào.....” Dựa theo lời của Hàn Dịch mà nói tiếp, “Ừ.....Sau cùng tổng kết lại là: dựa theo hành vi bất lương của tôi, đã mang lại danh tiếng bại hoại cho bộ tuyên truyền, mỹ nữ sau này có thấy tôi thì có thể làm bộ như không quen hoặc không thấy cũng được, không cần quan tâm....” Vừa nói vừa mỉm cười.

Lê Duyệt là người mẫn cảm đến mức nào chứ, tất nhiên là nghe ra lời này chứa đầy hàm ý chứ không chỉ là ý tại ngôn ngoại, lời này của Lạc Thiếu Thừa mặt ngoài như là đang đùa theo lời trêu chọc anh ta của Hàn Dịch, kỳ thật còn có ý không muốn kết bạn với Lê Duyệt, thậm chí đến tên của Lê Duyệt cũng lười nhớ, trực tiếp gọi Lê Duyệt bằng hai từ mà cô ghét nhất – mỹ nữ.

Lê Duyệt nhìn về phía Lạc Thiếu Thừa, tuy người này cười đến khoáy trái, sao cô lại cảm thấy mình đang nhìn một con hồ ly, khóe miệng trên khuôn mặt tươi cười của con hồ ly kia mơ hồ như đang tính kế.....Trong lòng đột nhiên sinh ra một loại cảm giác áp bách khó hiểu, dựa vào kinh nghiệm nhiều năm trong hoàn cảnh trong hắc bạch lưỡng đạo ăn hương uống lạt đứng giữa vụn bụi hoa mà không một phiến lá của cô, trực giác nói cho cô biết người này là một kẻ nguy hiểm.

Đáng tiếc mỹ nữ Lê Duyệt sao lại không dám phát uy với mãnh hổ chứ. Đương nhiên một phần trong đó là do việc ly hôn mà không hiểu lý do ngày hôm nay, trong lòng cô đang có một cổ oán khí không chỗ phát tiết, hôm nay sao vậy a, khi nào thì bộ dạng của cô trở thành khắp nơi đều nhăn nhai rồi! Hừ, Lạc Thiếu Thừa đúng không, ghét gặp lại tôi như thế đúng không? Tôi liền làm trái ý anh, dù sao trải qua những ngày tháng nhạt nhẽo đã lâu cũng thấy có chút buồn chán, ngẫu nhiên chơi mấy trò kích thích.....Tôi mà sợ thì tôi mang họ anh! Nghĩ đến đây, cô cúi đầu, khóe miệng gợi lên nụ cười không rõ.... ..

“Thì ra là đàn anh.... ..tiền nhiệm, hôm nay thật đúng là có lỗi, quấy rầy giấc ngủ của anh. Đàn anh thật khiêm tốn, bất quá đều đã là thành viên của bộ tuyên truyền, cho dù đàn anh ”không còn nữa“, đàn em này cũng không thể thất lễ được, về sau nếu có gặp, tất nhiên nên gọi một tiếng: đàn anh.....tiền nhiệm chứ.... ..” Lê Duyệt cười đến là ngọt ngào, nhưng những lời ra khỏi miệng lại hơi bị nham hiểm. Cũng xem nhẹ tên của đối phương, chụp cái mũ “tiền nhiệm” để châm chọc, cũng sử dụng một câu hai nghĩa, dùng cụm từ “không còn nữa” mang nghĩa là điếm xấu, khác ở chỗ là còn bồi thêm lời cự tuyệt cái đề nghị xem như không thấy kia.

Lê Duyệt luôn khiêm tốn dụ ngoạn, khó có khi được bão nổi lại để cho Lạc Thiếu Thừa gặp được rồi. Vừa nói xong, cô liền có chút ảo não, lo lắng lớp mặt nạ giả vờ lương thiện, khiêm tốn ngày thường của mình lại bị con hồ ly này rút xuống, dù sao bộ trưởng vẫn còn ở đây, muốn đấu cũng nên tìm lúc. “Vậy bộ trưởng, em đi trước, em sẽ nhanh chóng vẽ lại tranh rồi đưa cho anh!” Sau khi nhận được cái gật đầu của bộ trưởng, thực nữ cúi thấp người, cảm áp-phích rồi đi.

Chờ Lê Duyệt trở lại phòng ngủ, cô còn chưa kịp mở miệng, đôi mắt sắc của Trịnh Sơ Du đã quét đến tấm áp-phích trên tay cô, làm ầm lên: “Sao có thể! Đối mặt với Tiểu Duyệt Duyệt như hoa như ngọc như thiên tiên, tên đàn ông kia sao có thể nhẫn tâm trả lại tranh!!! Tranh của tớ a.....Bức tranh hoàn mỹ đến thế..... Bức tranh phù hợp với tình hình thực tế gần sát với sự thật vạch trần chân tướng a.....Duyệt Duyệt, bộ trưởng của các cậu hẳn là đã quên đeo kính rồi, sao có thể không tiếp nhận làn thu thủy* cậu ném ra chứ?”

*làn thu thủy: Ánh mắt long lanh của người con gái đẹp

Lê Duyệt liếc cô một cái: “Không phải bộ trưởng, là tên....là tên Lạc Thiếu Thừa.” Cúi xuống, rồi nói tiếp: “Sơ Du, sao tớ lại cảm thấy cái tên này quen quen?” Chẳng ai hoàn mỹ, ông trời ban cho Lê Duyệt mỹ mạo tuyệt mỹ đồng thời lấy đi của cô năng lực ghi nhớ tên họ, trên cơ bản nếu không thực cố gắng ghi nhớ, đối với tên của những người bèo nước gặp nhau quen biết không sâu, khả năng bị quên lên tới 80%.

Lê Duyệt vốn chỉ thuận miệng nói một chút, thuận miệng hỏi một chút, đã thấy mắt Sơ Du lộ ra sắc sói, hưng phấn giống như giống như vừa uống máu gà, nắm lấy vai Lê Duyệt lắc không ngừng: “A..... cậu nói cái gì?! Lặp lại lần nữa! Tên của anh ấy!!”

Bị lắc thật sự rất khó chịu, cảm thấy cô bạn này thật hết thuốc chữa rồi, Lê Duyệt thàn thán, “Lạc.....Thiếu.....Thừa.” Ách.... ..Thật sự là cảm thấy đã nghe qua, mà nhìn tình hình.... ..Nơi phát ra tám phần là có quan hệ với cô gái Trịnh Sơ Du đã hóa sói bên cạnh.

“Thật là Lạc Thiếu Thừa! Duyệt Duyệt cậu xác định không có nghe sai? Lạc Thiếu anh ấy không phải đã đi học chuyên ngành vật lý đại học Nam Dương ở Singapore rồi sao?!.....Sao lại trở về? Anh ấy trở về lúc nào thế??” Chỉ trong mấy mươi giây ngắn ngủi, Trịnh Sơ Du đã trải qua ba giai đoạn tâm lý từ phần khởi đến hồi tưởng một cách háo sặc rồi đến nghi hoặc, giờ phút này trong đôi mắt đang nhìn chăm chăm về phía Lê Duyệt lộ ra nghi vấn nồng đậm, chờ cô giải thích.

“Trước khi trả lời vấn đề của cậu, có nên cho cô gái nhỏ bắt tài là tớ biết, Lạc Thiếu Thừa là yêu nghiệt phương nào không?” Nghĩ đến nụ cười cực kỳ đáng đánh đòn của con hồ ly kia, đôi mi thanh tú của Lê Duyệt hơi nhếch lên, khoa lý đại học Nam Dương sao? chỉ có học sinh xuất sắc của khoa lý mới có tư cách đi thôi, hồ ly là học sinh xuất sắc.... ..

Sau khi nghe xong câu hỏi của Lê Duyệt, Trịnh Sơ Du bày ra vẻ mặt khinh bỉ như nói: cậu xong rồi cậu OUT cậu tách xa thời đại đến hết thuốc chữa rồi, hừ hai tiếng trong cổ họng, lại vỗ vai Lê Duyệt, bĩu môi nói: “Duyệt Duyệt, tuy biết cậu không thích ghi nhớ tên những người không có quan hệ với mình, nhưng sống ở đại học C, tốt xấu gì cũng phải biết Trần Sơn Chi Bảo – đảng 4P của đại học C chứ..... Tớ cũng đã niệm bên tay cậu N lần rồi..... Đừng nói chị đây không nhắc cậu, dạo này, muốn ra ngoài kết bạn, không nói chuyện về mỹ nam thì sao được.....”

Đảng 4P của đại học C.... Giờ phút này rốt cuộc Lê Duyệt cũng minh bạch vì sao mình nghe cái tên Lạc Thiếu Thừa này thấy quen quen mà nghĩ không ra, vô cùng thương cảm, cái gọi là N lần của Trịnh đại tiểu thư chính là: “Nghe nói hôm nay Lạc Lạc và Hiên Hiên đi học được phân nửa đã rời đi một cách thần bí.....Oa oa oa, nhất định là không kiềm nén được.....Đàn ông là phái hành động mà.....” “Hôm nay có đứa con gái nào đó học cùng một tiết cộng đồng với Lạc Thiếu, Tiểu Dương, giữa chừng lạc Thiếu ngủ thiếp đi, Tiểu Dương thì nghịch tóc của anh ấy, JQ a rất tình cảm đó.... ..” “Duyệt Duyệt, cậu thấy Lạc Lạc và Tiểu Phong ai là công ai là thụ thế? Mình thấy rằng họ đều cực kỳ thụ a.....” “Ngày hôm qua có đứa con gái nào đó tỏ tình với Lạc Lạc, Lạc Lạc lười biếng tựa vào người Hiên Hiên, không hề nghĩ ngợi liền từ chối, ai nha nha, cực kỳ rõ ràng rồi, anh ấy sao có thể phản bội Hiên Hiên, cô gái kia liền trở thành vật hy sinh.....”

Trên cơ bản trừ bỏ hai ba lần đầu năm nhất có đề cập đến tên họ đầy đủ, sau đó mỗi khi Trịnh đại tiểu thư hoa si Lạc Thiếu Thừa đều dùng nhiều nick name để thay thế. Mà Lê Duyệt cô từ nhỏ bởi vì bị nhiều nam sinh điên cuồng theo đuổi làm hại, nên trừ lúc có tiết phải đi học còn lại chẳng muốn ra khỏi phòng ngủ, hết tiết thì phần lớn thời gian đều ngâm mình trong “Tiên Ma”, cũng ít khi dạo lên BBS* của trường học, càng không đặc biệt thích nghiên cứu Hot boy, tuy biết có Đảng 4P của đại học C tồn tại, nhưng mọi người đều không cùng khoa không cùng lớp, không nhớ nổi tên đầy đủ cũng là bình thường mà.

*BBS: Theo mình tìm hiểu thì hình như nó có nghĩa là diễn đàn, cũng không chắc lắm. Bạn nào biết thì giúp mình nhé.

Xem bộ dáng đã hiểu của Lê Duyệt, Trịnh Sơ Du vội hưng phấn truy hỏi: “Nghĩ đi rồi nhanh nói cho tớ biết, sao cậu quen với Lạc Thiếu? Anh ấy trở về lúc nào?!”

Lúc trước Lê Duyệt có thể trở thành bạn của Trịnh Sơ Du, đều là vì bộ dáng không hề hứng thú với mỹ nữ của con nhỏ kia lừa bịp. Từ nhỏ Lê Duyệt đã thu được quá nhiều ánh mắt kinh ngạc hoặc ghen tị từ bên ngoài, mà ánh mắt của con nhỏ kia với mình lại không khác gì nhìn cái bàn A, cái ghế A, bạn học A có vẻ ngoài bình thường nào đó, điều này khiến cho Lê Duyệt cảm thấy an toàn. Lại không nghĩ tới sau khi quen biết, tính sói của con nhỏ kia liền lộ ra, cô ấy thật không có hứng thú với mỹ nữ, lại vô cùng mê luyến soái ca khốc nam, mà từ năm nhất lên năm hai thì trình độ si mê lại càng lúc càng nghiêm trọng, sau cũng vẫn tiến lên con đường hủ nữ không lối về....

Giờ phút này tuy Lê Duyệt không biết phải nói gì với hành động của Trịnh Sơ Du, nhưng cũng không muốn đập tan sự hưng phấn của bạn tốt, đành ăn ngay nói thật: “Lúc đi giao bức tranh của cậu, anh ta đang ngủ bên cạnh bộ trưởng, có vẻ như bị đánh thức.... .. Sau đó bức tranh này liền bị thẩm rồi..... Còn chuyện anh ta trở về lúc nào, chúng tớ không quen thuộc đến mức có thể thảo luận đề tài đó....” Nhìn bộ dáng giữa bộ trưởng và hồ ly, xem ra giao tình không phải là ít, vậy chắc là bộ trưởng sẽ biết chứ, chỉ là Sơ Du, mình quả thật không có cách nào làm thay cậu, về sao cũng sẽ không làm loại hành động khiến người khác hiểu lầm thành mê trai này.... ..

“Vậy anh ấy nhìn thấy tranh của tớ sao?! Nhận xét thế nào?! Biểu tình thế nào?!” Nghe được Lạc Thiếu Thừa xem qua tranh của mình, Trịnh Sơ Du thiếu chút nữa thì thét chói tai, nhân vật phong vân truyền kỳ của trường học a, thấy được tranh của mình.... ..May mà mình giúp Duyệt Duyệt vẽ! LUCKY!

Lê Duyệt cực kỳ , nhìn vẻ mặt tràn đầy hạnh phúc và chờ mong của bạn tốt, cô dám nói “Tranh của cậu cực kỳ vô lương trở thành bia đỡ đạn bị người khác triệt để xem thường khiến tớ cũng bị xem thường” sao? Nghĩ nghĩ, tên kia sau khi xem tranh quả thật đã nói một câu như thế, tuy ý không phải nằm trên mặt chữ,

bất quá....“Anh ta nói cậu đã rất cố gắng, mong cậu tiếp tục cố gắng....” Thôi, mình trợn mắt nói dối cũng không phải là lần đầu tiên, thêm một lần nữa cũng không sao.

”Duyệt Duyệt

tớ thật hạnh phúc

” Trịnh Sơ Du đã hoàn toàn chìm đắm trong YY của chính mình không thể tự thoát ra được, “Tốt, mình sẽ vẽ tiếp! Hắc Lạc Thiếu sẽ thấy được sự tiến bộ của mình!!” Trịnh Sơ Du nắm chặt tay thể hiện thái độ, ý chí chiến đấu hiên ngang.

Đối với việc tình thế phát triển theo chiều hướng quý dị như vậy, lại nhìn đến bạn tốt đang bỏ nhào lên bàn tính toán làm việc lớn, nhất thời Lê Duyệt nảy ra cảm giác áy náy, lời đã nói ra giống như bát nước đổ đi, không thể thu lại được, cũng chỉ có thể bỏ, nhắc nhở cô ấy: “Đừng có vẽ BL lần nữa, nam sinh sẽ không thích....”

“Ừ, biết!” Đầu cũng không nâng, Trịnh Sơ Du trải rộng giấy ra bắt đầu vẽ.

“Tớ đi ngủ bù đây?” Bị Lạc Thiếu Thừa quấy rối như thế, Lê Duyệt đã sớm quên câu “Cho anh một giờ để suy xét” đã nói với Âm Dạ lúc trước, tối hôm qua không thể ngủ, giờ không có việc gì, chỉ cảm thấy thần ngủ trên người, vô cùng buồn ngủ.

“Ừ, cậu đi đi, ngủ ngon.” Trả lời dứt khoát.

“Sơ Du, đừng nghiêm túc quá.....”

“Tớ biết.”

“Tớ ngủ đây....” Thực xin lỗi Sơ Du, mình sẽ nghĩ cách bồi thường cho cậu.....Thực xin lỗi.....

6. Chương 6: Huyền Thế Thương Mang

Chờ đến khi Lê Duyệt ngủ đến tự nhiên tỉnh lại, trong phòng ngủ đã có thêm hai người – Nhan Hiểu Lộ, Lâm Ngữ Hân đã hoàn tất việc đi dạo phố, thắng lợi trở về. Mấy cô gái không khỏi lú lú rú rú bình luận chiến lợi phẩm một phen, đến khi Lê Duyệt ăn cơm chiều xong, lên máy tính lần nữa, đã là 6h.

Buổi tối anh họ muốn đi chơi với bạn gái mới, dự tính là sẽ không login, Lê Duyệt trực tiếp nhấn mật khẩu đưa “Cửu Lê Nguyệt Lạc” tiến vào trò chơi. Mở lại kênh hảo hữu và kênh thể giới đã đóng trước đó. Kinh ngạc phát hiện trừ bỏ bức thư châm chọc anh họ dùng ID “Đọa Thiên Ứng Kiếp” gửi đến inbox “Tình cảm em rề dành cho em vô cùng sâu nặng, nhật nguyệt chứng giám, nhưng cậu ta quả thật quá dong dài nói nhiều giống như Đường Tăng, anh trai của em thật sự chịu không nổi nên tránh trước.”, thậm chí còn có mấy lá mật thư đến từ Huyền Thế Thương Mang, thời gian là vào khoảng 1 giờ trưa nay.

Nếu nói Cửu Lê Nguyệt Lạc là đại thần được mọi người chấp nhận trong Tiên Ma, thì Huyền Thế Thương Mang chính là đại thần trong mắt những cao nhân lánh đời.

Huyền Thế Thương Mang, Đạo khách đệ nhất Cửu Châu, đứng thứ 5 trên bảng cao thủ, đứng thứ 3 trên bảng PK. Chỉ nhìn số liệu một cách đơn thuần có lẽ sẽ cảm thấy kỹ năng của Cửu Lê Nguyệt Lạc cao hơn, nhưng hình tượng đại thần Cửu Nguyệt đứng thứ hai trên bảng xếp hạng đại thần kỳ thật sau lưng có một phần là do sự cố gắng của anh họ và sự trợ giúp vật tư của các bằng hữu trong bang phái, ví dụ như khi đánh BOSS, Cửu Nguyệt tuyệt đối không dám đi một mình.

Mà Huyền Thế Thương Mang, theo Cửu Nguyệt biết, trước cấp 40 chưa bao giờ gia nhập bất kỳ bang phái nào, phàm là cao thủ, hành vi phong cách thế này sẽ hấp dẫn quần chúng bám đuôi. Mà hình như anh ta cảm thấy việc đó rất phiền, luôn muốn nghĩ cách cắt bỏ cái đuôi gồm những người có dụng ý khác như tò mò, bái sư, khiêu khích phía sau kia. Cả tính kiêu ngạo độc hành giữa khó khăn gian khổ này, khiến cho Cửu Nguyệt khi đối mặt với anh ta thường sinh ra cảm giác Thương Mang huynh không phải đạo khách, mà có ảo giác hiệp khách đơn độc có khí chất Tiên Phong Đạo Cốt. Thậm chí Cửu Nguyệt còn cảm thấy sở dĩ Huyền Thế Thương Mang chọn đạo khách mạnh mẽ không chọn đạo sĩ phiêu dật, là vì cá tính quái gở

thích yên tĩnh này, mà đao khách máu nhiều phòng thủ cao có thể luyện một mình chính là lựa chọn đầu tiên.

Sau khi Huyền Thế Thương Mang gia nhập bang phái của Cửu Nguyệt, Cửu Nguyệt từng hâm mộ tiếng tăm vang dội của người này, mời PK. Hai bên đang đấu đến say sưa lại vì phòng ngủ của Lê Duyệt mất điện, Cửu Nguyệt rơi tuyến mà bị ép phải sống chết mặc bay, nhưng khả năng di chuyển nhanh đến quỷ dị và việc chuyển đổi các kỹ năng vô cùng hợp lý khiến sau này mỗi khi Lê Duyệt nhớ lại cũng không khỏi cảm thán: Thiên hạ đệ nhất đao khách quả là danh xứng với thực, tiện đường trêu chọc, thương cảm cho Âm Dạ vì vĩnh viễn cũng không có cơ hội lên được top năm.

Đây cũng là một trong những nguyên do Âm Dạ khi nhận lệnh ám sát Cửu Châu phải ly hôn. Lệnh ám sát Cửu Châu bảo vệ những người nằm trong top năm, mà phải tu luyện đến cấp bậc thiên nhân như Huyền Thế Thương Mang mới có thể tiến vào top năm, hơn nữa Huyền Thế Thương Mang là người đầu tiên Âm Dạ phải vượt qua để tiến vào top năm. Cửu Nguyệt tuy thường không chút đứng đắn mà trêu đùa hân, nhưng ánh mắt nhìn người lại rất lão luyện chính xác.

Sau khi Huyền Thế Thương Mang gia nhập bang phái, trong bang có khá nhiều quần chúng ngoài sáng trong tối nhiệt tình hi vọng Đệ nhất Đao Khách Cửu Châu và Đệ nhất Kiếm Khách Cửu Châu có thể kết thành phu thê. Đáng tiếc Cửu Nguyệt có ba nguyên tắc lớn, thứ nhất là: Vợ bạn không thể khi dễ, chồng bạn không thể đùa giỡn. Huyền Thế Thương Mang đọc lai độc vãng sở dĩ gia nhập bang, nguyên nhân đều là vì trong bang có Đệ nhất Dược sư – Gậy Trúc Ân Quốc Bảo. Gậy Trúc từng nhiều lần cứu bang chúng trong lúc nguy nan, Cửu Nguyệt vẫn xem cô ấy như bạn chí cốt. Còn chuyện JQ thần bí giữa Gậy Trúc và Huyền Thế, Cửu Nguyệt cũng từng tò mò hỏi qua, Gậy trúc lại nói Huyền Thế không nói rõ. Không nói anh ta đến cùng là vô tình hay có tình với Gậy Trúc khiến người YY luôn mãi mập mờ, hơn nữa, trong mắt cô Thương Mang huynh không đi theo con đường tu đạo của khói lửa phàm trần, thật sự không phải chén cơm cô muốn. Cho nên, cuối cùng, cái bang chúng đau khổ phát hiện Cửu Nguyệt vậy mà gả cho đao khách đứng thứ 3 trong bang – Âm Dạ Huyết Hải.

Căn cứ vào đường lối cách mạng đồng đội vô cùng thuần khiết cao thượng giữa mình và Huyền Thế Thương Mang; thêm nữa Thương Mang huynh thường chơi trò mất tích, trừ bỏ Gậy Trúc, trong bang không người nào có thể tìm được anh ta mọi lúc; cộng với cá tính im lặng là vàng của Thương Mang huynh....Hai người bọn họ mặc dù vì khâm phục lẫn nhau mà thêm bạn, kỳ thực quan hệ riêng tư rất ít, chức năng của hảo hữu cũng thường bị để đó không dùng đến, nên “Thương Mang huynh không tìm thì thôi, một khi tìm tất có chuyện quan trọng.” Cửu Nguyệt vội vàng nhấn mở thư.

Bức đầu tiên, thời gian nhận 1:17

“Cửu Nguyệt, Gậy Trúc đang bị người khác luân bạch! Địa điểm là ở Vân Mạc Thánh Cảnh.”

Bức thứ hai, thời gian nhận 1:19

“Tôi đang ở Thiên Đô Phong, thánh cảnh Thiên Trọng Sơn cấm thuần di, tôi đến chỉ sợ không kịp, Gậy Trúc nói lúc cô ấy lên núi có thấy cô, cô ấy ở gần giếng Vô Lượng Quỳnh tăng thứ 8.”

Bức thứ ba, thời gian nhận 1:22

“Gậy Trúc đang làm nhiệm vụ liên hoàn ”Tiên Khí Mất Tích“, không thể logout....Cao thủ trong bang có thể đi vào Thánh cảnh không nhiều lắm, tôi biết càng không đến hai cái....Nhanh đi.....”

Bức thứ tư, thời gian nhận 1:31

“Không cần đến nữa.”

Chỉ bao giờ thấy Huyền Thế Thương Mang nói nhiều như vậy, Cửu Nguyệt từng YY ra bộ dáng om sòm náo nhiệt của Thương Mang huynh, cảm thấy không thể tin được mà cười ra tiếng, lại chưa từng nghĩ đến.....Tình cảnh hiện giờ, cô tình nguyện mình chưa từng thấy! Nên vui mừng cho Gậy Trúc sao, Thương Mang huynh quả nhiên lo lắng cho cô ấy.....Mà khi đó mình.....Gậy Trúc lúc đó, một dược sư máu ít phòng thủ kém khổ sở chống đỡ chờ cứu viện tới, chờ đợi người cô ấy toàn tâm tín nhiệm, mình lại đang ngủ mê không biết chút gì.... Anh trai vốn tôn trọng sự riêng tư của cô, tự giác không xem thư người khác gửi tới, nhưng sai sót ngẫu nhiên lại hại Gậy Trúc thê thảm.....

U mê hồ đồ ly hôn, áp-phích bị từ chối, ngồi yên mặc cho Gậy Trúc bị luân bạch.....Gặp quỷ rồi, hôm nay tới cùng là gặp phải vận xấu gì chứ?!

Thở sâu, Cửu Nguyệt mở kênh bang phái đã bị đóng khá lâu ra. Cửu Nguyệt treo biển hành nghề Phó bang chủ, có thể tìm đọc nhật ký trong ngày của bang phái, chính là đoạn hội thoại được ghi lại của bang chúng trong bang, tay phải kéo chuột thẳng xuống dưới, đại khái có thể biết được sự tình từ đầu đến cuối.

Nhiệm vụ Tiên Khí Mật Tích tổng cộng có 11 cửa, là nhiệm vụ thăng cấp mà được sư cao cấp cần phải trải qua. Cửa thứ mười cần người chơi đi Vân Mạc Thánh Cảnh, đến giếng Vô Lượng Quỳnh ở tầng thứ 8 Thiên Trọng Sơn để gánh nước giếng. Vị tiên trong giếng vì theo đuổi tình yêu mà nhảy xuống giếng chết sau đó nhờ có tiên khí hóa phép mà may mắn không trở thành tà tiên, nhưng nếu người chơi nam nữ cùng nhau tới sẽ khiến tiên tử ghen tị mà công kích điên cuồng.

Gậy Trúc tu luyện chính là Thiên Y (được sư của thiên giới), tuy cấp bậc cũng cao, nhưng dù sao cũng là hệ phụ trợ, khả năng lớn nhất là cứu rỗi chúng sinh thoát khỏi tử vong, khả năng công kích có hạn, mà còn máu ít phòng ngự thấp, trên diễn đàn Tiên Ma có một câu vô cùng hình tượng để ví von, là “bình máu thủy tinh di động”. Vốn bình thường mọi người rất thích mang Gậy Trúc khi đi thăng cấp, nhưng chuyện hôm nay, phá được liền nhanh chóng phá quá trình thăng cấp của Gậy Trúc, như lời Thương Mang nói, cao thủ trong bang có thể đi vào Vân Mạc Thánh Cảnh giới hạn cấp bậc không nhiều lắm, trong đó giới tính nữ phi thường bất hạnh chỉ có một mình Cửu Nguyệt.

Vốn Gậy Trúc có thể kêu trên bang phái, có lẽ có thể gọi được mấy cao thủ nam định đến Vân Mạc Thánh Cảnh để thăng cấp, mang cô ấy đến Thiên Trọng Sơn, chờ đến gần giếng Vô Lượng Quỳnh gặp vị tiên ghen tị khi thấy những người có tình trong thiên hạ thì lại tách ra, mỗi người đi mỗi tầng ai làm chuyện nấy cũng được. Nhưng Gậy Trúc vì không muốn làm phiền người khác, nghĩ thầm rằng lần này không đi đánh nhau với BOSS, chỉ là đơn thuần đi một chuyến, liền một mình đơn độc đi vào Thánh Cảnh. Lại vạn lần không nghĩ tới chưa kịp hoàn thành nhiệm vụ đã bị thích khách thần bí giết chết luân bạch.....Đến khi Thương Mang đuổi tới, Gậy Trúc đã bị luân bạch mười cấp, trang bị trong túi rơi đầy trên đất..... mà đối phương tất nhiên là biết danh tiếng của Thương Mang, không chút do dự, lập tức logout.

(Kỳ thật chân tướng chính là hiện nay Mỗ Trúc vùng trộm theo đuổi Thương Mang, mà Thương Mang vốn đã đồng ý đến tầng 7 để kiểm kinh nghiệm, Gậy Trúc tự đi lên tầng 8, không ngờ đến lúc đó anh ta lại nhận được tiếng gọi điên cuồng từ ngàn dặm của người nào đó, đành phải vút Gậy Trúc lại đi đến Thiên Đô Phong cách nhau khá xa. Gậy Trúc sợ Thương Mang đa nghi, không muốn có gút mắt đào hoa gì đó với đàn ông khác, cho nên liền đi một mình.....Theo cô ấy phân tích, thăng nhai Thương Mang này kỳ thật là một kẻ thâm trầm....=+=)

Cao thủ có thể đi vào Vân Mạc Thánh Cảnh, trong bang bọn họ không nhiều lắm, bang khác cũng không có bao nhiêu, cho nên trước khi bò lên mấy tầng đó, thậm chí Gậy Trúc còn cảm khái, nơi này phong cảnh tú lệ ít dấu chân người, thực là một chỗ tốt để tiến hành quyền rũ, lại còn tiện đường YY bộ dáng mặt đỏ của Thương Mang.... =+=, chỉ là giữa đường nhìn thấy bóng dáng Cửu Nguyệt đang phát tiết chém quái một mình, còn có chút khổ sở thay cô ấy....Không nghĩ tới ngay lúc vừa lên được tầng tám, chuẩn bị giành được thắng lợi, thì Tử Thần đã bò tới rồi.... ..)

[Tán gẫu bang phái] Gậy Trúc Ăn Quốc Bảo: Mọi người không nên trách Cửu Nguyệt, hôm nay cô ấy ly hôn, trong lòng nhất định đang đau khổ, không chạy tới giúp tôi có thể là do không phát hiện ra tin Thương Mang gửi đến.... Xin mọi người hãy thông cảm cho tâm tình của cô ấy.....Hôm nay tôi vốn cũng không có ý định làm phiền cô ấy, nên cũng không tự mình gửi tin tức đến cô ấy....Chuyện bị luân bạch xem như tôi xui xẻo, nhưng tuyệt đối sẽ không làm kẻ hèn yếu trốn tránh, lại càng không rời bang, tôi sẽ nhanh chóng khôi phục lại cấp bậc trong thời gian nhanh nhất, xin mọi người không cần lo lắng.

Còn có câu trả lời sau đó của Thương Mang:

[Tán gẫu bang phái] Huyền Thế Thương Mang: Bỏ đi 13 cấp em không hận không oán, chỉ là anh có trách nhiệm với em, cô ấy cũng nợ em một lời giải thích.

Nhìn đến người này, Cửu Nguyệt không khỏi hơi cáu: Nha....Muốn giải thích thế nào đây? Dựa vào cá tính khéo léo đưa đẩy của mình quả thật có thể tìm được đủ loại lý do thoái thác để giải vây cho mình, cho dù không như vậy, cứ việc nói thẳng lúc đó mình có việc nên nhờ anh trai luyện dùm, cũng có thể lấy được sự

thông cảm của Gậy Trúc và Thương Mang huynh. Chỉ là.....Bóng dáng màu tím trong mắt đối phương lúc ấy không phải Lê Duyệt hay Dương Thừa Duệ, mà là Cửu Lê Nguyệt Lạc, chỉ là Cửu Lê Nguyệt Lạc..... Cửu Lê Nguyệt Lạc một thời từng cùng kẻ vai chiến đấu, đồng sinh cộng tử, hưởng thụ vui buồn.....

Kỳ thật anh trai luyện cấp giúp mình không chỉ có vài lần, cũng không nghĩ tới lại gặp chuyện xui xẻo như thế. Chỉ là nếu lần này nói là anh trai, vậy khi nào thì không phải anh trai? Người bạn thân thiết tin cậy dựa vào lúc trước, mọi chuyện đều cùng bạn gánh vác, cùng bạn trải qua..... Nếu như những thời gian ở chung lúc đầu lại không thể phân rõ, vậy những tình cảm đã bỏ ra phải tính thế nào đây, lúc nào thì bạn ở đây, lúc nào thì có thể có thể yên tâm giao mọi chuyện sau lưng lại cho bạn, mà không lo lắng bị phản bội.....

Nghĩ đến bạn bè thật lòng đối xử với mình, mà chính mình lại tìm cách trốn tránh trách nhiệm..... Còn nữa hôm nay cô đã lừa Sơ Du một lần..... Đối với sự thương tổn của bạn bè, lại chối “Cái này không liên quan đến mình” rồi phải lòng chạy lấy người.....Cô còn không có RP đến nông nỗi đó.....

Cho nên giải thích....Thật sự là một chuyện rất khó khăn.....

7. Chương 7: Hoang Thành Minh Nguyệt

Cửu Nguyệt lật giờ nhật ký hôm nay của bang phái, thời gian đoạn đối thoại ngày càng mới.

[Tán gẫu bang phái] Đông Phương Công Tử: Thời gian địa điểm xảo quyệt như thế..... Điều này hiển nhiên là có tổ chức có âm mưu dùng bạo lực để khủng bố, Gậy Trúc MM, đừng thương tâm, lần sau GG luyện nhân yêu chuyên môn bảo vệ em.....

[Tán gẫu bang phái] Đàm Đàm Tình Thuyết Thuyết Ái: Ta nói này Đông Phương, người là thật không biết hay là giả không biết, hay là biết rõ rồi còn cố ý khiêu khích, chỉ vì người là lão Nhị vạn năm? Gậy Trúc là của Thương Mang....

[Tán gẫu bang phái] Đông Phương Công Tử: Bọn họ kết hôn chưa? Có luật pháp nào bảo vệ ràng buộc về mặt đạo đức không? Nam chưa lấy nữ chưa gả, vì sao ta không thể theo đuổi chứ?!

[Tán gẫu bang phái] Ngày Năm Tháng Năm Trời Trong Xanh: Đông Phương, không phải chứ....Không phải người luôn một mực nói mình là FANS lớn nhất của Cửu Nguyệt, có chết cũng phải ôm đùi Cửu Nguyệt, còn tính toán tìm Âm Dạ để quyết đấu sao?

[Tán gẫu bang phái] Đông Phương Công Tử: Cửu Nguyệt.... ... Ai.... Tiểu Cửu Nguyệt làm tổn thương trái tim của ta rồi.... Cô ấy không lấy ta làm chồng, cũng không cứu Gậy Trúc.... Ài đừng nói nữa.....

Âm Dạ?! Lúc này Cửu Nguyệt mới nhớ tới hình như mình có kêu Âm Dạ trong một giờ phải im câu trả lời... Trách không được anh trai bảo Âm Dạ nói nhiều..... Tên kia rốt cuộc đã nói gì? Đáng tiếc nội dung trò chuyện không được lưu lại không thể tìm..... Thôi, sau này hãy nói..... Tiếp tục ẩn thân xem mọi người trong bang nói chuyện lúc đó, vừa vặn thấy được Gậy Trúc trả lời Đông Phương:

[Tán gẫu bang phái] Gậy Trúc Ăn Quốc Bảo: Xin nhận ý tốt của Đông Phương, có người vì muốn xin lỗi, đã đồng ý dẫn em đi, cảm ơn.

Một viên đá làm gợn ngàn tầng sóng, đương sự xuất hiện lên tiếng, một đồng người lập tức lên kênh bang phái trả lời.

[Tán gẫu bang phái] Tôi Cũng Yêu Gấu Mèo: Sờ sờ..... Gậy Trúc JJ, cố lên!!

[Tán gẫu bang phái] Lòng Hiếu Kỳ Giẫm Chết Voi: Có người là chỉ ai?? Cao nhân Thương Mang hay là Cửu Nguyệt đại thần?!!

[Tán gẫu bang phái] Đông Phương Công Tử: Gậy Trúc, vì sao em lại từ chối anh.... Anh quá thê lương.....

[Tán gẫu bang phái] Cực Đạo Dâm Loạn: Đông Phương, chủ yếu là bởi vì các MM hoài nghi người đã vung đao tự cung.....

[Tán gẫu bang phái] Đàm Đàm Tình Thuyết Thuyết Ái: Thì ra là thế.

[Tán gẫu bang phái] Diên Đảo Càn Khôn: Kỳ thật....Ta vẫn cho rằng Đông Phương là Thái Giám....

[Tán gẫu bang phái] Đông Phương Công Tử: Cực Đạo, Càn Khôn và Đàm Tình Thuyết Ái, là đàn ông thì mở PK! Một chọi ba!

[Tán gẫu bang phái] Tăng Băng Lạnh: Mặt không chút thay đổi đi ngang qua.....Lời nói ở tầng này thật là méo mó.....

[Tán gẫu bang phái] Trùng Trùng Bay: Đúng là méo mó.....Đánh S lên mặt nên lúc này mới có thể không thông cảm vô lương tâm mà JJww, chị Gậy Trúc, có lẽ chị không biết em, nhưng đúng là chị đã từng cứu mạng em, Trùng Trùng biết ơn.....Đại thần Cửu Nguyệt em còn chưa từng gặp qua, em gia nhập bang này là vì chị Gậy Trúc.....

[Tán gẫu bang phái] Nơi Nào Cười Gió Xuân: bạn không phải người duy nhất, trong bang có rất nhiều người thiếu nợ nhân tình của Gậy Trúc....

[Tán gẫu bang phái] Tơ Gừng Cũng Mềm Mại: Gậy Trúc, chị mới đúng là nữ thần trong lòng em.....

[Tán gẫu bang phái]... ..

Đúng thôi.....Gậy Trúc ôn nhu rộng lượng thích giúp người, cô gái thiện lương khiêm tốn như thế đúng là nữ thần, sao có thể kết oán với người khác? Nghĩ đến đây, đôi mi thanh tú của Cửu Nguyệt nhũn lại.

Đông Phương nói không sai, cả chuyện này, cũng không đơn giản chỉ là chuyện ám sát....Cao thủ có thể đi vào Vân Mạc Thánh Cảnh không nhiều, mà Thiên Trọng Sơn lại là một trong số ít những nơi cấm thuận di, nói cách khác cho dù viện binh tới, leo lên từng tầng cũng tốn không ít thời gian..... Mà canh giữ trước giếng Vô Lượng Quỳnh của tầng thứ 8.... Hy vọng đây chỉ là trùng hợp, nếu thật là đối phương cố ý..... Vậy thì...

Nghĩ đến chuyện Âm Dạ nói hấn bị hạ lệnh ám sát Cửu Châu....

Cảm giác như có người đang âm thầm bày ra một âm mưu thần bí nào đó, mà những người không biết nội tình trong bang thì cứ như chim sa lưới mắc cho người khác ức hiếp xâu xé... mà tất cả đều như có quan hệ với thích khách.....

Nghĩ tới đây, tâm Mỗ Nguyệt lại dâng lên lòng oán hận với bang chủ - Y Nhân đã đi theo con đường cường đạo. Nguyên nhân chuyện này đều do áp trại phụ nhân tiền nhiệm bị một thích khách không có lương tâm bắt cóc, khiến hấn xem tất cả thích khách trong thiên hạ như cái đinh trong mắt cái gai trong thịt, cấm thích khách gia nhập bang phái, cấm bang chúng luyện acc thích khách, cấm mọi người nói tốt cho thích khách.....Tóm lại là chỉ thiếu nước kéo anh em huynh đệ trong bang công khai khiêu chiến với thích khách thôi.....

Bởi vì không muốn để cho bang chủ phát điên, hơn nữa Cửu Nguyệt cô trời sinh lưỡi biếng, chức Phó Bang Chủ cũng chỉ là trên danh nghĩa, những việc vặt cô đều ném cho bọn Gậy Trúc làm...Cho nên chỉ cần người không phạm ta, tất nhiên cô cũng chẳng muốn có chút liên hệ nào với bọn thích khách..... Đúng là hiện tại.... Loại cảm giác bị động, bị người khác đùa giỡn trong lòng bàn tay này.....Thật sự là, vô, cùng, không, dễ chịu!

Cửu Nguyệt nhấn vào ID của mình: Cửu Lê Nguyệt Lạc, lật xem cấp bậc, kỹ năng, trang bị của nhân vật, thầm nghĩ: Từ đó về sau, đã thật lâu chưa có qua lại với thích khách, chỉ là.....Xem ra mình thật ngây thơ, người trong giang hồ phức tạp, không giao thiệp với đủ hạng người của các bang phái khác, tin tức tắc nghẽn thật có hại.....Làm phó bang chủ, đôi lúc nên thay mọi người trong bang, Âm Dạ Gậy Trúc bọn họ làm chút chuyện đi.....

Quay về giao diện kênh [Bang phái], để lại:

[Tán gẫu bang phái] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Sai lầm của ngày hôm nay cũng đã thế rồi, Cửu Nguyệt sẽ không giải thích bất luận cái gì, cũng không có hy vọng xa vời là Gậy Trúc và Thương Mang huynh sẽ tha thứ, bản thân có việc riêng chưa làm xong, phải từ biệt bang phái một thời gian, lần sau gặp lại, sẽ ọi người một câu trả lời thỏa đáng.

Thoát tài khoản, trở lại giao diện đăng nhập, nhập ID và mật khẩu vào một lần nữa, đăng nhập.

Trong khoảng thời gian hỗn loạn thời Xuân Thu Chiến Quốc kia, lúc Cửu Lê Nguyệt Lạc còn chưa trở thành truyền kỳ, cô có một cái acc phụ không muốn ai biết.

“Hoang Thành Minh Nguyệt, đã lâu không gặp.”

Đi lại trên giang hồ, sao có thể không có acc phụ chứ! Acc phụ có thể dùng để trốn tránh sự đuổi giết của kẻ thù, thể nghiệm nhân vật khác, dùng làm kho đựng trang bị được phẩm, nhất là trong cái thời JP và JQ bay đầy trời này, acc phụ là đạo cụ không thể thiếu để chủ nhân trèo tường (ngoại tình)... ..

Mà nguyên nhân Cửu Nguyệt tạo ra Hoang Thành Minh Nguyệt còn vì muốn cho đám thích khách hoành hành ngang ngược, ý mạnh hiếp yếu và mấu chốt là khi dễ bạn bè cô học lại một lớp về nhân sinh. Đối với những người mắt cao hơn đầu, chỉ có dùng nhân vật tương tự, kỹ năng tương tự mới có thể hoàn toàn phá hủy cái vẻ tự cho là đúng của hần, cố ý luyện tới cấp bậc tương tự để miếu sát (giết ngay lập tức), vứt lại một câu: “Ngại quá, nghe khẩu khí của bạn tôi nghĩ bạn rất mạnh.....” rồi rời đi.

Sau đó bởi vì đám thích khách thời đầu quá khiến người ta không thích, mà Cửu Nguyệt vốn là người tùy tiện, càng thiên vị kiếm khách, chỉ có đôi lúc mới dùng acc này để chơi đùa, thuận tiện ném vài trang bị của mấy acc thích khách lớn vào túi đồ. Đáng tiếc trang bị cực phẩm của mấy người này không phù hợp với cấp bậc của acc phụ cô, không thể mặc được. Bởi vì.....

Hoang Thành Minh Nguyệt, thích khách, nữ, cấp 23.

Cửu Nguyệt mở thuộc tính nhân vật ra, nháy mắt mấy cái: ai, cấp bậc thua kém quá nhiều, các chỉ số đều không bằng 1/10 acc chính, thực không quen mà.... .. Acc này cũng quá nghèo rồi, ừ ngày mai sẽ chuyển một chút kim nguyên bảo từ acc kia qua..... Ai, chủ thủ của thích khách, dù thế nào vẫn là nhìn kiếm cũng có phong cách hơn nha.... ..Không tệ, cô đang lảng lảng như đi vào cõi thần tiên, mắt trái ngẫu nhiên liếc nhìn thanh máu phía dưới nhân vật còn không tới 1/5! Vội vàng ăn thêm hồng được, tắt khung thuộc tính chạy trốn về phía trước!

Người đuổi theo phía sau là một đạo khách, ID vinh quang tốt đỉnh: Chuyên Giết Thích Khách.

Nội tâm Cửu Nguyệt âm thầm rơi lệ, vận khí hôm nay quả thật là vô cùng không tốt a, nơi này rõ ràng chỉ có nhóm chim nhỏ cấp 20, theo lẽ bình thường là một thành nhỏ vô cùng an toàn, không nghĩ tới ác nhân hồng danh không sợ công kích ác ý trong thành trấn sẽ ảnh hưởng đến giá trị tội ác mà cấp bậc rõ ràng cao hơn nhóm người tân thủ một khoảng lớn, bình thường ghét nhất là thích khách trong truyền thuyết! Chẳng lẽ những thích khách cấp cao từng trải qua nhiều sóng gió trong Cửu Châu đều biết đại danh người này, chẳng muốn dây dưa hễ gặp là tránh, mới khiến cho ác

nhân vì quá buồn rầu mà hạ mình đổ bộ đến tân thủ thôn cấp 20, khi dễ người mới sao?

Tuy trước khi trời giao trách nhiệm lớn lao ột người thì trước hết sẽ lao tâm khổ tứ huấn luyện gân cốt, bỏ đói, hành hạ thân xác người đó nhưng cũng không nên chơi khảo nghiệm người như thế chứ! Chênh lệch 20 cấp, thực lực cách quá xa, cho dù là dùng ma thuật biến đổi cũng không thể biến nát thành thần kỳ mà!!

Thích khách cấp hai mươi mấy tuy chạy nhanh, nhưng so với đạo khách cấp bốn mươi mấy thật đúng là kém xa, cho dù con đường mà Cửu Nguyệt chạy cực kỳ rắc rối, lợi dụng khéo léo vật phẩm bốn phía của người chơi khác và chướng ngại do NPC chế tạo, nhưng hiển nhiên “Chuyên Giết Thích Khách” cũng không phải kẻ dễ bắt nạt, mấy thấy khoảng cách hai người càng ngày càng gần, Cửu Nguyệt đã bước vào phạm vi công kích của Đạo khách..

Bị chém, thêm máu, tiếp tục chạy trốn, lại bị đuổi theo, lại bị chém, lại thêm máu.... .. Trải qua như thế, Cửu Nguyệt cảm thấy hôm nay là ngày xung khắc với mọi việc, đang tính toán “Núi xanh còn đỏ” nhận mệnh chuẩn bị logout. Đột nhiên bên đường nhảy ra một kiếm khách áo đen, một chiêu Cửu Nguyệt hiểu rõ 100% “Đông Tuyết Lăng Băng”, ác nhân lập tức cảm thấy cả người lạnh lẽo. Lại thêm một chiêu Cửu Nguyệt hay dùng từ sau cấp 50 “Hạo Thiên Diệt Kiếp”, kẻ đang cảm thấy lạnh lẽo kia lập tức bổ nhào biến thành người chết.

Từ trước đến nay Cửu Nguyệt ở trong trò chơi luôn là kẻ mạnh được đi ngang, cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp nguy như vậy, càng không có chuyện sau khi gặp nguy lại được người khác thấy chuyện bất bình

rút đao tương trợ, giờ phút này cô đang ổn định lại cảm xúc phức tạp trong lòng mình. Kiểm khách áo đen lại bước lên vài bước, mở miệng với giọng điệu vô cùng thân quen:

[Tán gẫu gần] Không Có Tiền Khen Thưởng: Nguyệt MM, anh tìm em đã lâu rồi!! Gửi thư hệ thống cho em em cũng không trả lời! Hôm nay nếu anh không đến..... Mặc kệ nói thế nào, thật tốt quá, rốt cục hôm nay anh cũng gặp em rồi!!!

Vừa rồi vội vàng chạy trốn chưa kịp nhìn tên của kiểm khách, sau khi đã xác nhận an toàn, Cửu Nguyệt mới phát hiện ân công chính là – luôn chiến luôn bại luôn bại luôn chiến, mỗi tuần kiên trì gửi thư khiêu chiến cho Cửu Lê Nguyệt Lạc, sau khi thua thì để lại câu “cuối tuần gặp lại”, kiểm khách cố chấp: Không Có Tiền Khen Thưởng.

Bị một người từng gửi thư khiêu chiến ỉnh sau đó bị mình đánh bại tùy tiện nhảy ra cứu giúp, còn kích động phần khởi giồng chào hỏi như gặp lại người bạn đã lâu không gặp.....Tình cảnh này, Cửu Nguyệt, quả thực có phần ngơ ngác.

[Tán gẫu gần] Hoang Thành Minh Nguyệt: anh bạn này, chúng ta quen nhau sao?

Tin nhắn hệ thống? Ách..... Cô còn chưa kịp xem..... Hơn nữa, từ khi cô gia nhập bang phái liền rất ít khi vào acc này, tự cho là không có thư gì quan trọng, cho dù có cũng đã sớm quá hạn rồi mới đúng.... Mặt khác, tuy nói Cửu Nguyệt cô không phải thiên tài đã gặp qua cái gì là không quên được, nhưng tự nhận thấy trí nhớ cũng không tệ, Không Có Tiền Khen Thưởng tuy quen biết Cửu Lê Nguyệt Lạc thật, nhưng Hoang Thành Minh Nguyệt... Cô tự nhận mình chưa từng có giao tình gì với hắn.

8. Chương 8: Mm Cứu Đại Thần

[Tán gẫu gần] Không Có Tiền Khen Thưởng: Nguyệt MM không biết anh không sao cả, Bạch Y Ngự Phong em từng nghe nói qua đúng không!! Em là ân nhân cứu mạng của thằng nhóc kia! Anh tìm em đã lâu rồi!!

Cửu Nguyệt luôn cảm thấy tính tình của Không Có Tiền Khen Thưởng rất kỳ lạ, giờ càng cảm thấy hắn nói chuyện không bình thường, hắn không nhận sai người chứ? Bạch Y Ngự Phong mà lại yếu kém đến mức cần Hoang Thành Minh Nguyệt cứu giúp? Vả lại..... Hoang Thành Minh Nguyệt này đúng là acc phụ của mình mà? Vì sao mình lại không hề hay biết lúc nào đã vướng mắc ân duyên này với Bạch Y Ngự Phong chứ?! Vỡ kịch này rốt cuộc là thế nào??

Bất quá đối mặt với lời thỉnh cầu kết bạn do Không Có Tiền Khen Thưởng ném ra, Cửu Nguyệt vẫn nhấn tiếp nhận, quen với nhiều cao thủ không có chỗ nào không tốt, lúc trước không biết Không Có Tiền Khen Thưởng chấp niệm cái gì, kiên trì khiêu chiến lại từ chối thêm mình là bạn, hiện giờ khó có khi hắn chủ động..... Phải biết nắm lấy! Nhất là hiện nay mình đang khoác tấm áo acc phụ, không có văn, không có võ, chỉ có thần núp bên thân đại thụ.

Thêm bạn xong, hai người tìm đến một con ngõ yên lặng để trò chuyện, vì thế Cửu Nguyệt liền từ chỗ Không Có Tiền Khen Thưởng nghe được một bản mỹ nữ cứu anh hùng chấn động:

Ngày hôm đó ở Hồng Vũ hạ lưu sông Hồng xảy ra một trận hỗn chiến, Không Có Tiền Khen Thưởng bị trúng chiêu “Bách Lăng Phồn Loạn” của một vũ nương, trong lúc hỗn loạn không thể khống chế được mà rút kiếm đâm về phía Bạch Y Ngự Phong, mà Bạch Y Ngự Phong tuy có phản ứng né tránh theo bản năng, cũng mở phòng ngự “Bát Huyền Chi Khuê”, nhưng vì anh ta cách Không Có Tiền Khen Thưởng quá gần, vừa phải chống đỡ kẻ địch bốn phía, đối mặt với biến cố trên, trong lúc vội vàng, quả thực là tránh không kịp.

Lại nói Không Có Tiền Khen Thưởng là một kẻ yêu thích bạo lực, điểm kinh nghiệm thăng cấp phần lớn đều cộng vào công kích, mà khả năng phòng ngự của đạo sĩ cấp thấp vô cùng kém lại không có trang bị tốt, cho dù là có thao tác đại thần như Bạch Y Ngự Phong, giờ phút này cũng chỉ có thể bất đắc dĩ khom lưng trước điều kiện khách quan, ngay tại khoảnh khắc thanh kiếm của Không Có Tiền Khen Thưởng sắp đâm

vào người Bạch Y Ngự Phong, liền có một thanh chủ thủ từ phía sau đâm lưng cơ thể hắn.... Vì thế, sau khi rời khỏi cuộc chiến, tâm tình của Không Có Tiền Khen Thưởng vô cùng phức tạp nhìn về phía nữ thích khác phía sau mình, “MM này giết mình, lại cứu anh em mình, tránh ỉn vì ngộ sát anh em mà cảm thấy áy náy”, liền đem ID: Hoang Thành Minh Nguyệt lưu vào trong óc khắc vào trong tâm.

Sau khi kể chuyện cũ xong, Không Có Tiền Khen Thưởng trầm mặc vài giây rồi nói:

[Thì thầm] Không Có Tiền Khen Thưởng: Ách? Nguyệt MM, cấp bậc của em.....

Tổ nghiên cứu phát triển “Tiên Ma Liệt Truyện” từng là những người phát triển kiêm người yêu thích phần mềm trò chơi võ hiệp độc lập RPG, sau đó bởi vì tâm tình đau xót, thương nhớ khi phần mềm độc lập này gần như bị biến mất trên thị trường nên đã đem cấp bậc nhân vật đã được đặt ra chuyển hướng sang máy rờ, bởi vì khái niệm trong máy rờ, “cấp 60” đã được xem là mãn cấp, vậy nên tuy “Tiên Ma Liệt Truyện” đặt ra kế hoạch là sẽ không ngừng ở cấp 60, nhưng Tiên Ma vẫn không thể so sánh với những game võ hiệp có sức mạnh và thực lực tương ứng với cấp bậc khác trên thị trường. Nếu không phải vị cứ mỗi ba cấp là kỹ năng trong Tiên Ma được đổi mới hoàn toàn, hình ảnh trò chơi xinh đẹp, màu sắc rực rỡ, nhạc cổ điển du dương, hệ thống nhiệm vụ đặc sắc, những người chơi đã sớm tìm đến game khác rồi....

Nhưng bất luận thế nào, cấp 23, là acc chính, từ nửa năm trước cho đến bây giờ, thực lực vẫn không thay đổi.... Nói dễ nghe là: chim mới trong chim cũ, tiểu bạch trong đại bạch.

Cửu Nguyệt biết câu Không Có Tiền Khen Thưởng vừa nói, dựa vào ấn tượng của hắn với mình lúc trước, acc này luyện đến hôm nay, cấp bậc còn thấp như thế thì quá kỳ lạ rồi. May mà cô nói dối cho đến bây giờ đã có thể hạ bút thành văn, kết hợp với những gì Không Có Tiền Khen Thưởng tận mắt nhìn thấy vừa rồi, trả lời như sau:

[Thì thầm] Hoang Thành Minh Nguyệt: À, không dối gạt gì Khen Thưởng huynh, trong lòng em cũng biết cấp bậc này là thật quá.... Ai, chỉ vì..... Vừa rồi anh cũng nhìn thấy rồi đấy, dạo này, sinh ra đã có nguy hiểm, dầu thai cần phải cẩn thận, đáng tiếc em còn trẻ ngây thơ nhất thời lơ là chọn lấy thích khách, chưa từng nghĩ đến từ đây lại bước lên con đường đau khổ không có lối về, hoa dung nguyệt mạo (ý nói xinh đẹp) nhưng lại thoát không khỏi số mệnh yếu đuối, không làm chuyện gì xấu nhưng vẫn bị ác nhân luân bạch một lần lại một lần.... ..

Già vờ giả vịt nói ra lời này xong, lại còn tỏ ra đáng thương tội nghiệp gửi qua một cái biểu tình mặt khóc, Cửu Nguyệt cảm thấy ghê tởm cho chính mình.

Không Có Tiền Khen Thưởng quả nhiên dâng lên vạn phần đồng tình:

[Thì thầm] Không Có Tiền Khen Thưởng: Là do tên kia tâm lý biến thái!! Lần này không tệ để anh tìm được em! Như vậy đi, Nguyệt MM, sau này em đi theo anh, anh còn có mấy anh em, mấy người bạn anh, chân đá Giao Long sông Giang, tay cầm mãnh hổ Đông Bắc, cũng được coi như là dũng mãnh hạng nhất, mà còn bảo đảm là phẩm chất cao thượng, có ăn canh cũng sẽ gấp thớt cho em.... ..

Vô tâm trông liễu, liễu thành rừng, Không Có Tiền Khen Thưởng bình thường luôn ra vẻ thần bí với mình, tên bang hội trên đầu cho tới bây giờ đều để trạng thái đóng, không nghĩ tới lấy một cái acc phụ ra lại khiến cho hắn mất cảnh giác tự nguyện khai ra sào huyệt. Lê Duyệt ngồi trước màn hình cười đến càn rỡ.

[Thì thầm] Hoang Thành Minh Nguyệt: Cảm ơn anh, hiện giờ người tốt giống như Khen Thưởng huynh đây rất ít. Cảm ơn các anh đã thu nhận.....

Nếu đoán không sai, Bạch Y Ngự Phong nổi danh giống mình trong truyền thuyết phỏng chừng cũng ở đây..... Thật tốt, sớm hâm hộ tiếng tăm người đó, bắt đầu dĩ lúc trước chưa có duyên gặp mặt. Hiện giờ rốt cuộc cũng có cơ hội.....Cửu Nguyệt đang tự hỏi có phải đối acc chơi liên tình cờ gặp được việc hên không.....

[Thì thầm] Không Có Tiền Khen Thưởng: Nguyệt MM, không cần khách sáo, em là ân nhân cứu mạng của Tiểu Bạch, anh là anh em của Tiểu Bạch tất nhiên là không thể để cho em ở bên ngoài bị người khác khi dễ!

Tiểu Bạch? Anh em với Tiểu Bạch? Lê Duyệt “Phốc—” cười ra tiếng, Bạch Y, tên này anh cũng lấy được.....Rất tốt, rất cường đại!

Không Có Tiền Khen Thưởng gửi qua lời mời gia nhập bang hội, Cửu Nguyệt mới biết thì ra thằng nhóc này đúng là lão Đại bang phái. Nếu người này là lão Đại của bang, vì sao vẫn ẩn tên bang phái của mình không cho người khác xem chứ, vậy sao có thể phát triển bang phái được? Chẳng lẽ bên trong có nội tình? Cửu Nguyệt tò mò, ẩn vào nút “Nhập hội”.

Sau đó rốt cuộc cô cũng đã hiểu thì ra Không Có Tiền Khen Thưởng xấu hổ....

Tên bang phái: Miếu Hòa Thượng!! Lê Duyệt rốt cuộc cũng không nhìn được nữa, nhìn màn hình cười ha ha không ngừng!

[Thì thầm] Hoang Thành Minh Nguyệt: Khen Thưởng huynh, tên bang phái này thật.....

Sợ bị MM hiểu lầm mình lấy tiêu chuẩn của chính mình để đặt tên, Không Có Tiền Khen Thưởng vội vàng giải thích nói:

[Thì thầm] Không Có Tiền Khen Thưởng: Ài! Đều do ý kiến của mọi người không thống nhất, mỗi người viết một cái tên, kết quả rút thăm bắt được đúng cái này! Cái kẻ ngu ngốc viết cái tên này đã bị mấy người bọn anh hung hãn xử một trận....Ách, Nguyệt MM trước hết chịu khó một chút, hoặc là ẩn tên bang phái giống anh cũng được.... Về sau trong bang có nhiều MM hơn sẽ lập một cái bang khác!

Cô rất muốn nói Khen Thưởng huynh anh ẩn đi tên bang phái thì những MM khác cho dù có ngưỡng mộ tư thế oai hùng của anh cũng gia nhập được hơn nữa tên bang thật sự rất buồn hân chỉ sợ mấy MM khác không thể chấp nhận được không bằng lập một cái khác từ bây giờ đi, bất quá nhiều một chuyện chi bằng bớt một chuyện, một nữ thích khách thân hình xinh đẹp nhanh nhẹn như cô mang một cái ID bang hội mười phần MAN là phong cách gì nhỉ? Ừ, giống hí kịch.

Đang khi cười đến thoải mái, Không Có Tiền Khen Thưởng liền hét to trong bang hội:

[Tán gẫu bang phái] Không Có Tiền Khen Thưởng: Những người đang online ẩn thân, toàn bộ đều chui ra đây cho bản bang chủ! Các người cứ không tin thiếu chút nữa Tiểu Bạch đã chết thẳng cẳng, nói anh đây ăn no không có việc gì làm đi lừa các người, hôm nay anh đây đã tìm được Nguyệt MM ân nhân cứu mạng của Tiểu Bạch! Ai còn sống toàn bộ bước ra cho tôi! Tiểu Bạch cũng ra đây cho tôi! Tôi biết cậu online!!

Cửu Nguyệt biết đây là đang giới thiệu mình với mọi người, vội vàng đáp lại:

[Tán gẫu bang phái] Hoang Thành Minh Nguyệt: Chào mọi người, em mới cấp phổ thông, lại vừa nhập bang, không hiểu bang quy, sau này xin mọi người chiếu cố rồi!

Ngữ điệu mềm mại dịu dàng thế này, quả nhiên có người đáp lại.

[Tán gẫu bang phái] Khuôn Chó Hình Sói: MM không cần khách khí, đều là người một nhà.

[Tán gẫu bang phái] Đã Thuần Khiết Lại Khờ Dại: Thật là MM sao? Không biết chân tướng coi như không có....

[Tán gẫu bang phái] Trèo Tường Khắp Nơi: Không dễ dàng nha, bang mình cũng có MM....

[Tán gẫu bang phái] Tay Lớn Dắt Tay Nhỏ: Vây xem MM.....

[Tán gẫu bang phái] Ngổn Ngang Trong Gió: Đều là lỗi của tên họ Bạch ngu ngốc kia, không cho phép chúng ta tùy tiện thêm MM, chắc chắn, không tồi Khen Thưởng mượn đề tài để nói chuyện gây án của mình.....

[Tán gẫu bang phái]... ..

Nhìn chăm chú vào khung tán gẫu của mọi người trên bang hội, Lạc Thiếu Thừa thâm thúy nhếch chân mày, Hoang Thành Minh Nguyệt? Nữ thích khách phá hủy chuyện tốt của anh....

Kỳ thật nguyên nhân gây ra chuyện đó là.... Lúc ấy chỉ khó chịu vì bị Khen Thưởng cả ngày cứ hét to “Tiểu Bạch” tới “Tiểu Bạch” đi, nói “Tiểu Bạch” không phải là con chó của Crayon Shinchan sao? (Trong truyện tranh Shin cậu bé bút chì)

Ngày ấy cũng chỉ là nhất thời nảy lòng tham, nhìn thấy trong đám người đang vây đội ngũ của bọn họ có vũ nương của hệ phụ trợ, nghĩ thấy phần lớn điểm thăng cấp của Khen Thưởng đều cộng vào công kích, xác suất né tránh không cao, mà tên kia tính tình ngay thẳng, thiếu nợ ân tình của người khác sẽ nghĩ cách

báo đáp, cho nên nếu mình bị cậu ta ngộ thương, dự tính của anh không chỉ có thế, nếu có thể vì vậy mà chết.....tên kia nhất định sẽ áy náy không thôi, đến lúc đó sẽ đáp ứng yêu cầu của mình.

Vì thế không dấu vết cẩn thận kéo Khen Thưởng đến bên cạnh vũ nương, ngay lúc vũ nương dùng chiêu “Bạch Lăng Phồn Loạn”, vụng trộm duy trì lượng máu của mình đạt tới giá trị nhỏ nhất..... khổ tâm bổ cục như thế đến cuối cùng lại công sức đều tan tành..... Một thích khách chỉ có cấp mười mấy mà một chiêu giết chết người có thực lực không tầm thường cấp hai mươi mấy như Khen Thưởng! Hoang Thành Minh Nguyệt, thực lực thật khủng bố..... Nếu lúc ấy cô cấp hai mươi mấy, đánh với mình cấp hai mươi mấy.....Chỉ sợ là, thực lực ngang nhau khó phân cao thấp đi....

Khen Thưởng không biết là, xuất phát từ chút cảm giác nghi hoặc, tò mò hay kỳ phùng địch thủ gì đó, sau đó mình đã vận dụng chút đường ngầm để điều tra người này, lại không thu được bất kỳ tin tức nào, về sau cô lại biến mất..... Chưa từng nghĩ tới, hồi ức đã sắp quên lãng thì đương sự lại nhắc lại, nhân vật thần bí tìm khắp nơi không thấy lại tự động đưa lên cửa?! Đúng là cấp bậc kia.....

Chuyện này không chỉ anh chú ý, mà anh em trong bang cũng phát hiện:

[Tán gẫu bang phái] Tịch Mịch Như Tuyết: Khen Thưởng, nếu cô ấy là ân nhân của Bạch huynh, sao chỉ có cấp 23? Giải thích.

[Tán gẫu bang phái] Ngổn Ngang Trong Gió: Ánh mắt của Tịch Mịch quả nhiên tốt! Cũng muốn giải thích.

[Tán gẫu bang phái] Chích Xuyên AD: Giải thích!

[Tán gẫu bang phái]

Vì thế Không Có Tiền Khen Thưởng lại thêm mặn dấm muối tự thuật sinh động như thật lại một lần Nguyệt MM sinh không gặp thời thế nào, vận mệnh nhấp nhô bị ác nhân tâm lý biến thái thay nhau đuổi giết thế nào, rồi mình gặp chuyện bất bình ra tay anh hùng cứu mỹ nhân ra sao, lại cố gắng vì chuyện giữ hình tượng kiếm khách nhất đẳng bản lĩnh mạnh mẽ của mình mà góp thêm một viên gạch.

9. Chương 9: Ân Nhân Cừ Nhân

Bị ác nhân hồng danh cấp bốn mươi mấy luân bạch một lần lại một lần? Lạc Thiếu Thừa nghe thế thì khoe miệng liền nâng lên, theo anh biết, có thể khẳng định, cô đang nói dối!

Giờ ngẫm lại, tình huống lúc đó, nói Hoang Thành Minh Nguyệt là ân nhân của anh, không bằng nói là kẻ thù của Khen Thưởng! Tuy không biết vì sao Hoang Thành Minh Nguyệt lại lấy cấp bậc thấp đến quỷ dị không phù hợp với thực lực chân chính để gia nhập bang phái, nhưng dựa vào thái độ tùy tiện của Khen Thưởng và sự nhiệt tình không chút dè phòng của các anh em trong bang, sự tồn tại của cô rất nguy hiểm đối với bang phái.....Ví như nếu đối phương thật sự là một con rắn độc, đặt bên cạnh người có chừng mực như mình tuyệt đối an toàn hơn so với bên cạnh Khen Thưởng khuyết tâm nhân (thiếu mắt nhìn) và những người lái vốn ngang nhau(ý nói không có đầu óc, kinh doanh không kiếm được lợi) trong bang..... Vừa lúc để cho anh nhìn một chút, rốt cuộc đối phương là thần thánh phương nào!

Chỉ là.... .. Nhìn thấy các đồng chí đang bao quanh Hoang Thành Minh Nguyệt theo chu vi hình tròn trò chuyện khí thế ngất trời, nói cái gì đủ cầu huyết đủ Thiên Lôi (sét đánh) để có thể dời đi sự chú ý của mọi người đây? Lạc Thiếu Thừa cúi xuống, ngón tay thon dài lướt nhanh trên bàn phím:

[Tán gẫu bang phái] Bạch Y Ngự Phong: Tiểu Nguyệt cô nương, ân cứu mạng, Bạch Y không gì báo đáp.....

Quả nhiên, lời kịch có độ thông dụng cực cao này vừa xuất hiện, nhất thời đã làm đắm anh em trong bang chấn động!

[Tán gẫu bang phái] Bách Xuyên Thiên Mịch: Chẳng lẽ Bạch huynh định lấy thân báo đáp?! Không được rồi, đến cả lời kịch kinh điển của những cô gái được cứu trong phim kiếm hiệp mà cậu cũng lấy ra xài được, tôi và các anh em đứng chờ xem kịch vui!

[Tán gẫu bang phái] Không Có Tiền Khen Thưởng: Tiểu Bạch, thì ra cậu vẫn luôn giữ khoảng cách với những MM khác là vì trong lòng đã sớm nhớ thương Nguyệt MM a, sớm biết thế tớ đã lên kênh thế giới hô hào, treo giải thưởng, để tìm ra Nguyệt MM sớm hơn, cậu cũng không cần phải chịu nỗi khổ tương tự, người anh em, cậu không chịu nói sớm.....

[Tán gẫu bang phái] Tay Lớn Cầm Tay Nhỏ: Trời hạ mưa đỏ, Bạch mỡ muốn kết hôn rồi!!

Lạc Thiều Thừa không nói gì, thở dài, nhần nại, gõ xuống:

[Tán gẫu bang phái] Bạch Y Ngự Phong: Tôi chỉ muốn hỏi Tiểu Nguyệt có muốn đi luyện cấp với tôi không thôi.

Cơ hội khó có được, Cửu Nguyệt nghe thế thì lập tức phối hợp diễn một thân phận chân chó (nịnh hót), mặc dù trong lòng đã nổi đầy da gà.

[Tán gẫu bang phái] Hoang Thành Minh Nguyệt: Bạch Y Đại thần sẵn lòng chỉ bảo sao? Vạn phần cảm tạ! Đại thần quả thật giàu lòng từ bi và sự đồng cảm.....

Mà người nào đó cũng bị lời của cô làm cho rét run, anh không thích người khác gọi mình như thế, hơn nữa cũng phản cảm với những lời sùng bái giả tạo:

[Tán gẫu bang phái] Bạch Y Ngự Phong: Danh hiệu đại thần thực không dám nhận, gọi tên tôi là được rồi.

Mấy tiếng đồng hồ sau những câu hỏi bát quái trong bang phái vẫn không ngừng được gửi đến cho anh:

[Thì thầm] Tịch Mịch Như Tuyết: Thân là đứa con trai duy nhất trong gia tộc mỹ nhân, từ nhỏ đã bị các chị gái xinh đẹp đùa giỡn mà lớn lên, đến nỗi vừa nhìn thấy con gái liền sản sinh ra tâm lý kháng cự như Tiểu Lạc cậu, vậy mà lại chủ động đi dụ dỗ MM!!

[Thì thầm] Ngổn Ngang Trong Gió: Tiểu Lạc, không nghĩ tới cậu lại gian ác như thế, thích chơi trò sư phụ nuôi dưỡng tiểu đồ nhi LOLI.

Kỳ thật lúc đầu khi nói ra câu kia, Lạc Thiều Thừa đã chuẩn bị sẵn tinh thần bị trêu chọc, nhưng thực không ngờ ngôn ngữ của bọn họ, người sau còn chán động hơn người trước! Nhất là hai kẻ hại bạn Tịch Mịch Trong Tuyết và Ngổn Ngang Trong Gió này, một người thì cố ý nhắc đến hồi ức bị thảm khi lúc nhỏ mà anh không muốn nhớ lại nhất, tên còn lại thì lại hung ác giẫm lên bãi mìn của anh – nếu nói mỹ nhân là ‘Tiểu Lôi’ của anh, thì LOLI dấn dộn chính là ‘Thiên Lôi’ của anh!

Vì thế, căn cứ vào tinh thần sẽ chia một người giẫm mìn không bằng mọi người cùng giẫm, Lạc Thiều Thừa treo lên một nụ cười giả tạo, gõ xuống bàn phím:

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Không vội, nam lớn lấy vợ..... Cuối cùng tớ cũng muốn lấy vợ sinh con rồi..... Trái tim nhạy cảm không thể ngăn cản được sự tập kích của tình yêu, vì thế tớ nhận mệnh.....

Cũng một lúc giáng tia sét xuống đầu tất cả mọi người.

Hiện giờ cuộc sống đơn giản đến buồn tẻ, đáy lòng mọi người đều nhàm chán, trống rỗng, ở đại học C bị thảm này, mọi hoạt động của nam sinh đều bị ngâm nước, ngoại trừ đến sân bóng, chỉ có thể ngồi xõm trong phòng ngủ lên mạng để giết thời gian..... Đầu năm nay đàn ông không xem giải ngoại hạng không xem NBA không chơi võng du được coi là đàn ông sao? Vì thế, nhóm nam sinh trong kỹ viện đại học C lập ra một kế hoạch lớn, dựa vào việc mỗi người đều có công cụ gây án, mượn danh học tập kinh nghiệm của tiền bối đi thử nghiệm BUG trong trò chơi, thiên thời địa lợi nhân hòa đều đủ cả, cả ngày đều chìm đắm trong thế giới giả tưởng.

Nhắc tới cũng thật trùng hợp, Cửu Nguyệt không biết là, kỳ thật, Miếu Hòa Tượng có khoảng mười người, thì có hơn nửa số người trong đó thuộc hai phòng ngủ cạnh nhau trong khu ký túc xá đại học C. Trưởng phòng Không Có Tiền Khen Thưởng đương nhiên lên làm bang chủ, mà phó bang chủ Ngổn Ngang Trong Gió không cần suy luận cũng biết là trưởng phòng cách vách. Xét thấy Lạc Thiều Thừa năm nhất đã được học chương trình Lý tổng hợp, năm hai được chọn làm sinh viên trao đổi đến khoa lý của Đại học Nam Dương, chỉ do có quan hệ cá nhân với đám người Khen Thưởng, chứ bản thân không hề thuộc về cái kỹ viện kia, vậy nên tuy Bạch Y Ngự Phong có thể hô phong hoán vũ trong trò chơi, nhưng trong bang phái thật

đúng là vô quan vô tước, chỉ là một kẻ bình dân. Nhưng nếu bàn về lực ảnh hưởng, kỳ thật cũng là một BOSS cuối có đẳng cấp.

Lúc này kênh bang phái và tán gẫu bởi vì tia sét trên kênh [thì thầm] của anh mà đột nhiên biến đổi từ không khí náo nhiệt thành tĩnh lặng, giống như một đoàn tàu đang lao đi vùn vụt đột nhiên thắng gấp lại....
... Lạc Thiếu Thừa nhìn chăm chăm vào chỗ trống trên màn hình, đầu ngón tay trái nhẹ gõ lên bàn thành bàn phím, nha, đây chính là cậu tự tìm....Ăn sấm sét có mạnh mẽ lên không?

Bất quá trên đời này thật có kẻ kiên định dứt khoát không sợ gió táp mưa sa không sợ sét đánh, hoặc là nói kẻ này trời sinh thiếu não không thể nhìn ra hàm ý trong câu nói của người kia, trong khoảng thời gian ngắn ngủi của một cái chớp mắt khi mọi người đều đang ngậm miệng:

[Tán gẫu bang phái] Không Có Tiền Khen Thưởng: Nguyệt MM, em cứ yên tâm đi theo Tiểu Bạch đi.....Thằng nhóc đó rất quen thuộc với cách luyện cấp của thích khách, nhắm mắt cũng biết thích khách tấn công thế nào!

[Tán gẫu bang phái] Hoang Thành Minh Nguyệt: Khen Thưởng huynh, sao anh ấy lại hiểu thích khách thế?

[Tán gẫu bang phái] Không Có Tiền Khen Thưởng: Cái này thì.....

Nhìn đến đây, Lạc Thiếu Thừa cảm thấy cần phải nhanh chóng đưa Hoang Thành Minh Nguyệt đến bên cạnh mình, nếu không cứ tiếp tục như thế, tên Khen Thưởng cứ ù ù cạc cạc kia bị bán lúc nào cũng không biết. Tức thì liền nhanh chóng đánh chữ:

[Tán gẫu bang phái] Bạch Y Ngự Phong: Chưa thể nói là hiểu rõ ràng, chỉ là có đọc lướt qua, đánh nhau nhiều thì quen thôi..... Tiểu Nguyệt, về sau có gì cứ trực tiếp hỏi tôi....

Tiếp theo gửi một lời mời kết bạn đến ID Hoang Thành Minh Nguyệt của cô.

Là như thế sao? Chỉ đơn giản như vậy? Vừa mới đốt chút lửa thăm dò đã bị người khác dập tắt, Cửu Nguyệt không khỏi không cam lòng. Về chuyện thích khách, tất nhiên là biết càng nhiều càng tốt, chỉ là tò mò mà thôi..... Nhưng hiển nhiên là Bạch Y không muốn nói sâu về vấn đề này, thôi, cứ thêm bạn đã, về sau lại tìm cơ hội.... ... Dù sao một lần không thể quá tham, tham nhiều sẽ bị sinh nghi. Bất quá xem ra Khen Thưởng để hỏi chuyện hơn Bạch Y nhiều....

Lê Duyệt trừng mắt nhìn, nhấn tiếp nhận. Hiện giờ, móng ngựa vẫn phải tiếp tục vuốt.

[Tán gẫu bang phái] Hoang Thành Minh Nguyệt: Bạch Y Đại thần quả nhiên lợi hại!

[Tán gẫu bang phái] Bạch Y Ngự Phong: Vừa rồi đã nói không cần gọi tôi là đại thần...

[Tán gẫu bang phái] Ngổn ngang trong gió: MM gọi cậu ta là Bạch Y GG đi, hô hô!

[Tán gẫu bang phái]... ..

Lúc này đám chị em trong phòng ngủ đã bắt đầu nhắc tới tối qua mọi người đều thức đêm, đêm nay nên sớm chui vào ổ chăn đi, Cửu Nguyệt thấy mục đích cơ bản của đêm nay đã đạt được, liền tạm biệt mọi người:

[Thì thầm] Hoang Thành Minh Nguyệt:Ngại quá, thời gian không còn sớm, em muốn logout, tạm biệt các vị, Bạch Y.... Sự phụ ngày mai gặp!

Đám sói tất nhiên là thu hồi thái độ dâm loạn giả bộ lễ độ đưa tiễn.... ..

Cô xuống tuyến xong, Lạc Thiếu Thừa mở menu ra, nhìn danh sách bạn tốt..... Âm kém dương sai, Hoang Thành Minh Nguyệt trở thành ID nữ duy nhất trong danh sách bạn của anh. Nghĩ nghĩ, cảm thấy cần phải khai thông với người khối xương một phen:

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Vừa rồi.... ... Cậu đã nói hết lời của tớ rồi tớ còn biết nói cái gì? Sau này ít nói chuyện với cô ấy một chút đi!

[Thì thầm] Không Có Tiền khen Thưởng: Tính độc chiếm của tên nhóc cậu cũng quá mạnh rồi! Còn chưa phải bà xã của cậu đã không cho nói chuyện phiếm không cho chạm vào rồi hả? Không phải mình chỉ nói tốt giúp cậu thôi sao?!

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Cảm tạ, không cần làm điều thừa.

[Thì thầm] Không Có Tiền Khen Thưởng: Lão tử chờ cậu về sẽ tấn cậu một trận.....

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong:Đêm nay tớ không về phòng ngủ.

[Thì thầm]...

Kỳ thi cuối kỳ của đại học C được sắp xếp rất hợp lý, bình thường là một tuần 2, 3 môn, cho các sinh viên có thời gian đủ để ôn chân thật. Bọn Lê Duyệt sau khi trải qua sự tàn bạo của kinh tế học vi mô và tài chính học, ít nhất trong tuần này đã có thể thở phào nhẹ nhõm tiếp tục HAPPY làm những việc vớ vẩn rồi.

Vì thế sáng thứ hai sau khi thi xong, phòng ngủ 419, xem bát quái trên trời dưới đất có, xem video clip trên khoai tây có, tiếp tục vẽ có.....

Lê Duyệt đang lên diễn đàn Tiên Ma xem các người chơi viết về kỹ năng tấn công của thích khách. Trước kia tuy Cửu Lê Nguyệt Lạc đã nhiều lần đánh nhau với thích khách, đối với giá trị thương tổn khi sử dụng kỹ năng với đối thủ không cùng đẳng cấp, với giá trị phòng ngự của thích khách, thậm chí trang bị có thể nói là quen thuộc; hiện giờ tuy Hoang Thành Minh Nguyệt là thích khách, rất tâm đắc với chuyện làm thế nào để luyện một acc phụ nhanh và hiệu quả; nhưng nội dung cụ thể của những việc như đi đến bản đồ nào có quái và NPC thích hợp cho thích khách cao cấp luyện cấp, nhiệm vụ nào là vô bổ không cần làm, để tránh đi đường vòng, thật là cần mượn trí tuệ của người khác. Tuy Bạch Y Ngự Phong đã đồng ý dẫn cô đi luyện cấp, nhưng luôn ý lại vào người khác không phải là phong cách của cô, nói trắng ra là, cô vẫn thích cảm giác thành tựu khi tự mình xông vào đánh quái, lấy trang bị, mở bảo rương. Cho nên.... xem trước một chút, hiểu rõ rồi, buổi chiều lại rủ Bạch Y đi..... Ánh mắt Lê Duyệt nhìn chăm chăm vào màn hình, trong lòng nghĩ thế.

“Duyệt Duyệt, tớ vẽ xong rồi!” Cũng không biết qua bao lâu, đột nhiên Trịnh Sơ Du cao giọng reo hò, kéo ghế dựa ra, nhảy bắn lên chạy đến trước bàn Lê Duyệt, “Lần này đúng là tớ đã tỉ mỉ tạo ra một bức suất ca mỹ nhân trăm phần trăm, khẳng định sẽ không bị từ chối nữa!..... Bộ trưởng của các cậu nếu còn không chịu nhận, bà đây nhất định sẽ đi tẩy sạch mắt kính của anh ta! Xem xem anh ta là mù thật hay giả càn!!” Dứt lời, nắm tay của cô nắm ra.

“Tớ không nghe lầm chứ! Sơ Du cậu đổi tính lúc nào thế, vậy mà vẽ BG?!”

“Anh đẹp trai mỹ nữ? Tớ muốn xem!”

Lê Duyệt còn chưa kịp đáp lại, hai người khác trong phòng ngủ — Nhan Hiểu Lộ đã kinh ngạc cộng thêm tò mò bu đến, Lâm Ngữ Hân cũng chạy thẳng đến trước bàn Trịnh Sơ Du. Trịnh Sơ Du phòng 419 là một hủ nữ, cho nên bình thường cho dù cô có tô tô vẽ vẽ cái gì, Nhan Hiểu Lộ và Lâm Ngữ Hân cũng sẽ để phòng bị sét đánh trúng nên trên cơ bản là không chú ý tới.

“Gào khóc, Duyệt Duyệt mau tới đây xem!!.... Hiểu Lộ cũng tới đây!” Lâm ngữ Hân sau khi nhìn bức tranh xong đột nhiên trở nên hưng phấn dị thường.

Vốn Lâm Ngữ Hân cũng không quá quan tâm, Lê Duyệt thấy dù sao đây cũng là Sơ Du dùng tâm huyết để tạo ra, hướng chỉ chính mình vẫn thiếu cô ấy một phần nhân tình, tất nhiên là nên cố động, hoa tươi không đủ thì thêm vỗ tay, cho nên cũng định đi qua. Chỉ là.....Lê Duyệt nhìn vẻ mặt kia của Lâm Ngữ Hân, chợt thấy nụ cười này vô cùng.....quỷ dị?

Nhan Hiểu Lộ đi trước Lê Duyệt một bước đến nhìn bức tranh, lập tức đặt câu hỏi, giọng điệu chế nhạo: “Ai nha nha, đã nói rồi mà, cho tới bây giờ mỹ nữ bên người còn không thêm mở to nửa con mắt - Sơ Du sao có thể tâm huyết dân trào mà vẽ CP nam nữ.... Hô hô, Sơ Du ra tay, quả thật phi phạm! Duyệt Duyệt còn không mau thẳng thắn nói thật! Gian phu trong bức tranh là ai?!”

“Trịnh, Sơ, Du!!” Rốt cuộc, Lê Duyệt cũng chấn kinh nhìn kiệt tác bất hủ của Trịnh Sơ Du trong miệng Hiểu Lộ và Lâm Ngữ Hân! Giờ này khác này, nên dùng từ gì để hình dung tâm tình của cô? Nên nói cái gì để biểu đạt sự bị phẫn đến cùng cực của cô?

10. Chương 10: Mạch Nước Ngầm Mãnh Liệt

“Người này sao lại thấy hơi que mắt nha....Sơ Du, tớ nói này, có phải tớ từng gặp được Tiểu ca này ở đâu không? Cười đến gió xuân say mê nha..... Ai ai tớ bị điện giật rồi....” Lâm Ngữ Hân nhìn trái nhìn phải, lăm băm nói.

Lê Duyệt dùng ánh mắt giết người sắc như đao hờn giận hướng về người nào đó, khoe miệng ác ý nâng lên “Tớ nghĩ..... Có phải cậu nên thật thà, tường tận, giải thích rõ một phen không? Hử?”

“..... Thực, thực rõ như thế sao? Duyệt Duyệt tớ thì không phải tớ cố ý.....” Trịnh Sơ Du bị nhìn chăm chú thì hoảng hốt, này, chẳng lẽ tình hình đi lệch so với dự đoán sao? Nữ chính được vẽ không phải nên vui mừng sao? Hơn nữa vai nam chính là..... Vậy mà Duyệt Duyệt lại tức giận.... ..

Cô cũng không định chọc tới Duyệt Duyệt, cô đã từng được chứng kiến những đồng bào nam trước kia đùa giỡn Duyệt Duyệt bị chết thảm đến mức nào! Một khi con nhỏ đó mà nóng giận thì hậu quả sẽ cực kỳ nghiêm trọng! Lúc trước nghe BF Hiểu Lộ nói, trong lúc các bạn nam ngủ trưa Lê Duyệt đã nói sẽ là công chúa Bạch Tuyết cao quý hồn nhiên muốn chờ đợi hoàng tử đến cứu vớt, những người hiểu rõ nội tình 419 này của cô đều lấy chuyện này ra châm chọc, các cô ấy nhất trí cho rằng, nếu muốn so sánh với nhân vật cổ tích, Duyệt Duyệt hẳn là giống với cô bé quàng khăn đỏ, ra vẻ hồn nhiên vô hại kỳ thực lại tẩm ngấm tẩm ngầm mà đâm chết voi cao thủ giết sói – cô bé quàng khăn đỏ.

Hiện tại Duyệt Duyệt tức giận, làm sao bây giờ đây..... Cô bị áp lực thật lớn..... Trịnh Sơ Du dưới cái nhìn chăm chăm của Lê Duyệt, cho dù là mùa đông thì mồ hôi của mình cũng không ngừng chảy ra, “Ách, cậu biết tớ không có hứng thú lắm với mỹ nữ, cho nên muốn tớ vẽ mỹ nữ thì... Hơn nữa tớ đã quyết định vẽ anh ấy để tỏ lòng biết ơn anh ấy đã thưởng thức tác phẩm của tớ, dù thế nào cũng phải vẽ một giai nhân tuyệt sắc để xứng đôi với anh ấy chứ... Vì thế, vì thế khi bị dồn đến đường cùng thì đột nhiên tớ nhìn thấy tấm ảnh bốn chúng ta chụp chung trên bàn.....”

Tuy bên ngoài Lê Duyệt đang bất động thanh sắc, kỳ thật trong nội tâm đang ở vào trạng thái người thần kịch liệt giao chiến. Nếu bức tranh này được vẽ ra từ một người không mấy thân quen, thì bức tranh này đã bị cô âm thầm tiêu hủy không dấu vết, người thì bị cô liệt vào sổ đen vĩnh viễn không qua lại rồi, nhưng đối tượng lại là Trịnh Sơ Du luôn đối tốt với cô, bức tranh này lại là tác phẩm tâm huyết cô ấy dùng hết tâm tư vẽ suốt mấy tiếng đồng hồ, cô thật đúng là hoang mang không xuống tay được.... .. Cái gì gọi là lỡ đại đưa vào tay bạn xấu tự chặn đường sống của mình, chính là như vậy....

“Duyệt Duyệt..... Cậu chỉ là xấu hổ thôi đúng không. ” Không có được câu trả lời, Trịnh Sơ Du đành phải tự suy đoán nguyên nhân: “Kỳ thật người con trai này cũng không giống Tiểu Lạc lắm, Hiểu Lộ, Ngữ Hân không phải cũng không nhận ra được sao?”

“A? Tiểu Lạc!... .. Lạc Thiếu Thừa?!” Lâm Ngữ Hân nhất thời sáng tỏ vì sao người con trai này nhìn vừa thuận mắt vừa quen mắt như thế. Vốn cô cũng muốn nói quả thật là một bức tranh đẹp, nhưng khi phát hiện bầu không khí có điểm không tốt, liền nói đỡ: “Ách, vừa rồi quả thật không, không phát hiện.” Duyệt Duyệt không ngừng thở dốc, giờ này còn nói giúp cho Trịnh Sơ Du, khúc mắc này vẫn cứ đọng lại trong lòng Duyệt Duyệt, cô đành gặng hỏi người khác.

“Hiểu Lộ, cậu thấy thế nào?” Lê Duyệt nghiêng đầu hỏi người duy nhất không tỏ thái độ trong phòng ngủ.

“Duyệt Duyệt..... Rất đáng tiếc, tớ chưa từng thấy Lạc Thiếu Thừa.” Nhan Hiểu Lộ rút quyền bỏ phiếu.

“Duyệt Duyệt, chỉ lần này thôi, lần sau sẽ không thế nữa đâu, lần này thật sự là xin lỗi, tớ không biết cậu sẽ tức giận, cậu tha thứ cho tớ đi..... Xin lỗi mà.....”

“Duyệt Duyệt, Sơ Du cậu ấy vẽ tranh lâu như vậy, rất hiếm đó, con nhóc kia vất vả khổ cực như vậy, cậu cũng đừng gây áp lực cho nó nữa.... ..”

“Duyệt Duyệt, Sơ Du hiếm khi vẽ được một bức tranh BG..... Nếu ngay cả chúng ta cũng không chấp nhận được, cậu ấy sẽ càng không thể quay đầu.... ..”

Nhìn Trịnh Sơ Du đã gơ hai tay tạo thành hình chữ thập bái phật sám hối, chị em trong phòng ngủ thì khuyên giải an ủi, Lê Duyệt đành phải nhận tranh, trong lòng đau khổ: được rồi, không tạo áp lực cho cô

ấy, áp lực này đành đổ hết lên đầu mình thôi, hôm nay đã là hạn nộp tranh rồi, nghĩ đến việc bức tranh này bị bộ trưởng nhìn thấy, bị cán sự khác nhìn thấy rồi sau đó được dán lên để cho tất cả mọi người cùng nhìn thấy, nhất là người kia.... Mất mặt, vô cùng mất mặt mà..... Aiz thật muốn tìm một đêm đen nào đó tự treo mình lên gốc cây cho rồi!

Áp-phích phải giao lần này khiến cho Lê Duyệt còn bất an hơn cả lần trước, may mà Hàn Dịch còn rất nhiều việc bận, nghĩ đến cô đã vẽ một lần rồi, không muốn làm khó, chỉ kêu cô đặt tranh bên cạnh, xong xuôi, Lê Duyệt vội vàng tìm cơ rút về phòng ngủ. Vừa trở về, liền lập tức bỏ nhào vào máy tính khởi động máy đăng nhập vào trò chơi, cô cần trốn tránh, rồi xa thế giới hiện thực đầy khủng bố,... Điều là vì nhiệm vụ cực kỳ độc ác bức tranh cực kỳ độc ác kia mà..... Khó có khi, người cường thế như Lê Duyệt cũng phải làm đà điều bịt tay trộm chuông lừa mình dối người.

Vừa tiến vào thì hệ thống báo có tin nhắn mới, mở ra, đúng là Bạch Y Ngự Phong gửi tới.

“Tiểu Nguyệt, sau này chừng nào login thì cứ gọi tôi một tiếng, tôi dẫn cô đi.”

Lê Duyệt nhìn chằm chằm vào tin nhắn kia, nhớ lại lời hôm qua của Bạch Y Ngự Phong, vốn cho là anh ta chỉ nói đùa một chút thôi, không nghĩ tới.... Kỳ thật người cấp ang theo người có cấp bậc kém quá xa là một chuyện rất phiền toái, giống như mình không thích nhận đồ đệ, tối đa chỉ ngẫu nhiên nhìn không thuận mắt thì chỉ điểm một hai cái, so sánh hai người, Bạch Y Ngự Phong thật sự là một người tốt hiếm có nha..... Thì ra tất cả những bất hạnh trong hai ngày nay cũng gom lại được thành một chuyện may mắn. Lê Duyệt có chút cảm động, vội vàng mở danh sách hảo hữu, hồi phục nói:

[Thì thầm] Hoang Thành Minh Nguyệt: Sư phụ Bạch Y, con đến đây.

Con cả mắc câu rồi hả? Chỉ là.... Anh cũng không nói sẽ làm sư phụ của cô, bắt quá vốn định dẫn cô theo bên cạnh để thăm dò nội tình, có thể lợi dụng thì lợi dụng, không thể lợi dụng thì giẫm một cước..... Ai ai đáng tiếc hôm vậy mà “thành sư phụ” sao..... Thôi, nếu tất cả mọi người đều diễn trò, vậy thì cùng chơi đi, sắm vai một đạo sư hiểu rõ nhân sinh thích lên mặt dạy đời... Nhìn thấy dưới màn hình lộ ra một hàng chữ nhỏ, Lạc Thiếu Thừa hứng thú nhếch môi.

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Tiểu Nguyệt, cô đã gọi tôi một tiếng sư phụ, tất nhiên tôi càng phải giúp cô thật tốt... Bất quá, cô cũng biết trước đây chúng ta chưa từng đánh quái với nhau lần nào, cho nên..... Có thể hỏi cô mấy vấn đề không?

[Thì thầm] Hoang Thanh Minh Nguyệt: Có thể chứ, sư phụ cứ việc hỏi, con biết thì nhất định sẽ nói.

Kỳ thật nhìn thấy lời này của Bạch Y, Lê Duyệt có hơi lo sợ một chút, anh ta, anh ta tới cùng là muốn hỏi cái gì? Đang nghĩ ngợi, vấn đề của Bạch Y Ngự Phong đã đến:

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Tiểu Nguyệt, cô đã bị Chuyên Giết Thích Khách luân bạch thành tình trạng hiện nay, vậy lúc trước từng luyện đến cao nhất là cấp mấy?

“Chuyên Giết Thích Khách” sở dĩ có thể trở thành ác nhân nổi tiếng, là vì đã từng giết qua những thích khách cấp cao 50+, mà chỉ bị mấy thích khách cấp cao 50+ nặc danh luân bạch lại đến cấp 40 thì trốn thoát. Thích khách không thích hợp để đánh lâu dài, mà phạm là người luyện thích khách, khi đánh với người chơi không phải NPC, trong thời gian ngắn không thể sử dụng quá nhiều kỹ năng, nhiều sẽ dễ bị lộ danh tánh tung tích, sẽ bị người ta phản công lại.

Bởi vì “Chu yên Giết Thích Khách” có thứ bậc cao từng đứng thứ năm trong bảng xếp hạng đao khách, mà bỏ qua không đề cập tới thâm thù đại hận với thích khách, chỉ nói tính tình, nhất là đối với đao khách, thì tương đối ngay thẳng, nguyện ý hỗ trợ, có thể vì giúp đỡ anh em mà không tiếc cả mạng sống mình, cho nên khi Chuyên Giết Thích Khách bị người luân bạch, cả nhóm quần chúng đao khách đều kích động, đồng loạt tấn công, lấy khẩu hiệu “Đuổi nhân vật thích khách ra khỏi trò chơi.”

Lúc ấy chuyện đó gây náo loạn rất lớn, tương truyền rằng sau đó Minh chủ Mặc Vũ Lưu Thương và phó minh chủ Bửu Ngạn Trà Hoang của đồng minh ám sát Cửu Châu đã ra mặt can thiệp uống máu ăn thề nói chuyện với đao khách, cuối cùng đề ra phương pháp giải quyết là: đao khách phải uống máu thề là sẽ ước thúc thủ hạ không được tùy ý đồ sát thích khách, nhất là những thích khách 30+ có nhiệm vụ trong người đã gia nhập đồng minh ám sát Cửu Châu, đồng minh ám sát Cửu Châu cũng sẽ trừng phạt những thủ hạ ác ý ám

sát đao khách trong khi thi hành nhiệm vụ, mà cấp bậc của “Chuyện Giết Thích Khách” đã bị giáng xuống cấp 40, không tạo thành uy hiếp đối với thích khách cấp cao, xem như là bỏ qua.

Câu hỏi của Bạch Y Ngự Phong đương nhiên là một vấn đề cực kỳ bình thường, bất quá Lê Duyệt vừa trả lời vừa không khỏi cảm khái trước đó mình đã từng suy nghĩ qua, nếu không sẽ không thể đưa ra được đáp án chỉ trong nháy mắt như vậy.

[Thì thầm] Hoang Thành Minh Nguyệt: con đã gặp qua hần ta vài lần, thời điểm cao nhất... trước khi bị luân bạch từng luyện đến cấp 47.

Sao có ai có thể không nhớ mình đã từng luyện đến bao nhiêu cấp chứ, nếu vấn đề này mà Hoang Thành Minh Nguyệt không trả lời được, vậy thì những chuyện đã nói tối hôm qua tất nhiên là có vấn đề, mà nếu câu trả lời số cấp của cô kếp quá lớn so với thực lực, cũng rất khó khiến người ta tin tưởng. Chuyện Giết Thích Khách từng giết qua thích khách 50+ không sai, bất quá..... Dựa vào trình độ thao tác của hần, nếu là cấp 50+ gặp được Chuyện Giết Thích Khách, chỉ sợ người chết không phải là cô mà là đối phương. 47 cấp thôi, trái lại khó nói....

Câu trả lời này, quả thật khiến người ta tìm không ra kẽ hở, nếu là người không biết nội tình, sợ là đã bị lừa gạt rồi. Đáng tiếc..... Anh cũng không nhớ rõ những thích khách ám sát cấp 45+ khi nào thì xuất hiện thêm tên của Hoang Thành Minh Nguyệt..... Thôi, tạm thời cho qua,..... Trước màn hình khoe miệng Lạc Thiều Thừa gọi lên nét cười lạnh, mắt mang vẻ giảo hoạt, tay đánh chữ thần tốc:

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Vậy cô nên biết thích khách trước cấp 47 luyện cấp ở nơi nào thì thích hợp đúng không? Kỳ thật hiểu biết của tôi với thích khách cũng không khoa trương như Khen Thưởng nói, chỉ dẫn thì vẫn được, nhưng còn tìm địa điểm phù hợp với chức nghiệp để luyện cấp, phải phiền cô tự lực cánh sinh rồi.

[Thì thầm] Hoang Thành Minh Nguyệt: Không hề gì, trước tiên chúng ta có thể đến Hàn Vụ Linh, trước cấp 30 con đều luyện cấp ở đó, 30-35 thì đến Hoàn Đao Phong, 35-40 thì đến Thủy Nguyệt Lưu Tố, 40-45 đi Khánh Quốc Di Chỉ.....

Lê Duyệt thở ra, thật tốt sáng nay mình có lật xem sách hướng dẫn, nếu không thì hiện tại đã bị hỏi đến á khẩu không trả lời được. Bạch Y Ngự Phong là người nơi nào chứ, cho dù anh ta chỉ thuận miệng hỏi một chút, mình cũng không thể tùy tiện nói lung tung, nếu không lỡ khiến anh ta hoài nghi thì không hay rồi.

Hàn Vụ Linh? Quái vật nơi đó tuy máu nhiều, nhưng đa số đều là công kích bị động, mà kinh nghiệm lấy được sau khi thắng lại cao hơn quái ở những nơi cùng cấp khác, đối với người bình thường thì tiêu chuẩn cấp 30, nhưng thích khách trên cấp 20 biến thái như cô, đến nơi này luyện quả là thích hợp. Đến cả soát quái luyện cấp những nơi như Hoàn Đao Phong, Thủy Nguyệt Lưu Tố, Khánh Quốc Di Chỉ cũng rất phù hợp với cấp bậc... Chỉ nhìn kết quả của hai câu hỏi, đủ biết cô đã có chuẩn bị trước, vì thế anh quyết định tạm chấm dứt việc hỏi đáp thăm dò này lại, nếu đường này không thông, không bằng đổi sang phương thức khác.

Bạch Y lại nói tiếp.

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Hàn Vụ Linh thích hợp luyện một mình, có tôi ở đây thì cũng không nhất thiết..... Giờ em thuận di đến cửa Thanh Lãm Cung đi.

Thanh Lãm Cung? Là ma cung mà người chơi trên cấp 45 mới dám bước vào, đám NPC ma giáo BT trong Thanh Lãm Cung kia sẽ đuổi theo rất nhanh để chủ động công kích, nếu như bám lấy sẽ rất khó bỏ lại phía sau. Tuy Bạch Y Ngự Phong được tính là máy bay chiến đấu cực phẩm BT trong BT, nhưng mình chỉ là một con chim non mới cấp 23 nha! Hơn nữa hai người bọn họ một thích khách, một đạo sĩ, đều là người máu ít không thể chiến đấu lâu dài. Bạch Y anh ta thật sẽ không lo lắng, sẽ xui xẻo mà chết ở đó sao, cho dù là bị muỗi chích, nhưng NPC cấp 46-48 đối với mình hiện tại chỉ khê đụng một cái cũng đủ chết rồi.

[Thì thầm] Hoang Thành Minh Nguyệt: có cần gọi thêm được sư tới không?

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Không cần, hai ta đủ rồi.

Lê Duyệt nghe vậy thì sững sờ, rất muốn nói: nếu con bất hạnh bị rơi rụng lại trên đường thì làm sao bây giờ? Cô cũng không phải đau lòng cho chút kinh nghiệm ít ỏi của mình, mà là sợ những trang bị thích khách

cấp 55+ lúc trước Cửu Lê Nguyệt Lạc đặt vào đây đến lúc đó nhân phẩm không tốt sẽ bị rơi ra! Vậy thì lúc đó không phải chỉ nói hai câu “Đây là con bảo quản dùm người ta” đơn giản như vậy rồi! Nhưng Bạch y đã nói vậy, nếu mình còn nói tiếp, chẳng phải là nghi ngờ khả năng của Bạch Y sao? Được rồi, vậy thì cô nghi ngờ khả năng của mình đã được chưa:

[Thì thầm] Hoang Thành Minh Nguyệt: Sư phụ à, con sẽ ôm chân sau của người....

Lạc Thiếu Thừa nhích ghế dựa, đổi một tư thế thoải mái, cô cũng sợ sao? Cấp 23, rất biết tự hiểu lấy mình đó..... Nếu như may mắn rơi rụng giữa đường vậy thì không gì tốt hơn rồi, biết đâu sẽ trùng hợp rơi ra cái gì đó, vừa vặn cho tôi biết được rốt cuộc là nhân vật nào ở sau lưng Hoang Thành Minh Nguyệt cô. Cho nên hiện tại tôi cũng không thể để cô bỏ trốn nha...

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Cô đã từng ôm chân ai khác sao?....Chờ lát nữa tôi đi phía trước, cô chỉ cần theo sát là được rồi. Nắm chắc cự ly của mình, tôi tin cô có thể làm được.

Điển hình của phép khích tướng, cộng thêm việc trao phó sự tín nhiệm rất lớn cho cô, Lê Duyệt nhận mệnh thử dài, thống khổ xóa sạch câu từ chối đã chuẩn bị tốt, kiên trì sử dụng phù thuận đi kéo mình tới cửa Thanh Lãm Cung.

11. Chương 11: Trang Bị Jp

Lúc Cửu Nguyệt thuận di đến cửa Thanh Lãm Cung, cũng không thấy bóng người của Bạch Y Ngự Phong, gửi tin nhắn cho đối phương cũng không được hồi đáp, chỉ có thể để nhân vật đứng trước cổng lớn, rất có tư thái của thần giữ cửa, hòa thành một khối với cổ kiến trúc.

Hành động này của Cửu Nguyệt cũng có thể nói là vô cùng tự nhiên, kết hợp hài hòa giữa phách lối và khiêm nhường, vừa để bạn bè có thể dễ dàng nhìn thấy, lại không thêm để ý đến sự ra vào của những người khác, trước kia đám người Cửu Nguyệt cũng thường làm như thế. Chỉ là giờ phút này cô đã là Hoang Thành Minh Nguyệt, chứ không còn là Cửu Lê Nguyệt Lạc, vì thế, đã được nếm trải chuyện phiền toái mà trước kia chưa bao giờ gặp qua...

Những người đến Thanh Lãm Cung đều là người chơi trung và thượng lưu cấp 45+, giờ phút này nhìn thấy ở cửa có một con chim nhỏ cấp 20 thì không khỏi dùng giọng điệu cay nghiệt xen lẫn chế nhạo nói:

[Tán gẫu gần] Miên Hoa Đóa Đóa: Nữ thích khách kia là ai thế? Mới cấp 23 mà cũng dám đến nơi này!

[Tán gẫu gần] Thỏ Trắng Đường Đường: Đúng thế! Đứng chung một chỗ với người như thế, có vẻ sẽ kéo thấp trình độ của chúng ta xuống!

[Tán gẫu gần] Nhục Lâm Tử Trì: Khu rừng lớn thì chim nào mà chả có, giờ đến cả người mới cũng chảy đến đây chiêm đóng! Chạy đến nơi này quả thực chính là tự tìm đường chết!!

[Tán gẫu gần] Thần Kinh Bất Sai Sóng: Ha ha ha, đợi lát nữa chờ xem cô ta chết thế nào! Phóng chừng đến cả quái cũng chưa chạm được!!

[Tán gẫu gần] Tiên Nữ Lộ Lộ: Các người mau nhìn đi, tên bang phái trên đầu cô ta: Miếu hòa thượng nha! Thì ra là nhân yêu! Thực ghê tởm!!

[Tán gẫu gần].....

Con người đúng là có thói hư tật xấu này, giẫm đạp người khác để tăng bốc mình lên. Đối mặt với sự khiêu khích đâm chọc như đập thẳng vào mặt người khác thế này, đối với người có trình độ thực sự cao hơn nhiều như Cửu Nguyệt, coi như đang xem một đám tôm tép nhai nhép biểu diễn, những lời chửi tai này cứ vào tai trái ra tai phải, cười trừ không xem ra gì. Vì thế, để nhân vật trên mạng treo máy, Lê Duyệt mở một gói đồ ăn vặt, nhàn nhạ ngồi ăn thật bò khô.

Chỉ là mình không đánh người chưa chắc người đã chịu bỏ qua ỉn.

Cái vẻ mặt ọi người chỉ tỏ, vẫn đứng sừng sững bất động, không thèm chấp nhát thế này hiển nhiên là khiến cho những người đó thất vọng rồi, kích thích đến chỗ nào đó của những người này. Vì thế, khi Lê Duyệt đang ăn đến vui vẻ, nhìn thấy hệ thống nhảy ra thông báo Tiên Nữ Lộ Lộ gửi chiến thư, cô chút

chút do dự liền nhấn từ chối. Hệ thống lại nhảy ra thông báo Thỏ Trắng Đường Đường gửi chiến thư đến, Lê Duyệt bắt đắc dĩ lại ấn từ chối lần nữa, tiếp theo, Miên Hoa Đóa Đóa cũng gửi chiến thư cộng thêm tin nhắn hệ thống, nói thẳng là Hoang Thành Minh Nguyệt không hiểu quy tắc trò chơi, chiếm dụng tài nguyên luyện cấp của người chưa cấp cao, lại thích làm rùa rút đầu, không dám nghênh chiến gì đó. Lê Duyệt thấy buồn cười, thật đúng là thích bắt nạt kẻ yếu mà, có giỏi thì gửi chiến thư đến cho Cửu Lê Nguyệt Lạc thử xem! Có điều là, luôn bị người khác xúm lấy đòi PK kỳ thực cũng rất phiền, ít nhất cái việc cứ phải nhấn chuột nhấn chuột kiểu ấy khiến cô ăn thịt bò khô không còn vui vẻ nữa!

Vì thế cô đặt gói thịt bò khô xuống, gõ một hàng chữ lên bàn phím:

[Tán gẫu gần] Hoang Thành Minh Nguyệt: Thật có lỗi tôi đang đợi người, bây giờ không thể rời đi được, nếu các vị thấy tôi không vừa mắt, vậy thì có thể đi vào Thanh Lãm Cung giết quái...

Ý của cô là hy vọng những người nhàm chán này đừng đứng đây cản trở cô thưởng thức mỹ thực nữa, lại không nghĩ rằng sẽ nhận được phản ứng càng kịch liệt hơn của đối phương:

[Tán gẫu gần] Thần Kinh Bất Sai Sóng: TMD mày nghe không hiểu tiếng người sao? Ông đây bảo mày phải đi ngay lập tức! Mày đứng ở chỗ này, người khác còn tưởng Thanh Lãm Cung là nơi luyện cấp của cấp 20! Nếu lát nữa có một đám người mới cấp 20 bước vào, tóm chân sau của bọn tao, ai chịu trách nhiệm!

[Tán gẫu gần] Nhục Lâm Rượu Trì: Thần Kinh cậu nói nhiều lời vô nghĩa với cái thứ dưa leo này làm gì, giết sạch đi!

[Tán gẫu gần] Miên Hoa Đóa Đóa: Con nhỏ đáng chết này chạy trở về bản đồ cấp 20 luyện cấp đi! Ở đâu thế thì bỏ lại về chỗ đó, một chút quy tắc cũng không biết!!

[Tán gẫu gần].....

Mấy kẻ nhàm chán vô vị này cứ không ngừng già mồm át lễ phải vô cùng âm ỉ, Cửu Nguyệt phát hiện những người này bây giờ còn phản ứng kịch liệt hơn cả lúc trước, không khỏi hơi cáu.... Không biết Bạch Y đang làm cái quỷ gì? Nếu mình cứ để các acc cấp 23 này đứng ở đây mãi, cũng không phải là cách, không biết chừng lại bị đứa cấp 45+ nào đấy không vừa mắt rồi lại ác ý giết chết thì khổ.

Cô vừa nghĩ thế, thì đã có người ra tay rồi! Thỏ Trắng Đường Đường và Miên Hoa Đóa Đóa một trái một phải chặt đứt đường lui hai bên của mình, Vũ nương Tiên Nữ Lộ Lộ dùng một chiêu Cẩm Tụ Linh Lung công kích về phía cô! Cũng không tồi, định dùng dao mổ trâu để giết gà sao, hay là định dùng kỹ năng này để hành hạ Hoang Thành Minh Nguyệt một phen trước, Cẩm Tụ Linh Lung chỉ là kỹ năng vũ nương cấp 35+ học được, có thể tạm lưu lại mạng nhỏ của Minh Nguyệt.

[Tán gẫu gần] Miên Hoa Lộ Lộ: Lộ Lộ, sao lại không giết cô ta?

[Tán gẫu gần] Tiên Nữ Lộ Lộ: Hoang Thành Minh Nguyệt! Nơi này không phải là nơi cho loại tiểu bạch như cô đứng ngẩn người! Tôi thấy cô là người mới, chỉ cho cô một đòn cảnh cáo, tốt nhất cô nên rời khỏi nơi này ngay lập tức, bằng không....

Ngoài màn hình kỳ thực Tiên Nữ Lộ Lộ đang rất kinh ngạc, vốn tưởng rằng Hoang Thành Minh Nguyệt chỉ mới cấp 23, Cẩm Tụ Linh Lung tuy là kỹ năng 35+, nhưng bởi vì có tính thực dụng cao, nên mình đã bỏ ra suốt 9h để luyện, độ thành thực đã lên đến 100%, cho dù lực công kích của vũ nương không bằng các nhân vật khác, nhưng dùng cho cô ta thì phải dư sức mới đúng chứ, thế như cô ta lại chẳng mất chút máu nào.

[Tán gẫu gần] Thỏ Trắng Đường Đường: Chị Lộ Lộ tâm địa của chị quá thiện lương rồi.. Hoang Thành Minh Nguyệt có nghe hay không, chị của tao bảo mày rút!

Lê Duyệt không nói gì.... Nhớ đến mình khi còn là Cửu Lê Nguyệt Lạc, cho tới bây giờ đều mạnh mẽ đi ngang, có khi nào gặp phải việc bức mình thế này chứ! Bản thân cô không muốn tính toán chi li với mấy thứ tôm tép này, nếu đối phương chỉ cười nhạo linh tinh thì cũng bỏ qua đi, nhưng giờ đã lấn tới trên đầu rồi... Thân phận hiện tại này, không thể liên lạc với những người có liên quan tới Cửu Lê Nguyệt Lạc được..... Lại nhìn đến dấu hiệu bang phái phía trên đỉnh đầu ID.....

Ngón tay gõ nhanh trên bàn phím:

[Tán gẫu bang phải] Hoang Thành Minh Nguyệt: Trước cửa Thanh Lãm Cung, mệnh ở sớm tối, cần giúp gấp!

Đáng tiếc cái cảnh trong tình huống ngàn cân treo sợi tóc nhân vật chính bay ra cứu người thoát khỏi nguy nan mà trên TV và truyện ngôn tình hay có lại không thể tái diễn, vận tốt của con người có hạn, hôm qua Không Có Tiền Khen Thưởng vừa cứu cô một lần rồi, lần này cuối cùng không trốn được Thần Chết đến triệu hồi...

Ngay trong chớp mắt khi Lê Duyệt ẩn gửi tin nhắn kia, Thần Kinh Bất Sai Sóng tung một chiêu “Tung Hoành Tứ Hải” liền rút cạn thanh máu mà cô vừa uống được để lấp đầy.

Thật sự là sợ cái gì thì cái đó sẽ đến. “Hoang Thành Minh Nguyệt” ngã xuống đất thế nhưng lại tuông ra những vật phẩm đặc biệt mà Lê Duyệt lên cất trong túi, Nhuyễn Giáp kỳ trân hoàng kim dành cho Thích Khách cấp 55+, được khảm thêm 6 viên bảo thạch hoàn mỹ, cộng thêm một đồng thuộc tính BT vô cùng giá trị, trong đó còn có cả một vật cưỡi Hắc Dực (chim đen) có thuộc tính ẩn thân trong thời gian dài!

Nếu nói lúc trước bộ dáng của Lê Duyệt là sóng gió đến ta vẫn thản nhiên như không, nhìn màn hình trong lòng còn nhớ thương đến thịt bò khô, tương đối lạnh nhạt như là không xem ra gì, thì bây giờ cô đã hoàn toàn chìm vào trạng thái phát điên!

“Một đám bại hoại bắt nạt kẻ yếu, hôm nay bà đây phải tiêu diệt hết mấy người!!”

Trong game Tiên Ma, người chơi luyện nhân vật gì, thì lúc đánh quái phần lớn sẽ rơi ra trang bị phù hợp với chức nghiệp của mình. Nghĩ đến trong bang Cửu Nguyệt không có một tên thích khách nào, nghĩa là cần phải may mắn thế nào mới nhặt được một trang bị thích khách cực phẩm như thế! Lúc đó cô bất chấp nguy hiểm sẽ chọc giận Bang chủ, vụng trộm để lại, ném vào cái acc phụ này.

Hiện tại cấp bậc của Hoang Thành Minh Nguyệt không đủ, Nhuyễn Giáp chưa được mặc lên, đã bị cường đạo cướp đi, vả lại đám cường đạo này còn là một đám ô hợp nhân phẩm không ra gì, vật yêu thích của cô bị rơi vào tay những người này, giống như viên bảo ngọc rơi vào tay người phạm bị bỏ cho đóng bụi, thật là chuyện khiến người ta tức giận đau khổ đến mức nào!

Logout Hoang Thành Minh Nguyệt, lên Cửu Lê Nguyệt Lạc.

Nhưng mà lần trước lúc Cửu Lê Nguyệt Lạc logout đang ở thánh cảnh Thiên Trọng Sơn. Nói một cách chính xác là hôn đó anh họ ở Thiên Trọng Sơn chém quái nhằm chán đến mức phải logout, chạng vạng Cửu Nguyệt login chỉ loanh quanh gần đó rồi không đi đâu khác nữa. Lúc đó xem lịch sử trò chuyện trong bang phải đã làm mất của cô không ít thời gian, sau đó thì tâm trạng không tốt nên không còn hứng thú đánh quái nữa, để lại một câu trên bang phải rồi trực tiếp logout. Lúc sáng vào nhằm acc này, cũng chỉ chút chút tiền vào acc kia, vẫn chưa dẫn acc này đi đến nơi khác. Vì thế, hiện tại cô vô cùng buồn bực vô cùng hối hận!

Thánh cảnh Thiên Trọng Sơn cấm thuần di, khi Gậy Trúc bị luân bạch ở gần tầng tám giếng Vô Lượng Quỳnh lúc lên núi nhìn thấy “Cửu Lê Nguyệt Lạc” đang chém quái, địa chỉ IP chuẩn xác là ở tầng sáu. Lối vào của thánh cảnh Vân Mạc vốn có một điểm dừng chân, có một số người chơi khi làm nhiệm vụ đều thích ra vào từ nơi này, tương đối thuận tiện. Nhưng mà bởi vì anh họ của Cửu Nguyệt lười xuống núi nên tiện tay logout khi ở tầng sáu Thiên Trọng Sơn, dựa theo quy tắc mới ra gần đây, hệ thống mặc nhận điểm dừng chân này là ở tầng năm Thiên Trọng Sơn. Nói cách khác, nếu Cửu Nguyệt muốn đoạt lại trang bị cứu vớt bản thân, chỉ có thể đi từng tầng để xuống núi, sau khi rời khỏi Thiên Trọng Sơn thì dùng thuần di để đi đến cửa Thanh Lãm Cung! Đến lúc đó, hoa cúc cũng mọc vàng rồi!! (Ý nói là chết rồi, đem chôn, hoa cúc mọc trên mộ đến vàng luôn rồi)

Giờ phút này trong lòng Lê Duyệt thật sự là vô cùng lạnh lẽo, yên lặng rơi lệ hỏi trời xanh.....

Trong khi cô đang cảm khái nhân sinh xảy ra biết bao chuyện ngẫu nhiên sơ sẩy một chút là gặp phải bi kịch, tình thế ở cửa Thanh Lãm Cung đã phát triển theo chiều hướng quỷ dị...

Vốn là không có mấy người có hứng thú với trang bị rơi ra từ acc cấp 23 này của cô, Thỏ Trắng Đường Đường cũng chỉ thuận tay nhặt lên, chỉ định dùng để chế nhạo Hoang Thành Minh Nguyệt một trận, lại không ngờ đến....

[Tán gẫu gần] Thỏ Trắng Đường Đường: A A A A A!! Chị!!! Em nhặt được trang bị cực phẩm hoàng kim cấp 55+!!! Chị ơi!!!

Thỏ Trắng Đường Đường vốn định dùng kênh [Tán gẫu], tiếc rằng vừa rồi kênh mình sử dụng là [Tán gẫu gần] chứ không phải là [Tán gẫu], mà cô ta lại chưa kịp đổi kênh. Vì thế, lời này vừa nói ra, long trời lở đất

[Tán gẫu gần] Thần Kinh Bất Sai Sóng: Thỏ Trắng, giao món đó ra!! Món đồ này là của ông đây!!

[Tán gẫu gần] Tiên Nữ Lộ Lộ: Thần Kinh là do anh bỏ không thèm nhặt, em gái tôi nhặt được thì phải thuộc về em gái tôi!

[Tán gẫu gần] Miên Hoa Đóa Đóa: Đúng thế đúng thế!!

[Tán gẫu gần] Nhục Lâm Rượu Trì:.....Tiểu tiện nhân trộm đồ!!

[Tán gẫu gần] Tiên Nữ Lộ Lộ: Nhục Lâm anh rửa miệng cho sạch sẽ chút đi, anh mắng ai thế!!

[Tán gẫu gần] Thần Kinh Bất Sai Sóng: Chửi hay lắm!! Tiện nhân, mày không trả đúng không?!

[Tán gẫu gần] Thỏ Trắng Đường Đường: Tôi X!! Không trả không trả không trả, có bản lĩnh tự anh đi nhặt đi!!

[Tán gẫu gần].....

Mấy người này vừa rồi còn cùng một giuộc cấu kết với nhau làm việc xấu giờ đây lại chia bè chia cách ra cãi nhau ầm ĩ, cuối cùng từ đầu vẫn phát triển lên thành đấu võ....

12. Chương 12: Sư Phụ Đến Trễ

Cuối cùng mấy người Tiên Nữ Lộ Lộ, Thỏ Trắng Đường Đường và Miên Hoa Đóa Đóa vì thường xuyên đánh quái nên phối hợp vô cùng ăn ý, ba đấu hai đấu với hai người không hợp nhau lắm nên đã chém chết Thần Kinh Bất Sai Sóng và Nhục Lâm Tửu Trì. Lúc này hệ thống chưa phát thông báo gì mới, chỉ có Thần Kinh Bất Sai Sóng cố ý giết Hoang Thành Minh Nguyệt, cùng với Nhục Lâm Tửu Trì miệng mồm thô tục đang nằm bên cạnh cô, chung với cái đũa đang nằm ngay đơ là cô.....

Bởi vì trước cửa lớn diễn ra hai đợt đánh nhau, nên cũng kinh động đến những người chơi gần đó.

[Tán gẫu] Cường Bản Nhật Xuyên: Cúc, chúng ta lên!

[Tán gẫu gần] Tàn Cúc Đầy Đất: Lão đại, lên cái gì chứ? Các cô ấy là phụ nữ....

[Tán gẫu] Cường Bản Nhật Xuyên: Đối với phụ nữ hư hỏng thì không cần thương hương tiếc ngọc! Coi như chúng ta báo thù giúp những anh em đang nằm này.... Cậu không có nghe thấy đối thoại của bọn họ sao? Cậu không muốn tên Mai Xuyên kia trở về sao?!

[Tán gẫu gần] Tàn Cúc Đầy Đất: 555, Nội Khố (Quần lót) cậu ta đứng núi này trông núi nọ thấy lợi quên nghĩa.....

[Tán gẫu] Cường Bản Nhật Xuyên: Tên nhóc đừng nói lời vô nghĩa nữa, lên nhanh đi!

Nhớ ngày đó tổ ba người lưu manh bọn họ ở trong Tiên Ma vừa gặp đã thân cùng nhau xưng huynh gọi đệ, so với đứa em trời sinh Tàn Cúc Đầy Đất, kỳ thực Cường Bản Nhật Xuyên càng muốn gặp Mai Xuyên Nội Khố hơn. Hắn vừa gặp ID của Mai Xuyên Nội Khố liền giật nảy mình, cảm thán cuối cùng mình cũng gặp được tri kỷ trong cuộc đời này. Ngấm lại tên của bọn họ, đều sử dụng văn chương thô tục một cách hàm súc như vậy, hai người bọn họ đều nhiệt tình yêu thương tổ quốc đến nỗi ngay cả chơi trò chơi cũng không quên chế nhạo nước Nhật, Mai Xuyên Nội Khố Cường Bản Nhật Xuyên Cường Bản Nhật Xuyên Mai Xuyên Nội Khố trời sinh nên làm huynh đệ mà!

Đó là một đoạn kỷ niệm vui vẻ tốt đẹp ảm áp biết bao, nhưng khoảng thời gian hạnh phúc thường luôn ngắn ngủi, không đến một tháng, Mai Xuyên Nội Khốc đã lấy lý do “Tiên Ma thăng cấp quá chậm, giết người không sảng khoái”, chuyển sang chiến đấu ở chiến trường của trò chơi mới ra cùng với “Vừa Ngủ Dậy Vợ Đầu Mất” và “Thấy Chết Không Cứu” chiến đấu ở chiến trường của trò chơi mới ra — Viêm Hoàng Kỳ Tích. Không có cậu ta bên cạnh, Cương Bản Nhật Xuyên phát hiện những ngày sau này đều ảm đạm thất sắc, cho dù tiểu đệ Tàn Cúc luôn trung thành đi theo mình, nhưng cảm thấy thiếu gì đó.....

Vì thế hắn đăng ký acc phụ, vụng trộm đến Viêm Hoàng Kỳ Tích thăm cố nhân.... Lại không nghĩ Mai Xuyên Nội Khốc đã gia nhập gia tộc đệ nhất của server bọn họ – Thượng Thiện Nhược Thủy, còn có giao tình không nhỏ với đại thần “Vũ Thoa Phong Lạp” trong trò chơi, Nội Khốc cấp 110+, giết Boss, giết thành chiến, giết người chơi, một ID vinh quang tốt đỉnh, một người có sở thích giết chóc trong trò chơi, tất nhiên sẽ không muốn trở về Tiên Ma làm chúng sinh bình thường. Đối mặt với tiết mục huynh đệ tình thâm kể lại hồi ức đã qua của Cương Bản Nhật Xuyên, chỉ bỏ lại một câu “Trừ khi Nhật Xuyên cậu có thể tìm được trang bị cực phẩm, giúp tôi một bước lên trời, bằng không trò Tiên Ma này, tôi sẽ không vào nữa...”

Vốn là Cương Bản Nhật Xuyên đã tuyệt vọng. Cấp bậc của hắn nói cao không cao nói thấp không thấp, nhưng cực phẩm trang bị mà Mai Xuyên Nội khốc nói thì hắn không sờ tới được, mọi người đều là anh em với nhau mà lại ra điều kiện như thế thật sự là rất đau lòng rất đau lòng.... Đang định tìm thời gian kéo tên Tàn Cúc đi PUB uống đến say mới ngừng, không nghĩ tới hôm nay thế nhưng lại gặp được cơ hội, một cái bánh bao thịt thật ngon từ trên trời rơi xuống! Cơ hội tốt thế này sao có thể để lỡ! Một chữ: Cướp!

Đám người Tiên Nữ Lộ Lộ nhặt những trang bị rơi ra từ người Thần Kinh Bất Sai Sóng và Nhục Lâm Tửu Trì, đang định vào cung, nhạc công Tàn Cúc Đầy Đất lại lách mình tiến lên, chào cũng không chào, một chiêu “Mỹ Mỹ Ma Âm” đã khiến ba cô gái đứng trong phạm vi của kỹ năng bị định thân, chỉ có trên đầu Miên Hoa Đóa Đóa là bay ra một chữ MISS.

Điều bộ như thế, không cần phải nói cũng biết là địch không phải bạn. Miên Hoa Đóa Đóa liền ném Quỳnh Hoa Ngọc Lộ qua cho Tiên Nữ Lộ Lộ và Thổ Trắng Đường Đường để giải trừ trạng thái định thân của các cô, còn chưa kịp để cô đối phó với Tàn Cúc Đầy Đất, Cương Bản Nhật Xuyên đã theo sát đến quảng ra một kỹ năng quần công với các cô.....

Tiên Nữ Lộ Lộ và Thổ Trắng Đường Đường vừa được Miên Hoa Đóa Đóa hóa giải kỹ năng định thân, lượng máu của ba cô do phải chịu công kích của Cương Bản Nhật Xuyên nên đã qua $1/3 - 1/2$, vội vàng uống hồng được để thêm máu. Lúc này Tàn Cúc Đầy Đất lại bắn ra kỹ năng “Thập Diện Mai Phục”, ba cô gái trúng chiêu rơi vào trạng thái bị vây đánh, lực phòng ngự giảm xuống một nửa so với bình thường, mà Cương Bản Nhật Xuyên thì không ngừng phát động quần công, đẳng cấp của Thổ Trắng Đường Đường không cao nên chỉ hai cái đã bổ nhào....

Cho tới bây giờ Cửu Nguyệt luôn luôn là người thận trọng. Cho dù trong nháy mắt khi vật cưỡi Hắc Dực bị rơi ra cô tức đến xù lông, nhưng trong lúc bò từng tầng từng tầng xuống khỏi Thiên Trọng Sơn, khoảng thời gian này, cô đã từ từ bình tĩnh lại. Nghĩ đến cái acc Minh Nguyệt này trước khi chết đã gọi mấy anh em trong Miếu hòa thượng đến cứu, sau đó mình lại logout đổi acc, không biết là mọi người có đuổi tới hay không, tình hình kết quả ở đó thế nào rồi... Nếu sau khi bọn họ đuổi tới thấy mình dùng xuất hiện với thân phận Cửu Nguyệt, mà Minh Nguyệt lại không thể trả lời lại bọn họ, sợ sẽ rước thêm phiền phức không cần thiết....

Dù thế nào cũng phải phòng ngừa những rắc rối có thể xuất hiện, lần này bản thân mình đáng thương trở thành vật hy sinh, nhưng lần sau... Lần sau tuyệt đối sẽ không để cho bị kịch tái diễn lần nữa! Vì thế khi cô đi từ tầng sáu Thiên Trọng Sơn ở thánh cảnh Vân Mạc xuống đến tầng hai thì lại logout, như vậy lần sau khi vào lại acc này, hệ thống sẽ cập nhật điểm dừng chân là ở thánh cảnh Vân Mạc, không hề bị quy tắc cấm thuận di của Thiên Trọng Sơn ràng buộc.

Nếu người chơi logout rồi lại vào lại lần nữa, thì nhân vật sẽ xuất hiện ở điểm dừng chân gần nhất. Nhưng những người khai thác game Tiên Ma vì muốn thỏa mãn bản chất xấu xa của mình, nên những người chơi bị chết oan uổng như Minh Nguyệt, chỉ cần nội trong năm phút vừa chết hệ thống chưa có thông báo gì mới, thì khi người chơi vào lại ở điểm dừng chân, người chơi sẽ có cơ hội được chọn tiếp tục trở về làm thi thể.

Đến khi Minh Nguyệt quay trở lại làm xác chết nằm ngay đơ lần nữa, vừa khéo nhìn thấy năm kẻ thù của

cô, toàn bộ đầu đang nằm cạnh mình, giống như bồi táng vậy..... Không khỏi trừng lớn mắt.

Hiện tại Cương Bản Nhật Xuyên đang rất buồn bực, lần này đánh một trận với ba cô gái kia, bởi vì không phải giết quái bình thường mà là PK ác ý người chơi khác, nên hẳn không thể lập đội với Tàn Cúc được. Những kỹ năng phụ trợ của Tàn Cúc quá độc, vì phòng ngừa bị trúng công kích, nên mình chỉ có thể tránh xa Tàn Cúc ra, cùng lúc quăng ra kỹ năng mình mới học được không lâu trước đó, kỹ năng cấp 50 có giá trị thương tổn lớn nhất làm tiêu hao nhiều pháp thuật nhất “Hỏa Thiêu Liên Bích”, còn phải hợp thời đưa thuốc để Tàn Cúc bị trúng kỹ năng có thể kịp thêm máu! Cho nên tuy chiến đấu không tốn bao nhiêu thời gian nhưng lại mất hẳn một lượng hồng được lớn, nhưng kết quả thứ bị rơi ra từ các cô gái kia lại không phải là trang bị cực phẩm trong truyền thuyết!

[Tán gẫu] Cương Bản Nhật Xuyên: Cúc, động tác vừa rồi của cậu quá nhanh, hẳn là chúng ta nên Tiên Lễ Hậu Binh, để các MM kia tự giao ra trang bị....

[Tán gẫu] Tàn Cúc Đầy Đất: Lão đại, vừa rồi rõ ràng là anh bảo em lên.....

[Tán gẫu] Cương Bản Nhật Xuyên: Câm miệng!

Thật là mình nghĩ thật đơn giản, trang bị rơi ra vốn là những vật phẩm trong túi của người chơi, vốn là tùy cơ, tùy cơ..... Chẳng lẽ thật là ý trời hay sao? Nội Khốc, tình cảm anh em của chúng ta, duyên phận đã tới tận cùng, không thể cưỡng cầu nữa hay sao? Nội tâm Cương Bản Nhật Xuyên vô cùng lạnh lẽo, nhưng vẫn không muốn buông tha cho tia hy vọng nhỏ bé này:

[Tán gẫu gần] Cương Bản Nhật Xuyên: Cô kia, ra một cái giá, giao trang bị cực phẩm đó cho tôi! Bằng không sau này ông đây gặp lần nào giết lần đó!!

[Tán gẫu gần] Thỏ Trắng Đường Đường: Năm trăm vạn!! Anh đưa nổi sao?? Đưa nổi sao??

[Tán gẫu gần] Miên Hoa Đóa Đóa: Đúng thế đúng thế!! Đưa không nổi thì đừng ra dáng đại gia, đầu năm nay những người như thế chị em tôi gặp nhiều rồi...

[Tán gẫu gần] Tiên Nữ Lộ Lộ: Đến cả chuyện đánh lén cũng làm ra được, cùng không có ngốc, ai tin các người, giao dịch với các người chứ!!

[Tán gẫu gần] Thần Kinh Bất Sai Sóng: Người anh em cảm ơn cậu đã thay tôi báo thù đám tiện nhân này!

[Tán gẫu gần] Nhục Lâm Tử Trì: Hắc hắc, tìm một cơ hội, chúng ta thay nhau luân bạch mấy đứa này....

[Tán gẫu gần] Miên Hoa Đóa Đóa: Má nó! Vừa rồi là ai không chịu nổi hai chiêu đã bỏ nhào rồi hả? Chỉ dựa vào hai đứa không ra gì như các người, ai luân bạch ai còn chưa biết đâu!!

[Tán gẫu gần].....

Cương Bản Nhật Xuyên cảm thấy tuyệt vọng..... Mình không nên ôm ảo tưởng đối với những người này!!

[Tán gẫu] Tàn Cúc Đầy Đất: Lão đại, làm sao bây giờ?

Cương Bản Nhật Xuyên cũng đang rất hoang mang, trong lúc hẳn còn chưa biết phải làm thế nào, đột nhiên phát hiện tiểu đệ Tàn Cúc thế nhưng lại bỏ nhào xuống trong nháy mắt...

Kỹ năng quần công của đạo sĩ cấp 55+: Thiên Sương Tuyết Vũ.

Trong mưa tuyết đầy trời, một bạch y chậm rãi bay xuống.

[Tán gẫu gần] Bạch Y Ngự Phong: Hoang Thành Minh Nguyệt là đồ đệ của tôi, chọc đến Hoang Thành Minh Nguyệt cũng giống như chọc Bạch Y Ngự Phong, mong các vị tự giải quyết cho tốt.

Lạc Thiều Thừa quét mắt nhìn mấy cổ thi thể đang nằm liệt trên màn hình. Hoang Thành Minh Nguyệt gặp phải kiếp nạn cũng có liên quan đến mình, dù sao cũng là mình kêu cô ấy tới, dựa theo đạo lý thì không thể thấy chết không cứu, để tránh việc cô ấy mất lòng tin ở mình.... Mà giúp đỡ vào lúc thích hợp khi gặp nguy nan còn có thể gia tăng tình cảm thầy trò. Đáng tiếc lần này lại có chuyện khác xảy ra, làm cho cuối cùng mình không thể đến cứu giúp kịp thời... Giờ phút này, bất luận người đứng cạnh thi thể cô là tốt hay là xấu, cứ giết trước để tỏ rõ thái độ của bản thân thì quan trọng hơn.

[Tán gẫu gần] Hoang Thành Minh Nguyệt: Sư phụ, cuối cùng con cũng chờ được người tới rồi!

Trang bị thì bị mất, người cũng bị phơi đến phủ đầy bụi, tên Bạch Y Ngự Phong thần bí bị mất tích kia mới chịu xuất hiện, không giết được kẻ thù, mà ngược lại còn đi giết Cương Bản Nhật Xuyên và Tàn Cúc Đầy Đất có thể tính là ân nhân của mình, Cửu Nguyệt không khỏi oán thâm: Bạch Y Ngự Phong anh còn sống sao? tôi còn nghĩ anh đã sớm chết ở đâu rồi, lại nói, tôi lâm vào hoàn cảnh thế này đều là do anh gây ra, còn khiến tôi rớt một cấp, vật cưỡi Hắc Dực cũng mất, không biết đến lúc nào mới có thể lấy lại được, tôi nhất định không tha cho anh aaaaaaaaa....

Lạc Thiều Thừa tất nhiên biết cô bị ngược đãi, lúc nào không phải anh nên đóng vai sư phụ tốt sao? Nên tỏ vẻ xin lỗi mới đúng.

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Thật có lỗi, vừa rồi tôi có chút việc riêng nên phải đi khỏi mấy phút, tôi cam đoan lần sau sẽ không để xảy ra tình huống thế này nữa...

Những người khác trong bang lúc này cũng lục đục kéo nhau trả lời.

[Tán gẫu bang phái] Không Có Tiền Khen Thưởng: Nguyệt MM, thực xin lỗi mà, vừa rồi tất cả mọi người đều không login, cho nên không kịp đến cứu em!

[Tán gẫu bang phái] Ngổn Ngang Trong Gió: MM, khiến em sợ hãi rồi... Bạch Y GG của em vừa rồi bị tụi anh đè dưới thân không thể xoay người được, cậu ta không có ở cạnh máy tính....

[Tán gẫu bang phái] Tịch Mịch Như Tuyết: Việc này là thiên chân vạn xác (vô cùng chính xác), tên kia bị ép đến sắp tắt thở, thật vô dụng...

Trừ bỏ Khen Thưởng, lời của hai người Ngổn Ngang và Tịch Mịch vừa được phát lên, đã bị Lạc Thiều Thừa ném gạch công kích.... Chỉ có thể thương cảm nhìn khung đối thoại bị gạch ném đến sắp nứt ra...

13. Chương 13: Kịch Chiến Np

Việc này nói đến cùng là có liên quan đến bức tranh của Lê Duyệt....

Ngổn Ngang Trong Gió tên thật là Doãn Phong, là một thành viên trong đảng 4P của đại học C. Hai người Lạc Thiều Thừa và Doãn Phong bị ghép vào đảng 4P, có thể bị nhóm hủ nữ YY ra gian tình, thực sự có đoạn tình cảm này hay không thì tạm thời không thể kết luận, nhưng ít nhất cũng được xem là vô cùng thân quen, tình cảm anh em rất tốt. Hôm nay Lạc Thiều Thừa đang ở trong phòng lên mạng, đột nhiên nhận được điện thoại của Doãn Phong, nói là vừa mua được các linh kiện lắp ráp máy tính mới, mỗi một bộ phận từ thẻ nhớ, ổ cứng, bo mạch chủ của CPU anh ta đều đã phải tìm kiếm rất vất vả, sau khi mua về còn phải lắp ráp và nâng cấp lại, tính năng vượt xa loại thường, tuyệt đối là loại có cấu hình phù hợp với việc chơi game nhất trên thị trường! Muốn để vị Bá Nhạc* Lạc Thiều Thừa này chiêm ngưỡng Thiên Lý Mã** do anh ta tạo ra!

Lạc Thiều Thừa tất nhiên là vô cùng chờ mong vật này, lập tức đi thẳng đến phòng ngủ của Doãn Phong. Nam sinh với nhau thì chỉ cần một trận bóng là có thể trở thành bạn. Cho nên tuy Lạc Thiều Thừa tuy không phải là người trong kỹ viện, nhưng cũng kết bạn với không ít người. Mà nam sinh trong phòng ngủ của Doãn Phong và phòng ngủ cách vách thì lại càng thân thuộc với anh. Lạc Thiều Thừa xuất ngoại một năm, khó có dịp đến lễ phục sinh mới được thả trở về, đám anh em trong nhóm tất nhiên là muốn nắm lấy cơ hội này, lên kế hoạch bắt anh phải chi tiền đãi một bữa tiệc! Vì thế, Lạc Thiều Thừa nghịch mấy tính mới của Doãn Phong chưa được bao lâu, vừa lên tiếng kêu Minh Nguyệt đến cửa Thanh Lãm cung, lúc này nhóm người kia cũng không lên mạng, toàn bộ đều chạy tới phòng ngủ của Doãn Phong chen lấn nhau kêu đói bụng, tới giờ ăn cơm rồi! Tập thể nhao nhao lên đòi Lạc Thiều Thừa mời khách! Lạc Thiều Thừa mới phát hiện mình rơi vào bẫy của Doãn Phong, đang định trốn về.

Đúng lúc này Hàn Dịch lại tìm tới cửa: “Bọn họ nói tên điên cậu đang ở đây, trùng hợp thật, Lạc thiếu, cho cậu xem một thứ tốt!”

Vì thế, những người trong kỹ viện may mắn được thưởng thức bức tranh tuấn nam mỹ nữ...

“Ha ha, Hàn Dịch, bức tranh này cậu lấy từ đâu thế? Thật tài tình...” Có người hỏi.

“Một MM trong bộ tuyên truyền vẽ...” Hàn Dịch đáp.

Vì thế mọi người lại tiếp tục thảo luận.

“Ai ai, lại gây nghiệp chướng rồi..... Lại thêm một MM bị sa lộ rồi.....”

“Vì sao chứ, vì sao không có em gái nào vẽ tặng tớ.....”

“Tiểu Bạch, cậu từng gặp MM này chưa? Thực sự đẹp như trong bức vẽ sao?”

“Lạc thiếu, cậu hại không ít người nha.....”

“Lạc Thiếu Thừa, ông đây rõ ràng đẹp trai hơn cậu.....”

“Ha ha ha ha, Tiểu Lạc, MM này thật sự rất có trí tưởng tượng, ngay cả đứa nhỏ của các cậu cũng vẽ.....”

“Ha ha, chỉ sinh một thôi sao.... Lạc Lạc, cậu nên cùng em ấy sinh vài đứa chứ?”

Bức tranh vừa khéo truyền đến cạnh Lạc Thiếu Thừa, vì thế khi anh định nói với Minh Nguyệt sẽ xuống tuyến một lát, thì không thể bình tĩnh được nữa, quyết định trước hết phải hủy thi diệt tích, chuyện trong hiện thực quan trọng hơn so với thế giới hư ảo, dù sao Hoang Thành Minh Nguyệt chờ thêm hai phút cũng không có chuyện gì, tuyệt đối không có khả năng cô sẽ không biết lượng sức mà tự mình đi khiêu chiến với quái cấp 45+.

Híp cặp mắt hồ ly lại: “Để tớ chiêm ngưỡng một chút...” Bàn tay giơ về phía bức tranh.

“Tiểu Lạc, đừng tưởng rằng tớ không biết cậu đang có ý gì!” Mắt thấy Lạc Thiếu Thừa sắp chạm được vào bức tranh, Doãn Phong vội vàng ném bức tranh về phía đám anh em! “Mọi người chú ý, tiểu Lạc muốn hủy diệt chứng cứ rồi! Chúng ta nhất định phải bảo vệ tốt tâm ý trân quý của MM, không thể để Tiểu Lạc đạt được âm mưu!”

“Các cậu... đây là áp phích tuyên truyền của bộ tuyên truyền bọn tớ....” Hàn Dịch nhìn thấy đám người đó lợi dụng tấm áp phích để chơi trò anh đuổi tôi rượt, bỗng có cảm giác không nói nên lời.

“Trời, ném trật!” Trong lúc hỗn loạn không biết là ai tùy tay ném tấm áp phích lên giường Doãn Phong. Lạc Thiếu Thừa thấy thế lập tức chạy về phía giường. Những nam sinh khác cũng nhất trí đồng loạt chạy về phía giường!

Vì thế lại thêm một phen chiến loạn. Lạc Thiếu Thừa đúng là người đầu tiên chạy tới giường Doãn Phong, nhưng còn chưa chạm tới bức tranh, đã bị bọn họ đè xuống, “Các đồng chí, đè cậu ta xuống cho tớ! Đè đến khi cậu ta không nhúc nhích được mới thôi!” Doãn Phong còn thêm dầu vào lửa, hét lớn.

“Đứng lên hết.... cho tớ... Không thở..... được....” Đám ngu ngốc này, muốn làm anh chết ngạt sao..... Lạc Thiếu Thừa hơi thở mong manh, giữa giữa nói, nhưng lại không thấy đám người đè phía trên anh có bất cứ động tĩnh gì.

“Tớ mang tranh đi trước, các cậu thả Lạc Thiếu Thừa ra đi.” Hàn Dịch chưa gia nhập cuộc chiến động lòng trắc ẩn, nhìn không được, đi đến bên giường, giơ tay cầm lấy tấm áp phích sắp bị đám người này đạp xuống chân.

Thế nhưng, những người này lại không thiện lương được như Hàn Dịch, mắt thấy Hàn Dịch đã rời khỏi phòng ngủ, bọn họ vẫn đè trên người Lạc Thiếu Thừa, lười đứng dậy, dĩ nhiên là coi anh như sofa thịt người rồi!

“Các cậu..... Khụ..... Giường sắp sập.... mau đứng lên.....” Chiếc giường đơn mỏng manh trong phòng ngủ sao có thể chịu được thể trọng của cả đám thiếu gia to lớn, phần giữa từ từ lôm xuống.... Các nam sinh chưa chơi đã nghiện, vẫn bất động như trước!

Lạc Thiếu Thừa cảm thấy không khí trong phổi của mình sắp bị nặn ra hết rồi... Không được, anh phải thay đổi chiến lược!

“Ai... Tiểu Nguyệt.. Còn chờ..... tớ...” Đối với đám hòa thượng lãnh huyết này, con gái chính là báu vật.....” Một mình..... Tiểu Nguyệt..... ở nơi đó.....” Giống như đang đau khổ, ý nghĩa câu nói mơ hồ, khiến các hòa thượng nghĩ lung tung.

“Tiểu Bạch, cậu nói cho rõ, Nguyệt MM sao rồi?” Quả nhiên độ mạnh của đám người dè phía trên anh giảm đi một phần.

“Cô ấy ở..... Thanh Lãm cung.” Chưa nói từ cửa. Quả nhiên sức nặng trên người lại nhẹ đi vài phần.

“Sao cậu không nói sớm! Một cậu là sư phụ của người ta! Sao lại ném em ấy ở một nơi nguy hiểm như thế!” Sức nặng trên người rốt cuộc cũng đã biến mất, Doãn Phong còn trực tiếp giơ tay kéo anh dậy.

Các hòa thượng đều rất chú ý đến MM duy nhất trong miếu, chạy nhanh về phía máy tính, ngoại trừ cái máy tính đã nâng cấp đang bị Lạc Thiếu Thừa chiếm lấy, Doãn Phong còn một cái máy tính cũ từng sử dụng trước kia. Quả nhiên mọi người nhận được tin cầu cứu Hoang Thành Minh Nguyệt gửi đến cách đây vài phút, không khỏi liên tục vỗ ngực, oán trách bản thân mình thiếu quan tâm đến MM! Đang định tập thể chạy tới cửa Thanh Lãm cung cứu công chúa, lại bị một câu nói của Lạc Thiếu Thừa chặn lại: “Gây trở ngại cho chuyện yêu đương của anh em sẽ bị thiên lôi đánh!” Ném ra một trái lựu đạn, chuyện ai người này làm đi.

Khi Lạc Thiếu Thừa nhận được tin nhắn cũng thấy kinh ngạc, không nghĩ tới chỉ trong vài phút đã xảy ra chuyện lớn như thế! Vội thuân di đến cửa Thanh Lãm cung, lúc này chỉ nhìn thấy thi thể của cô và người khác, cộng thêm hai người đang đứng bên cạnh.....

Sau đó là chuyện Lê Duyệt đã nhìn thấy.

[Tán gẫu gần] Cương Bản Nhật Xuyên: Bạch Y Ngự Phong, tôi không có giết đồ đệ của anh, là bọn họ giết đồ đệ của anh, tôi và Cúc thay đồ đệ của anh báo thù rồi!

[Tán gẫu gần] Tàn Cúc Đầy Đất: Lão đại nói không sai!

Đồi Bản không hiểu gì hết đã bị người ta giết chết, sau lại nghe lời nói của Bạch Y Ngự Phong, rốt cuộc cũng hiểu được đại khái có chuyện gì đang xảy ra, cũng khó trách trên người con chim nhỏ cấp 20 này lại có trang bị cực phẩm cấp 55+, hóa ra là do Bạch Y tặng!

Người thường không cách nào hiểu được hẳn nhưng nhớ không muốn rời xa Nội Khốc đến mức nào..... Không chỉ có thể giới quan, đạo đức quan rất hợp nhau, mà còn giống chiến thuật lựa chọn trong lúc đánh nhau..... Giống như vừa rồi, nếu như Nội Khốc giết người thành tánh công ấu nhiều còn ở đây, cậu ta quyết sẽ không để nhạc công hệ phụ trợ như Cúc tiểu đệ chắn ở phía trước, ai kêu mình sợ chết chứ....

Cho nên, Nội Khốc trở về là một vấn đề vô cùng quan trọng, biết rõ Bạch Y sẽ cảm kích mình cứu đồ đệ của anh ta, xác suất anh ta lấy trang bị cực phẩm tặng mình còn nhiều hơn so với trúng xổ số độc đắc, hẳn vẫn đang ôm hi vọng chờ đợi.

[Tán gẫu gần] Bạch Y Ngự Phong: Tiểu Nguyệt, là vậy sao?

Lúc này Bạch Y Ngự Phong đã dùng Cửu chuyển hoàn hồn đan cứu sống Minh Nguyệt, đứng bên cạnh cô hỏi.

[Tán gẫu gần] Hoang Thành Minh Nguyệt: Thật là như thế.

Cửu Nguyệt vừa đáp lời Bạch Y, vừa gửi một lời mời kết bạn đến Cương Bản Nhật Xuyên, cô cần phải lén dặn dò hẳn vài câu.

Nhận được câu trả lời thuyết phục của Tiểu Nguyệt, Bạch Y Ngự Phong cứu Cương Bản Nhật Xuyên và Tàn Cửu Đầy Đất sống lại.

[Tán gẫu gần] Bạch Y Ngự Phong: Vừa rồi đã mạo phạm, hại hai người bị giáng cấp, tại hạ thật sự có lỗi.....

[Tán gẫu gần] Cương Bản Nhật Xuyên: Bạch Y, anh cũng biết cấp càng cao thì càng không dễ luyện cấp... Ách, trong túi của anh đã có nhiều trang bị đến mức phải ném cho đồ đệ giữ dùm, hay là ném hai món thối nát nhất cho chúng tôi đi, xem như là huê nhau.....

Đôi Bản nghĩ rằng cho dù thứ tồi nhất của Bạch Y ném ra cũng sẽ tốt đến mức khiến người ta chảy nước miếng, đồ đệ của Bạch Y mới cấp 20 đã ném trang bị cực phẩm cấp 55+ cho cô, đây không phải phung phí của trời thì là gì?

Lời của Cương Bản vừa nói ra, Cửu Nguyệt đã thấy ảo não sao mình không kết bạn với Cương Bản Nhật Xuyên sớm một chút, lên nói vài câu sớm một chút, hẳn đã không nói ra câu nói đáng chết này rồi!

Cái gì gọi là “Trang bị trong túi nhiều đến mức phải ném cho đồ đệ giữ dùm”, Lạc Thiếu Thừa nhú mi, mặt mày hơi cong lên, thì ra lúc này mình đã bỏ lỡ một vở kịch đầy phần khích rồi. Xem ra cần trao đổi kỹ với bọn họ một phen....

Mở menu ra, gửi cho Cương Bản Nhật Xuyên một lời mời kết bạn. Cương Bản Nhật Xuyên lập tức thêm anh làm bạn tốt.

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Cương Bản, trang bị đạo sĩ của anh tôi có, còn nhạc công của tiểu đệ anh thì tạm thời không có....

[Thì thầm] Cương Bản Nhật Xuyên: Không sao, trang bị thông dụng khác cũng được! Bạch Y Ngự Phong, con người của anh thật không tệ!!

Cương Bản Nhật Xuyên cảm thấy hôm nay thật sự là mình đã gặp được vận hên rồi, nếu bị chết oan một lần có thể nhận được trang bị cực phẩm, vậy hẳn chết oan thêm vài lần cũng không ngại nha.... Hẳn như thấy được cảnh tượng Nội Khốc trở về, tương lai của bọn họ vô cùng tươi sáng.....

Người tốt sao? Tôi cũng không thấy mình là người tốt nha.. Lạc Thiếu Thừa cười yếu ớt trước máy tính, nhấn giao dịch, gửi cho Cương Bản Nhật Xuyên một cây phát trần chuyên dùng cho đạo sĩ cấp 55+ cộng thêm một ngọc bội hoa văn Cửu Long tăng giá trị thuộc tính +25. Ngón tay anh lướt trên bàn phím:

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Anh Cương Bản, tôi muốn hỏi một chút lúc này đến cùng là đồ đệ của tôi....

Cương Bản Nhật Xuyên vốn rất muốn nói: “Anh Bạch Y quả nhiên là cả người đầy trân bảo! Khó tách đồ đệ của anh có trang bị cấp 55+!!” Nhưng nghĩ đến đồ đệ của Bạch Y vừa thêm mình làm bạn tốt giờ đang tán gẫu với mình, xin mình “Ngần vịn lần đừng nói cho sư phụ tôi biết, trang bị tôi bắt anh ấy cho bị mất nha!” Mà mình có thể lấy được hai bảo bối này, cô cũng được coi như là công thần. Liên trả lời:

[Thì thầm] Cương Bản Nhật Xuyên: Cô ấy bị người xấu khi dễ, mấy người nằm ở ngoài cửa này đều có phần...

Vẫn chưa nói đến việc bị cướp trang bị.

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Vậy anh Cương Bản có thể nói cho tôi biết “Trang bị trong túi nhiều mức phải ném cho đồ đệ giữ dùm” là có ý gì không?

* và **: Theo truyền thuyết Trung Hoa, Bá Nhạc nguyên là tên của một vị Thần cai ngựa trên Thiên đình. Ông là bậc thầy am hiểu về ngựa, có thể xét đoán dựa vào dáng vóc. Vì vậy, tên gọi Bá Nhạc được người đời dùng để tán dương những người có tài xem tướng ngựa.

Trong thời Xuân Thu (770 – 476 trước Công nguyên), có một người tên là Tôn Dương, là một chuyên gia giám định ngựa, nên mọi người gọi ông là Bá Nhạc.

Một ngày kia, Chu Vương yêu cầu Bá Nhạc tìm kiếm một con thiên lý mã, có thể ngày đi ngàn dặm. Bá Nhạc lặn lội khắp nơi, mong tìm được ngựa quý, nhưng tìm không thấy giống ngựa như nhà vua mong muốn.

Cuối cùng, khi đi qua Kế Quốc, Bá Nhạc nhìn thấy một con ngựa đang thò một xe chở muối đi lên dốc. Con ngựa cố kéo chiếc xe, khiến mồ hôi túa ra ướt đẫm, còn đuôi nó thì cụp hẳn xuống.

Tuy nhiên, Bá Nhạc lại thấy con ngựa này thật đặc biệt, bèn đến gần, rồi dùng áo của mình để lau mồ hôi cho nó. Chú ngựa hí thật lớn, đôi mắt mở to, như thể muốn nói với ông điều gì. Từ tiếng ngựa hí, Bá Nhạc nhận ra rằng đây là một con bảo mã.

Bá Nhạc mua lại con ngựa và lập tức đem về cho Chu Vương. Tuy nhiên, nhìn thấy bộ dạng gầy gò của chú ngựa, nhà vua có ý hơi nghi ngờ. Bá Nhạc khẳng định đây chính là giống thiên lý mã mà nhà vua cần tìm, và nó sẽ hồi phục sức lực trong vòng nửa tháng nếu được chăm sóc đầy đủ.

Chu Vương giao nó cho người trông ngựa, dặn phải coi sóc nó cẩn thận. Quả đúng như lời Bá Nhạc, con ngựa hồi sức rất nhanh và khi được nhà vua cưỡi, nó có thể đi ngàn dặm mỗi ngày. Sau này chú bảo mã này đã lập được nhiều chiến công, khiến Chu Vương càng trọng vọng Bá Nhạc hơn nữa.

Câu chuyện này được ghi chép trong chương 7 cuốn “Hàn Thi Ngoại Truyện ()”, một cuốn sách sưu tầm 360 mẫu chuyện và thơ trong thời Tây Hán (206 trước công nguyên - 23 sau công nguyên) được viết bởi Hàn Anh, một học giả đời vua Văn Đế.

Về sau, thành ngữ “Bá Nhạc tướng mã” được dựa trên câu chuyện này. Nó được dùng để nói về một người có thể nhận ra tài năng của người khác hoặc là một người trao cơ hội cho người khác thể hiện bản lĩnh.

14. Chương 14: Mặc Vũ Lưu Thương

[Thì thầm] Cương Bản Nhật Xuyên: Hắc..... chỉ là so sánh, so sánh thôi.....

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Nếu đã vậy..... hôm nay từ biệt, sợ là không hẹn ngày gặp lại, hai anh em Cương Bản anh hãy bảo trọng.

Lạc Thiều Thừa biết đã không thể hỏi được đáp án, liền dứt khoát xóa quan hệ bạn tốt với Cương Bản Nhật Xuyên, xưa nay anh không thích thêm những người có cấp bậc kém mình quá xa làm bạn tốt.

Cương Bản Nhật Xuyên cũng biết khả năng Bạch Y Ngự Phong coi trọng mình là không lớn, trang bị đã tới tay, việc cấp bách là phải vào Viêm Hoàng Kỳ Tích khuyên Mai Xuyên Nội Khố quay về, cũng không ngại hành động của Bạch y. Sau khi nói lời từ biệt liền kéo Cúc tiểu đệ rời khỏi.

Nhưng từ sau khi Cửu Nguyệt thấy Cương Bản nói với Bạch Y câu “Trang bị trong túi nhiều đến mức phải ném cho đồ đệ giữ dùm”, Bạch Y vẫn chưa nói gì với mình, thì rất lo lắng, may là Cương Bản nói với mình anh ta chưa nói rõ mọi chuyện cho Bạch Y, nên cũng tạm yên lòng, giấu lại thì thấy nên nói chút gì đó để kéo sang chuyện khác, Lê Duyệt ngo sang ID đã biến thành màu đỏ trên đầu Bạch Y Ngự Phong...

[Thì thầm] Hoang Thành Minh Nguyệt: Sư phụ, danh tự của người biến thành màu đỏ rồi...

[Thì thầm] Bạch Y Ngự Phong: Không sao..... có biến thành màu đỏ hay không, Tiểu Nguyệt cho rằng có người có thể giết được tôi hay sao?

Nghe vậy Cửu Nguyệt bỗng thấy ghen ngào, được lắm, Bạch Y, anh đủ ngông cuồng! Nhưng mọi chuyện không phải lúc nào cũng vẹn toàn, trên đời này cũng không phải không có người có thể động được anh..... Đột nhiên trong đầu cô nảy ra một ý tưởng rất điên cuồng. Thừa dịp Bạch Y đang bị hồng danh, lên nick chính PM cho Âm Dạ, Thương Mang huynh, Trúc Tử, anh họ, cộng thêm nick chính của mình đi quần áo, Bạch Y Ngự Phong nhất định sẽ biến thành Bạch Y Tử Phong, còn có thể bạo ra trang bị cực phẩm! Cô rất hiểu kỳ những thứ Bạch Y mặc trên người sẽ có thuộc tính thế nào.... Giết xong lại nhờ Trúc Tử hồi sinh cho anh ta, đến khi không còn bạo ra được gì thì thôi! Aizz, không có vật cưỡi Hắc Dực, có thể bạo ra được trang bị cực phẩm khác từ trên người của Bạch Y để trao đổi cũng không tệ... Nghĩ đi nghĩ lại, càng lúc càng cười đến quỵ dị.

Đáng tiếc Lạc Thiều Thừa ngồi ở bên kia màn hình không thể nhìn thấy. Thấy Hoang Thành Minh Nguyệt không đáp lời, nghĩ rằng có lẽ cô đang ngầm thừa nhận với cách nói của mình, bổ sung thêm:

[Tán gẫu gàn] Bạch Y Ngự Phong: Những người nằm ở cửa, đã chết một lần rồi, có cần tôi giúp cô báo thù nữa không?.....Hôm nay còn định dẫn cô đi luyện cấp, không nghĩ tới lại xảy ra việc này....

Bởi vì quy định của hệ thống, những người chơi vừa chết, cho dù đã đăng nhập lại ở nơi khác, nhưng ở nơi mình bắt hạnh bị chết, trong vòng năm phút, thi thể vẫn còn nằm đấy. Bạch Y hỏi như vậy, là vì nắm chắc những người này vẫn còn đang ở cửa Thanh Lãm cung, dù sao thì khi anh đến, những người này đã nằm ngay đơ rồi.

Hệ thống quản lý việc hồi sinh người chơi rất nghiêm ngặt. Bạch Y không phải thiên sư, chỉ có những thiên sư cao cấp mới có thể dùng kỹ năng “Sưu Hồn Phụ Thể” kéo hồn người chơi về lại nhân thể trong vòng nửa phút sau người người chơi vừa tắt thở. Bạch Y cứu sống Hoang Thành Minh Nguyệt và Cương Bản Nhật Xuyên là dùng “Cứu chuyển hoàn hồn đan”, một viên có giá mấy chục RMB, có thể cứu được sau khi đã chết hơn năm phút, nhưng mức độ hồi phục lượng máu của kỹ năng “Sưu Hồn Phụ Thể” có liên quan đến cấp bậc của người luyện kỹ năng và mức độ thành thực của kỹ năng, còn “Cứu chuyển hoàn hồn đan” là đan dược, có giá trị cố định, sau khi hồi sinh chỉ được phục hồi 1/10 lượng máu, cho dù sống nhưng nếu không kịp thêm máu, kẻ thủ hoặc Boss còn ở đó, cũng sẽ lập tức bị tử hình. Căn cứ vào sự đặc đỏ của loại thuốc này, lúc đánh nhau rất ít khi dùng đến. Cho nên trên người của người chơi bình thường ít khi có thứ này, cho dù mang theo cũng không nở dùng.

Hệ thống tử vong trong tiên ma cũng thú vị ngang với hệ thống ly hôn, khi người chơi bỏ mình, hệ thống sẽ nhảy ra một khung lựa chọn:

Giang hồ hung hiểm, mọi sự vô thường.

Núi xanh còn đầy, lo gì không có củi đốt, làm ẩn sĩ lui một bước trời bao biển rộng?

Hay là thà chết không chịu khuất phục, ta lấy máu ta tế Hiên Viên, làm liệt sĩ thề không cúi đầu trước thế lực tà ác?

Tráng sĩ, người đã nghĩ kỹ chưa?

Bên dưới là hai khung trái phải, bên trái ghi: Nguyên làm ẩn sĩ, bên phải viết: Quyết làm liệt sĩ. Chọn làm ẩn sĩ, sẽ được truyền tống về điểm hồi sinh, chọn làm liệt sĩ, bạn sẽ tiếp tục nằm ngay đơ tại chỗ. Nếu cứ tiếp tục nằm đó, cách năm phút hệ thống sẽ nhảy ra một khung lựa chọn. Lúc đầu mọi người cho rằng hành động này là chạy theo hình thức, tiêu khiển trong lúc nhàn chán, đại đa số người chơi trong trò chơi nếu bất hạnh hy sinh, vạn nhất nếu bên cạnh không có thiên sư cao cấp, thì đều tình nguyện lựa chọn quay về điểm hồi sinh.

Nhưng đến một ngày kia, một người chơi nặc danh đã đăng một bài viết lên diễn đàn chính thức của tiên ma: làm liệt sĩ đủ X phút, sẽ nhận được một phần thưởng lớn của hệ thống! Sau đó, trên giang hồ bắt đầu có tin đồn trong tổ nghiệp vụ của nhóm khai thác game Tiên Ma có một lập trình viên yêu thích cương thi! Chỉ cần kiên nhẫn treo mấy vài phút, lại may mắn ở cùng một bản đồ với anh ta, biết đâu tâm tình anh ta tốt sẽ ném ra thứ gì đó! Vì thế giống như Thần Châu đại địa (Trung Quốc) ôm chờ mong đối với xổ số, trong tiên ma nổi lên phong trào người sống muốn làm tử thi.

Nhưng mà hoạt động xác chết vùng dậy trong toàn dân đó đã qua được một thời gian, trước mắt đang ở giai đoạn thủy triều rút. Lần này, Hoang Thành Minh Nguyệt nằm ngay đơ là vì chờ đám người trong miếu hòa thượng, Cương Bản Nhật Xuyên và Tàn Cúc Đầy Đất thì chỉ mới chết, còn mấy người khác.... Giờ phút này Bạch Y Ngự Phong không thể xác định, mấy cổ thi thể đang nghênh ngang nằm vật xuống trước cổng lớn của Thanh Lãm cung, là tử thi, hay là thầy sống. (Tử thi là nói xác của đám người kia còn hiện trên màn hình, nhưng có thể họ đã đăng nhập lại ở tuyến khác hoặc thoát game, còn thầy sống là ý chỉ bọn họ vẫn đang nhìn thi thể của mình trước màn hình, chưa thoát game)

[Tán gẫu gần] Bạch Y Ngự Phong: Không biết các vị có còn ở đây hay không.... Việc tiểu đồ đệ bị giết, làm phiền các vị cho tại hạ một lời giải thích.

Tuy rằng Cứu chuyển hoàn hồn đan có tác dụng ngoài thời gian 5 phút hạn định, nhưng đối với những người chơi đã đăng nhập lại, giờ phút này thi thể trên đất chỉ là tàn ảnh của hệ thống, dùng cũng như không dùng, Bạch Y Ngự Phong anh cho dù vì nguyên nhân nào đó, có gia tài bạc vạn giàu đến chảy mỡ trong Tiên Ma, cũng không thích lãng phí. Cố ý nó một câu như thế, nếu bọn họ còn đang ở trước màn hình, thì sẽ hiện thân.

Quả nhiên, vừa nói xong, mấy thầy sống vừa rời vì không đoán được tâm tư của Bạch Y, sợ tới mức không dám nói chuyện gì đã vội cầu xin tha thứ:

[Tán gẫu gần] Thổ Tráng Đường Đường: Bạch Y ca ca, em trong sạch..... là Thần Kinh giết cô ấy, không phải em.

[Tán gẫu gần] Tiên Nữ Lộ Lộ: Vừa rồi em với cô ấy chỉ tìm hiểu nhau thôi, anh có thể hỏi đồ đệ nhà anh, người giết cô ấy tuyệt đối không phải là ba chị em tụi em, trời đất chứng giám mà, kém hơn Hoang Thành Minh Nguyệt0 cấp, chúng em muốn giết thì cô ấy còn sống được sao....

[Tán gẫu gần] Miên Hoa Đóa Đóa: Đúng thế đúng thế!

[Tán gẫu gần] Thần Kinh Bất Sai Sóng: Người anh em Bạch Y, vừa rồi tôi với Nhục Lâm thảo luận vấn đề PK, trong lúc ra kỹ năng không cẩn thận nên quét trúng lên người đồ đệ của anh...

[Tán gẫu gần] Nhục Lâm Tử Trì: Tôi có thể làm chứng! Vừa rồi cậu ta bị hoa mắt, không chú ý tới đồ đệ của anh đứng ở cửa...

Thì ra vẫn chưa xuống sao, xem ra sức quyến rũ của Đảng cương thi vẫn còn rất lớn... Đã chết lâu rồi mà vẫn còn treo máy ở đó, như vậy rất tốt.....Còn chuyện “tìm hiểu” với “không cẩn thận quét trúng”? Các thật xem đồ đệ của tôi là đồ gốc sao? Trước màn hình, khóe môi của Lạc Thiếu Thừa gợi lên nụ cười châm chọc, nhưng nhân vật trên màn hình thì vẫn bình thản ung dung:

[Tán gẫu gần] Bạch Y Ngự Phong: Nói như vậy, việc này chỉ do hiểu lầm?

Thấy giọng điệu của đại thần dịu dàng hữu nghị không chút giận dữ như thế, mọi người ngoại trừ tỏ rõ mình vô tội đến mức nào, thiện lương thuần khiết đến mức nào ra, thì càng tiến thêm một bước biểu đạt thành ý muốn kết bạn của mình.

[Tán gẫu gần] Tiên Nữ Lộ Lộ: Tuyệt đối là hiểu lầm! Bạch Y GG anh là người ba chị em tụi em sùng bái nhất, sao có thể nảy sinh xung đột với đồ đệ của anh được chứ...

[Tán gẫu gần] Thần Kinh Bất Sai Sóng: Tôi có thể thề độc, thực sự không phải cố ý!!

[Tán gẫu gần] Miên Hoa Đóa Đóa: Đúng thế đúng thế!! Mọi người đều là không đánh không quen biết....

[Tán gẫu gần] Nhục Lâm Tử Trì: Người anh em Bạch Y, tôi tin anh phẩm đức cao thượng tính tình rộng lượng, chắc chắn sẽ bỏ qua chuyện cũ, không so đo với đám tục nhân chúng tôi....

[Tán gẫu gần] Thỏ Trắng Đường Đường: Bạch Y ca ca anh cũng thu tụi em làm đồ đệ đi, cấp bậc của tụi em không tính là thấp, sẽ không gây phiền toái cho anh đâu.....

[Tán gẫu gần] Miên Hoa Đóa Đóa: Đúng thế đúng thế!! Vậy thì sẽ càng có cơ hội để chúng em tìm hiểu đồ đệ của anh! Chúng em ra tay đều rất đúng mực....

Vốn chỉ nghĩ chém một cấp rồi thôi..... Các người cho rằng tôi dễ bị lừa như thế sao, đây là do các người tự tìm..... Lạc Thiếu Thừa càng xem đám ký tự hỗn loạn trên màn hình, ý cười nơi đáy mắt càng thêm lạnh lẽo, vừa gõ phím.

[Tán gẫu gần] Bạch Y Ngự Phong: Thôi, cũng chỉ là chuyện ngoài ý muốn, tất nhiên tôi sẽ không truy cứu, các vị cáo từ... Tiểu Nguyệt, chúng ta vẫn nên theo kế hoạch ban đầu đi luyện cấp đi, tốt rồi, vào thôi.

Một bên nói với Doãn Phong:

“Tiểu Phong, bây giờ lên ID Mặc Vũ Lưu Thương giúp mình, nói cho Tiểu Trà, tìm mấy người tin được, luân bạch hết đám cá nhỏ không ngoan này đi, ID là.....Mình muốn bọn họ rút hết toàn bộ trang bị.” Nha, thật đúng là phải cảm ơn các người đã chiếu cố cho đồ nhi của tôi... Còn Tiểu Nguyệt nữa, vật mà cô che giấu giấu rốt cuộc là cái gì? Sự phụ thật sự rất tò mò....

Mới vừa rồi Cửu Nguyệt đang nghĩ đến Bạch Y Ngự Phong bị đánh đến mức chỉ còn sót lại bộ áo trong lúc mới tạo nhân vật của hệ thống, cấp bậc thấp kém, thê lương nằm giữa nơi hoang vắng gì gì đó..... Tâm tình vừa tốt lên một chút, lại nhìn thấy đoạn hội thoại của bọn họ, rõ ràng là Bạch Y không muốn lãng phí thời gian để nói đến việc này, lại càng khiến cô buồn bực...

Bạch Y này thật đúng là tốt như thánh mẫu, hay là người chuyện không liên quan đến mình thì không cần dây vào... Mình thì cả người đều tràn đầy thê lương bị phản nhưng lại không có cách nào phát tiết, cô muốn muốn trang bị thích khách 55+ giờ phút này lại bị rơi ra để cho Bạch Y nhìn thấy... Lại thấy Bạch Y dắt cô vào cung, vội gom đồng tâm tư hỗn loạn lại, theo đuôi mà vào.

Chủ động dẫn theo Hoang Thành Minh Nguyệt, kỳ thực động cơ của Bạch Y Ngự Phong không hề thuần khiết mà còn dấu giếm dã tâm. Không đi phó bản, mà kiên trì dẫn người chơi khác đi luyện cấp, giống như vừa rồi ở cửa lớn cố ý nhắc đến anh là sư phụ của Hoang Thành Minh Nguyệt, cũng là hi vọng có thể khiến cho những người chơi khác cố ý, một người sau khi đã nổi danh, sẽ càng dễ bị đào bới phần quá khứ mình không muốn người khác biết! Nếu tự mình điều tra không có kết quả, anh cũng không ý đến việc mượn dùng sức mạnh của đại chúng.

Đi theo phía sau vào sâu trong Thanh Lãm cung, nói thì dễ, kỳ thực giống như đang khảo nghiệm trình độ ứng biến của người đi theo.

Kỹ năng tấn công của đạo sĩ, sẽ dựa theo mức độ gia tăng giá trị thương tổn và mở rộng phạm vi thương tổn của pháp thuật mà kéo dài thời gian chờ cho lần công kích tiếp theo, nói cách khác, pháp thuật có cấp bậc càng cao, khoảng cách giữa hai lần tấn công càng dài! Tuy rằng những người cấp bậc cao đều biết dùng kỹ năng có giá trị thương tổn thích hợp để rút ngắn thời gian chờ kỹ năng lại, nhưng nếu muốn đấu với cả đám ma đồ trong Thanh Lãm cung, ngay cả Bạch Y có vũ khí trang bị cực tốt, lực công kích mạnh ít nhất cũng phải dùng kỹ năng pháp thuật 40+, như vậy mỗi lần thi triển cách nhau từ 0.5-1.5 giây, nếu dùng không tốt, kẻ địch đột nhiên từ góc chết của bản đồ lao tới, nhất định sẽ bỏ nhào!

Tuy rằng nói như vậy, nhưng kỳ thực Bạch Y Ngự Phong có năng lực tránh cho chuyện như vậy xảy ra, ví như khi dùng cùng lúc kỹ năng hóa đá và một kỹ năng khác thì có thể xác định rõ những góc chết trong bản đồ của Thanh Lãm cung... Vấn đề là anh ta có muốn làm hay không mà thôi.

Cho nên, giữa một đám người có động cơ không trong sáng đang cố sức làm chuyện gì đấy, hai thầy trò một đường quét quái trong Thanh Lãm cung, nguy cơ tứ phía.

15. Chương 15: Tổng Thụ, Công Chúa

Nhưng mà..... Nhìn bóng dáng lặng lẽ đi theo sau mình, trên người cô chốc chốc lại tỏa ra ánh sáng chói rọi đại biểu cho việc thăng cấp.... Trong đáy lòng của Bạch Y Ngự Phong nảy lên một cảm giác khác lạ, cô..... lại có thể đi một đường lâu như thế mà không gặp chút nguy hiểm nào.... còn bản thân mình, thì lại chờ mong điều đó xảy ra. Khóe miệng gợi lên nụ cười chua chát, bản thân mình đang là gì thế này, chỉ mới quen không bao lâu, mà đã sinh ra cảm giác thấu hiểu lẫn nhau rồi... Lúc đầu còn cố tình bày bố cạm bẫy, cuối cùng là do chính mình lười biếng, hay do phản ứng bản năng, vừa rồi, trong chớp mắt kia khi vừa phát hiện NPC ẩn núp trong góc chết, lại nhanh chân tiến lên một bước, thuận tay quét qua, tiêu diệt..... Aiz aiz, không phải là muốn nhân cơ hội này để diệt trừ cô ta sao? Giờ lại chuyển sang bồi dưỡng đối thủ rồi.... Aiz aiz, mình có thể tự an ủi bản thân nói rằng đây là kế hoạch để thu phục lòng cảm kích và sự tín nhiệm của cô ta không?

Trước màn hình, cảm xúc của một người khác cũng không ngừng lên xuống: một đường đi theo anh ta, hoàn toàn không bị một ai giết hại! Đứng trước một người mạnh mẽ như thế, thứ ánh sáng rực rỡ khiến cho người ta mở mắt của đạo pháp đại biểu cho sự hủy diệt tuyệt đối, lấy anh làm tâm, trong chu vi hình tròn của thuật pháp, ngay cả kẻ khát máu, ác liệt như Tử Thần Hàng Lâm cũng bị giết chết.... Tất cả NPC, chui vào phạm vi của vòng ánh sáng này lại càng trở nên nhỏ bé, yếu ớt, không chịu nổi một đòn. Lê Duyệt nhìn chằm chằm vào bóng dáng phong thái lồi lõm, phiêu dật xuất trần như tuyết của người đi phía trước, trong lòng bất giác hiện lên câu nói vô tình nhìn thấy trong lúc tra tư liệu trên diễn đàn ban sáng: Người đứng nhất tiên ma trong Cửu Châu, tóc đen mắt tím, tuấn nhan khuynh thành, cầm trong tay Hồng Liên Kiếp Diễm, thân như cánh nhện, Bạch Y Ngự Phong.... Trước kia, cô luôn xông pha phía trước để làm gương, chưa từng thử qua cảm giác được người khác bảo vệ, được người dẫn đi luyện cấp, thì ra hai từ sư phụ này, lại kiên định, ấm áp, đáng để người khác tin cậy, dựa vào như vậy...

Thời gian chơi game luôn trôi qua rất nhanh, khi màn đêm buông xuống, lúc Lê Duyệt thoát game tắt máy tính, nhân vật đã từ cấp 22 nhảy lên cấp 26.

“Ừm, Tiểu Nguyệt, ngày mai gặp lại....” Hôm nay mình bị đám hòa thượng trong kỹ viện chen ép đến ngu luôn rồi, thực sự đi làm người tốt.. Người nào đó hơi cẩu, khoa trương thở dài, vươn cánh tay thon dài ra, ách xì một cái, tắt máy tính, đi rửa mặt.

Những suy nghĩ mà ban ngày Lê Duyệt nghĩ đủ mọi cách để trốn tránh, khi đêm xuống lại chậm rãi hiện lên, không chỗ nào để che giấu.

Ban đêm.

Chẳng biết từ lúc nào đã hiện lên một màn sương lớn, cả một mảng trắng xóa khiến cô không thể nhận rõ được phương hướng, cũng chẳng biết được ngày đêm, trong mơ hồ, người con trai mắt như trăng khuyết, nụ cười đáng ghét, giảo hoạt như hồ ly kia, lại gần trong gang tấc, anh ta khẽ nhủ mồm, cúi người về phía cô, bờ môi gợi cảm mang theo giọng điệu trêu chọc ghé vào lỗ tai cô thì thầm: “.... Tiểu Duyệt, không ngại nói cho em biết một bí mật, kỳ thực anh không phải là con người.... Tất nhiên sẽ không bị trói buộc bởi cái gọi là kế hoạch hóa gia đình này..” Hơi nóng thổi ra từ mũi của người con trai khiến cho lỗ tai cô ngứa ngứa, tăng thêm vài phần mập mờ, mê hoặc: “Một đêm tuyệt vời thế này, đừng phụ lòng nó, hay là chúng ta nỗ lực, sinh một tổ tiểu hồ ly đi....”

Cô bị lời nói trong miệng anh ta dọa cho hoảng sợ, đang định chạy trốn, đã thấy tên hồ ly này như có yêu pháp, dưới ánh mắt đào hoa nhìn chằm chằm đầy ngả ngớn của anh ta, cô lại không thể động đậy, giống như bị chú định thân! Ánh mắt của tên con trai kia nhìn cô dịu dàng đến nỗi có thể vắt ra nước, cô lại cảm thấy như có từng trận gió lạnh thổi qua, da gà nổi lên khắp người: “Tiểu Duyệt, đêm xuân phải cố gắng hưởng thụ, đừng bỏ lỡ một ngày tốt như thế....” Tên con trai ôm lấy cô, thả lên giường, bắt đầu giơ tay cởi quần áo, trinh tiết của cô sắp không giữ được, bị tên này khinh bạc rồi... Cái con hồ ly dâm tà dễ tiện này! Cô không khỏi khản trương, tình thế cấp bách rốt cuộc cũng phá tan được chú định thân của con hồ ly, bắt đầu kêu gào: “Tôi không muốn tặng tị với hồ ly, tôi không muốn sinh tiểu hồ ly a a a ...”

“Duyệt Duyệt, nửa đêm nửa hôm, cậu gào khóc cái gì thế?” Lời nói của Nhan Hiểu Lộ như tiếng chuông cảnh tỉnh, giúp Lê Duyệt bừng tỉnh khỏi cơn ác mộng.

Hô, thật tốt, chỉ là giấc mơ.... Con hồ ly đang đè trên người cô làm bậy đột nhiên biến mất, Lê Duyệt bỗng thấy đồng bào chị em trong phòng ngủ thật sự là vô cùng đáng yêu!

“Duyệt Duyệt, khó khăn lắm tớ mới mơ được một anh trai đẹp tỏ tình với tớ, vì sao cậu lại muốn phá vỡ mộng đẹp của tớ!” Lúc này cũng có người không hài lòng, dĩ nhiên đây là lời của Trịnh Sơ Du chưa thỏa mãn dục vọng.

“Duyệt Duyệt, cậu không sao chứ? Mơ thấy chuyện gì đáng sợ à? Ha ha, Sơ Du, cậu lại nằm mộng xuân hả?” Lâm Ngữ Hân vừa quan tâm một người, vừa chế nhạo một người khác.

“Bây giờ là mùa đông, còn chưa tới mùa xuân.... Tớ chỉ mơ một giấc mơ đẹp thuần khiết cao nhã, mộng xuân ở đâu chứ?” Trịnh Sơ Du không đồng ý với câu nói kia, lên tiếng phản bác.

Nói đến mộng xuân, kỳ thực cô vừa mới mơ thấy... Nghe thế, tự nhiên Lê Duyệt nhớ đến cảnh tượng trong giấc mộng vừa nãy của mình, khuôn mặt bắt giác nóng lên, may mà nửa đêm trong phòng ngủ không có ánh đèn, giơ tay không thấy được năm ngón, không ai thấy được khuôn mặt đỏ bừng của cô. Lúc này còn cách thời điểm mặt trời mọc rất xa, vì thế, bốn bông hoa trong phòng ngủ chỉ nói chuyện phiếm vài câu, lại tiếp tục nằm xuống, chìm vào giấc ngủ.

Chỉ là, mùa đông đã đến, mùa xuân còn xa được hay sao?

Sáng hôm sau, con hồ ly nào đó còn đang nướng trong ổ chăn, chiếc di động bên cạnh không ngừng reo vang.

“Chị....” Đôi mắt nhấp nhem ngáy ngủ nhìn vào dãy số trên màn hình, ấn nút nghe, giọng nói khàn khàn từ cổ họng phát ra.

“Tiểu Thừa, mai là sinh nhật của người chị yêu quý của em đó! Em phải đến đây để làm bạn với người chị cô độc tịch mịch này đây..” Giọng nói ngọt ngào khiến người ta không nỡ từ chối lập tức quanh quẩn bên tai.

“A.... Được rồi, chúc mừng chị già thêm một tuổi, càng ngày càng có khí phách của chị gái. Nhưng mà thật sự rất xin lỗi chị, ngày mai em có chuyện quan trọng không thể đến được, nếu chị thực sự cô độc tịch mịch thì cũng chỉ có thể tìm người khác....” Tuy rằng vừa bị đánh thức, anh vẫn cố gắng để suy nghĩ hoạt động bình thường, không thể để giọng nói độc hại của chị gái quấy rầy... Kinh nghiệm lúc nhỏ vẫn còn lưu lại rất sâu sắc, anh sẽ không đi cùng người chị họ xem việc đùa giỡn trai đẹp là thú vui lớn nhất đời người này đâu.

“Em trai yêu quý của chị, nhớ năm đó chị dắt em đi trèo cây, nường khoai, trộm đồ ăn, bắt cá, nghịch bùn, kéo bè kéo lũ đánh nhau, chị đây ngày ngóng đêm mong mới trông được em từ một đứa nhóc trở thành một thiếu niên tuấn lãng, ngậm đắng nuốt cay nuôi nấng em lớn khôn, giờ em lại trở mặt vô tình như thế... Hay là một chuyến đi đến nước tư bản chủ nghĩa đã cuốn phăng hết tứ thư ngũ kinh quan niệm đạo đức kính già yêu trẻ của nước xã hội chủ nghĩa đi rồi.... em trai....” Chị họ của Tiểu Lạc muốn dùng tình cảm lúc nhỏ để khiến em trai cô rung động, thanh âm mềm yếu mất hồn không ngừng theo di động truyền ra.

“Em không phải đứa nhóc ba tuổi, những lời này có thể bỏ bớt đi, em nghe xong ngoại trừ buồn nôn thì không thấy gì khác.....” Đáng tiếc từ lúc người chị này bắt đầu nhắc lại hồi ức thì Lạc Thiếu Thừa đã đưa di động ra xa lỗ tai, sau khi xác nhận không còn tiếng trong điện thoại nữa, mới đưa trở lại bên tai như cũ.

“Đứa bé Tiểu Thừa này thật sự là càng ngày càng không đáng yêu rồi! Ai Ai, nhớ lại năm đó chỉ cần đùa giỡn một chút thì đã thẹn thùng, mặt đỏ lên như quả táo, thật là đáng yêu mà... Em đang nghĩ lẽ, còn có chuyện quan trọng gì chứ, cho dù có chuyện quan trọng gì thì khi so với sinh nhật của chị em cũng phải đặt qua một bên không để ý đến, có biết chưa hả!” Vì thế chị gái kiêu ngạo, vì thế, chị gái mất bình tĩnh rồi.

Chờ đợi hồi lâu vẫn chưa thấy em trai nhà mình đáp lời. (Lúc này đứa em trai càng ngày càng không đáng yêu kia của cô đang định ngủ tiếp.)

“Nếu em không đồng ý cũng đừng trách chị đại nghĩa diệt thân!.. Nghe nói em bị các nữ sinh trong trường công nhận là tổng thụ* trong đẳng 4P đúng không, ha ha, chị nghĩ chắc chắc các cô ấy rất muốn trông thấy bộ dạng mặc quần áo nữ của em...” Quả thật là một công chúa làm khuynh đảo chúng sinh... Aiz, lúc trước Tiểu Thừa hồn nhiên đơn thuần cỡ nào, ngoan ngoãn đáng yêu cỡ nào.. Vì thế, người chị không đạt được mục đích thì không bỏ qua quyết định ra đòn sát thủ!

(*Nhân vật nằm dưới trong đám mây)

Tổng thụ, công chúa.... Giống như mèo bị giẫm phải đuôi, lúc trước Lạc Thiếu Thừa xem lời nói của chị gái như bài hát ru con, tai này qua tai kia, giờ lại không thể thờ ơ, ngồi bật dậy, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Chị gái Hạ Lâm, tên đàn ông kia của chị chết ở đâu rồi? Cần gì phải ép buộc em đến để giết thời gian? Tìm em đến cùng gây chuyện làm gì? Chuyện vô nghĩa thì miễn đi, em chỉ nghe trọng điểm.” Anh mới trở về có vài ngày, lúc trước chị gái ngay cả một cuộc điện thoại cũng không có, giờ lại cố ép anh phải tham gia, nhất định là có chuyện.

Nghĩ lại chuyện cũ mà thấy hoảng sợ, không hiểu vì sao lúc đó mình lại ngu xuẩn dễ dàng tin vào lời nói của các chị gái như thế! Đối với vụ huyết án bắt đầu từ một que kẹo này, Lạc Thiếu Thừa buồn bực rất nhiều năm...

“Hừ, cứ nói đến người đàn ông là chị lại thấy tức!.. Cái tên đàn ông đàn kia, anh ta cho rằng anh ta là ai chứ! Mỹ nữ xinh đẹp khuynh thành người gặp người thích hoa gặp hoa nở giống như chị đây, người xếp hàng theo đuổi chị đây kéo dài từ đầu Trường Giang đến cuối Trường Giang! Chị đây chọn anh ta là phúc khí anh ta tu dưỡng tám đời! Dám bỏ rơi chị... Chị tức chết rồi... Tiểu Thừa, em nhất định phải giúp chị! Ngày mai em nhất định phải tạo dáng thật công phu, phải làm nổi bật lên khí chất đẹp trai, yêu nghiệt, hại nước hại dân của em! Chị muốn cho cái tên đàn ông kia biết còn có rất nhiều người tốt hơn anh ta, chị muốn khiến anh ta phải hối hận!”

Rốt cuộc cũng biết chị họ mình đang nổi điên cái gì, thì ra là muốn mình giả làm bạn trai đến để chọc tức bạn trai đương nhiệm. Ý tưởng vừa khoa trương vừa giả tạo như tình tiết phim 8h như thế, Lạc Thiếu Thừa rất muốn nói, chị à, chị yêu đến váng đầu rồi à, làm chuyện nhảm chán như thế, nhưng mà dựa vào việc nhược điểm của mình còn đang nằm trong tay đối phương, vả lại anh cũng muốn khi dễ tên đầu cán dăm khi dễ chị họ nhà họ Liễu kia, vì thế đồng ý, hẹn rõ thời gian và địa điểm gặp mặt với chị họ vào ngày mai.

“Em gái, ngày mai em có rảnh không? Có thể giúp anh...” Lúc này đám chị em trong phòng ngủ đang đầu đầu chủ để quyết định xem tuần sau ai làm vệ sinh thì Lê Duyệt nhận được điện thoại của anh trai.

“Anh, sao thế?” Không phải gần đây anh trai đang có mỹ nhân làm bạn, đường quan rộng mở hay sao? Sao giọng điệu lại có vẻ cô đơn đầy tâm sự thế kia.

“Chị dâu của em giận dữ với anh, kỳ thực chuyện này.. Ai, tóm lại.... Tài ăn nói của em tốt, với lại cùng là con gái, nói chuyện cũng thuận tiện hơn một chút, cô ấy hẹn anh ngày mai gặp mặt, ngày mai em đi theo giải thích giúp anh đi...”

“... .. Cũng được. Anh đừng lo lắng, cứ giao cho em, không sao đâu.” Lê Duyệt vẫn luôn tập trung chú ý đến bài trên tay, chuyện này là chuyện lớn quan hệ đến hạnh phúc cả tuần sau, còn anh trai... Trong chuyện tình cảm ai cũng đều có những lúc buồn phiền như thế, từ đầu cô đã không xem trọng việc này lắm, vội vàng an ủi anh trai nhà mình vài câu, hỏi When, Where xong liền cúp điện thoại, tiếp tục vui đầu vào sự nghiệp vĩ đại của chủ nghĩa cộng sản, phấn đấu vì mục tiêu đập đổ địa chủ, vì khoảng thời gian an nhàn của mình trong tuần sau....

16. Chương 16: Đánh Là Thương, Mắng Là Yêu

Hôm sau, Lạc Thiếu Thừa đến đúng chỗ hẹn để chờ chị gái.

Chị họ của Tiểu Lạc từ trước đến nay luôn có lối suy nghĩ vô cùng mạnh mẽ, giờ phút này nhìn thấy em trai đứng cửa trung tâm thương mại Vương Phủ Tỉnh (Giếng Vương Phủ) chờ mình, khiến cho đám MM đi ngang không ngừng vụng trộm quan sát, thì thấy kiều ngạo, tự hào: Em trai Tiểu Thừa, thực sự là càng lúc càng anh tuấn, duyên dáng, cho dù đứng ở đâu cũng khiến cho cảnh sắc trở nên tuyệt mỹ; sau đó lại nghĩ: Đáng tiếc mất thẩm mỹ của đứa nhỏ này bị vụn vụn nghiêm trọng, chán ghét mỹ nữ, bằng không những cháu trai cháu gái của mình chắc chắn sẽ đẹp đến mức trở thành nỗi bi thảm của trần gian, đáng tiếc thật, đáng tiếc thật...

“Tiểu Thừa, lúc nào em dẫn đứa nhỏ của em đến cho chị xem với?” Nghĩ như vậy nên vừa đi đến trước mặt Lạc Thiếu Thừa, chị họ này đã thốt ra.

Lạc Thiếu Thừa nghe vậy, đôi mắt phượng hẹp dài híp lại, khóe miệng cong lên, cười nói: “... Chị, chị đang biểu đạt uyển chuyển câu nói thể hiện sự nhung nhớ ‘từ biệt một ngày như cách ba thu’ sao? Cho nên em có cả đứa nhỏ hả?” Tâm phụ nữ như kim đáy biển, cấu tạo bộ não của chị gái quả thật không phải thứ mà anh có khả năng thấu hiểu, mấy tháng không gặp, vừa gặp đã nói ra câu mở màn rung động như thế, nếu không phải anh giữ mình trong sạch, sợ rằng đã cho là mình có con riêng lúc nào đó mà chính mình cũng không biết.

“Ha ha, là...nhìn em và Tiểu Hiên, cảm thấy đời này không còn soái ca nữa rồi...” Chị gái khoa trương thở dài, “Cho nên em phải bù lại cho tỷ, đến, ôm cái!” Muốn trình diễn một màn ôm ấp trai đẹp trước cửa tiệm.

Chị gái vừa bỏ nhào tới, Lạc Thiếu Thừa đã mau chóng nghiêng người né tránh: “Nơi công cộng, chú ý hoàn cảnh.” Anh chặc lưỡi, hờ hững lên tiếng.

“Tiểu Thừa, hôm nay là sinh nhật chị! Em để cho chị ôm em một cái đi mà...”

“Chị...” Aizz, chị Hạ rõ ràng đã có bạn trai, lại còn... cúi đầu xem như ngầm đồng ý, chị gái liền cười giống như mèo trộm được thịt, hùng hổ ôm lấy mình, Lạc Thiếu Thừa trừ việc không nói gì, vẫn là không nói gì...

“Lâm...?” Lúc này, phía sau có một giọng nói kinh ngạc vang lên.

Hạ Lâm hẹn gặp mình ở trước cửa Vương Phủ Tỉnh, Dương Thừa Duệ vừa đến đại học C đón em gái, đậu xe ở gara B2 xong, bước vào thang máy lên lầu một, vừa ra cổng đã nhìn thấy...

“Sao thế?” Thấy anh trai dừng bước, Lê Duyệt nghi hoặc hỏi. Ở cửa có có hai người đang ôm ấp, không thể nào.... con hồ ly này...

Nghe thấy thanh âm quen thuộc, Hạ Lâm rời khỏi lòng của em trai nhà mình, trùng hợp thấy được Lê Duyệt đang nhỏ giọng hỏi vào tai Dương Thừa Duệ, Dương Thừa Duệ nghiêng đầu nhìn về phía Lê Duyệt...

“Ha ha, Dương Thừa Duệ, buổi trưa vui vẻ!” Cơn ghen trong lòng chị gái nhất thời dâng cao như bão táp, nhưng ngoài mặt vẫn tỏ ra không có việc gì.

Quả nhiên trực giác của phụ nữ rất sắc bén, may mà hôm nay có dẫn theo em trai, muốn quăng cũng phải là bà đây quăng anh! Ra tay trước thì chiếm được lợi thế, ra tay sau thì bị thiệt! Đáng giận thật... Cô gái này, tóc đen như thác nước, dung nhan như họa, khí chất xuất trần, dáng người cao gầy cân xứng, trùng hợp là loại mà mình thích, rõ ràng là tiểu tam nhưng lại không sao ghét bỏ cho được!

“Dương Thừa Duệ, giới thiệu cho anh biết, đây là bạn trai mới của tôi - Lạc Thiếu Thừa.” Chị gái vừa nói vừa cười, Lạc Thiếu Thừa lại cảm thấy bàn tay đang nắm vai mình của chị gái siết lại thật chặt... Biết chị gái đang mạnh mẽ chống đỡ, ánh mắt nhìn về phía Dương Thừa Duệ lại lạnh thêm vài phần.

“Lâm Lâm, em.... chúng ta mới không gặp mấy ngày.... sao có thể...” Dương Thừa Duệ không thể tin được.

“Ha ha, đúng vậy, vài ngày không gặp, anh không biết thế giới này mỗi ngày đều xảy ra rất nhiều chuyện kỳ diệu hay sao.. Tôi và Tiểu Thừa vừa gặp đã yêu, là vậy đó!” Hạ Lâm cảm thấy vô cùng châm chọc, mình vốn định dùng em trai để làm bạn trai tức giận, kết quả lại mình lại gặp phải tình huống chưa từng nghĩ tới.

Lạc Thiếu Thừa lại là tình địch của anh trai? Không phải Sơ Du nói anh ta không thương hồng nhan, là một tên Gay hay sao? Quả nhiên lời của hủ nữ không thể tin... Chỉ là... chị dâu cũng đã 25 rồi, không nghĩ tới thì ra tên họ Lạc đó lại thích chơi tình chị em...

Lê Duyệt lẳng lặng nhìn chăm chú hết thấy, cảm thấy có chỗ nào đó không hợp lý cho lắm...

“Ha ha, vậy sao? Trùng hợp thật, anh cũng giới thiệu, đây là bạn gái của anh, Lê Duyệt, hoa khôi khoa quản lý của đại học C!” Người đàn ông mặt mày đều cười, nhưng hàm răng lại cắn chặt vào nhau! Dương Thừa Duệ cũng quàng tay lên vai em gái, khiêu khích nhìn về phía hai anh em nhà họ Lạc.

Đại học C? Hạ Lâm theo bản năng nhìn về phía Lê Duyệt, phát hiện cậu đang thích thú nhìn về phía cô hoa khôi kia.

Lê Duyệt... Tối hôm qua mới nhìn thấy tấm poster trong phòng ngủ của Tiểu Phong, mình còn bị các hòa thượng đùa cợt, chế nhạo một phen... Giờ cô ta lại xuất hiện ở đây, lấy thân phận là bạn gái mới của bạn trai chị gái... Vậy là sao? Cô ta vẽ bức tranh kia là có mục đích gì? Cho rằng có thể chân đứng hai thuyền, trong trường ngoài trường đều xuân phong đắc ý sao?

Từ ánh mắt giao nhau Lê Duyệt cảm giác được sự khinh bỉ của Lạc Thiếu Thừa đối với mình đã cao thêm một tầng, dịch ý của mình đối với hắn cũng ngày càng sâu, vì thế rốt cuộc cũng mở miệng: “Chị à, chị phải cẩn thận đó, bạn trai mới của chị ở trường tại em có tiếng là không thương hồng nhan chỉ yêu trai đẹp, coi chừng quần áo chị tặng cho anh ta bị anh ta cầm đi mượn hoa hiến phật làm niềm vui cho người khác...:

“Là sao? Tôi nói này cô gái hôm qua cô còn vẽ tranh tò tình với tôi, hôm nay sao lại có đôi có cặp với tên đàn ông khác rồi, thì ra là do cô tin vào lời đồn, cảm thấy cuộc đời này của mình không còn duyên với tôi sao... Nhưng mà quả thật là cô có thể hết hy vọng rồi, từ trước đến nay tôi luôn khinh thường những kẻ tráo trở lật lọng bắt cả hai tay...” Có qua có lại mới toại lòng nhau. Lạc Thiếu Thừa cũng cảm thấy tình huống có chút quái dị, vốn định quan sát thêm một chút rồi nói tiếp, nhưng vị đàn em của bộ tuyên truyền kia lại nói lời thâm độc, hết châm chọc lại nói móc, bị động chịu đáng không phải là phong cách của Lạc Thiếu Thừa anh.

“Đàn anh tiền nhiệm à, anh nhạy cảm quá rồi đó, anh đang nói tranh gì? Sao tôi lại không có chút ấn tượng nào thế?” Đáy lòng Lê Duyệt không khỏi gào thét: Sơ Du đáng chết bức tranh đáng chết, quả nhiên là bị anh ta nhìn thấy mà! May mà trên bức tranh này không viết ba chữ Lạc Thiếu Thừa, đánh chết cô cũng không thừa nhận, xem hắn có thể làm gì cô!

Đầu mày Lạc Thiếu Thừa hơi cau lại, cười đến gian manh: “À, bức tranh này còn đang ở trong tay Tiểu Hàn đó, không biết bạn trai mới của cô có hứng thú xem thử hay không, xem coi người cô vẽ có phải tôi hay không? Người đứng bên cạnh lại có phải là cô hay không?” Con nhóc rằng bén lưỡi nhọn, đừng có làm

rồi không dám nhận! Sao cứ phải thấy quan tài rồi mới rơi lệ? Anh vốn không định hùng hổ gây sự, nhưng đối phương lại làm chị gái đau lòng, còn nói bậy bạ về khuynh hướng tính dục của anh, thật sự là bị thiếu dạy dỗ mà!

“Tôi không có vẽ gì hết... Cho dù có bức tranh gì đó thì cũng không thể chứng minh là tôi vẽ? Tôi nói này đàn anh tiên nhiệm, anh cũng đừng mượn chuyện của mình để chuyển hướng đề tài, không biết chị có hứng thú tới trường tụi em không, chuyện bạn trai mới của chị là Gay mọi người trong trường đều biết đó...” Vốn cũng không phải do cô vẽ, có muốn cô thể đọc cũng được. Lê Duyệt nở nụ cười giả tạo.

Đây là tình huống gì thế? Chị gái của Tiểu Lạc và anh họ của Tiểu Duyệt ngây người, em trai/ em gái của mình, thế nhưng lại là có quan hệ mờ ám không rõ với bạn trai mới/ bạn gái mới của đối phương...

Tiểu Duyệt, anh không biết thì ra em đã có người trong lòng rồi! Tuy rằng người trong lòng em không ra gì, còn đoạt người phụ nữ của anh em! Nhưng tổn hại danh dự của em, hại em bị người ta hiểu lầm, trong chuyện này, anh xác thực phải chịu trách nhiệm... Dương Thừa Duệ đột nhiên cảm thấy có chút áy náy với em gái nhà mình, da mặt của con gái đều tương đối mỏng, nếu không phải vừa rồi mình nhất thời xúc động, cũng không đến mức...

“Chuyện này.... Cậu đừng hiểu lầm Tiểu Duyệt, Tiểu Duyệt là em họ tôi...” Thôi, dù sao chuyện hôm nay cũng không hay ho gì, bị bạn gái đá, mất mặt thì mất mặt, làm anh trai thì không thể để em gái chịu tiếng xấu được! Rốt cuộc, Dương Thừa Duệ cắn răng một cái, dũng cảm nói ra sự thật!

Lời vừa nói ra, ba người còn lại đều sững sốt. Hai người đang dùng lời lẽ thô tục kèm trào phúng anh một câu tôi một câu đầu đá nhau cũng không tiếp tục âm ỉ nữa.

Anh, sao anh lại tự mình thú tội chứ! Mặt mũi của anh lại bại dưới tay hồ ly rồi... Lê Duyệt hơi cáu, lại không nghĩ tới nội dung đoạn hội thoại vừa rồi của cô và Lê Duyệt đã khiến cho người ta hiểu lầm.

Em họ? Không phải tiểu tam? Lê Duyệt bắt đầu suy nghĩ những lời vừa rồi của mình có phải hơi quá đáng rồi không...

Tâm tình của chị gái Tiểu Lạc quay ngoắt 180 độ, đã là em gái của Thừa Duệ, không phải tình địch... Chị gái phân tích tình huống vừa rồi một lần nữa:

Khó có khi có một cô gái có thể khua môi múa mép, doođoolooqood dao đến kiếm chắt, gặp chiêu phá chiêu tương xứng với em trai, hơn nữa còn là một mỹ nữ... Trước khi những cô gái bộ dạng hơi xinh một chút đầu bị em trai lễ phép từ chối, bởi vì em trai không có hứng thú với con gái nên thiếu quan tâm, nhưng giờ lại có thể đứng trước cửa trung tâm thương mại Vương Phủ Tỉnh đấu khẩu với cô ấy, không màng đến thời gian địa điểm... Tục ngữ nói, đánh là thương mắng là yêu, em gái, em có tiền đồ, chị đây xem trọng em!!

“Ha ha, kỳ thực... Tiểu Lạc là em họ của chị...” Vì hạnh phúc của em trai, vì để yên ưu tú của nhà họ Lạc có thể kéo dài, vì để sau này có thể tiếp tục ngắm nhìn mỹ nữ, nhất định phải bắt lấy cơ hội, nhanh chóng phủ sạch quan hệ giữa mình và em trai, thúc đẩy JQ giữa em trai và em gái mỹ nhân!!

“Lâm Lâm, không phải lúc này em nói...” Lần này đến phiên anh trai Tiểu Duyệt ngơ ngác.

“Ha ha, vừa rồi.. em nói đùa...” Chị gái vừa cười gượng giải thích, vừa thăm mắng Dương Thừa Duệ là một tên ngốc, khiến cô không xuống đài được.

“Anh, lúc trước em ra nước ngoài du học, lần này trở về, bị chị gái la hét nhất định phải để anh trông thấy... Để có thể khắc sâu ấn tượng trong lòng anh, cho nên phương thức ra sân có hơi khác lạ một chút, để anh chê cười, thật có lỗi.” Lạc Thiếu Thừa thấy thế thì bước lên trước hòa giải.

“Chúng ta cứ đứng trước cửa như thế làm cản trở việc buôn bán của người khác, tốt hơn là nên đổi chỗ khác để tán gẫu đi...” Hiển nhiên là Lê Duyệt cũng hiểu được tình huống, giúp chuyển hướng đề tài.

“Được thôi, chúng ta vô quán cà phê ngồi một chút đi...” Em gái à, quả nhiên là ý tốt... Chị gái tương đối hài lòng với hành động của Lê Duyệt, mở to mắt nhìn Lê Duyệt, rồi bước lên kéo tay anh trai, “Thừa Duệ, đi thôi...” bạn trai mất mà lại được, còn nhất thêm được một bạn gái tiềm năng cho em trai, chị gái nhanh chóng ném bỏ oán giận lúc trước ra sau ót, hiện giờ tâm tình của cô đang rất tốt!

Chị gái kéo tay anh trai đi trước, thừa lại hai người phía sau, vốn đã xấu hổ, giờ lại càng xấu hổ, hai người bước bên nhau chậm rì rì.

“Lạc Thiếu Thừa... Chuyện đó... bức tranh đó thực không phải do tôi vẽ...” Im lặng mười giây, Lê Duyệt cảm thấy cần phải nói rõ chuyện này, nhưng mà lúc cô nói ra thì vẫn cảm thấy lúng túng, ánh mắt thiếu tự nhiên nhìn về phía Lạc Thiếu Thừa.

“Bức tranh nào?” Lạc Thiếu Thừa thấy cô như vậy, không khỏi nảy ra ý muốn trêu cợt.

“Anh...” Con hồ ly đáng giận, biết rõ còn cố hỏi! “Tóm lại là không phải tôi vẽ! Không tin anh có thể lật tìm những bản thảo cũ của tôi ở bộ tuyên truyền, cho dù là bố cục hay nét vẽ cũng không giống nhau... Anh cũng có thể tìm một người có nghề trong bộ tuyên truyền, hẳn là nhìn ra được điểm khác nhau.” Lê Duyệt cố gắng giải thích. Trong lòng cô âm thầm thôi miên bản thân: Người này là em trai chị dâu, sau này cũng coi như là người trong nhà, thái độ của mình phải thân thiết một chút, cho dù biết rõ anh ta đang giả ngốc, cũng không được tính toán chi li với anh ta...

“Tôi hiểu... Ý của cô là kêu tôi đi xem những bức tranh khác của cô? Kỳ thực cô không cần phải nói uyển chuyển như vậy, đổi thành người khác còn không nhận ra được hàm ý của cô nữa là...” Lạc Thiếu Thừa cười nói.

Lê Duyệt cảm thấy suy nghĩ lúc trước của mình thật ngây thơ. Tên Lạc Thiếu Thừa này, không chỉ độc miệng mà da mặt còn dày, thật sự là đáng ăn đòn, đáng ăn đòn mà! Đang định phản bác, lại nghe Lạc Thiếu Thừa nói thêm một câu:

“À... vừa rồi thật sự xin lỗi...” Lê Duyệt cảm thấy có phải mình nghe lầm rồi không, rốt cuộc quay đầu nhìn về phía người nào đó thì thấy tên hồ ly cười vô cùng ôn hòa mà nhìn cô, “Vì muốn bênh vực cho chị nên nhất thời xúc động gây ra lỗi lầm, nói năng không có chừng mực...”

“À chuyện đó, kỳ thực tôi cũng...” Lạc Thiếu Thừa vốn đang cảm thấy lòng dạ của mình quá hẹp hòi, cũng đang định xin lỗi anh ta.

Lại nghe người nọ cảm thán nói: “Làm liên lụy cô phải chửi đổng lên như người đàn bà chanh chua, mất hết hình tượng, mất hết khí chất...”

Bị anh ta chọc nữa rồi! Ánh mắt Lê Duyệt nhìn Lạc Thiếu Thừa như muốn bốc hỏa, đúng lúc đó, đám người đi đến tiệm cà phê, chị gái quay đầu lại gọi bọn họ tới nhanh một chút.

17. Chương 17: Bằng Mặt Không Bằng Lòng

Chị gái chọn một vị trí ngay sát cửa sổ, sofa đôi đặt đối diện nhau. Đương nhiên là chị gái kéo anh trai ngồi xuống một cái sofa đôi, đáng thương cho Lê Duyệt không thể chọn lựa phải ngồi cùng một chỗ với Lạc Thiếu Thừa. Mọi người tùy ý chọn vài món.

Đối với vị chị gái này mà nói, ăn cơm chỉ là thứ yếu, bồi dưỡng tình cảm thúc đẩy JQ mới là chính sự. Chị gái nhìn Lê Duyệt nói: “Em gái này, vừa rồi em nói, những lời đồn về em trai chị ở trường, thực sự kém như vậy sao?”

Lại nhìn về phía Lạc Thiếu Thừa, ra vẻ thất vọng u buồn, “Tiểu Thừa, chị vẫn cho rằng em giữ khoảng cách với những nữ sinh khác là vì chờ đợi công chúa thiên mệnh của mình xuất hiện, không nghĩ tới lại là vì... chị thật đau lòng mà...”

Lạc Thiếu Thừa im lặng nhìn chị gái. Chị à, lời đồn trong trường học nói em thế nào, sợ rằng chị còn rõ hơn em nữa là, giờ phút này chị diễn cái dáng vẻ đó cho ai coi chứ? Chỉ là nhìn ánh mắt quan tâm, lo lắng của anh rể tương lai, anh vẫn nhân rồi mở miệng: “Lời đồn không thể tin, em không có hứng thú với đàn ông...” Cảm thấy mình thế nhưng lại trả lời cái vấn đề không ra gì, không khỏi có lòng riêng với người khởi xướng đề tài, cố ý kẻ sát vào Lê Duyệt, cười đến mờ ám: “Tiểu Duyệt, cô nói có phải hay không?”

Lê Duyệt vốn đang đắm chìm trong cơn thịnh nộ vì bị đùa giỡn ban nãy, lúc nghe thấy động tĩnh mới phát hiện Lạc Thiếu Thừa đang cách mình rất gần, hơn nữa còn cười đến... Tình cảnh này khiến cho giấc mộng hôm trước đột nhiên nhảy ra trong óc, Tiểu Duyệt, chúng ta đi sinh một tổ tiểu hồ ly đi... Vì thế khuôn mặt không chịu được mà nóng lên, từ trắng mịn như bạch ngọc chuyển thành đỏ bừng...

“Em, em đi toilet...” Rồi đột nhiên đứng dậy, rời ghế mà đi.

“Thừa Duệ, không thể tưởng tượng được em gái của anh lại thẹn thùng như vậy, thật đáng yêu mà!” Em gái này không chỉ có bộ dạng xinh đẹp, vóc người cân đối, thông minh lanh lợi, mà còn thuần khiết đáng yêu! Chị gái càng ngày càng vừa lòng với Lê Duyệt.

“Lâm Lâm, kỳ thực đây cũng là lần đầu tiên anh thấy em gái mình đỏ mặt đó!” Từ trước đến nay khi ở trước mặt anh thực lực của em gái luôn luôn rất mạnh, mạnh mẽ như nữ vương, khó có khi có được biểu cảm thẹn thùng của cô gái nhỏ, Dương Thừa Duệ không khỏi đưa mắt đánh giá Lạc Thiếu Thừa, thằng nhóc này đã không còn là tình địch, nhìn kỹ thì thấy bộ dạng cũng xứng đôi với em gái, em trai của Lâm Lâm... Thân càng thêm thân, không nên để nước phù sa chảy ra ruộng ngoài!

Giờ phút này Lạc Thiếu Thừa cũng hơi kinh ngạc, vừa nãy bắt quả chỉ nói đùa một câu, anh cho rằng cô sẽ nhìn ra được, vốn cảm thấy đầu tới đầu lui với cô cũng có chút thú vị, lại không nghĩ tới cô lại đỏ mặt, cướp đường mà chạy...

“Tiểu Thừa, sau này em không được khi dễ em ấy nha, em ấy thật đáng yêu mà...” Chị gái còn đang cảm thán, lúc này đồ uống được mang lên, Lê Duyệt làm dịu tâm trạng trong toilet xong thì cũng bước ra.

Chị gái thấy Lê Duyệt trở lại, chớp mắt, nảy ra ý hay: “Em gái này, bàn bạc với em một chuyện nha...”

“Chị cứ nói đi!” Lê Duyệt cảm thấy vừa rồi trong lúc tác chiến với Lạc Thiếu Thừa, thế nhưng lại bị đánh cho tơi bời phải bỏ trốn mất dạng, thật sự là vô cùng mất mặt, đành trông chờ chị gái có thể nói gì đó để dời đi ánh mắt chế nhạo của người nào đó.

Chị gái gật đầu, nói: “Về chuyện của Tiểu Thừa nhà chị... cũng không biết là ai rải ra mấy lời đồn thiếu đạo đức này, em bị dọa, những nữ sinh khác cũng khó tránh khỏi bị hù sợ, cứ như vậy thật sự gây trở ngại cho việc em trai chị đi tìm hạnh phúc! Cho nên chị muốn nhờ em giúp chị một việc... Vốn hôm nay là sinh nhật chị, anh trai em lại quên mất chuyện này, ngay cả quà sinh nhật cũng không có! Sinh nhật của bạn gái, lễ tình nhân, đêm Thất tịch, lễ Giáng sinh, những ngày đó không phải là nên nhớ kỹ trong lòng hay sao, em nói anh của em có phải đã gây ra tội ác tày trời rồi không!... Nhưng mà nhìn em đáng yêu như thế, em chỉ cần đồng ý làm bạn gái chị em trai chị vài ngày, chị đây coi như đã nhận được một món quà lớn rồi!”

Tình huống vừa khoa trương vừa giả tạo đầy rẫy trên TV như thế, phiên chị gái phải nghĩ ra mà! Lê Duyệt còn đang định từ chối, đã nhìn thấy ánh mắt đầy vẻ cầu xin của anh trai, hết nói nổi rồi, cô thầm oán: Anh à anh thật không có khí khái mà, vì sắc bán em... Cô không khỏi ca thán, hôm qua mình đã đưa ra lời thể son sắt với anh trai nói rằng sẽ giúp anh thu phục chị dâu, không nghĩ lại hôm nay nó lại trở thành cái hồ tị chôn mình...

Trộm nhìn sang hồ ly, đã thấy anh ta đang cúi đầu, lặng lẽ uống nước, không nói một câu.

Đột nhiên Lê Duyệt cảm thấy mình chính là đương sự tham gia quá trình buôn bán nô lệ, nhưng cô không phải là chủ nô, mà là nô lệ bị bán.

“Em gái à, em yên tâm, em trai của chị tuy rằng ngoài mặt thì độc miệng, nhưng đều chỉ là để che đậy bản chất thẹn thùng bên trong nó mà thôi! Trên thực tế nó rất dễ gần! d d L q đ Trong vài ngày tới, các em chỉ cần đi hồ đạo ở Dân Chủ, rồi lại đi vòng quanh quảng trường Tư Quân, quảng trường Đoàn Kết, lên giảng đường rồi cùng đến thư viện tự học, lời đồn sẽ tự động ngưng lại, thời gian sẽ trôi qua nhanh thôi...” Chị gái ngừng lại một chút, rồi tung ra một câu tổng kết:

“Tóm lại, em trai nhà chị giao hết cho em đó! Nó da dày lại biết chịu đựng, em cứ tận sức chà đạp...”

Chị, chị không cần phải nói những câu đầy ẩn ý như thế có được không... Lạc Thiếu Thừa ngẩng đầu lườm cô một cái.

Chịu đựng... Lê Duyệt nghe vậy, trong đầu lại nhin không được mà hiện lên hình ảnh nào đó...

Sau bữa ăn, thuận theo lời yêu cầu của chị gái, ba người khác cùng cô đi dạo phố. Chị gái ca ngợi: “Chân của Tiểu Duyệt thật đẹp, vừa thon dài lại cân xứng” xong lại lôi Lê Duyệt lên lầu một chọn một cái quần jean của TOUGH, vừa đầm vừa xoa nói đây là quà gấp mặt, ép Lê Duyệt phải nhận... Sau đó, chị gái lại đề nghị đi Bối Địch tắm suối nước nóng. Lê Duyệt nghĩ đến cảnh phải mặc quần áo mỏng manh trước mặt con hồ ly nào đấy, kiêu có: “Tuần sau có kỳ thi, em phải về ôn bài” để từ chối, còn Lạc Thiếu Thừa tất nhiên là không muốn làm bóng đèn của đôi uyên ương khấn khít này, vô cùng thức thời mà rời đi.

“Để Tiểu Lạc đưa em về trường đi! Đi đường nhớ chú ý an toàn!” Chị gái cảm thấy để em gái và em trai mình ở chung một chỗ để bồi dưỡng tình cảm cũng không tệ, bỏ lại một câu xong liền kéo tay anh trai xuống gara lấy chiếc Audi A4 màu trắng của anh, cùng nhau đến Bối Địch hưởng thụ thế giới hai người.

Lạc Thiếu Thừa là người nhà của giảng viên đại học C, Lê Duyệt là sinh viên chưa tốt nghiệp của đại học C, lúc này mục tiêu giống nhau, đều về khu A của đại học C. Thêm nữa, xét thấy chuyện xảy ra lúc này cần phải tiến thêm một bước để đả thông tư tưởng, cho nên hai người đang có tâm tư mới đi cùng với nhau.

“Lạc Thiếu Thừa, vừa lúc lúc chị anh đưa ra cái lời đề nghị nhảm chán kia sao anh không lên tiếng?” Nhìn theo bóng anh chị rời đi, Lê Duyệt mở miệng hỏi.

“Lúc chị tôi nói chuyện, tốt nhất là không nên đưa ra ý kiến phản đối, chỉ cần phản bác một câu, chị ấy lập tức có thể tìm được mười lý do để làm phiền cô...” Lạc Thiếu Thừa thản nhiên nói, dừng một chút rồi tiếp tục: “Hơn nữa, chị ấy phải đi làm, chắc chắn không thể tới giám thị chúng ta, chị ấy muốn nhìn thấy vở kịch cầu huyết, chúng ta bằng mặt không bằng lòng, diễn dở nữa chừng chị ấy cũng không biết...” Còn cả nguyên nhân: Quả thật mình rất ghét bị người khác đồn đại bậy bạ như thế, nếu có thể như lời chị nói, vất vả mấy ngày mà nhất lao vĩnh dật (một lần vất vả suốt đời nhân nhã), thì cũng không ngại đi thử một lần. Chỉ là những lời này, khi còn chưa rõ bức tranh của cô từ đâu mà ra, cô thích mình hay ghét mình hay là có ý nghĩ nào khác, thì anh sẽ không nói cho cô biết. Dù sao anh cũng còn rất nhiều cách, cho dù cô có bằng lòng hay không, mình đều có thể đạt được mục đích.

“Nhưng mà...” Đồng ý là một chuyện, lén làm khác đi lại là một chuyện khác. Lê Duyệt đang trầm nghĩ, thỉnh thoảng nghe được một dãy số di động phát ra từ miệng Lạc Thiếu Thừa: “139XXXXXXX”

“Dãy số này là?” Lê Duyệt không khỏi nghi hoặc.

“Của tôi. Nếu đã đồng ý sẽ diễn trò cho chị tôi xem, tất nhiên phải chuẩn bị một chút mới được. Số điện thoại này thuận tiện cho lúc cô không giải quyết được, tôi sẽ tiến hành viện trợ theo chủ nghĩa nhân đạo.” Cái có của Lạc Thiếu Thừa rất có lý, không chê vào đâu được.

Dựa vào việc tạm thời số di động này đối với mình chỉ lợi không hại, Lê Duyệt lưu vào máy, đồng thời gọi đi rồi lập tức ngắt máy, vì thế trong di động của Lạc Thiếu Thừa cũng có số của cô.

“Sinh nhật: Ngày 16 tháng 7 năm XX, màu sắc yêu thích: Đen, đồ uống yêu thích: Sữa, chuyện ghét nhất: Lúc ngủ bị người khác đánh thức... Thôi, đưa MSN hay số QQ của cô cho tôi đi, tôi gửi bản Word cho cô... Tốt nhất là cô cũng nên chuẩn bị một bản như thế để gửi cho tôi.” Người nào đó tiếp tục nói.

Lê Duyệt nghe vậy thì sững sờ: “Thực... cần thiết sao?” Cô cảm thấy chuyện này không chỉ đơn giản như thế, con hồ ly đáng chết, đến cùng là đang có kế hoạch gì chứ... QQ, MSN, còn cả tư liệu cá nhân, đây là tư liệu cá nhân của cô... Cứ như vậy mà để cho anh ta biết sao?

“Cô nghĩ rằng tôi và cô gạt được chị tôi dễ thế sao? Vừa rồi hẳn là cô đã phát hiện, chị ấy chỉ cần nói chưa tới vài câu đã có thể dễ dàng đạt được mục đích... Chị ấy tốt nghiệp khoa báo chí đại học W, từng là thành viên đội chó săn của tạp chí X... Nói đến chuyện người anh trai đơn thuần của cô có thể câu được chị ấy, coi như là kỳ tích rồi...” Lời này một là nói chị gái rất lợi hại, hai là tố về nếu chuyện giữa hai người bọn họ mà xử lý không tốt để chị ấy phát hiện, một khi chị ấy tức giận sẽ ảnh hưởng đến anh trai cô.

“Nhưng mà... Tôi nói này, chị của anh sao biết được tôi thích cái gì? Anh chỉ cần gửi tư liệu của anh cho tôi là được rồi, của tôi thì anh cứ tự bịa ra đi...” Sau khi nghe xong lời của anh ta, Lê Duyệt bối rối, đột nhiên trong não xẹt qua tia sáng, bừng tỉnh đại ngộ, thiếu chút nữa đã bị con hồ ly này lừa rồi, cô hoàn toàn không cần phải để lộ ra bất cứ thứ gì.

“Vô ích thôi, có lẽ giờ này chị ấy đã dò được tin tức của cô từ miệng anh cô rồi...”

“Lạc Thiếu Thừa, nếu tôi không chịu đưa tư liệu thì sao...” Kinh nghiệm ‘giao tiếp với nam sinh vẫn có thể toàn thân rút lui’ nhiều năm nói cho cô biết, d ã l q đ tư liệu cá nhân của mình nếu như để cho con hồ ly giáo hoạt này nắm giữ, chắc chắn là một việc rất nguy hiểm.

“Cơn tức của chị tôi vô cùng khủng bố, nghĩ đến hạnh phúc của anh cô, tôi khuyên cô đừng có từ chối... Hay là, kỳ thực cô muốn làm theo đề nghị của chị tôi nên mới không muốn hưởng ứng phương án lừa gạt chị tôi?” Lê Duyệt dùng một câu hai nghĩa, vừa uy hiếp vừa chế nhạo, “Tiểu Duyệt, kỳ thực tôi cũng không để ý đến chuyện diễn kịch vài ngày.. tôi chỉ sợ đến lúc đó cô lại kịch giả tình thật không dứt ra được, tôi sao có thể làm tổn thương người thân được, cô nói có đúng không? Hay là cô đã thích...”

“Lạc Thiếu Thừa, đừng có tự mình đa tình, ai muốn làm bạn gái anh chứ! ... 123 889XX, nhớ ghi rõ là anh, tôi thường luôn để ẩn.” Thôi, nghe anh ta nói tiếp nữa cô sẽ điên mất... Dù sao anh ta cũng gửi tư liệu cho cô, ngẫm lại cũng lại cũng không tính là chịu thiệt.

Vì thế, trong di động của Lạc Thiếu Thừa có thêm số di động và dãy số QQ của Lê Duyệt.

Sau khi hai người về lại khu A, Lê Duyệt đi về phía khu ký túc xá nữ sinh, lại phát hiện Lạc Thiếu Thừa vẫn đi theo bên cạnh mình. Hai người bọn họ nam đẹp trai nữ ưa nhìn, cùng đi với nhau đã thu hút sự chú ý của rất nhiều sinh viên, rốt cuộc Lê Duyệt không nhịn được nữa, mở miệng: “Lạc Thiếu Thừa, anh định đi theo tới lúc nào? Khu nhà của giảng viên không phải ở hướng này, ký túc xá nam sinh cũng không phải hướng này...”

“Vừa rồi ăn no quá, giờ muốn đi vòng quanh trường học tản bộ.” Lạc Thiếu Thừa thản nhiên trả lời.

“Anh không phát hiện là có rất nhiều người nhìn anh hay sao?” Nhìn anh và tôi!

“Thì sao? Lúc nào tôi cũng được người khác chú ý, đã sớm thành thói quen rồi...” Lạc Thiếu Thừa lơ đãng trả lời.

“Nhưng tôi không quen.” Biết người nào đó đang giả bộ, Lê Duyệt tiếp tục nhấn nài, phun ra một câu như thế.

“Tôi nghĩ cô cũng đã sớm quen rồi chứ.” Lạc Thiếu Thừa nhú mày, tỏ vẻ kinh ngạc nhìn cô.

“Tôi quen bị nhìn một mình, không quen bị nhìn hai người!” Được rồi, cô đã nói rõ ra rồi.

“Hả, có khác nhau sao?” Lạc Thiếu Thừa ra vẻ không hiểu nhìn cô.

“Lạc Thiếu Thừa... Hình như bụng tôi không khỏe, anh cứ đi dạo đi, tôi đi toilet! Tạm biệt, không tiễn!” Lê Duyệt cảm thấy sức nhấn nài của mình sắp dùng hết với cái tên đang giả ngây giả dại này rồi! Vì thế thừa dịp đi đến tòa giảng đường năm, lấy cớ bỏ trốn.

“Tiểu Duyệt, cô không sao chứ? Hôm nay mới một hai giờ mà cô đã đi nhiều lần như thế? Có cần tôi dẫn cô đến phòng y tế để điều trị, uống thuốc truyền dịch gì đó?” Phía sau vang lên giọng nói ra vẻ quan tâm của tên kia.

“Không sao, anh đi đi, bye bye!” Lê Duyệt cũng không quay đầu lại, trực tiếp đi vào tòa giảng đường, nhất định là anh ta cố ý, nhất định là cố ý... Trong lòng cô đột nhiên dâng lên một trận xúc động nho nhỏ.

Để lại Lạc Thiếu Thừa đứng một chỗ, khuôn mặt cười đầy vẻ xấu xa, cười đến càn rỡ.

18. Chương 18: Bĩ Ngạn Trà Hoang

Lê Duyệt trở lại phòng ngủ, ném túi đồ có quần jean hiệu TOUGH của chị gái tặng lên bàn, cảm thấy như bị rút lên sức lực, ngồi xuống ghế ngẩn người. Vừa rồi chỉ trong hai giờ ngắn ngủi đã xảy ra rất nhiều chuyện, cái quần do chị gái tặng này, chỉ sợ không phải đơn giản chỉ là quà gặp mặt đâu, cũng chỉ có anh trai mới ngốc nghếch tin tưởng... Còn nữa, mình và tên kia không biết vì sao mà lại có cái quan hệ không

rõ ràng kia... Khuôn mặt với nụ cười đáng đánh đòn của Lạc Thiếu Thừa lúc ẩn lúc hiện trong đầu cô, Lê Duyệt không khỏi thổ dài.

“Duyệt Duyệt đã trở lại, bạn gái của anh trai cậu có đẹp hay không?” Nhan Hiểu Lộ ở giường đối diện tò mò hỏi.

“Thời thượng, xinh đẹp, là dạng sắc đẹp có thể thay cơm.” Ừ, mọi người nhà hồ ly đều rất đẹp, chị gái tuy lớn hơn mình mấy tuổi, nhưng lại có thêm vẻ tri thức và nữ tính. Tuy rằng lúc trò chuyện thì không như thế...

“A, chiến lợi phẩm?” Lâm Ngữ Hân bước tới, thấy Lê Duyệt ném gói to lên bàn: “Duyệt Duyệt cậu thật có tiền nha...” Vừa lật bảng giá: 980 tệ! Không khỏi cảm thán.

“Bạn gái của anh tặng...” Lê Duyệt ra vẻ vô tội giơ tay. Trong lòng thầm nói: Tạm thôi, đây cũng chưa phải là cái quần đắt nhất của mình... Nhưng mà, làm người thì phải khiên tốn, khiêm tốn...

Trịnh Sơ Du vội bước tới: “Đưa cho tớ, đưa cho tớ! Tớ muốn chiêm ngưỡng! Hàng hiệu luôn, đúng là người có tiền rồi!” Lâm Ngữ Hân đưa quần cho cô, cô ra vẻ say mê, vuốt ve nói: “Duyệt Duyệt, bạn gái anh cậu có anh trai hay em trai gì không?”

Lê Duyệt nghe vậy thì trong lòng cả kinh, nhưng mặt ngoài vẫn tỏ vẻ điềm nhiên: “... Cậu hỏi chuyện này làm gì?” Nếu cô nói là hồ ly, cô gái này chỉ sợ sẽ nhảy cẫng lên hét chói tai mất!

Trịnh Sơ Du nở nụ cười giả tạo: “Bạn gái của anh cậu ra tay hào phóng như thế, gia cảnh nhất định không tệ! Nếu có thể làm bạn gái của anh hay em chị ấy, có thể mặc hàng hiệu mỗi ngày rồi... Người có tiền nha...”

“Phải biết tự lực cánh sinh, không thể dựa dẫm vào người khác được!” Lê Duyệt liên tưởng đến cảnh hồ ly mỉm cười ôm Sơ Du đang chảy nước miếng, nhìn anh ta bằng ánh mắt si mê, không khỏi run người một cái.

Đúng rồi, còn phải chấp nhận lời mời kết bạn của hồ ly, rồi còn phải viết tư liệu cá nhân cho anh ta.... Aiz, aiz, thực phiền toái... Lê Duyệt nghĩ đến đây, không cam lòng mà mở máy tính lên, vào QQ.

Lâm Ngữ Hân và Trịnh Sơ Du thấy Lê Duyệt tự chơi máy tính một mình, cảm thấy không thú vị nữa, tự ai làm chuyện nấy.

Lê Duyệt vừa vào QQ đã nghe được âm thanh có tin của hệ thống, nhìn thấy biểu tượng thêm bạn tốt sáng lên, nhấn vào, chỉ thấy đối phương gửi lời mời kết bạn kèm theo hai chữ ngắn ngủi: Lạc thiếu. Lê Duyệt không khỏi khinh bỉ trong lòng: Hồ ly còn về trước cả mình, chứng tỏ cái lý do ăn xong đi tản bộ của anh ta chỉ là bịa đặt!

Nàng ấn chấp nhận, lại nhìn vào tên trên QQ của đối phương: Lạc Mộ Nguyệt Hoa (mộ là ngưỡng mộ, nguyệt hoa là trăng hoa), thiếu chút nữa thì phun ra! Người này, tuyệt đối là cố ý! Chắc chắn là mới sửa tên QQ trước khi thêm mình!

Lê Duyệt hít vào, bình tĩnh, không phải là lần đầu tiên cô nhìn thấy loại tên QQ thế này, chỉ số thông minh của đối phương không cao bằng hồ ly, tính cách cũng không hiểm ác bằng hồ ly, cho nên, mình phải bình tĩnh...

“Tôi nói này, Lạc Thiếu Thừa, anh sửa tên QQ của anh lại đi...” Mặc dù muốn bình tĩnh, nhưng cứ nhìn cái tên kia là lại thấy kỳ quái, vì thế cô kháng nghị, gửi câu đầu tiên cho đối phương đã yêu cầu đổi tên.

“Tiểu Duyệt về tới phòng ngủ rồi sao? Bụng có còn không thoải mái không?” Đã thấy đối phương gửi đến hai câu như thế.

“Không có. Cái tên này của anh không có đẳng cấp chút nào, đổi đi, nhìn là thấy khó chịu...” Lê Duyệt tiếp tục khuyên bảo.

“Vì sao? Tôi cảm thấy rất hay mà, sao Tiểu Duyệt lại thấy nó không vừa mắt?” Người nào đó lại cố tình không thức thời, cố nhắm vào việc hỏi nguyên do vì sao.

“... Anh cảm thấy trêu chọc tôi rất thú vị?” Lại bị anh ta đùa giỡn... Lê Duyệt dứt khoát hỏi rõ.

“Không có, tôi trêu chọc cô lúc nào chứ? Không phải chúng ta đang bàn luận chuyện đặt tên sao? Tôi cảm thấy nó hay lắm, thâm thúy, cổ điển, lại hàm súc...” Quyết tâm đóng vai Tiểu Bạch đến cùng, da mặt của người nào đó phồng chùng còn dày hơn cả tường thành.

“Vậy sao...” Lê Duyệt cắn răng, cái tên kia của anh ta cứ khiến mình cảm thấy buồn nôn, vậy mình cũng phải sửa thành loại tên thế này, anh ta thấy nhất định cũng sẽ khó chịu! Lúc nhấn vào nút sửa tên, cái loại tên vô sỉ như Duyệt Luyến Lạc Dung tay cô không cách nào nhấn được, tay run mấy cái, cô gõ xuống: Nguyệt Ánh Lạc Thủy. Ấn phím lưu lại.

“Hừm, Tên của Tiểu Nguyệt so với cái tên Thiên Ly Lãnh Nguyệt lúc trước càng ý vị hơn! Chúng ta cần phải quan tâm lẫn nhau như thế...”

Sau khi đổi tên không hề thấy được biểu cảm tức giận hay khó chịu của người nào đó, khoe miệng Lê Duyệt không khỏi run rẩy, nếu không phải nể mặt anh trai, chị gái, cô thật muốn nói, d d L q đ Lạc Thiếu Thừa anh đi chết đi! “Anh nghĩ lẽ không có việc gì làm thì đi chọc người khác đi, mấy ngày này tôi phải gấp rút ôn bài, không thể phụng bồi anh được!” Được rồi, khách khí với anh ta chính là tự chuốc tức giận mình, cô không chơi, dứt khoát ngắt bài!

“A? Tiểu Duyệt cô thi môn nào? Xem tôi có học chưa... có lẽ có thể giúp cô được đó...” Mục đích còn chưa đạt được, sao có thể dễ dàng bỏ qua cho cô như thế... Lạc Thiếu Thừa vội vàng đánh chữ gửi qua.

“... ngôn ngữ C (Ngôn ngữ lập trình).” Sau khi đấu tranh tư tưởng, Lê Duyệt vẫn trả lời, dù sao giảng viên tin học rất ác độc, cả lớp chưa tới hai người có thể nắm chắc sẽ qua môn, quả thật mình cũng có nhiều chỗ không hiểu.

“Toàn bộ kiến thức cơ sở của ngành học đều đã học qua. Khi nào cô rảnh? Mang theo giáo trình đến phòng tự học, có chỗ nào không hiểu cứ việc hỏi tôi.” Phòng tự học nha, chắc chắn sẽ có người chú ý tới hai người bọn họ... Nếu có thể gặp được mấy kẻ lăm mồm của thông tấn xã thì càng tốt... khoe miệng của Lạc Thiếu Thừa lại cong lên.

“Lạc Thiếu Thừa, anh có biết người nào của học viện máy tính không?” Đã thấy Lê Duyệt đáp lại một câu như thế.

“Sao?” Lạc Thiếu Thừa không khỏi nhú mày, chẳng lẽ cô không tin trình độ của anh? Hay là hoài nghi nhân phẩm của anh...

“Học viện quản trị kinh doanh dùng tài liệu của trường chúng ta, chỉ có học viện kế toán mới dùng tài liệu của đại học Q, nghe nói giáo trình của đại học Q có thay đổi... Phòng ngủ của tôi có hai người chưa mượn được tài liệu của đại học Q...” Phòng ngủ của các cô hành động trẻ, bỏ lỡ cơ hội mượn sách tốt nhất. Lê Duyệt thì nghĩ biện pháp tự mượn sách, Nhan Hiểu Lộ thì dựa vào sự giúp đỡ của bạn trai tự làm một quyển, nhưng lại không rảnh bận tâm đến hai người khác trong phòng.

“Để tôi hỏi giúp cô, trước tối nay tôi sẽ cho cô câu trả lời thuyết phục.” Thì ra là như vậy, Lạc Thiếu Thừa đột nhiên cảm thấy mấy suy nghĩ rối rắm vừa nảy của mình thật buồn cười.

“Ừ, 9h sáng mai tôi sẽ đến phòng tự học của giảng đường năm, nếu anh mượn được thì sẵn mang đến đó luôn.” Nếu Lạc Thiếu Thừa có thể giúp được hai người trong phòng cô thì cũng không tệ.

“Được.” Đột nhiên anh cảm thấy tâm tình rất tốt.

“Vậy tôi out đây.” Chuyện khác cứ tạm gác lại, mai hẵng nói.

“Trước đêm mai tôi sẽ gửi tư liệu của tôi cho cô.” Anh cảm thấy cần phải nhắc nhở cô một câu.

“Đã biết! 86” Cô đáp, nói gấp lại, log out.

“Sáng mai gặp. 88” Anh trả lời.

Lê Duyệt đóng QQ, mở văn bản Word, ngồi trước màn hình đánh tư liệu cá nhân.

Lạc Thiếu Thừa cũng đóng QQ, gọi điện mượn tài liệu của Khen Thưởng và Ngổn Ngang, hẹn bọn họ buổi tối xuống căn tin ăn cơm chiều, sẵn tiện lấy sách luôn, xong lại nhấn mở Tiên Ma Liệt Truyện, đăng nhập ID: Mặc Vũ Lưu Thương.

Giống với Lê Duyệt, Mặc Vũ Lưu Thương cũng được sinh ra trong thời đại hỗn loạn đầy máu tanh của Xuân Thu Chiến Quốc. Chỉ là Lê Duyệt báo thù cho bạn bè, còn anh lại vì Bạch Y Ngự Phong của mình lúc đó bị thích khách xếp thứ nhất là Mộng Lý Hồng Trần truy sát. Đương thời Lạc Thiếu Thừa dựa theo tâm tình mà du ngoạn nhân gian, chơi Tiên Ma cũng không mấy để tâm, nhưng nếu có cái bóng mờ cứ lướt theo truy sát mình như thế, sẽ khiến cho tất cả mọi người đều phải phát hỏa, vì thế, anh trở nên nghiêm túc. Sau nửa tháng, Mộng Lý Hồng Trần bốc hơi khỏi nhân gian, Mặc Vũ Lưu Thương đoạt quyền.

Acc phụ của Lê Duyệt sở dĩ cấp bậc thấp, trừ việc Cứu Lê Nguyệt Lạc giúp Bang chủ Y Nhân nên dần thấy phản cảm với cường đạo, ít lên acc này, còn có một nguyên nhân căn bản không thể không kể đến: Tốc độ internet của đại học C tương đối bị kịch, ngay cả khi máy tính của nàng là loại tốt nhất, cũng không cách nào mở cùng lúc hai acc, cho dù có đóng tất cả cửa sổ và kỹ năng đặc biệt thì vẫn rơi vào tình trạng treo máy như cũ.

Mà Lạc Thiếu Thừa thì lại không rơi vào hoàn cảnh như thế, bình thường luôn có thói quen lên hai acc cùng lúc để luyện cấp. Cho nên, trên thế giới, người gặp được Bạch Y Ngự Phong rất ít, đối với Mặc Vũ Lưu Thương cũng cảm thấy hành tung vô cùng bí hiểm. Pháp sư và thích khách, kỳ thực chẳng phải là một tổ hợp hoàn hảo để luyện cấp, bất quá vị hồ ly này cũng không phải mọi chuyện đều tính kế, đôi lúc vẫn tự làm một số chuyện mà mình yêu thích, lúc gặp Boss quá biến thái thì kéo đám bạn xấu kia tới, đánh một hồi cũng qua.

Đồng thời luyện hai acc BT, cấp bậc của những người trong đội càng cao thì kinh nghiệm có được khi giết quái càng thấp, cho nên sẽ làm giảm tốc độ thăng cấp xuống, đang khi anh định từ bỏ Mặc Vũ Lưu Thương, hệ thống lại cải cách một lần nữa.

Lúc đồng minh ám sát Cứu Châu mới thành lập, Minh chủ và phó Minh chủ đều là nhân vật NP của hệ thống, sau đó không biết người nào trong nhóm khai thác game có được linh cảm mới, quyết định cởi bỏ phần lớn quyền lợi, giao lại chức vụ cho người chơi tự đảm nhiệm, hệ thống sẽ phát nguyên bảo định kỳ cho người chơi xem như phí lao động. Như vậy người chơi sẽ càng cảm thấy hứng thú hơn, đưa RMB thay vì đưa nhân vật NP, công ty game cũng tốn ít thời gian và sức lực hơn, hai bên cùng có lợi.

Lần đầu tuyển chọn minh chủ, những quy tắc chọn lựa được đưa ra đều có người phản đối, duy chỉ có kẻ mạnh làm vua là không có ai dị nghị, vì thế Mặc Vũ Lưu Thương, do nhân duyên trùng hợp nên trở thành Minh chủ của đồng minh ám sát Cứu Châu. Mà anh, kể từ lúc đó cũng không còn ý niệm vứt bỏ con gà để trứng vàng này nữa.

Hiện giờ, Mặc Vũ Lưu Thương login, phát hiện phó Minh chủ đồng minh ám sát Cứu Châu Bỉ Ngạn Trà Hoang gửi tin nhắn tới thì mở ra xem:

“Gần đây tôi bận rất nhiều việc, cậu tự lo đi! Tin tưởng chỉ cần đại thần cậu mở miệng, trên thế giới sẽ có vô vàng người nguyện làm chân chạy miễn phí cho cậu!”

Lạc Thiếu Thừa không khỏi nói thầm: Tuy rằng không biết kẻ điên này phân phó đám người dưới trướng thế nào, nhưng có thể khẳng định, lúc trước mình lo chiếu cố cho Bạch Y Ngự Phong, ném toàn bộ công việc cho Bỉ Ngạn Trà Hoang, việc này hẳn đã khiến cho đối phương sinh lòng bất mãn rồi. Cảm thấy cần phải đã thông tư tưởng một chút, liền mở menu bạn tốt ra, vừa vận biểu tượng của đối phương đang sáng, vì thế anh gõ xuống:

[Thì thầm] Mặc Vũ Lưu Thương: Đồng chí Tiểu Trà vất vả rồi, tôi thay mặt cho toàn thể nhân sĩ trong đồng minh ám sát Cứu Châu vái lạy cậu!

Gửi đi, không đến vài giây sau đối phương đã bùng nổ, trả lời:

[Thì thầm] Bỉ Ngạn Trà Hoang: Mặc Ngự (con mực, chữ Mặc ý chỉ Mặc Vũ Lưu Thương, là biệt danh Bỉ Ngạn Trà Hoang đặt cho Mặc Vũ Lưu Thương), ông đây còn chưa có chết! Không cần cậu mượn danh an ủi để nguyên rửa tội!

Bị đối phương nhìn thấu được hàm ý trong câu nói của mình, Lạc Thiếu Thừa không mấy để bụng, cười nói:

[Thì thầm] Mặc Vũ Lưu Thương: Cậu sống sinh long hoạt hổ (khỏe như rồng như hổ) như thế, cách cái chết

còn rất xa, vì sao phải nhần cho tôi mấy câu đầy giọng điệu u oán hết như oán phụ phải lo mấy chuyện vặt chỉ còn nữa cái mạng thế?

Không nghĩ tới, đối phương bị châm chọc là oán phụ lại đáp lại không chút khách khí:

[Thì thầm] Bỉ Ngạn Trà Hoang: Oán phụ? Mặc Ngư, ông đây lại thấy lời nói u ám và mấy hành động dễ tiện của cậu không hề giống đàn ông!

Lạc Thiếu Thừa sưng sờ, khoe miệng cong lên đầy gian xảo, thầm nói: Nói như vậy, cách nói chuyện và tác phong làm việc của phó Minh chủ cậu khắp nơi đều toát ra vẻ đàn ông... Tôi cũng từng nhận định cậu là một người đàn ông, mới thêm cậu làm bạn tốt, không ngờ...

[Thì thầm] Mặc Vũ Lưu Thương: Tiểu Trà, cậu cố ý chọc tôi, không muốn sống nữa có đúng không?!! Thật đáng tiếc, vốn cảm thấy cậu là một người anh em nói chuyện lanh lẹ, tuy rằng chơi acc nhân yêu... Bất quá từ lần trước khi chứng kiến cậu dùng acc yêu nhân khoác dưới lớp bọc đàn ông, aiz, không muốn nghĩ tiếp nữa...

Quả nhiên đối phương kinh ngạc hỏi:

[Thì thầm] Bỉ Ngạn Trà Hoang: Cậu thấy tôi lên acc khác?!

Thắng bại đã phân, Lạc Thiếu Thừa mím môi, đưa tay cầm ly sữa nóng lên nhấp hai ngụm, chậm rãi gõ chữ:

[Thì thầm] Mặc Vũ Lưu Thương: Thói quen nghề nghiệp. Sau khi cậu bảo tôi ám sát Âm Dạ Huyết Hải, tôi thuận tiện tra xét một chút.

Bất luận kẻ nào cũng có bí mật và nhược điểm, chỉ khác ở chỗ bại lộ lúc nào và bao nhiêu mà thôi. Nếu không nhờ việc đuổi giết Âm Dạ Huyết Hải, anh cũng không thể phát hiện Tiểu Trà ngoài mặt A ra còn có mặt B, không nghĩ tới người anh em này lại thừa nhận nhanh như thế, đúng là...

[Thì thầm] Bỉ Ngạn Trà Hoang:... Cậu không vào cục Quốc An thật sự là đáng tiếc!

Bỉ Ngạn Trà Hoang cảm thán, trước khi làm rõ cậu ta đã biết được bao nhiêu phần lai lịch của mình thì không nên nói quá nhiều. Nghĩ một hồi, cuối cùng đưa ra một câu cảm khái như thế.

[Thì thầm] Mặc Vũ Lưu Thương: Nói rất hay nói rất hay, vì thế tôi vô cùng xót xa cho bản thân thế nhưng lại đi nói chuyện với một sinh vật không rõ giới tính. Thôi, không nói chuyện này nữa, cho dù cậu công khai theo đuổi Cửu Nguyệt hay thăm mền Âm Dạ cũng được, tóm lại tôi tự mình xuất mã, mục đích đã đạt được. Tiểu Trà, cậu thiếu tôi một nhân tình.

Bỉ Ngạn Trà Hoang không biết nói gì, công khai theo đuổi Cửu Nguyệt hay thăm mền Âm Dạ... Nếu không phải thân thủ của Âm Dạ rất cao lại còn cố chấp, ương ngạnh, chỉ có Mặc Ngư và mình là có thể toàn thắng, mà mình lại không thể ra tay được, đành phải nhờ Mặc Ngư... Không nghĩ tới chuyện của mình lại bị Mặc Ngư phát giác, cậu ta quả thực là một kẻ khủng bố, thậm chí có đôi khi còn khiến cho người ta cảm thấy không biết rốt cuộc cậu ta đang đứng đầu liên minh ám sát hay là cơ quan tình báo...

Bỉ Ngạn Trà Hoang thở dài:

[Thì thầm] Bỉ Ngạn Trà Hoang: ... Mặc Ngư, có phải các đường chủ và phó đường chủ (trong đồng minh chia ra làm nhiều nhóm nhỏ, đứng đầu mỗi nhóm là đường chủ và phó đường chủ) chưa có nợ nhân tình nào của cậu đúng không?

[Thì thầm] Mặc Vũ Lưu Thương: Không nhớ rõ... Có lẽ là có.

[Thì thầm] Bỉ Ngạn Trà Hoang: Khó trách nhân số của giáo phái Hồng Thiêu Ma Dụ (Thịt kho khoai môn) và đảng Thán Khảo Mặc Ngư (Mực nướng than) càng ngày càng lớn mạnh... (hai nhóm trong đồng minh)

[Thì thầm] Mặc Vũ Lưu Thương: Kỳ thực tôi cũng thường suy xét, tôi ngồi xem các cậu gây rối làm cho tà giáo lớn mạnh, có phải là quá mức nhân từ rồi không?

[Thì thầm] Bỉ Ngạn Trà Hoang:...

19. Chương 19: Thảm Kịch Ở Căn Tin.

Lê Duyệt đánh xong tài liệu cá nhân, liếc xem giờ dưới gốc máy tính, hơn bốn giờ, cách thời gian ăn cơm chiều còn sớm, tiện thể đăng ký tiên ma tìm sư đi thăng cấp vậy, nhưng Bạch Y Ngự Phong không online, trái lại Hòa Thượng Trong Miếu cùng những người khác đang vui sướng nhảy lên. Nghĩ đến bản thân muốn loại sư phụ ra, điều quan trọng là cùng các huynh đệ khác khai thông hiểu biết, đặc biệt là không có tiền khen thưởng, theo cô quan sát ý tứ của các huynh đệ này không lao, tốt hơn là đánh chiếm, từ trong miệng moi ra lời nói.

Vì thế cô bắt đầu chào hỏi đến mọi người trong bang.

[Bang tán gẫu] Hoang Thành Minh Nguyệt: Chào buổi chiều mọi người!

Hòa Thượng Trong Miếu như các hòa thượng quanh năm ở tình trạng đói khát, đối với MM có thái độ vượt quá mức bình thường, vô cùng hoan nghênh, nếu MM đã chủ động chào hỏi, tất nhiên sẽ đáp lại. Giống “Nguyệt muội đã đến đây! Hoan nghênh hoan nghênh!” Nói như vậy, còn đang tại tuyến đầu như cũng xuất hiện những câu đại loại như vậy. Vừa đánh xong, đã thấy:

[Bang tán gẫu] Tịch Mịch Như Tuyết: Khốn nạn, MM login, thừa dịp Bạch mỗ không có ở đây, mau hỏi mau hỏi!

[Bang tán gẫu] Hoang Thành Minh Nguyệt: Chuyện gì?

[Bang tán gẫu] Ngổn Ngang Trong Gió: Ha ha.. MM em không cần ngại với anh mấy chuyện bát quái đó! Em là bốn bang trấn giữ hoa bang, anh đối với mấy chuyện hiểu kỳ muối giải thích thay em, giải thích muôn năm....

[Bang tán gẫu] Chích Xuyên AD: Đồ điên, cậu bình thường nói chuyện thật lưu loát, vì sao bây giờ lại nói không nên lời thế...!

[Bang tán gẫu] Ngổn Ngang Trong Gió: Cậu có miệng không chịu hỏi, dựa vào cái gì muốn ta mở miệng chứ?

Thấy bọn họ noi quanh co như vậy, Lê Duyệt cảm thấy tò mò, trông lòng mơ hồ đoán được cái gì, cũng không thể xác định, vì thế:

[Bang tán gẫu] Hoang Thành Minh Nguyệt: Mọi người có chuyện gì cứ nói rõ đi, đều là cùng một bang..

[Bang tán gẫu] Khuôn chó hình sói: MM nói chuyện thật thẳng thắn! Kỳ thật mọi người muốn nhìn ảnh của MM một chút, tăng thêm hiểu biết...

[Bang tán gẫu] Tay Lớn Dắt Tay Nhỏ: Mấy anh lúc nhập bang, đều đã từng làm qua rồi...

[Bang tán gẫu] Đã Thuần Khiết Lại Khờ Dại: Cái này kỳ thật là quy định của bang...

[Bang tán gẫu] Không Có Tiền Khen Thưởng: Đúng, đúng, có điều này!

Đọc đến đây, Lê Duyệt không khỏi thở dài, vì sao người đời đều ham thích nhìn vẻ bề ngoài phía sau màn hình, chơi trò chơi giống như cùng người không liên quan đến bộ dạng thế nào đi, suy nghĩ, gõ xuống:

[Bang tán gẫu] Hoang Thành Minh Nguyệt: Các anh xác định muốn xem? Haizzz, tôi sợ các anh...

Mọi người trong Miếu Hòa Thượng sớm biết từ trước đến nay LẠc Thiếu Thừa tôn sùng lý luận hoang đường “Đẹp như tiên giáng trần nhưng tâm lại độc như bò cạp, giả làm tướng mạo xấu xí nhưng tâm địa thiện lương”, giờ phút này gặp Hoang Thành Minh Nguyệt giống như đau khổ kể lể, nghĩ đến LẠc Thiếu Thừa có thể cùng “Gái càng xinh đẹp càng nguy hiểm” tín phụng kết làm thầy trò, đoán chừng diện mạo thật sự ... Khó có thể nói nên lời. Nhưng tư tưởng ngăn ngừa sau khi đấu tranh, lòng hiếu kỳ vẫn áp đảo toàn bộ, Không Có Tiền Khen Thưởng thở nặng nề, ôm quyết tâm to lớn, gõ xuống:

[Bang tán gẫu] Không Có Tiền Khen Thưởng: Nguyệt MM quá khiêm tốn rồi ... mấy anh không là người thấp hèn, sẽ không vì MM mỹ lệ hay không mà đối xử khác với MM, xin yên tâm gửi ảnh chụp đi!

Sợ Hoang Thành Minh Nguyệt không đồng ý, thân là phó bang chủ Ngổn Ngang Trong Gió cũng nói thêm một câu:

[Bang tán gẫu] Ngổn Ngang Trong Gió: MM, chúng ta chỉ chấp hành quy định trong bang, đây là chuyện người mới gia nhập cần phải làm qua! Hy vọng MM phối hợp.

Thấy đối phương có ý không đạt mục đích không chịu từ bỏ, Lê Duyệt cảm thấy cực kỳ buồn rầu, đột nhiên trong đầu nghĩ đến một ý nghĩ ác liệt, gõ bàn phím:

[Bang tán gẫu] Hoang Thành Minh Nguyệt: Haizzz, đã như vậy... Kỳ thật....

[Bang tán gẫu] Bờ ruộng trăm mét: Xin mời MM!

[Bang tán gẫu] Hoang Thành Minh Nguyệt: Ngõ bằng thanh ngọc khiết, khuê danh Phù Dung, quốc sắc thiên hương, cũng là tây môn, thanh xuân thường thường, danh gọi thuần mỹ, nét đẹp nội tâm âm hảo, nhân xưng Suzanne... (cái này mình thấy dễ nguyên hay hơn nên mình chỉ edit lại cho không ngược thôi nha)

Quả nhiên kích thích phản ứng mãnh liệt của những người trong bang:

[Bang tán gẫu] Ngổn Ngang Trong Gió: Tội sặc nước, khụ khụ....

[Bang tán gẫu] Bờ Ruộng Trăm Mét: Mồ hôi.. MM đúng là thế hệ tài nữ...

[Bang tán gẫu] Không Có Tiền Khen Thưởng: Cái thứ nhất chính là FR JJ, mấy cái sau là ? ?? Không nhận ra...

[Bang tán gẫu] Chích mặc AD: Khen Thưởng, sử dụng Bách Khoa Toàn Thư, siêng năng vô hạn.

Thành công làm nghiêng nhà tâm tình Lê Duyệt cảm thấy bất an:

[Bang tán gẫu] Hoang Thành Minh Nguyệt: Ách... Cái đó, Khen Thưởng huynh, tốt nhất người không nên tra...

[Bang tán gẫu] Đã Thuần Khiết Lại Khờ Dại: Khen Thưởng, cậu phải chuẩn bị tâm lý thật tốt, đến lúc đó sợ lực sát thương quá lớn, cậu bị thổ huyết, té xuống đất không đứng lên nổi.

Lúc này Ngổn Ngang Trong Gió thuyết phục, cực kỳ mong chờ phản ứng của Không Có Tiền Khen Thưởng sau khi nhìn thấy ảnh chụp này:

[Bang tán gẫu] Ngổn Ngang Trong Gió: Ha ha ha ha , không liên quan, Khen Thưởng, đừng cảm nên đi thăm dò đi! Tôi tin cậu chính là đàn ông, có trình độ chống đỡ kích cao, cho dù bất hạnh tử trận, cũng có thể tại chỗ sống lại!

2 phút sau...

[Bang tán gẫu] Không Có Tiền Khen Thưởng: Nguyệt MM, tôi sai lầm rồi, về sau tôi sẽ không hỏi nữa, sám chết ta rồi...

[Bang tán gẫu] Hoang Thành Minh Nguyệt: Khen Thưởng Huynh, không phải lúc trước nanh luôn nói diện mạo tôi như thế nào, đều đối xử bình đẳng với tôi sao? Tại sao lại bị thiên lôi đánh?

[Bang tán gẫu] Bờ ruộng trăm mét: Ka ka, muội muội quả thật là cao nhân! Hỏi rất hay!

Mọi người không thấy được MM chiếu cố như vậy, vẫn có chút không cam lòng:

[Bang tán gẫu] Ngổn Ngang Trong Gió: Sư phụ Tiểu Bạch của cô có thấy hình của cô không?

[Bang tán gẫu] Hoang Thành Minh Nguyệt: Không.

[Bang tán gẫu] Không Có Tiền Khen Thưởng: Vậy cô có gặp qua bộ dạng của Tiểu Bạch không?

[Bang tán gẫu] Hoang Thành Minh Nguyệt: Cũng không. Anh ta lớn lên như thế nào? Thê thảm giống như tôi sao?

Lê Duyệt nắm lấy cơ hội nói sang chuyện khác, mà mọi người trong Miếu Hòa Thượng không thấu được hình của MM thì không cam lòng, thường xuyên bị lòng dạ hiểm độc của Lạc Thiếu Thừa oán niệm trong bí phần, hận lấy hết sức lực bội nhọ hình tượng Áo Trắng NGự Phong:

[Bang tán gẫu] Ngổn Ngang Trong Gió: Sư phụ của cô, anh ấy... Bộ dáng có chỗ không thể gặp người khác...

(Lời thầm: Vừa ra tới gặp người, ánh mắt nhóm người MM đã mê luyến đi theo anh ta rồi.)

[Bang tán gẫu] Không Có Tiền Khen Thưởng: Rất bị kịch! Nếu ngày nào đó cô bất hạnh nhìn thấy, không cần phải để trong lòng.

(Lời thầm: Tâm hồn MM đều đã ngu muội vì anh ta, đối với anh ta trộn lẫn cùng bạn thân mà nói, là một Đại Bi Kịch! Nguyệt MM, ngàn vạn lần cô đừng thật lòng thật dạ.)

[Bang tán gẫu] Tịch Mịch Như Tuyết: Bộ dạng của anh ta không có lỗi, ra ngoài dọa người chính là vì anh ta không bình thường...

(Lời thầm: Loại yêu nghiệt như anh ấy nên ngồi chồm hổm ngồi ở nhà làm trạch nam, cùng các anh em cả đời chuyện đại sự đều có tin tức, trở thành không khí!)

[Bang tán gẫu] Đã Thuần Khiết Lại Khờ Dại: Giáo sư giảng dạy các người tự làm tự chịu, thầy giáo dân cương thi. Tên kia xuất thân từ một gia đình nguy hiểm, không chỉ là người xấu, mà có nội tâm tà ác... không giống mấy người chúng tôi đã thuần khiết lại khờ dại...

(Lời thầm: Tên kia đối với con gái xinh đẹp coi như không có, đã có em gái cuồng si đi theo, anh đối với mấy người em gái này quan tâm lại thiếu người hỏi thăm, nhất định tên kia đã động tay động chân sau lưng, nhất định...)

[Bang tán gẫu] Bờ ruộng trăm mét: MM, người như bóng đêm đáng sợ như vậy, yêu quý sinh mạng, rời xa Áo Trắng...

(lời thầm: Quyết định vứt bỏ sư phụ của cô đi, cùng mấy anh đi...)

Lê Duyệt cùng các nam sinh trong Miếu Hòa Thượng nói chuyện huyền thuyên, nhìn thấy hình tượng đại thần Áo Trắng NGự Phong kim quang lấp lánh bị mọi người nói biến thần người bên ngoài mạ vàng mà bên trong như hoa rụng dập úng, không khỏi cảm thấy buồn cười, cũng càng thêm tò mò đối với người thực của Bạch Y. Về sau mọi người bận tâm chuyện Lê Duyệt đau khổ về cấp bậc, cho nên tâm tình thích náo nhiệt cùng tổ đội đi đánh mấy quái mà bọn họ hết sức khi dễ, cấp bậc mọi người cao, cho nên đồ vật văng ra trên cơ bản đều cho Hoang Thành Minh Nguyệt, sau đó là đến lúc nên đi ăn cơm tối.

Bên này Hoang Thành Minh Nguyệt cùng mọi người bồi dưỡng tình cảm cách mạng, bên kia Mặc Vũ Ưu Thương đang vui đùa vào trong những sự việc liên kết phức tạp. Lúc trước anh ta biến mất mấy ngày, đồng chí Tiểu Trà rất không vừa lòng, trả thù tính tự ý bỏ đi ra ngoài. Căn cứ vào thời gian anh cùng Tiểu Trà hỗ trợ lẫn nhau đè ép đối phương lấy đồ thừa, làm bạn bè cũng không bắt đồng ý kiến nhiều lắm, nán lại làm cho xong những chuyện này, lại tự mình an bài người thân cận đuổi theo luân bạch mấy thứ hỗn tạp, đợi đến khi anh có thời gian nghỉ ngơi, bên cạnh bàn S8300 vang lên, bảo anh đi đến nhà ăn sáu.

Nhà ăn sáu lấy đủ loại hương vị cùng nhiều loại thức ăn đều đầy đủ trong món rau trộn độc nhất thiên hạ lừng danh ở đại học C, Lê Duyệt ở khu nhà ở Sáu tương đối gần với căn tin bốn và năm, hôm nay cô lại có ý tưởng đột phá đi căn tin sáu ăn rau trộn. Bởi vì nãy lòng tham tức thời, cho nên các cô gái khác cùng phòng không đi cùng với cô, Lê Duyệt đi được nửa đường thì tách ra khỏi các cô, tự mình đi tới căn tin sáu.

Không biết có phải trường học muốn bồi dưỡng học sinh có thể bào trượt băng hay không, mặt đất ở căn tin sáu được sửa lại như một sân trượt băng tự nhiên, nhất là thời điểm sau bốn năm giờ, gạch men sứ sáng bóng trơn trượt, bước lên từng bước kêu ken két. Sớm biết mặt nền căn tin sáu rất nguy hiểm, cô đi đường cũng coi như có cẩn thận, nếu là người khác là không được rồi. Cô vừa mới gọi món gà luộc, lại bị người phía sau đứng không vững đẩy tới, vô cùng bị thảm bị mất thăng bằng ở đây, chân bước lên phía trước, liền muốn tiếp xúc thân mật với mặt đất một cái.

Trùng hợp giờ phút này Lạc Thiếu Thừa cùng hai người khác ngồi rất gần với cô, hai người kia đang tập trung ăn, Lạc Thiếu Thừa ngồi ở đối diện bạn, cùng bọn họ tám chuyện câu được câu không, ánh mắt nhìn

lung tung, vừa vặn nhìn thấy Lê Duyệt đang ở tình cảnh nguy hiểm, vội vàng đứng dậy chạy hai ba bước đến dùng tay lôi kéo - -

Nếu đổi lại là mặt đất bình thường, mọi nguy cơ đều có thể loại bỏ, không may căn tin sáu này có mặt nền trơn bóng, mà Lạc Thiếu Thừa cùng Lê Duyệt không phải là đệ tử thiếu lâm chưa học ra võ công Mai Hoa, Lạc Thiếu Thừa chạy hai ba bước đi thẳng đến nhưng lại vội vàng, bản thân bước đi đã không ổn định, vì thế, đương sự giả một người, thậm chí lùi lại vài giây, tiếp tục tiến hành—

Lạc Thiếu Thừa nắm lấy chính là tay trái của Lê Duyệt, nơi anh hướng đến, bởi vì sự việc đột nhiên phát triển, tuy anh hành động phản ứng nhanh chóng, lực nơi anh nắm quá mạnh, vì thế tác dụng lực cùng phản lực hạ xuống, cánh tay Lê Duyệt bị xệt qua thành hình vòng cung, đĩa gà lượt bưng gần ra, văng nước sốt ra làm bắn tung tóe lên trên áo khoác của cô, bản thân cũng theo quán tính đụng vào Lạc Thiếu Thừa, dưới chân Lạc Thiếu Thừa cũng trơn bóng, vì thế cả hai người đều đứng không vững, phi thường hoa lệ cùng té ngã xuống, Lê Duyệt té trên người Lạc Thiếu Thừa, Lạc Thiếu Thừa trở thành miếng diêm lốt ở phía dưới, lưng anh dưới đất còn lại là người gây ra hoai – đồng chí gạch men sáng suốt.

“Haizzz thật là thất bại... Tiểu Duyệt, cô có khỏe không?” Lạc Thiếu Thừa cười giễu, chợt hỏi tới người đang ở trên người anh, Lê Duyệt cũng đang vùng vẫy đứng lên.

“Tôi... không sao.” Nghĩ đến hiện tại trước mặt công chúng cùng với tên hồ ly này ở cùng một chỗ, vài người dùng ánh mắt tò mò chuyện bái quái nhìn đến hai người bọn họ, Lê Duyệt có chút xấu hổ. Lại nhìn thấy thịt của cô đang đặt lên miếng đệm cường bạo Lạc Thiếu Thừa, có chút áy náy: “Lạc Thiếu Thừa, anh sao thế?” Sau khi đứng dậy chần chờ mấy giây, vẫn như bạn bè có ý tốt vươn tay muốn kéo anh đứng dậy.

“Tiểu Duyệt, chăm sóc bản thân mình thật tốt, chúng ta sẽ không phải té ngã một lần rồi!” Lạc Thiếu Thừa cười xua tay, muốn cố gắng không chạm vật nhưng lại không được, động tác có vẻ chật vật đứng lên.

“Ha ha ha ha ! Tiểu Lạc, cậu quá mất mặt rồi!”

“Đúng đúng, em gái xinh đẹp không cần phải xen vào cái đồ vô dụng này!”

Lúc này hai người bạn cùng ăn cơm với Lạc Thiếu Thừa đi tới, không chút lưu tình châm chọc anh hùng cứu mỹ nhân chưa được đã bị mỹ nhân đánh gục. Đồng thời oán thán: Có vấn đề, nhất định có vấn đề, Tiểu Lạc vậy mà chủ động đến gần con gái, còn có tâm tốt cứu giúp... Lấy cá tính không từ thủ đoạn trêu chọc con gái đến khóc của anh, cho nên bọn họ nhất định là biết nhau! Rốt cuộc đến khi nào thì phát triển JQ, trong đó nhất định sẽ là một đại văn chương...

“Tiểu Lạc, còn không mau thay chúng ta giới thiệu đi!” Đi đến trước mặt Lạc Thiếu Thừa cùng Lê Duyệt, một người trong đó vẫn hơi ác một chút đẩy Lạc Thiếu Thừa vừa mới đứng dậy, rất muốn lần này làm cho anh hôn mặt đất lần thứ hai.

Lạc Thiếu Thừa đứng vững thân một chút, mắt hồ ly nhú thành một đường ngang, chỉ vào hai người bên cạnh, chậm rãi nói với Lê Duyệt: “Doãn Phong, người gọi là kẻ điên, Tiền Tần, người gọi là cầm thú.”

“Fuck! Ngu ngốc, cậu muốn chết à!” Chỉ thấy một nam sinh thân hình cao lớn có khí chất như ánh mặt trời kèm với một cú đấm giằng giữ đấm Lạc Thiếu Thừa!

“Đường trượt, động võ cẩn thận!” Một tay Lạc Thiếu Thừa cố định trên mặt đất, thân hình né tránh phía sau, tránh thoát một đấm công kích.

“Đại gia đây mới không giống cậu thiếu canxi, đi trên đường cũng bị té ngã!” vừa nói bắt động tác của người ta, vừa tiếp tục tiến hành.

Đương nhiên Lạc Thiếu Thừa có đầy đủ lợi hại lợi dùng cái bàn cạnh mình chơi trò chơi truy đuổi.

“Ngại quá, em gái xinh đẹp, làm em chê cười rồi, anh em bọn họ quanh năm đùa giỡn, kỳ thật hai người đó mấy tháng nay không được biểu đạt tình cảm... Haizzz, Làm cho bọn họ điên lên, chúng ta tán gẫu chút đi...” Một trong hai người mới vừa đi tới đang mừng rỡ đứng một bên xem phim hành động miễn phí, thuận tiện đi đến gần Lê Duyệt, vừa báo thù mối hận chuyện Lạc Thiếu Thừa vừa rồi giới thiệu lúc này, “Đúng rồi, em gái, em có biết hay không, Lạc Thiếu Thừa.. Kỳ thật người này gọi là Tiểu Bạch... cũng là Tiểu Bạch cấp thấp ngu ngốc!”

Nghe đến đối với chuyện Lạc Thiếu Thừa cùng Tiền Tần chơi trò rượt bắt này đã thành thói quen, tầm mắt của anh dần dần chuyển lên người Lê Duyệt, nhìn kỹ hơn, “Là tôi thất lễ, không biết em gái họ gì? Có thể cùng em gái ngồi ăn chung, căn tin sáu đơn sơ này cũng là thiên đường của dân gian...”

Nếu nói lúc trước Lê Duyệt có một chút không xác định, bây giờ người này liên tục phóng điện đà hoa vào, nghe xong câu nói hàm ý kia mười phần mà nói, cô khẳng định: Đây là đẳng 4P trong miệng Sơ Du phóng đẳng không kiểm chế được, tên của bộ phận khác ngoài hội học sinh, phong lưu lại không hạ lưu trong truyền thuyết.

20. Chương 20: Tôi Sẽ Phụ Trách.

“Cô ấy gọi là Lê Duyệt, Lê Minh, Du Duyệt, ...” Chợt thấy Lạc Thiếu Thừa đang chơi trò đuổi bắt với Tiền Tần đã quay trở lại, thay Lê Duyệt trả lời câu hỏi của Doãn Phong, dừng một chút, liền nghiêm mặt nói: “Tiểu Phong, không cho phép người ra tay với cô ấy...”

“Tại sao? Cho ta cái lý do” Hiếm khi ở trường gặp được cực phẩm giai nhân, Doãn Phong cảm thấy thật đáng tiếc nếu không tự giác làm quen người đẹp.

“Bởi vì cô ấy rất quan trọng với tôi ...” Lạc Thiếu Thừa đứng giữa Doãn Phong và Lê Duyệt, nghiêng đầu nhìn Lê Duyệt, khóe miệng mỉm cười, nói rất mờ ám: “Sau này tôi và cô ấy sẽ là người một nhà!”

“Các người quen nhau từ khi nào? Tiểu Bạch người thật không phúc hậu, có người đẹp không mang đến ọi người làm quen!” Tiền Tần cũng ngừng lại, nghe Lạc Thiếu Thừa nói như vậy, liền đứng bên cạnh bắt mắt la âm lên.

“Đừng hiểu lầm, em và anh ta là quan hệ thân thích!” Lê Duyệt nghĩ thầm: Cái tên Lạc Thiếu Thừa này, hôm qua thì tán bộ trên sân trường, hôm nay thì lại trong phòng ăn nói những câu mờ ám... Làm cho người ta không thể không hoài nghi anh ta và cô có nhập nhằng.

“Không thể nào, trước đây chưa từng nghe Tiểu Lạc có chị gái hay em gái học cùng chúng ta, muội muội đừng đùa chúng ta” Doãn Phong không khỏi nghi ngờ nói lại. Nếu nàng ở phòng ăn cùng ăn cơm, hẳn là sinh viên trong trường, nghĩ như thế, nhìn nàng thêm mấy lần... Thế nhưng cảm thấy nàng có chút quen mắt ... “Muội muội nhìn rất quen mắt, chúng ta từng gặp nhau trước đây?”

“Diên, tài nghệ tán gái của người sao lại giảm xuống thế, đầu năm nay ai còn dùng kịch bản xưa cũ này chứ!” Tiền Tần vỗ xuống lưng Doãn Phong, rất khinh bỉ lời nói vừa rồi của hắn.

“Anh trai em cùng chị gái của anh ta là người yêu, nếu như sau này họ kết hôn, chúng em chính là quan hệ thân thích. Doãn Phong học trưởng, chúng ta hẳn là có gặp qua” Ngược lại, Lê Duyệt không để ý, tiếp tục giải thích. Tất cả hiểu lầm đều giải quyết xong, đem lời đồn bóp chết từ trong trứng nước, nàng sẽ không chớ thành con cờ trong kế hoạch của hắn.

“Àn, tôi và Tiểu Duyệt không có quan hệ máu mủquan hệ máu mủ...” Lạc Thiếu Thừa dứt khoát thừa nhận giải thích của nàng, chẳng qua là vẫn hướng người ta theo con đường mập mờ, “Tiểu Phong, người muốn thể hiện sức quyến rũ nam tính của người thì đi tìm người khác, đừng tìm Tiểu Duyệt nhà ta”

“Đã như thế ... Tiểu Lạc, người vừa rồi làm bẩn y phục của muội muội, người quả nhiên là ngu ngốc ... Lấy truyền thống tốt đẹp của đại học C chúng ta, chung quy là người vẫn nên đi giặt y phục uội muội đi?” Doãn Phong khẽ liếc sang, anh làm sao có thể nói những lời kịch lối thời như vậy chứ, anh thật sự chỉ đưa ra câu hỏi thôi mà, nhưng hình như mọi người đều đang hiểu lầm, thôi, nghe giọng điệu của Tiểu Lạc, muội muội này không đụng được, thật là đáng tiếc “Còn nữa, muội muội còn chưa ăn cơm, người nên đi xếp hàng lấy đồ ăn giúp nàng!” Nếu không cho anh làm hộ hoa sứ giả, tiểu tử người phải lên tiếng trước mới phải!

Truyền thống tốt đẹp của C đại: giặt đồ cho bạn gái, chép bài hộ bạn gái, hóa trang thay bạn bạn gái đăng ký môn học.

Mặc dù Lạc Thiếu Thừa và Lê Duyệt còn chưa chính thức có quan hệ, nhưng ai bảo anh mập mờ như thế, hơn nữa y phục của Lê Duyệt bị bẩn, nghiêm túc mà nói cũng là “xuất phát do hấn”.

“Tiểu Duyệt, em cùng Tiểu Phong tìm chỗ ngồi trước đi, tôi đi xếp hàng lấy cơm.” Doãn Phong vừa nói xong, Lạc Thiếu Thừa liền quay sang nói với Lê Duyệt, sau đó ngoan ngoãn đi xếp hàng.

Không phải chứ ... anh ta đi thật? Từ trước đến nay chưa bao giờ thấy Lạc Thiếu Thừa đi lấy lòng nữ sinh bao giờ, lần đầu tiên thấy Lạc Thiếu Thừa chủ động như thế, Doãn Phong và Tiền Tần có chút không dám tin. Còn đối với Lê Duyệt thì trong lòng nàng đang vô cùng khinh bỉ...

Lạc Thiếu Thừa đi lấy cơm, ba người còn lại quay lại bàn. Bởi vì trên bàn có để quyển sách, nên vừa rồi họ không ngồi đó nhưng cũng không bị mất chỗ, Doãn Phong và Tiền Tần ngồi xuống tiếp tục ăn, Lê Duyệt thấy đó là hai quyển bài thi ngôn ngữ của C đại do Q đại xuất bản.

“Các anh là kỹ viện? Ách ... ý tôi là khoa máy tính...” Không nhận được liền mở miệng hỏi.

“Đúng vậy, hai người chúng tôi học ở đây! Quen tên đi lấy cơm kia lúc chơi bóng rổ, cậu ấy là hậu vệ hiếm hoi của trường.”

“Mặc dù Tiểu Lạc có nhiều khuyết điểm, nhưng nếu nói về việc khống chế sân đấu thì cậu ấy rất giỏi, huấn luyện viên đã nói rằng, sau khi cậu ấy rời đi sẽ không có người thứ hai làm được như vậy, đáng tiếc ...”

Con trai khi nhắc đến môn thể thao yêu thích của mình cũng giống như khi con gái nói về y phục, thao thao bất tuyệt, lúc học trung học Lê Duyệt có một người bạn tốt là đội phó đội bóng rổ nữ, cho nên đối với bóng rổ mặc dù không biết rõ nhưng cũng không đến nỗi không biết gì.

So sánh vóc dáng với bạn học, Lạc Thiếu Thừa có vẻ kém hơn một chút, quả thật không thể đảm đương được vị trí trung phong; chiều cao không đủ để giành bóng, cũng không thể làm tiên phong được, như vậy lựa chọn trở thành hậu vệ ... quả thật là phù hợp với cá tính âm hiểm của anh ta.

Nghĩ tới đây, Lê Duyệt không khỏi bật cười.

Mặc dù không biết vì sao Lê Duyệt lại cười, nhưng với kinh nghiệm tán gái bao nhiêu năm nay, ít nhất Doãn Phong cũng đoán được em ấy có hứng thú với đề tài này, vì vậy anh ta không ngừng nói:

“Đúng rồi, Tiền Tần là tiên phong, anh là hậu vệ! Muội muội lúc nào rảnh có thể đến xem chúng ta chơi bóng đi, khi anh chơi bóng cũng tương đối đẹp trai... Thuận tiện giới thiệu cho những người khác...”

Lê Duyệt cảm thấy nói chuyện với hai người này hợp hơn nhiều so với nói chuyện cùng Lạc Thiếu Thừa, nhưng nàng không muốn dính líu nhiều với Lạc Thiếu Thừa, cho nên... Khi nàng đang định nói từ chối, Lạc Thiếu Thừa trở lại.

“Tiểu Duyệt, đây là bạch khảm kê mà em vừa gọi...” Anh ta đặt đĩa thức ăn trước mặt Lê Duyệt, thản nhiên ngồi xuống cạnh Lê Duyệt.

“Người đã trở lại, chúng ta đang nói chuyện bóng rổ, gọi bọn Nhiếp Hiên và Dịch Dương, khi nào đấu một trận đi.”

“Đúng vậy, nếu không chơi một trận, chờ mọi người nghỉ rồi sẽ khó mà tìm được.”

Hai người đang trong lúc kích động thấy anh ta trở lại, lập tức yêu cầu.

“Được, các người chọn thời gian đi, tôi lúc nào cũng rảnh.” Lạc Thiếu Thừa dứt khoát trả lời, nghĩ đến muốn vận động gân cốt một chút. Dừng một chút, liền mỉm cười quay sang mời Lê Duyệt: “Khó được hôm tôi chơi bóng, Tiểu Duyệt, em cũng đến xem đi... Muội muội mới của ta, lần đầu tiên ca ca mời, em chắc sẽ không từ chối chứ?”

“Tôi cũng muốn tới, nhưng sắp có kỳ thi, tôi cần phải chuẩn bị...” Lê Duyệt giống như rất tiếc nói.

“Không phải là môn ngôn ngữ C sao, ngày mai tôi giúp em ôn tập, đảm bảo trên 90! Đúng rồi, đưa sách của hai người cho tôi ...” Lạc Thiếu Thừa đưa tay với sách. Lời này và động tác này, không thể nghi ngờ mục đích đi tìm sách của hấn.

Thì ra là muốn tìm sách cho nàng.... Nghe đến đây, hai người còn lại bình tĩnh, để đùa xuống, đưa sách cho hắn, ánh mắt nhìn anh ta đầy ẩn ý.

“Tiểu Duyệt, tôi giúp em mượn sách, em đến xem trận bóng coi như là công bằng!” Lạc Thiếu Thừa nhận sách, đặt ở cạnh Lê Duyệt.

Thấy anh ta nói vậy, không khoảng thời gian ngắn, nàng không biết phản bác kiểu gì, đành lẩm bẩm nói: “Tôi sẽ cố gắng đi Nếu không có gì phát sinh”

Lúc này Doãn Phong bỗng cảm thấy: Thật ra thì khéo nói đến mức đổi trắng thay đen, mặt dày như Tiểu Lạc mới là cao thủ tán gái, boss cao thủ đi

“Đúng rồi, áo của em...” Thấy ba người không phản đối, cúi đầu ăn cơm của mình, Lạc Thiếu Thừa lên tiếng: “Tiểu Duyệt, em yên tâm tôi sẽ phụ trách...” Ngữ điệu vô cùng giống với hiệp khách sau một đêm ăn sạch mỹ nữ, sáng hôm sau ăn mặc chỉnh tề trước khi đi còn để lại một câu.

“Phốc — lời này nói... Tiểu Lạc, công lực làm người khác giặt mình của ngươi càng ngày càng lợi hại.” Doãn Phong thiếu chút nữa là phun hết ra.

“Khụ! Lão tử không nên ăn cơm lúc ngươi đang nói chuyện, khụ” Tiền Tần càng thêm thắm, trực tiếp bị sặc.

Lê Duyệt tặng cho anh ta một cái nhìn xem thường, “Trời lạnh, cũng không phiền tới ngươi giặt hộ, phí giặt khô có 30 đồng tôi trả được!”

“Nga, là tôi tính toán không phải, hôm nay trời lạnh, em có thể bị cảm lạnh, hay là tôi cùng em về phòng thay đồ, em đưa tôi quần áo bẩn là được... Quần áo dính dầu mỡ thế này, tiệm giặt giặt không sạch đâu..” Lạc Thiếu Thừa tiếp tục bám lấy.

“Muội muội, em đưa quần áo cho hảo ca ca của em giặt đi! Tiệm giặt quần áo bây giờ làm ăn không được tốt lắm.” Lời nói này của Doãn Phong ủng hộ Lạc Thiếu Thừa đi giặt quần áo cho con gái.

“Khụ! Nếu anh ta tự xưng phong nhận việc, em có thể đưa cả quần áo của các bạn cùng phòng cho anh ta giặt cũng được!” Tiền Tần cũng không có ý tốt.

Lê Duyệt bị những lời nói của họ làm ngạc nhiên, đầu năm nay nam sinh nói chuyện đều như vậy sao? Hơn nữa còn là nam sinh độc thân bư hãn của C đại? Trong đầu liền tưởng tượng ra hình ảnh Lạc Thiếu Thừa giặt quần áo, nàng liền bật cười.

“Muội muội em cười rồi, chuyện này thống nhất như vậy đi! Tiểu Lạc, ngươi đưa muội muội về phòng đổi quần áo! Chúng ta về phòng trước!” Đúng lúc này, Doãn Phong liền đưa ra quyết định, vỗ vỗ Tiền Tần ý bảo anh ta cùng mình tránh đi. Anh ta nghĩ thầm: kị túc của nam sinh và nữ sinh không cùng một hướng, anh ta và Tiền Tần đã ăn xong, không nên làm kị đà cản mũi Tiểu Lạc. Mặc dù mình phong lưu nhưng nữ nhân của huynh đệ không thể đụng, đặc biệt là nữ nhân của Tiểu Lạc ...

Lạc Thiếu Thừa rất vừa lòng với sự tự giác của các huynh đệ, vui vẻ phát tay tiễn chiến hữu đi.

Cũng không lâu sau, Lê Duyệt ăn xong bữa tối, cầm sách muốn đứng dậy, Lạc Thiếu Thừa cũng đứng dậy theo. Lê Duyệt đi ra khỏi phòng ăn, anh ta cũng theo sát.

“Lạc Thiếu Thừa, rốt cuộc anh muốn gì?” Lê Duyệt liền dừng lại. Nàng ghét nhất là có dính dáng với những người này.

“Không phải vừa nói sao, cùng em về phòng ngủ!” Lạc Thiếu Thừa trả lời một cách rất hiển nhiên.

“Không cần, quần áo tôi tự giặt, anh về nhà đi.” Cô căn bản không tin anh ta tự đứng lại tốt bụng muốn giặt đồ hộ cô, động cơ của anh ta chắc chắn sẽ không tốt đẹp gì.

“Quân tử nhất ngôn! Quần áo vốn là do anh làm bẩn, tất nhiên sẽ phải tự tay giặt rồi! Tiểu Duyệt, em không cần phải ngượng ngùng...” Lạc Thiếu Thừa cười nói, thấy Lê Duyệt vẫn đứng im cau mày nhìn hắn, hắn liền đem áo khoác của mình cởi xuống, khoác lên vai Lê Duyệt, “Quần áo bị bẩn thật không đẹp, em mau che đi! Duyệt đại tiểu thư, giờ có thể đi chưa?”

Lê Duyệt vội vàng đem áo khoác trả lại cho Lạc Thiếu Thừa, “Trời lạnh, anh mặc đi, bị cảm lại bắt đền tôi! Tôi không để ý nhiều đến quần áo...”

Khi hai người đang nhường qua nhường lại, đột nhiên Lê Duyệt thấy một bóng người quen thuộc, khiến cô giật mình – chủ nhiệm khoa.

Lê Duyệt đang định dùng hết sức để chạy trốn, Lạc Thiếu Thừa lại đi lên trước chào hỏi: “Thư a đi buổi tối tốt lành.”

“A, tiểu Thừa đã về rồi à! Ai, càng lớn càng đẹp trai! Thành tích cũng tốt! Mấy ngày trước ta còn bảo tiểu Đông phải học hỏi con nhiều đây!” Chủ nhiệm khoa vừa thấy Lạc Thiếu Thừa, thiếu chút nữa là nở hoa trên mặt.

“Nào có, nào có, mọi người cứ khen quá, con không dám nhận.... Thư a đi chăm sóc thật tốt, người càng ngày càng đẹp...Thật ra thành tích của tiểu Đông cũng tốt mà, Thư a đi quá khiêm tốn...” Lạc Thiếu Thừa cũng vui vẻ trả lời.

“Chủ nhiệm hảo!” Thấy không thể tránh, Lê Duyệt đứng cạnh Lạc Thiếu Thừa không thể làm gì khác là lên tiếng chào hỏi.

“Đi? Đây là... Lê Duyệt a! Đúng rồi, thành tích tốt nhất của khoa tài chính, Uông lão sư vừa rồi rất khen ngợi em...”

Không đợi Lê Duyệt trả lời, Lạc Thiếu Thừa đã chen vào: “Tiểu Duyệt, thành tích của em tốt vậy sao... Sau này mong Thư a đi chiều cổ em ấy nhiều hơn...”

Chủ nhiệm khoa vừa nghe hắn nói xong, ánh mắt quan sát hai người, thấy Lê Duyệt đang cầm áo của Lạc Thiếu Thừa, liền cười một tiếng, nói một câu đầy ẩn ý: “Ánh mắt của Tiểu Thừa quả thật không tệ....”

Lê Duyệt chợt yên lặng.

Sau khi hai người nói lời chào với chủ nhiệm khoa xong, Lê Duyệt mới ý thức được cửa phòng ăn là một nơi không thể đứng lâu. Vì vậy giận dỗi ném áo của Lạc Thiếu Thừa về phía anh ta, không nói gì một mình đi về phía trước.

“Tiểu Duyệt, tức giận?” Lạc Thiếu Thừa mặc áo lại rồi đuổi theo cô.

Biết rõ còn hỏi! Lê Duyệt không để ý đến anh ta, tiếp tục đi về phía trước.

“Tiểu Duyệt..” Dù Lê Duyệt có đi nhanh hay đi chậm, Lạc Thiếu Thừa cũng bám theo đi bên cạnh.

“Lạc Thiếu Thừa, anh muốn diễn trò thì đi tìm các cô gái khác đi, tôi không có hứng thú đùa với anh, cũng không muốn trở thành đề tài cho người khác bàn tán!” Lê Duyệt tức giận nghiêng đầu trừng hắn, hiện giờ chỉ có hai người bọn họ, cô nhất định phải nói cho rõ ràng.

“Em hiểu lầm rồi, tôi...”

“Không có hiểu lầm gì cả, trong lòng anh có tính toán gì chính anh rõ nhất! Anh có biết tôi ghét nhất là những người thái độ không rõ ràng không? Đã như vậy, tôi không muốn quan tâm đến những chuyện linh tinh như thế!” Rõ ràng là đã tự nói với mình sẽ không giống chị gái, kết quả nói một đằng làm một nẻo.... Người như vậy, lật mặt với anh ta thì cũng đâu có sao! Quan hệ giữa nàng với anh ta vốn đã không tốt đẹp gì, không phải nay từ đâu đã vậy sao....

“Tiểu Duyệt...” Bị nhìn ra ý đồ, Lạc Thiếu Thừa có chút chột dạ.

“Tôi lên trước, anh dám đi theo xem!” Nhìn thấy cửa kí túc ở trước mặt, Lê Duyệt để lại một câu, liền nhanh chóng đi lên.

“Vậy, tôi đợi ở dưới này...” Lạc Thiếu Thừa không nghĩ Lê Duyệt lại tức giận như vậy, trong lòng anh cảm xúc rất phức tạp, nhưng anh biết nếu anh cứ như vậy rời đi, thì dù là kế hoạch của anh hay là quan hệ giữa bọn họ, có lẽ sẽ không thể nín kéo....

Vì vậy, Lạc đại thiếu gia cứ như vậy giữa mùa đông, đứng trước cửa kí túc chờ mỹ nhân.

Lạc Thiếu Thừa, tôi cũng không ngu như vậy, anh muốn làm gì thì làm, cũng chỉ là diễn theo kịch bản thôi.... Để cho cái thời tiết lạnh lẽo này làm anh tỉnh táo một chút, đem cái ý tưởng hoang đường của anh ném ra sau đầu...

Lê Duyệt trở về phòng ngủ, thay áo khoác sạch sẽ, đứng trên ban công, nhìn bóng dáng của Lạc Thiếu Thừa đứng dưới tuyết, tức giận trong lòng vẫn chưa tan đi.

Đáng tiếc, cô đã đánh giá thấp sức ảnh hưởng của thành viên của đảng 4P của C đại đối với nữ sinh, lần này cô đã giúp Lạc Thiếu Thừa tạo một đề tài vô cùng oanh động.

“Lạc Lạc thật đáng thương... Là cái nữ nhân nào lại để cho Lạc thiếu phải chờ lâu như vậy...” Võ Mai ở phòng bên cạnh đang đứng ở ban công bên cạnh, cũng đứng nhìn Lạc Thiếu Thừa ở dưới.

“Lạc thiếu vậy mà cũng phải chờ con gái, hiếm có, nhưng cô gái kia cũng không biết quý trọng!” Các cô gái ở kí túc đều chạy ra để thưởng thức trai đẹp.

Thời gian Lạc Thiếu Thừa đứng ở dưới, phát hiện ra các muội muội xuất hiện ngày càng nhiều.... Sau đó, có một muội muội chạy đến tỏ tình...

Tất nhiên là Lạc Thiếu Thừa lịch sự từ chối, sau đó điện thoại của Lê Duyệt liên vang lên.

Thấy phía trên hiện lên hai chữ “Hồ ly”, Lê Duyệt lập tức bấm từ chối, sau đó nhấn nút gửi tin nhắn vừa soạn xong: “Nhìn anh đợi dưới trời lạnh cũng đáng thương, mà trời lạnh như vậy, tôi không muốn xuống dưới, chuyện quần áo coi như xong, anh tự về đi.” Được rồi, nhìn anh ta đứng dưới chịu gió lạnh thổi một trận, ngoài ra anh ta còn mượn giúp cô hai cuốn sách, cơn giận của cô cũng tiêu mất một phần...

Sau đó, cô nhận được tin nhắn của Lạc Thiếu Thừa: “Em đem quần áo bản xuống đây, sau đó nói tiếp.” Cô vội vàng trả lời: “Không cần.”

Vì vậy hai người mượn tin nhắn để nói chuyện, gửi qua gửi lại mấy lần, các nữ sinh của kí túc chỉ thấy Lạc đại soái ca cúi đầu nghịch điện thoại không ngừng..

“Nếu không em có thể ném từ trên xuống, tôi sẽ tiếp được, hoặc em có thể nhờ bạn cùng phòng mang xuống?”

“...Tôi đã nói không cần anh phải nhọc công.”

“Hoặc là tôi trực tiếp nhờ bạn học dưới lầu lên lấy?”

“Anh dám.”

“Tôi có gì không dám.”

“..Nếu anh thật sự muốn giặt thì buổi học ngày mai tôi mang đến cho.” Sau một lúc nhấn qua nhấn lại, Lê Duyệt liền thỏa hiệp, cô nghĩ: Ngày mai phải gặp tên hồ ly kia còn hơn bảy giờ xuống gặp anh ta dưới ánh mắt nhiều người như thế này.

“Không muốn, quần áo dính dầu mỡ như thế tốt nhất là nên giặt luôn...” Lạc Thiếu Thừa được tiện nghi còn khoe mẽ, quyết đuổi đến tận cùng.

“Tiểu Duyệt, tại sao lại không xuống?”

“Ca ca, anh đã muốn chăm sóc uội muội như vậy, muốn giặt đồ uội muội, tôi làm sao có thể làm phật ý anh a... Anh chờ, tôi xuống!” Lê Duyệt nghiêng răng nghiêng lợi. Đối với hồ ly, không thể mềm lòng!

Nàng cầm lấy áo khoác bị bẩn, bắt đầu đi xuống lầu, đi đến bên cạnh Lạc Thiếu Thừa, “Thật ngại quá, khiến cho anh phải chờ lâu...” Cầm áo đưa cho anh ta, hồ ly đáng chết, lại bị hấn bảy một lần nữa!

“Tiểu Duyệt, lần sau thay quần áo thì phải nhanh lên một chút, trời lạnh, nếu bị cảm sẽ không tốt...” Lạc Thiếu Thừa nhận lấy áo khoác, dặn dò. Giống như hấn phải chờ lâu như vậy chỉ bởi vì Lê Duyệt thay quần áo mà thôi.

“Cảm ơn đã nhắc nhở, ta sẽ chú ý! Không tiễn!” Lê Duyệt ngẩn ra, cái tên hồ ly này, diễn trò cũng cần diễn toàn bộ vậy sao? Chẳng lẽ anh ta không biết lời nói này sẽ gây ra phản ứng rất lớn sao! Cô dứt khoát

phẩy tay đi, xoay người trở về, nhủ thầm: lần này nhất định sẽ bị những nữ nhân kia tra hỏi... Hồ ly thối, tôi chỉ muốn yên lặng mà sống, tất cả là do anh phá hỏng!!!

21. Chương 21: Nhân Yêu Bức Hôn (thượng)

Lê Duyệt trở lại phòng ngủ, quả nhiên bị những người khác ở gần phòng tới xem náo nhiệt, bắt cô “Thăng thăng được khoan hồng, kháng cự bị trừng trị”, cô đành phải đem Đới Doãn Phong cùng Tiên Tần nói là “Chúng tôi có quan hệ thân thích” với các cô một lần nữa, đến việc áo khoác kia được giải thích thành: “Chị gái nhà họ Lạc hôm nay mặc quần áo mỏng nên bị lạnh, kêu Lạc Thiếu Thừa tìm cô mượn quần áo, cô nhất thời không biết nên lấy cái nào là tốt, kết quả phải để cho soái ca chờ một lát”. Nói xong hết một lần, nhóm người MM tuy không tin những lời này, nhưng căn cứ vào việc Lạc Thiếu Thừa chưa bao giờ xuất hiện ở cửa nhà trọ sáu này, chưa kể trước chưa bao giờ chờ cô, mà không thể tưởng tượng được Lạc Thiếu Thừa là vì phải giúp cô giặt quần áo, cho nên việc này trước tiên không giải quyết được nên phải tạm chấm dứt.

Người ngoài giải tán, đem quyển sách tài liệu ngôn ngữ C đưa cho Trịnh Sơ Du cùng Lâm Ngữ Hân xong, Lê Duyệt cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, mở máy tính, vào Tiên Ma. Ngày mai muốn bắt đầu ôn tập thật tốt, cho nên đêm nay để cho cô lại đi chơi cho đã đi...

Thích khách cấp 30 có thể gia nhập ám sát đồng minh, tuy hệ thống phân phối tương đối công bằng, nhưng chỉ cần nhốt vào đánh bên trong, cơ hội điều tra mọi chuyện được rất nhiều, về sau con đường lấy tin tức trò chơi sẽ được nhiều. Mà hiện này Thành Hoang Minh Nguyệt, trải qua sự giúp đỡ của Áo Trắng Ngự Phong cùng với những người khác trong miếu hòa thượng, đã thăng đến cấp 28. Tiến đến mục tiêu rất gần....

Lê Duyệt login, lại chán nản phát hiện Áo Trắng Ngự Phong chưa lên (lúc này tuyến của Lạc Thiếu Thừa đang ở là phòng giặt đồ...), mà người trong miếu hòa thượng cũng ít, tự mình luyện cấp thì quá chậm, vì thế, cô quyết định xử lý chuyện vẫn đặt trong lòng hai ngày nay, đi tìm Hắc Dục Xa, đi du châu gặp Hoa Ấm Say Rượu.

Du Châu là đại thành thứ chín trong Tiên Ma, bình thường cấp 40 trở lên sẽ tụ tập dạo chơi ở đó, bày quây trao đổi vật phẩm, bổ sung thương khó, hoặc là ...Nói chuyện phiếm. Mà thợ thủ công đệ nhất Cửu Châu, hang ổ của Hoa Ấm Say Rượu, đang ở Du Châu.

Tiên Ma liệt truyện vẫn chịu thuật nghiệp chuyên về tư tưởng, đem kỹ năng điều chế thuốc phân cho được sư giúp đỡ Thiên Sư, kỹ năng bào chế độc Dục Cổ (con sâu độc nhất) phân cho được sư trong Ma Sư, nhạc công vũ nương vì giá trị sức quyến rũ cao nên so với các nhân vật khác đến cửa hàng lấy giá thấp rất nhiều, đến như luyện đào khoáng lại tự mở mộ kỹ năng thợ thủ công. Kỳ thật đây là một thiết lập thử nghiệm tự công khai liên mất đi một ít thói quen hiện tại trong Vong du người công kích giúp đỡ người chơi dùng ngòi bút làm vũ khí, nhưng không biết vì sao vẫn bị phát hiện là giả đã kiên định đẩy xuống dưới.

Người mạnh mẽ trên đời rất nhiều, người chân chính quyết tâm tới chỉ luyện kỹ năng càng ít hơn, xét thấy trò chơi này không cho phép công kích hệ kiếm khách đao khách với thích khách giúp đỡ nhau luyện kỹ năng, cho nên có rất nhiều người nhất là mở một cái cửa hiệu nhỏ chơi đùa, hiếm khi có người nghiêm chỉnh chuyên tấn công thợ thủ công, mỗi ngày lấy việc tìm bảo thạch luyện thành tinh quáng.

Hoa Ấm Say Rượu là ngoại lệ. Từ ngày đầu tiên lên trò chơi, chỉ luyện kỹ năng thợ thủ công, chỉ làm công việc thủ công, không làm bất cứ cái gì khác, mỗi ngày thường lui tới các rừng sâu núi thẳm, khai thác tài liệu, không muốn canh giữ bên cạnh lò cao luyện hợp thành, cầm cái cây búa luyện lên cấp... Tóm lại, kiếp trước Hoa Ấm Say Rượu nhất định có duyên với Lỗ Ban, họ Hoa tại Tiên MA một ngày, đệ nhất danh hiệu tiên hạ sẽ không rơi vào trong tay người khác.

Có người nói đây đơn thuần là do thủ công quá ít, cạnh tranh không mạnh, nhận ra người họ Hoa lại nói không phải vậy, họ Hoa trong Vong Du, cho tới bây giờ là một quý danh, tới bây giờ chỉ luyện một kỹ năng rèn, tu bổ, tương khảm đào quáng, mà bình thường họ Hoa kia hao phí trong trò chơi khi đó đến 1/3 giai

đoạn, anh ta sẽ không dễ dàng lộ diện, đến giữa giai đoạn 1/3 sẽ ở Đại Thành Thị Lý phồn hoa mở cửa hàng, đến sau giai đoạn 1/3 chỉ làm cao thủ buôn bán, lại chơi chán liền diệt sạch trang bị rồi rời đi, bất luận trò chơi nào chơi nhiều nhất cũng hơn nữa năm...

Họ Hoa là một nhân vật truyền kỳ, không chỉ tồn tại ở Tiên Ma, có giang hồ liền có họ Hoa, công nhận trang bị làm được tối ưu –Hoa Ấm Say Rượu, Quỷ Thủ sever Thanh Lưu cực kỳ mạnh –Hoa Ấm Say Rượu, người xuất thủ trang bị cực mạnh – Hoa Ấm Say Rượu...

Ví như trên thị trường có cái trào lưu chủ yếu chưa bị tranh chấp, nhất định là vì ID ‘Hoa Ấm Say Rượu’ đã bị người qua đường cướp đoạt, họ Hoa anh ta chơi trò chơi không đổi tên ngồi không đổi họ, trước chẳng muốn đụng chạm.

Cho nên, “Không trang bị tìm họ Hoa, họ Hoa xuất phẩm, nhất định sẽ thuộc tinh phẩm” Trang phục đẳng cấp có logo Hoa Ấm Say Rượu, là mộng tưởng của nhân sĩ giang hồ.

Tìm Hoa Ấm Say Rượu làm trang bị, Tam Giáo Cửu Lưu đều có, họ Hoa an lại tự nắm giữ có tài, thường từ chối bán. Mua trang bị của anh là muốn có RP, tóm lại một câu, họ Hoa xem vừa mắt, liền buôn bán, nếu không đổi tên trở lại đi... Xét thấy bình thường trang bị cực phẩm cùng cao thủ đứng đầu có quan hệ, cho nên họ Hoa tự mình tranh đấu cũng không được, kết giao bạn bè rất rộng, trong đó không thiếu những người có công kích siêu cao và kỳ dị, mới lại gì cũng có... Mà ác ý chém giết người chỉ chơi đùa– thợ thủ công, tội ác lại tăng lên gấp ba, giết người chơi thợ thủ công rất xuống rất nhiều vật phẩm. Cho nên họ Hoa tính tình đùa giỡn, bình thường chẳng giám thử mạnh với người khác, nhưng chuyện gì cũng có ngoại lệ, Cửu Lê Nguyệt Lạc từng đánh đuổi đập tan người một trận... Đến nỗi chuyện xưa nữ vương họ Đoàn cứu Lỗ Ban cũng không nhiều lời, tóm lại Cửu Lê Nguyệt Lạc có ân cứu mạng Hoa Ấm Say Rượu, vẫn là trên đầu Hoa Ấm Say Rượu có chút vật phẩm hi hữu.

Mà Hoa Ấm Say Rượu mặc dù tôn sùng Cửu Lê Nguyệt Lạc làm tri kỷ, cũng không biết Thành Hoang Minh Nguyệt. Cuối cùng Thành Hoang Minh Nguyệt vẫn là dùng lại Cửu Lê Nguyệt Lạc, liền trở thành việc Lê Duyệt phải suy nghĩ.

Nhìn theo thói quen của Cửu Lê Nguyệt Lạc, trang bị tương đối khủng, cô dùng qua không ít thứ đều là đánh hạ có thể tin là trang bị cực phẩm do Hoa Ấm Say Rượu khéo tay làm nên... Mà căn cứ vào nhiều người hỗn tạp ở thành Du Châu, cô Cửu Lê Nguyệt Lạc nếu độc ác xuống bắt không lên tuyến một thời gian, tự nhiên sẽ không giữ lời làm bại lộ mục tiêu... Cho nên, tâm lý đấu tranh ngắn ngủi vài giây, Lê Duyệt quyết định hiện thân Thành Hoang Minh Nguyệt cho Hoa Ấm Say Rượu thấy, để sau này quang minh chính đại xin trang bị khách.

Tiên Ma cố gắng thể hiện cuộc sống thời xưa càng chân thật hơn, cho nên người vui chơi muốn thêm một người khác làm bằng hữu, phải cùng online với nhau, mà lại cùng tiếp xúc. Dùng GM mà nói: Chính sự như vậy, xin mời đứng đối diện nói chuyện. Cho nên Thành Hoang Minh Nguyệt bỏ đi thuận di phù, bị hệ thống truyền tống đến cửa thành Du Châu. Không nghĩ lúc này, ở cạnh cửa thành để cho cô nhìn thấy một ID quen thuộc, không khỏi sửng sốt, cái ID này là: Âm Dạ Huyết Hải...

Mắt thấy Âm Dạ đứng bên cạnh mấy tên khách, Lê Duyệt theo bản năng nhìn chăm chú vào nội dung cuộc nói chuyện trước mắt, không xem không biết, vừa nhìn đã giật mình:

[Tán gẫu gần] Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí: Âm Dạ Huyết Hải, bản đại gia nhìn trúng cậu, muốn thu cậu làm nam sủng cuối cùng! (nam sủng này ko biết dịch sao cho đúng ý của nó nên mình để nguyên nha)

22. Chương 22: Ngoại Truyện 1: Nam Nữ Cùng Trả Lời 100 Câu Hỏi (1-50)

Đầu năm nay đang nổi trò chơi xuyên việt, lần này là cuộc phỏng vấn Tiểu Lạc và Tiểu Duyệt sau 2 năm quen nhau...

Xin hỏi tên hai vị?

Lạc Thiếu Thừa: Chị, chỉ nói đi? Rốt cuộc em gọi là Lạc Thiếu Thừa hay Lạc Thiếu Hàm?

Cuồng Anh Loạn Vũ: (lau mồ hôi...) Lạc Thiếu, ta sai rồi, ta đảm bảo từ giờ về sau sẽ không viết sai tên của em nữa.....

Lê Duyệt: Chị muốn hỏi tên thật hay tên trên mạng?

Cuồng Anh Loạn Vũ: (tiếp tục lau mồ hôi...) Thôi, bỏ qua vấn đề này.

Giới tính của hai người là?

Lạc Thiếu Thừa: (Cười không nói)

Lê Duyệt: Nếu như chị muốn coi em là nam, anh ấy là nữ, em không phản đối... (cười xấu xa)

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt, anh nghĩ em hiểu rõ... Tối ngày hôm qua... (giọng nói nhỏ dần)

Cuồng Anh Loạn Vũ: A a a a!! Tối ngày hôm qua làm sao?

Lê Duyệt: Anh ấy là nam, em là nữ. Vấn đề tiếp theo.

Cảm thấy hai người có hợp nhau?

Lạc Thiếu Thừa: Có, khó gặp được Tiểu Duyệt như thế, ở cùng cô ấy rất thú vị.

Lê Duyệt: Cũng được... Chưa gặp người thứ hai có thể nói xạo như anh ấy.

Cuồng Anh Loạn Vũ: Nói xạo sao... Theo nghĩa xấu đi...

Lê Duyệt: Đúng vậy ~ (cười vui vẻ).

Tự nhận xét tính cách của mình như thế nào?

Lạc Thiếu Thừa: Người không thân sẽ cảm thấy em là người tốt.

Lê Duyệt: (liếc mắt nhìn Lạc Thiếu Thừa) Tất cả mọi người đều cảm thấy em rất ngây thơ.

Lạc Thiếu Thừa: Thật ra thì không phải như vậy.

Lê Duyệt: Anh cũng thế.

Cuồng Anh Loạn Vũ: Chúng ta vào vấn đề tiếp theo.

Cảm thấy tính tình của đối phương như thế nào?

Lạc Thiếu Thừa: Bề ngoài thì ngây thơ, bên trong thì tà ác.

Lê Duyệt: Phúc hắc, âm hiểm, gian trá, hèn hạ.

(không khí bốn phía tràn ngập mùi thuốc súng.)

Cuồng Anh Loạn Vũ: Câu hỏi tiếp theo, câu tiếp theo.

Lần đầu quen biết?

Lạc Thiếu Thừa: Cuối kỳ năm thứ hai đại học của cô ấy.

Lê Duyệt: Đúng vậy.

Gặp nhau ở đâu?

Lạc Thiếu Thừa: Tầng năm thư viện trường.

Lê Duyệt: Không sai.

Cuồng Anh Loạn Vũ: Haha, Lạc Thiếu nhớ thật kỹ...

Lạc Thiếu Thừa: Bởi vì nàng quấy rối ta nghỉ trưa.

Lê Duyệt:.....

Ấn tượng đầu tiên của hai người?

Lạc Thiếu Thừa: (giả bộ trầm tư)..Lúc ấy cảm thấy cô ấy lấy việc công trả thù tư, hủ nữ miệng lưỡi sắc sảo.

Lê Duyệt: Cười giống một con hồ ly!

Cuồng Anh Loạn Vũ: (ấn tượng đầu tiên vô cùng ác liệt).

Nếu so sánh với động vật, cảm thấy đối phương giống con gì?

Lê Duyệt: Hồ ly.

Lạc Thiếu Thừa: (nhìn Lê Duyệt, từ từ nói) Nếu anh là hồ ly, em chính là hồ ly Tinh.

Lê Duyệt: Hồ ly! Anh muốn chết!

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt, chúng ta không thể yêu nhau mà khác loài được..

Cuồng Anh Loạn Vũ: (lau mồ hôi) Thì ra là hai con hồ ly, xin hỏi lúc nào định sinh một đàn hồ ly con?

Lạc Thiếu Thừa: Cái này phải hỏi Tiểu Duyệt, đây là chuyện của hai người, mình ta cố gắng cũng không được...(cười mập mờ).

Lê Duyệt: Chị, chị quá nhiều chuyện rồi...

Gọi đối phương là gì?

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt.

Lê Duyệt: Lạc Thiếu Thừa.

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt, em lại xấu hổ rồi...

Lê Duyệt: Không gọi anh là Tiểu Bạch khiến anh thất vọng sao?

Hy vọng đối phương gọi mình là gì?

Lạc Thiếu Thừa: Thừa, Thiếu Thừa, lão công, phu quân,....

Lê Duyệt: Ách... Anh ấy cứ gọi bình thường là được.

Lạc Thiếu Thừa: Cái nào? Phu nhân, nương tử, ái thiếp, lão bà?

Lê Duyệt:.... Tiểu Duyệt.

Nếu như muốn tặng quà cho đối phương, định tặng gì?

Lạc Thiếu Thừa: Bản thân mình.

Lê Duyệt:

Cuồng Anh Loạn Vũ: Vậy Duyệt Duyệt muốn đưa gì cho Lạc Thiếu vậy?

Lê Duyệt: Cái này là bí mật.

Vậy hy vọng đối phương tặng gì ỉnh?

Lạc Thiếu Thừa: Tất cả của cô ấy, cả tâm và thân.

Lê Duyệt: Anh tham quá đi!

Lạc Thiếu Thừa: Phải không? Nhưng anh đã trao hết cho em rồi mà....

Lê Duyệt:

Tật xấu của bản thân?

Lạc Thiếu Thừa: Ghét mỹ nữ, hay đa nghi.

Lê Duyệt: Tương đối nhạy cảm.

Tật xấu của đối phương?

Lạc Thiếu Thừa: Da mặt hơi mỏng, nhưng cũng rất thú vị; thích tranh thắng thua với ta, ...

Lê Duyệt: Người này tật xấu quá nhiều... Tại sao tôi lại đi trêu chọc con hồ ly vô lại này, haiz (tỏ vẻ khổ não suy tư...)

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt, ở trong lòng em anh kém như vậy, có phải hay không hoàn toàn không có?

Lê Duyệt: Ách ách... cũng không kém là bao....

Cuồng Anh Loạn Vũ: Cái đó, Lạc Thiếu, Duyệt Duyệt nói đùa thôi...

(Chảy mồ hôi... cặp vợ chồng son này....)

Bản thân đã làm gì để đối phương nổi giận?

Lạc Thiếu Thừa: Chuyện xấu.

Lê Duyệt: Anh không biết sao, anh chính là tam quan bất chính* (*: không bình thường).

Lạc Thiếu Thừa: (đột nhiên trở nên nghiêm túc, ngồi thẳng lên, ánh mắt nhìn chăm chăm Tiểu Duyệt) Vậy Tiểu Duyệt em có biết anh không vừa lòng với em về chuyện gì không?

Lê Duyệt:

Cuồng Anh Loạn Vũ: Thôi chúng ta vào vấn đề tiếp theo.

Đối phương đã làm chuyện gì khiến bản thân không vui?

Lạc Thiếu Thừa: Em nên cách xa đám hòa thượng trong miếu đi, đặc biệt là cách xa Phong tử một chút.

Lê Duyệt: Em ghét anh ấy hay ghen lung tung.

Lạc Thiếu Thừa: (giả bộ ngu) Anh ghen lúc nào?

Lê Duyệt: Mới vừa xong.

Lạc Thiếu Thừa: Em nhầm rồi.

Lê Duyệt: Vậy sao? Vậy em có nên đi đi chơi cùng Phong tử không nhỉ

~~Lạc Thiếu Thừa: Trong khoảng thời gian này bọn họ phải đi làm software với thầy giáo rồi, không rảnh chơi với em....(cười gian trá).

Cuồng Anh Loạn Vũ: (nhỏ giọng) Lạc Thiếu, không phải là người nhờ họ làm sao?

Lạc Thiếu Thừa: Để họ luyện tập theo không tốt sao?

Cuồng Anh Loạn Vũ: (quả nhiên...toát mồ hôi...)

Cảm thấy đối phương có bí mật gì không?

Lạc Thiếu Thừa: Chị à, là người ai chả có bí mật.

Lê Duyệt: Có, anh ấy có rất nhiều bí mật!

Lạc Thiếu Thừa: A, Tiểu Duyệt em có hứng thú với những điều bí mật của anh sao? Thật ra thì anh không ngại nói cho em biết....

Cuồng Anh Loạn Vũ: (ghé tai) Ta cũng muốn nghe!

Lê Duyệt: (nghe nghiêng đầu) Chị nên đi hỏi vị kia đi...

Cuồng Anh Loạn Vũ: (cắn khần tay) Các người bắt nạt ta, ô ô

Có bí mật gì không nói cho đối phương biết?

Lạc Thiếu Thừa: Đương nhiên là có, Tiểu Duyệt, muốn nghe không?

Lê Duyệt: (vẻ mặt khinh bỉ) Sao trước anh không nói cho em nghe?

Lạc Thiếu Thừa: Ai, quên mất... Bây giờ nói cũng như thế thôi! Nhưng nếu anh nói ra thì Tiểu Duyệt cũng phải nói bí mật của e cho anh nghe.

Lê Duyệt: Buổi tối nói chuyện sau.

Cuồng Anh Loạn Vũ: (yên lặng rơi lệ) tại sao các người không nói cho ta nghe với.

Ghét điểm nào của đối phương?

Lạc Thiếu Thừa: (đưa mắt nhìn Tiểu Duyệt) Khẩu thị tâm phi, rõ ràng là thích nhưng không thừa nhận....

Lê Duyệt: (trợn mắt nhìn Tiểu Lạc) Tự mình là tốt bụng, cho rằng con gái khắp nơi đều thích hẳn!

Cuồng Anh Loạn Vũ: (toát mồ hôi, tiểu tử tông, chứ giận đối...Đổi đề tài)

Thích đối phương ở điểm nào?

Lạc Thiếu Thừa: (im lặng một lúc) Thật ra thì, không thể nói rõ điểm nào... Cô ấy đều tốt...hầu hết các mặt...

Lê Duyệt: Ừ.

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt, ừ là có ý gì?

Lê Duyệt: Thì là ý kiến của em giống anh.

Cuồng Anh Loạn Vũ: Muốn nói là Lạc thiếu rất tốt hay muốn chỉ là em đồng ý với điều Lạc Thiếu nói, em rất tốt?

Lê Duyệt: Em là người tự yêu bản thân như vậy sao?

Lạc Thiếu Thừa: (cười rạn rở) Xấu hổ quá, Tiểu Duyệt nhà ta từ trước đến nay nói chuyện rất uyển chuyển...

Cuồng Anh Loạn Vũ: Toát mồ hôi...

Hai người đã tiến đến bước nào rồi?

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt, phải nói cho chị ấy biết sao?

Lê Duyệt: Không muốn.

Lạc Thiếu Thừa: Xin lỗi, lão bà nhà ta không muốn tiết lộ...

Cuồng Anh Loạn Vũ: (phát điên) a a a , tại sao, ta rất dịu dàng hòa nhã dễ gần, tại sao lại không muốn nói cho ta biết... Tiểu Duyệt, chị rất thương em nha....

Lê Duyệt: Vấn đề riêng tư, không muốn để mọi người đều biết.

Cuồng Anh Loạn Vũ: Ta sẽ không nói cho ai biết, nói cho ta được không...

Lê Duyệt: Em nhớ chị làm tiết mục này là công khai?

Cuồng Anh Loạn Vũ: 55555....

Quan hệ của hai người là?

Lạc Thiếu Thừa: (suy nghĩ, nói từ từ) thầy trò, huynh đệ, người yêu, vợ chồng, ... Tiểu Duyệt, có muốn bổ sung thêm gì không?

Lê Duyệt: Không có.

Cuồng Anh Loạn Vũ: Lau mồ hôi, thật là phức tạp.

Có cảm thấy vừa lòng với nửa kia không?

Lạc Thiếu Thừa: (nhìn về phía Tiểu Duyệt mỉm cười) Hài lòng.

Lê Duyệt:Hoàn hảo.

Địa điểm hay hẹn hò.

Lạc Thiếu Thừa: Trong game Tiên ma, những địa điểm ít người đến trên bản đồ.

Lê Duyệt: Đúng vậy.

Cuồng Anh Loạn Vũ: (hai người này chắc là trạch nam, trạch nữ).

Bản thân có sở thích gì?

Lạc Thiếu Thừa: Chơi Tiên ma.

Lê Duyệt: Giống anh ấy.

Thích đối phương vì sao?

Lạc Thiếu Thừa: Vì chơi Tiên ma giống ta.

Lê Duyệt: Đúng vậy.

Sợ đối phương nói câu gì?

Lạc Thiếu Thừa: “Em không tin anh nữa” kiểu giống như thế, lo lắng những cố gắng bị bác bỏ hoàn toàn.

Lê Duyệt: Đúng vậy, tín nhiệm là điều rất quan trọng. (gật đầu đồng ý)

Ai là người tỏ tình trước?

Lạc Thiếu Thừa: Ta.

Lê Duyệt: Anh ấy.

Lạc Thiếu Thừa: Thật ra Tiểu Duyệt thăm mền ta lâu lắm rồi, nhưng cô ấy xấu hổ, không có cách nào ta đành mở lời trước...

Lê Duyệt: Lạc Thiếu Thừa anh có thể bớt vô sỉ đi không? Rõ ràng là anh giống như cô vợ nhỏ đến nói với em là tính toán thất bại cam tâm tình nguyện làm đầy tớ của em nha....

Lạc Thiếu Thừa: Anh không nhớ lúc nào thì nói muốn làm đầy tớ của em!

Cuồng Anh Loạn Vũ: A a, vậy rốt cuộc là ai nói thật đây?

Lạc Thiếu Thừa: Chị à, em giống người nói dối sao?

Cuồng Anh Loạn Vũ: (Thật ra lời của hai người đều không thể tin được, vậy rốt cuộc đâu mới là thật ...)

Có thích đối phương nhiều không?

Lạc Thiếu Thừa: Cuộc đời này duy nhất.... không ghét mỹ nữ.

Lê Duyệt: Vậy chị gái của các cô ấy thì sao?

Lạc Thiếu Thừa:Cái đó không tính. Tiểu Duyệt, không cần đổi chủ đề, em nên trả lời.

Lê Duyệt: Anh thích em bao nhiêu thì em thích anh bấy nhiêu....

Đối phương nói điều gì mà bản thân cảm thấy liên quan đến mình?

Lạc Thiếu Thừa: Cô ấy hỏi em ba người còn lại của đẳng 4P vì sao lại có danh hiệu như vậy...

Lê Duyệt: Nếu không phải các anh có hành động mờ ám thì sao lại bị gán cho cái danh như thế?

Lạc Thiếu Thừa: Ta và Tiểu Hiên là tuổi trẻ còn ngu ngốc bị người ta lừa gạt, còn Tiểu Phong và Tiểu Dương lại càng thêm lừa gạt....

Lê Duyệt: Anh cũng không có chụp cùng em....

Lạc Thiếu Thừa: (bình tĩnh) Haha, thì ra là Tiểu Duyệt muốn chụp, em phải nói sớm nha....

Lê Duyệt: Anh còn giả trang công chúa...

Lạc Thiếu Thừa: ...Tiểu Duyệt, không nên tức giận, ngày mai chúng ta đi chụp có được hay không?

Lê Duyệt: Được, anh hóa trang công chúa....

Lạc Thiếu Thừa: Nhưng nếu Tiểu Duyệt hóa trang thành công chúa sẽ đẹp hơn

Lê Duyệt:

Cuồng Anh Loạn Vũ: (gật đầu) Đúng vậy, tất cả mọi người đều muốn nhìn thấy công chúa Tiểu Duyệt, nhất định là khuyên đảo chúng sinh....

Lê Duyệt: Không hợp với phong cách khiêm tốn của em....

Lạc Thiếu Thừa: Nếu anh hóa trang thành công chúa, thì sẽ không phù hợp chụp với em, hơn nữa sẽ không rửa sạch được thanh danh của 4P.

Lê Duyệt:Thôi được rồi....

Cuồng Anh Loạn Vũ: (quả nhiên con gái cần phải dụ dỗ...toát mồ hôi...)

Có bao giờ nghi ngờ đối phương thay đổi?

Lạc Thiếu Thừa: Sẽ không.

Lê Duyệt: Sẽ không.

Cuồng Anh Loạn Vũ: Vì sao lại khẳng định như vậy?

Lạc Thiếu Thừa: Theo cá tính của Tiểu Duyệt, nếu đã không thích em thì sẽ không dây dưa với nhau.

Lê Duyệt: Giống như trên. Thật ra ở phương diện này thì hồ ly và em khá giống nhau...

Có thể tha thứ nếu đối phương thay lòng?

Lạc Thiếu Thừa: Không tha thứ. Người phản bội em, kết quả rất thảm...(cười âm hiểm)

Lê Duyệt: Cũng vậy.

(không khí bốn phía đột nhiên đông lại)

Cuồng Anh Loạn Vũ: Lạnh quá...

Sau đó bản thân sẽ thế nào?

Lạc Thiếu Thừa: Những người khác có lẽ sẽ không làm được gì, thân bại danh liệt, sống không bằng chết,....

Lê Duyệt: Muốn sống thì không thể tự tử, ý kiến hay....

Cuồng Anh Loạn Vũ: (bực mình với hai người này...)

Nếu đối phương trễ hẹn hơn 1 tiếng thì sao?

Lạc Thiếu Thừa: Cô ấy luôn đúng giờ, sẽ không chuyện đó xảy ra, nếu thật sự không đến đúng hẹn thì khi cô ấy trễ hẹn một chút em đã gọi điện rồi.

Lê Duyệt: Nếu anh ấy đến muộn như vật, em đã đi mất rồi. Thật ra chúng em đã có giao kèo, bình thường chỉ chờ đối phương nhiều nhất nửa tiếng đồng hồ. Nhưng nếu máy bay trễ giờ hoặc đại loại như vậy, thì không có cách nào khác, đành chờ....

Lúc hai người ở cạnh nhau, khi nào cảm thấy tim đập rộn ràng?

Lạc Thiếu Thừa: A, cái này không thể nói ra được...(cười trộm)

Lê Duyệt: Anh ấy... cái này...(mặt đỏ ửng)

Cuồng Anh Loạn Vũ: Chẳng lẽ chẳng lẽ...(chẳng lẽ là thời điểm cảm thấy người xem)

Khi làm việc gì mà cảm thấy hạnh phúc nhất?

Lạc Thiếu Thừa:Một số thời điểm (vẫn nhìn Tiểu Duyệt cười mờ ám)

Lê Duyệt: Thật ra thì....Nhiều lúc cảm thấy rất hạnh phúc (tránh ánh mắt của Lạc Thiếu Thừa)

Cuồng Anh Loạn Vũ: Lạc Thiếu em nói như vậy khác gì chưa nói....

Lạc Thiếu Thừa: Vậy chị cho rằng là lúc nào?

Cuồng Anh Loạn Vũ: Ta làm sao biết được(Lạc thiếu người rất hẹp hòi cứ nói thẳng ra có làm sao)

Thích vị trí nào trên cơ thể của đối phương?

Lạc Thiếu Thừa: Đầu óc.

Lê Duyệt: Tay.

Cuồng Anh Loạn Vũ: Tại sao? (bình thường đáp án thường là ánh mắt, đôi môi, các người quả thật không giống người thường...)

Lạc Thiếu Thừa: Cô ấy rất thông minh.

Lê Duyệt:Thao tác của anh ấy rất chính xác, tốc độ rất nhanh, nhìn qua rất thích mắt.

Ghét đối phương làm gì với mình?

Lạc Thiếu Thừa: Giấu giếm với em. Bây giờ em hỏi cô ấy cái gì, cô ấy đều nói hết.

Lê Duyệt: Nói láo với em. Nhưng bây giờ đảit hơn nhiều.

Bản thân giỏi nói dối không?

Lạc Thiếu Thừa:.... Tương đối am hiểu.

Lê Duyệt: Mấy câu anh ấy nói không có mấy câu là thật, nhưng câu vừa rồi là thật.

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt, em cũng giỏi nói dối.

Lê Duyệt: ... Không giống như anh, khi nói câu nào là thật, câu nào là giả, chính anh cũng không rõ!

Lạc Thiếu Thừa: Ít nhất tình cảm của anh dành cho em là thật....

Lê Duyệt: ... quên đi, không nói vấn đề này nữa, chị, tiếp theo...

Cảm thấy đối phương phù hợp với loại hoa gì?

Lạc Thiếu Thừa: Ngọc lan trắng.

Lê Duyệt: Hoa? Có vẻ hợp hơn.... (khôn nhin được cười)

Đã từng cãi nhau chưa?

Lạc Thiếu Thừa: ...Thường.

Lê Duyệt: Hơn nữa bây giờ còn tranh nhau vùng lên...

Cuồng Anh Loạn Vũ: Tại sao?

Lê Duyệt: Chưa từng nghe qua câu người tính tình giống nhau dễ thành địch nhân sao?

Cuồng Anh Loạn Vũ: Nhưng các người không phải là người yêu sao?

Lạc Thiếu Thừa: Hai người chúng em không phải cãi nhau, mà là tranh luận, tranh luận...

Lý do cãi nhau?

Lạc Thiếu Thừa: Thật ra đều là chuyện nhỏ...

Lê Duyệt: Chuyện nhỏ mà anh còn tranh với em...

Lạc Thiếu Thừa: Câu đấy sai rồi, thường ngày ở chung thì ít xa cách thì nhiều, anh chỉ muốn nói thêm mấy câu với em...

Lê Duyệt: Anh không cần ở trước mặt chị giả vờ đáng thương..

Cuồng Anh Loạn Vũ: (toát mồ hôi)

Sau đó làm hòa như thế nào?

Lạc Thiếu Thừa: Tranh luận hòa bình, người nào có lý thì người đó thắng.

Lê Duyệt: Ở cùng với anh, lúc nào cũng có thể tranh luận....

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt, em không cảm thấy trình độ ăn nói của em tăng lên sao?

Cuồng Anh Loạn Vũ: Thì ra là được Lạc thiếu huấn luyện a....

Lạc Thiếu Thừa: Đúng

~~Lê Duyệt: Ai đó mặt thật dày.

Lạc Thiếu Thừa: (giả bộ không nghe)

Thời điểm nào cảm thấy mình được yêu?

Lạc Thiếu Thừa: Khi cô ấy ngượng ngùng đem thư tình đến cho em....

Lê Duyệt: Đó không phải là thư tình, đó rõ ràng là kế ước bán thân của anh!

Lạc Thiếu Thừa: Chính là thư tình, không tin anh sẽ đưa cho chị ấy xem, để cho chị ấy phân xử.

Lê Duyệt: Không phải...(khí thế đã yếu hơn trước)

Lúc nào thì cảm thấy đối phương không thương mình?

Lạc Thiếu Thừa: Chưa có tình huống đó xảy ra, Tiểu Duyệt mặc dù hay ngại ngùng nhưng vẫn rất yêu em.

Lê Duyệt: Không có, em và anh ấy khi đã quyết định cái gì thì sẽ không thay đổi, khi còn ở chung với nhau thì tình cảm sẽ không thay đổi.

Cách thể hiện tình cảm?

Lạc Thiếu Thừa: Em cũng muốn nhẹ nhàng, nhưng tiểu Duyệt lại hay xấu hổ,

Lê Duyệt: Thật ra thích một người, muốn giấu cái gì cũng khó.... Dù em có làm gì, anh ấy cũng đoán được, không cần phải thể hiện ra....

Lạc Thiếu Thừa: Đó là do anh đoán được, em không chịu thể hiện gì sao? (giả bộ đáng thương)

Lê Duyệt: Đó là!

Lạc Thiếu Thừa: Vậy từ hôm nay anh không đoán được được không?

Lê Duyệt: Anh sao lại không đoán được...

Lạc Thiếu Thừa:

Cuồng Anh Loạn Vũ: (thì ra người quá thông minh cũng có chỗ không tốt)

Quan hệ được công khai hay còn bí mật?

Lạc Thiếu Thừa: Công khai.

Lê Duyệt: Trên thực tế từ khi chưa ở chung một chỗ, đã bị mọi người gán ghép là một đôi (trợn mắt nhìn Tiểu Lạc)

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt, tất cả mọi người đều thấy chúng ta xứng đôi....

Cuồng Anh Loạn Vũ: Ta cũng hai người đẹp đôi.

Lạc Thiếu Thừa: Đúng không đúng không? Tiểu Duyệt, em nên chấp nhận đi, haha....

Lê Duyệt: (đạp Lạc thiếu một cái)

Có hy vọng kiếp sau được tiếp tục làm người yêu không?

Lạc Thiếu Thừa: Hy vọng. Nhưng em cũng không có cách nào biến nó thành....

Lê Duyệt: (suy nghĩ) Hình như không có người nào tốt hơn....

Có thể cùng đối phương duy trì tình yêu này đến mãi mãi?

Lạc Thiếu Thừa: (suy nghĩ) Hẳn là vậy, vì trên đời này rất khó tìm được Tiểu Duyệt thứ hai.

Lê Duyệt: Không biết, đến khi nào chơi chán khế ước bán thân của anh ấy thì thôi...

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt, em thật không phúc hậu!

Lê Duyệt: So với lời hứa mồm của anh thì chắc chắn hơn nhiều.

Lạc Thiếu Thừa: Tại sao em lại hoài nghi anh như vậy?

Lê Duyệt: Ai bảo anh lúc đầu cứ trêu chọc em...

23. Chương 23: Nhân Yêu Bức Hôn (hạ)

BT hoa tỉ muội... Đêm qua vì cái này thiếu chút nữa mất ngủ, cùng tôi lấy BT hoa tỉ muội là tỉ tỉ YE SHELL, thời gian qua nhiều năm như vậy, anh cũng không hề trở lại LOLI, anh ở tại nước Mỹ vẫn khỏe chứ...

Kết hôn trong Tiên Ma tương đối đơn giản, hai bên chỉ cần là khác phái, có giá trị thân mật nhất định là có thể. Nhưng Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí chưa bao giờ cùng Âm Dạ Huyết Hải tổ đội đánh quái, mặc dù cô có giao tình với Âm Dạ, nhưng là đồng tính... Cho nên, trước mặt bọn họ phải ở cùng một chỗ, chỉ có thể xưng danh yêu đương không chánh ngôn thuận, cũng là từ miệng Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí xưng lên: Chủ nhân cùng nam sủng. Dưa hấu xanh không ngọt, nóng vội là điều Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí không mong muốn, nhưng từ lúc Tháng Chín cùng Âm Dạ không biết đi kết hôn, Mỗ Trà liền hiểu biết rồi. “Ra tay trước thì chiếm được lợi thế, hậu hạ thủ tay ương”, Hiện tại mặc dù hủy đi anh cùng Tháng Chín, nếu như lại không cho thấy thái độ, không chắc sẽ sinh ra Tháng 10, Tháng 11, Tháng 12.... ..

Âm Dạ Huyết Hải cảm thấy vô cùng buồn bực. Ngày đó sau khi cùng Tháng Chín ly hôn, vốn tưởng rằng từ đây thoát khỏi vòng vương mắc, không nghĩ tới mới thanh tịnh được một chút, lại có nữ khách khác lại tiếp xúc với mình.

Bang chủ “Y Nhân Đã Đi Theo Cường Đạo” từng định ra quy bang: Lén thông đồng cùng thích khách, khai trừ. Cho nên tất nhiên Âm Dạ Huyết Hải không tình nguyện quan tâm đến thích khách, nhưng đối phương lại tự động đuổi theo nói chuyện với mình. Lại gần tán gẫu không lấy được câu trả lời của mình, sau khi thêm hảo hữu gặp mình cự tuyệt, đối phương lại áp dụng tin nhắn oanh tạc:

“Hắc Ám ca ca, Trà Hoa tỉ tỉ bảo em tới thông báo với anh, muốn anh chuẩn bị tâm lý thật tốt, qua hai ngày cô ấy sẽ cho anh một kinh hỉ.”

“Anh trốn không thoát, bị Trà Hoa tỉ tỉ nhìn tới, anh chết chắc rồi.”

“Hắc Ám ca ca, anh biết Trà Hoa tỉ tỉ như thế nào vậy, em rất tò mò, có thể nói cho em biết không? Em nhất định sẽ không nói cho người khác biết...”

“Hắc Ám ca ca, anh có vẻ rất ngu dốt! Cũng không biết xem tin nhắn, không biết hồi phục, quá ngu ngốc, vẫn là em thông minh...”

Nhìn thấy dòng này, Âm Dạ co rút! Có làm hay không, anh có cảm giác đối phương thật quái lạ, chẳng muốn trả lời tin nhắn, không nghĩ tới lại nghe đối phương phán đoán hồ nghi chỉ số thông minh của anh!

Bất quá, anh cảm thấy rằng nếu mình cùng LOLI tính toán chi li, chỉ một nội dung là trả lời tin nhắn cho đối phương “Lão tử sao biết trả lời tin nhắn”, cũng là chuyện rảnh rỗi, đang lúc anh quán quýt lên, đối phương bỏ một câu:

“Anh không cần cầu xin người khác giúp anh trả lời, haizzzzzzz, người ngu đúng là phiền toái... Yên tâm đi, em sẽ không nói cho những người khác biết, anh thật sự làm mất mặt Trà Hoa tử tử rồi! Em logout ăn cơm đây, 88...”

Vì thế, vừa cố gắng thuyết phục bản thân đừng cùng nữ sinh ngu muội, lại bị tin nhắn kỳ quái này làm cho tức giận muốn đập bàn.

Hiện tại anh không dễ dàng mà quên việc này, tính toán đi thành Du Châu thăng cấp để cởi bỏ trang phục phòng bị, thuận đường hỏi Hoa Âm Say Mê có tin tức của Thảng Chấn hay không. Dù sao sự khác thường của Thảng Chấn là từ lúc hai người bọn họ ly hôn, đối với việc này anh cũng có chút áy náy, mà còn không thấy quen... Được rồi, thói quen của anh chính là mỗi lần Thảng Chấn login liền kêu anh đi đánh quái làm tay sai đắc lực đây mà...

Trong lòng Âm Dạ phỉ nhổ chính mình, đang bỏ Thuần Di phù chuyển qua Du Châu. Thấy phụ cận Du Châu có mấy thích khách, Âm Dạ lại không nghĩ đến, sau khi gặp lại, miệng Bĩ Ngạn Trà Hoang Phí nói một lời làm long trời lở đất...

Bĩ Ngạn Trà Hoang Phí tuy là thích khách nữ, nhưng khẩu khí nói chuyện giống đàn ông đến mười phần, vì thế Âm Dạ trực tiếp đem người này coi như là nhân yêu(*gay) gào thét.

Bởi vì thân phận đặc biệt của thích khách, vì được chỉ định nhiệm vụ báo thù ám sát đối tượng, hệ thống vẫn chưa có tiến hành bài bản đối với thực lực của thích khách, sau khi qua cấp 30 cũng không giống như các nhân vật khác để lên người mình có thể thấy cấp bậc. Cho nên, Âm Dạ Huyết Hải chỉ có thể thấy trang bị toàn thân Bĩ Ngạn Trà Hoang Phí một màu vàng thẫm đủ biết đối phương thật sự rất ngu, nhưng cụ thể ngu ở tình trạng nào cũng không thể biết hết được...

Bất quá Bĩ Ngạn Trà Hoang Phí là ám sát Cửu Châu giống như phó minh chủ, là người mà ai cũng biết thực lực rất cường đại. Vì thế cô liền trở thành một trong những mục tiêu chủ yếu bị thích khách cao cấp ám sát báo thù. Cho nên, Bĩ Ngạn Trà Hoang Phí tuyệt đối không giúp những người thường lui tới nơi chốn hoa đô thị, bên cạnh một vài người thân tính đi theo là chuyện bình thường. Chỉ là lần này căn cứ vào mục đích đặc biệt, cô không mang theo thủ hạ bình thường, đây là người Âm Dạ không biết

[Tán gẫu gần] Âm Dạ Huyết Hải: Họ Trà, tôi không phải GAY, anh tìm lầm người rồi.

Bĩ Ngạn Trà Hoang Phí lại thêm một cái lời mời hảo hữu cho Âm Dạ, Âm Dạ nhìn xuống, nghĩ lại, vẫn là nhún từ chối.

Không cho khách vào nhà như thế chính là làm cho họ Trà khôi phục cường thế.

[Tán gẫu gần] Bĩ Ngạn Trà Hoang Phí: Âm Dạ Huyết Hải, nếu anh không thêm hảo hữu, tôi lén thương lượng chi tiết liên quan đến sinh lễ, nếu không thêm, lão tử chỉ có thể phối hợp với anh, dùng kênh tán gẫu gần để nói chuyện.

Kỳ Thật Bĩ Ngạn Trà Hoang Phí cùng Âm Dạ Huyết Hải gặp nhau ở Du Châu không phải là ngẫu nhiên. Chính xác mà nói là Âm Dạ cùng với nick nam của cô mới vừa tổ đội quét quái, anh ta có đề cập tới tối nay sẽ đến Du Châu thăng cấp trang bị, Bĩ Ngạn Trà Hoang Phí phải tận lực đổi đổi tên đi nằm vùng chờ người.

Lúc này có vài người giúp cô phát biểu cảm nghĩ của mình:

[Tán gẫu] Chết Cùng Tầm Hoan: Lão nhị, thương thức của anh đúng là đặc biệt.

[Tán gẫu] Hà Bất Phong Quân: Trà, nam sủng câu thông với cô thì báo với tôi, tôi GD tiểu MM.

[Tán gẫu] Tận Thế Chu Nhan: Trà, xem ra chỉ có cứng rắn mới làm được!

[Tán gẫu] Búp Bê Giết Chết Tiểu Hùng: Trà Hoa tử tử, xem ra Hắc Âm ca ca đã bị dọa đến đây! Anh ta thực kém cỏi quá, hai ngày trước em rõ ràng có đi báo tin với anh ta.

Sau khi Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí thấy Búp Bê Giết Chết Tiểu Hùng nhẩn tin tán gẫu, chợt quay đầu bóp người bên cạnh, cánh tay vùi đầu một mỗ nữ ở tại một máy tính khác, chờ đợi ánh mắt mỗ nữ chuyển hướng tới cô, mỗ trà cảm giận nói: “Tiểu Nghiên, đã nói với cậu nhiều lần, trong tán gẫu không cần gọi mình là Trà Hoa tử tử.”

Ngoại truyện

51. Xin hỏi người là công phương, hay vẫn là thụ phương?

Lạc Thiếu Thừa: (mặt mỉm cười) tôi cho rằng cái này đã quá rõ ràng!

Lê Duyệt: Tôi là công, anh ta không phải được xưng là Tổng Thụ sao?

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt... em nói lại một lần nữa xem...(cẩn rắng)

Cuồng Anh Loạn Vũ: Mồ hôi.... Quả nhiên không ai tự nguyện làm thụ...

52. Tại sao lại quyết định như vậy?

Lạc Thiếu Thừa: Giới tính, tôi là công. (nhắc lại lập trường)

Lê Duyệt: Nguyên nhân sinh lý. (Cảm thán)

Cuồng Anh Loạn Vũ: (Mồ hôi, tôi nói đúng mà, tôi không ở trong thế giới con gái, nữ vương thì làm sao là công chứ?)

53. Các người thỏa mãn đối với tình hình hiện tại sao?

Lạc Thiếu Thừa: (bộ dạng trở về như cũ) tốt tốt, cực kỳ hài lòng...

Lê Duyệt: ...(bảo trì im lặng)

Cuồng Anh Loạn Vũ: (mồ hôi, nữ vương điện hạ không cam lòng)

54. Lần đầu H tại đâu?

Lạc: Trên giường

Duyệt: uhm

Anh: Đáp án này quá phổ thông rồi.. (vì sao không phải đánh dã chiến chứ, đánh dã chiến...)

Lạc: Ách... vốn là tại phòng tắm...

24. Chương 24: Ngoại Truyện 1: Nam Nữ Chính Cùng Trả Lời 100 Câu Hỏi (50-100)

50. Xin hỏi người là công phương, hay là thụ phương?

Lạc Thiếu Thừa: (mặt mỉm cười) tôi cho rằng cái này đã quá rõ ràng.

Lê Duyệt: tôi là công, anh ta không phải được xưng là Tổng Thụ sao?

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt,em nói lại một lần nữa xem. (cẩn rắng)

Cuồng Anh Loạn Vũ: mồ hôi. Quả nhiên không có ai nguyện ý làm thụ.

52. Tại sao lại quyết định như vậy?

Lạc Thiếu Thừa: giới tính, tôi là công. (nhắc lại lập trường)

Lê Duyệt: nguyên nhân sinh lý. (thán)

Cuồng Anh Loạn Vũ: (mồ hôi, tôi nói đúng mà, tôi không ở trong thế giới con gái, nữ vương thì làm sao là công chứ?)

53. Hai người có thỏa mãn với tình hình hiện tại không?

Lạc Thiếu Thừa: (bộ dạng trở về như cũ) rất tốt, cực kỳ hài lòng.

Lê Duyệt: (giữ vững trầm mặc)

Cuồng Anh Loạn Vũ: (mồ hôi, nữ vương điện hạ không cam lòng đâu)

54. Địa điểm H là ở đâu?

Lạc: trên giường.

Duyệt: ừ.

Anh: đáp án này cũng quá bình thường thôi. (tại sao không phải là đánh dã chiến a đánh dã chiến.)

Lạc: ách. Vốn là ở phòng tắm.

Anh: a à? ! Chẳng lẽ còn che dấu kịch tình? ! !

Duyệt: không có! Hỏi vấn đề tiếp theo đi!

Anh: (yên lặng rơi lệ) (nữ vương, vì sao luôn luôn đổi chủ đề.)

55. Lúc ấy bộ dáng của đối phương như thế nào?

Lạc: tú sắc khả san (sắc đẹp thay cơm). Ai ai, thật ra thì em vẫn hoài nghi là cô ấy thông đồng với chị gái, nếu không tại sao bảo thể nào cô ấy cũng không đi. (tiếp tục trở về chỗ)

Duyệt: Lạc Thiếu Thừa, anh được tiện nghi còn khoe mẽ! Em không phải là sợ anh ngâm nước lâu sẽ bị cảm lạnh sao.

Anh: hai người nhất định rất quyến rũ. (YY ở bên trong, máu mũi.)

56. Cảm tưởng trong lúc đó là?

Lạc: rốt cuộc ăn hết cô ấy, hoàn toàn triệt để. (cười vừa lòng đắc chí)

Duyệt: đầu rất choáng, anh ấy. Quá giày vò người.

Anh: (giày vò. Một từ cỡ nào JQ.)

57. Buổi sáng sau đêm đầu tiên, câu nói đầu tiên là?

Lạc Thiếu Thừa: (dừng một chút). Thôi, bỏ qua, không nói cái này.

Lê Duyệt: Vậy em cũng không nói nữa.

58. Sau đó phản ứng của đối phương là?

Lạc Thiếu Thừa: cô ấy nói “sẽ không”.

Cuồng Anh Loạn Vũ: (tò mò) Lạc Thiếu, rốt cuộc, em hỏi cái gì, cái gì thế??

Lê Duyệt: anh ấy sẽ không nói cho chị, chuyện này chuyện này liên quan đến tôn nghiêm nam nhân của anh ấy. (cười yếu ớt chế nhạo)

Cuồng Anh Loạn Vũ: (rốt cuộc là nói cái gì, thật muốn biết! !)

59. Mỗi tuần lễ H mấy lần?

Lạc Thiếu Thừa: (cau mày) ai thiết kế câu hỏi này vậy?

Lê Duyệt: em cự tuyệt trả lời.

60. Cảm thấy tình huống nào là lý tưởng nhất để H, là ngày nào trong tuần thì tốt nhất?

Lạc Thiếu Thừa: Không cần hỏi vấn đề thiếu dinh dưỡng như vậy.

Lê Duyệt: Loại vấn đề này em theo anh ấy là tốt rồi.

Cuồng Anh Loạn Vũ: (nhìn trời) cái gì hai em cũng cự tuyệt trả lời, chị giao phó với mọi người như thế nào.

Lạc Thiếu Thừa: ai bảo chị hỏi nhầm chán vấn đề như vậy.

Lê Duyệt: Đúng!

Cuồng Anh Loạn Vũ: (gạt lệ) thật sao, đổi lại:

61. Vậy H dạng nào đây?

Lạc Thiếu Thừa: để cho cô ấy hài lòng thôi.

Lê Duyệt: anh dám thử thô lỗ xem!

Cuồng Anh Loạn Vũ: (thì ra là tiểu Lạc rất sắc sảo.)

62. Dùng một câu nói hình dung đối phương lúc H?

Lạc Thiếu Thừa: nữ vương dụ hoặc.

Lê Duyệt: Ra sức. hồ ly.

Cuồng Anh Loạn Vũ: (đang lâm vào liên tưởng) thật là vô hạn YY.

63. Thẳng thắn mà nói, hai em thích H sao?

Lạc Thiếu Thừa: chỉ giới hạn đối tượng là cô ấy, thích.

Lê Duyệt: Không ghét.

Lạc: (cười trộm) thật ra khi cô ấy biểu cảm không tự nhiên, nghĩa là cô ấy thích

Lê Duyệt: em không có. (nhỏ giọng nói thầm, hiếm khi thấy nữ vương yếu khí thế như vậy)

64. Bình thường H ở đâu?

Lạc Thiếu Thừa: trong nhà.

Lê Duyệt: đúng vậy.

Cuồng Anh Loạn Vũ: chẳng lẽ hai người không nghĩ tới công viên, dã ngoại, Ôn Tuyền, phòng học, bãi biển ...?

Lê Duyệt: (khinh bỉ) chị nghĩ chúng em là cái gì?

Lạc Thiếu Thừa: thật ra thì ở trong nhà cũng có rất nhiều phương pháp (cười nghiêng ngả.)

Cuồng Anh Loạn Vũ: (hai mắt sáng lên) a a a ! Tiết lộ chút đi, càng chi tiết càng tốt ! !

Lê Duyệt:vấn đề riêng tư.

Cuồng Anh Loạn Vũ: (Duyệt Duyệt em không cần luôn nói là vấn đề riêng tư được không, rất nhiều người sẽ cảm thấy bất mãn đấy!)

65. Nghĩ muốn làm thử ở đâu?

Lạc Thiếu Thừa: thật ra thì.những nơi chị nói cũng không tồi

~Lê Duyệt: không cần! Lần trước. Đều rất nguy hiểm.

Cuồng Anh Loạn Vũ: lần trước? ! ! (a a a ! Chẳng lẽ ta còn nói thiếu nơi nào sao?!!)

Lạc Thiếu Thừa: ừ, lần trước.

Cuồng Anh Loạn Vũ: ở nơi nào??

Lê Duyệt: không nói cho chị!

Lạc Thiều Thừa: của Tiểu Duyệt——(bị Lê Duyệt che miệng lại) (người Trung Quốc nói ngược so với tiếng Việt. Ví dụ là: ở phòng của Tiểu Duyệt thì trong tiếng Trung sẽ nói là: ở Tiểu Duyệt phòng. Tóm lại ý câu trên của Lạc Thiều là ở đâu đó của Tiểu Duyệt)

Cuồng Anh Loạn Vũ: Sau đó, chị vẫn không biết là ở nơi nào!~! (bảo tố lệ ——)

66. Làm trước hay sau khi tắm?

Lạc Thiều Thừa: cả hai.

Lê Duyệt: ừ.

Cuồng Anh Loạn Vũ: (hai người đều thích sạch sẽ)

67. Lúc H lúc hai người có ước định cái gì không?

Lạc Thiều Thừa: ước định? Cái gì?

Cuồng Anh Loạn Vũ: (kinh) chẳng lẽ cứ thế làm?!!

Lê Duyệt: chị, chị đừng nói trực tiếp như vậy có được không.

68. Đã từng cùng người khác ngoại trừ người yêu quan hệ tình dục bao giờ chưa?

Lạc Thiều Thừa: không có.

Lê Duyệt: không có.

Cuồng Anh Loạn Vũ: (lại gần Lạc Thiều nhẹ giọng) nói như vậy, tiểu Lạc trước khi cùng Tiểu Duyệt vẫn là

Lạc Thiều Thừa: chị, chị nói quá nhiều rồi!

69. Có đồng ý với ý nghĩ “Nếu như không chiếm được tâm, ít nhất cũng phải chiếm được thân thể” không?

Lạc Thiều Thừa: không đồng ý. Trên thực tế em không cảm thấy mình không chiếm được lòng của cô ấy. Coi như lúc trước cô ấy không thích, em cũng có biện pháp để cho cô ấy thích! (cười tự tin)

Lê Duyệt: lời này của anh quá đáng đánh đòn rồi.

Lạc Thiều Thừa: Nói vậy tương đương với đồng ý với anh rồi! Hay là nói, thực ra lúc trước em cũng không ngại bị anh dùng sức mạnh

Lê Duyệt: anh nhất định muốn trở thành Đông Phương Bất Bại, vậy có thể thử một lần!

Lạc Thiều Thừa: Tiểu Duyệt, em thật là ác độc.

Lê Duyệt: lấy bạo chế bạo, dùng vũ lực để giải quyết là chân lý thiên cổ. Ai bảo anh nói nhảm chán như vậy.

70. Nếu như đối phương bị tên côn đồ QJ rồi, hai em sẽ làm thế nào? (QJ = cưỡng gian)

Lạc Thiều Thừa: cô ấy? Ha ha, làm sao có thể. Thật ra thì cô ấy rất hung dữ, nam sinh bình thường sao dám tới gần cô ấy!

Lê Duyệt: anh ấy? Ha ha ha ha, em rất mong đợi. (cười to)

Lạc Thiều Thừa:

71. Trước khi H có cảm thấy ngưỡng ngừng không?

Lạc Thiều Thừa: Chỉ có cô ấy xấu hổ thôi.

Lê Duyệt: Sao em cảm giác nhịp tim của anh lúc đó còn nhanh hơn em?

Cuồng Anh Loạn Vũ: (a a a a! Ta thật là muốn nhìn lén!! Hưng phấn!!)

72. Làm xong thì làm gì tiếp?

Lạc Thiếu Thừa: tiếp tục làm?

Lê Duyệt: (đập Lạc Thiếu một quyền) chị hỏi anh, anh lại không sợ thẹn thùng!

Cuồng Anh Loạn Vũ: (thể lực mạnh thật tốt.)

73. Nếu như bạn bè đôi nói hai em “Tớ rất tịch mịch, cho nên tối hôm nay, xin. . .” Cũng yêu cầu xảy ra quan hệ, hai em sẽ?

Lạc Thiếu Thừa: Người nói lời này tuyệt đối là muốn ác ý chia rẽ.

Lê Duyệt: Em không có bạn bè như vậy.

Lạc Thiếu Thừa: lại nói, hình như cũng không ai dám nói với em như vậy?

Lê Duyệt: ừ.

Cuồng Anh Loạn Vũ: (quả nhiên nữ vương)

74. Bạn cảm thấy mình rất am hiểu H sao?

Lạc Thiếu Thừa: ít nhất cô ấy rất hài lòng. (cười tự tin)

Lê Duyệt: Hoàn hảo. (có chút thẹn thùng)

75. Vậy đối phương rất am hiểu H sao?

Lạc Thiếu Thừa: cô ấy càng ngày càng am hiểu rồi !

Lê Duyệt: Lạc Thiếu Thừa anh câm miệng!

Cuồng Anh Loạn Vũ: (nên nói sư phụ có cách dạy dỗ sao?) Tiểu Duyệt cảm thấy Lạc Thiếu am hiểu sao?

Lê Duyệt: Tạm được.

76. Bạn thích vẻ mặt nào của đối phương lúc H?

Lạc Thiếu Thừa: Chỉ có em nhìn thấy biểu tình của mình. (vô hạn hồi tưởng)

Lê Duyệt: thời điểm nhìn mắt em, nghiêm túc nói “Tiểu Duyệt, anh yêu em”. (khó có được ngưỡng ngừng)

Cuồng Anh Loạn Vũ: (chen vào nói) không phải là lời nói của nam nhân trên giường đều không thể tin sao?

Lạc Thiếu Thừa: (nhíu mày nhìn về phía Anh, ánh mắt băng hàn) chị, chị xác định không phải là đang kích bác quan hệ của em và Tiểu Duyệt chứ?

Cuồng Anh Loạn Vũ: (đổ mồ hôi hột, lắc đầu khoát tay) chị, chị sai lầm rồi. chị tin tưởng em là thật lòng. Tiểu Duyệt, em coi như không nghe thấy câu nói kia của chị đi.

77. Lúc H bạn hi vọng đối phương nói gì?

Lạc Thiếu Thừa: gọi tên em, nói yêu em.

Lê Duyệt: Cùng anh ấy không sai biệt lắm.

Cuồng Anh Loạn Vũ: Tiểu Duyệt có nói qua lời như vậy sao?

Lê Duyệt: (ho nhẹ). vấn đề riêng tư.

Lạc Thiếu Thừa: (cười như gió xuân)

78. Bạn có cảm thấy ngoại trừ người yêu, cũng có thể H với người khác không?

Lạc Thiếu Thừa: không thể.

Lê Duyệt: không được.

Cuồng Anh Loạn Vũ: đều là người chung tình. (vỗ tay)

79. Bạn có cảm thấy hứng thú với S M không?

Lạc Thiếu Thừa: ách. Không có hứng thú quá lớn, chẳng qua nếu như Tiểu Duyệt thích, em cũng không ngại thử một lần.

Lê Duyệt: ha ha, nếu anh đã nguyện ý làm M, vậy em đi chuẩn bị roi dây thừng và cây nến.

Lạc Thiếu Thừa: anh nói chơi thôi mà, không phải em tưởng là thật chứ?!

Lê Duyệt: là ai trước kia nói cái gì “Lời hứa của quân tử đáng giá nghìn vàng” đây.

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt em không cần phải ghi thù như vậy được không?

Lê Duyệt: Thôi, anh rõ ràng không muốn chứ sao.

Cuồng Anh Loạn Vũ: (thì ra là Duyệt Duyệt ẩn núp tính cách S- nữ vương)

80. Trong khi H có dùng đạo cụ nào không?

Lạc Thiếu Thừa: Dùng qua.

Cuồng Anh Loạn Vũ: a a!! Cái gì cái gì? Dùng cái gì??

Lê Duyệt: cà vạt.

Cuồng Anh Loạn Vũ: ừ? Sau đó??

Lê Duyệt: đem hai tay của anh ấy, cột lại. Ách.

Cuồng Anh Loạn Vũ: a a a ! (Lang Huyết sôi trào! Nữ vương điện hạ, quả nhiên nữ vương.)

Lạc Thiếu Thừa: (nhìn Tiểu Duyệt, khoe miệng nở ra nụ cười tà mị) nói muốn trừng phạt anh, kết quả ai là người không chịu được đến cuối cùng.

Cuồng Anh Loạn Vũ: a a a a a ——(không được, ta muốn đi tìm khăn giấy, máu mũi máu mũi a.)

81. Nếu như đối phương chột không hề đòi hỏi thân thể của bạn nữa, bạn sẽ?

Lạc Thiếu Thừa: a, hẳn là không.

Lê Duyệt: hỏi Lạc Thiếu: “Anh luyện Quỷ Hoa Bảo Điển rồi hả ?”

Lạc Thiếu Thừa: Tiểu Duyệt, em xem Tiểu Ngạo Giang Hồ đến trúng độc!

82. Cách nhìn của bạn đối với QJ là?

Lạc Thiếu Thừa: (khinh bỉ) người làm chuyện đó cũng quá không có đẳng cấp.

Lê Duyệt: (oán giận) nên đem người QJ biến thành thái giám!

Cuồng Anh Loạn Vũ: Nếu cô gái đó mạnh hơn người nam thì làm thế nào?

Lê Duyệt: (hơi suy tư) người đàn ông kia cũng quá kém rồi.

Cuồng Anh Loạn Vũ: Duyệt Duyệt thật thiên vị, ha ha!

83. Khi H chuyện đầu khổ là khi nào?

Lạc Thiếu Thừa: thời điểm lần đầu tiên. Tiểu Duyệt, thật xin lỗi.

Lê Duyệt: ừ, quả thật có một chút dã thú.

Lạc Thiếu Thừa: không có kém cỏi như vậy chứ?! Chuyện này cũng không thể toàn trách anh! Chị, cô ấy. (có chút kích động)

Lê Duyệt: (vẻ mặt có chút mất tự nhiên) quên đi..., sự tình đã qua lâu như vậy rồi.

84. Cho tới bây giờ, trong lúc H, nơi nào làm bạn cảm thấy hưng phấn nhất, lo âu nhất?

Lạc Thiếu Thừa: có thể nói sao?

Lê Duyệt: không cần!

Cuồng Anh Loạn Vũ: (rơi lệ) thật là muốn nghe. Thật muốn biết. (vậy rốt cuộc là nơi cấm kỵ là nơi nào?!! Chẳng lẽ chính là đánh dã chiến đánh dã chiến?! Lại nói rốt cuộc lúc trước ta đề nghị thiếu nơi nào à?!!)

85. Từng có bị đối phương chủ động dụ dỗ sao?

Lạc Thiếu Thừa: có.

Lê Duyệt:

Cuồng Anh Loạn Vũ: (hóa thân làm Cầu Tử) có thể tường thuật hay không?

Lạc Thiếu Thừa: thật ra thì có rất nhiều lần.

Lê Duyệt: Lạc Thiếu Thừa, không được nói!!

Cuồng Anh Loạn Vũ: (chưa từ bỏ ý định mà năn nỉ Duyệt Duyệt) Tiểu Duyệt, chị chỉ nghe một lần, một lần.

Lạc Thiếu Thừa: thật ra thì cô ấy rất sắc

Lê Duyệt: Lạc Thiếu Thừa, anh mà nói một chữ, em lập tức quý danh của bán anh!

Cuồng Anh Loạn Vũ: (nhìn trời)(nữ vương điện hạ, quả nhiên là da mặt mỏng, không được tự nhiên.)

86. Khi đó phản ứng của bên công là?

Lạc Thiếu Thừa: tất nhiên là hờn hờ tiếp nhận. (cười xấu xa)

Lê Duyệt: (trừng) Lạc Thiếu Thừa, anh rõ ràng còn sắc hơn em.

Lạc Thiếu Thừa: đó cũng là do em dạy mà ra. Ai bảo người dụ hoặc như thế.

Lê Duyệt:

87. Công từng có hành động cưỡng X không?

Lê Duyệt: không có, anh ta dám!

Lạc Thiếu Thừa: chuyện không có phẩm cấp như vậy, em mới khinh thường làm.

88. Bạn thấy nơi nào trên thân thể mình miễn cảm nhất?

Lạc Thiếu Thừa: a, cái này tại sao có thể tùy tiện tiết lộ.

Lê Duyệt: giống như trên.

Cuồng Anh Loạn Vũ: (nhỏ giọng lầu bầu) chỉ là thỏa mãn tâm tình hiếu kỳ của chúng ta cũng không chịu

89. Bạn cảm thấy nơi nào đối phương miễn cảm nhất?

Lạc Thiếu Thừa: còn có thể có chỗ nào. (mặt cười xấu xa)

Lê Duyệt: không được nói! Anh dám nói, em liền tiết lộ anh.

Lạc Thiếu Thừa: được rồi, anh không nói.

Cuồng Anh Loạn Vũ: (chỉ tay nói) tại sao nữ vương điện hạ lại xấu hổ như vậy, một chút xiu cũng không cho Lạc Thiếu tiết lộ.

(nơi nào a nơi nào a đến tột cùng là nơi nào a ! Phát điên.)

90. Bây giờ đối phương có phù hợp với lý tưởng của bạn không?

Lạc Thiếu Thừa: ừ, không còn người thứ hai để chọn.

Lê Duyệt: người này, thật ra thì em rất bất đắc dĩ. (dừng một chút) hoàn toàn là anh ấy ỷ lại vào em đấy.

Lạc Thiếu Thừa: chẳng lẽ anh không được sao? (mỉm cười)

Lê Duyệt:

91. “Lần đầu tiên” của bạn xảy ra lúc mấy tuổi?

Lạc Thiếu Thừa: sinh nhật 21 tuổi.

Lê Duyệt: ách. Sinh nhật anh ấy.

Cường Anh Loạn Vũ: quà sinh nhật trong truyền thuyết?!

Lạc Thiếu Thừa: a, anh rất thích phần quà tặng này.

Lê Duyệt:

92. Lúc ấy và người yêu bây giờ là cùng người sao?

Lạc Thiếu Thừa: còn có thể là người khác? (hỏi lại)

Lê Duyệt: anh dám cùng người khác như vậy, liền rửa sạch cổ chờ chết đi!

93. Nơi bạn thích bị hôn nhất là nơi nào?

Lạc Thiếu Thừa: môi, còn có. (nghiêng ngẫm nhìn về phía Tiểu Duyệt)

Lê Duyệt: ách. vấn đề riêng tư.

Cường Anh Loạn Vũ: (lại nữa, tự nhiên thật ghét câu “Vấn đề riêng tư” này!! Nước mắt.)

94. Bạn thích đối phương hôn nơi nào nhất?

Lạc Thiếu Thừa: mắt, môi.

Lê Duyệt: cổ, xương quai xanh.

Lạc Thiếu Thừa: cô ấy sợ nữ sinh Nam Dương cướp em đi mất, nên mỗi lần em trở về trường, cô ấy đều cố ý hôn ở cổ em để lưu lại dấu vết, có lần còn cắn.

Lê Duyệt: em mới không sợ đâu ~ đó là muốn làm cho anh nhớ em. (nhìn trần nhà.)

Cường Anh Loạn Vũ: (mồ hôi. Không nghĩ tới Duyệt Duyệt bạo lực như vậy.)

95. Chuyện gì lúc H có thể lấy lòng đối phương nhất?

Lạc Thiếu Thừa: em thích cô ấy phản công.

Lê Duyệt: anh còn nói anh không phải là tổng thụ!

Lạc Thiếu Thừa: đây căn bản là hai việc khác nhau! Anh thích bộ dạng nữ vương hấp dẫn của em.

Lê Duyệt:

96. Lúc H bạn sẽ nghĩ một chút đến cái gì?

Lạc Thiếu Thừa: (nhếch miệng lên) thời điểm cô ấy xấu hổ, thời điểm khó chịu, thời điểm dụ hoặc

Lê Duyệt: nghĩ tới một ít chuyện từ lúc chúng em gặp nhau đến bây giờ.

97. Một đêm H mấy lần?

Lạc Thiếu Thừa: nhìn tình huống.

Lê Duyệt: ách ừ.

Cuồng Anh Loạn Vũ: (Lạc Thiếu em đáp quá trùu tượng, quá trùu tượng à!!)

98. Thời điểm H, y phục của mình là người cởi, hay là đối phương cởi?

Lạc Thiếu Thừa: cô ấy cởi cho em đấy, em cũng vậy cởi cho cô ấy.

Lê Duyệt: người nào cởi thật ra thì không cố định.

99. Đối với bạn mà nói H là?

Lạc Thiếu Thừa: là chuyện làm cùng người.

Lê Duyệt: cùng giống như anh ấy.

100. Hãy nói với người yêu một câu

Lạc Thiếu Thừa: (đột nhiên thanh âm trở nên rất dịu dàng) Tiểu Duyệt, rất may mắn có thể gặp được gặp em!

Lê Duyệt: Đúng vậy a, em kéo anh từ con đường BL trở lại, cứu vớt anh.

Lạc Thiếu Thừa: (thanh âm lập tức không dịu dàng) anh vốn không phải đồng tính có được hay không!

Cuồng Anh Loạn Vũ: ha ha, Lạc Thiếu em không cảm thấy Tiểu Duyệt đây là đang nói sang chuyện khác sao?

Lạc Thiếu Thừa: ừ, Tiểu Duyệt, đến phiên em nói!

Lê Duyệt: em không phải vừa mới nói sao? Em cứu vớt anh.

Lạc Thiếu Thừa: (im lặng).

25. Chương 25: Hà Nhân Bất Thức Phong Tào Quân

Vừa rồi khi Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí đang mạnh mẽ theo đuổi Âm Dạ Huyết Hải còn “Hà Nhân Bất Thức Phong Tào Quân” đi theo bên cạnh Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí cũng nhân tiện quyến rũ Hoang Thành Minh Nguyệt:

tán gẫu gần Hà Nhân Bất Thức Phong Tào Quân: Minh Nguyệt cô nương, có hứng thú nói chuyện phiếm với bản quân không?

Thích khách cấp 30 có thể vào mình, Hà Nhân Bất Thức Phong Tào Quân thân là phân chủ của một trong chín phân minh lớn của liên minh thích khách, tất nhiên cũng đã gặp quá nhiều người mới vào mình cấp 30. Hoang Thành Minh Nguyệt, coi như là có ấn tượng với cấp bậc trang bị thích khách tương đương cô của anh, vũ khí cũng rất lợi hại! Người như vậy, không thể nào là người đi lừa người chơi cấp nhỏ, sau lưng lại có cao nhân RMB tương trợ, tóm lại đáng giá kết giao trăm lợi mà không một hại.

Lê Duyệt đang bị chấn động trong sự kiện “Âm Dạ chẳng những không chết bởi Lệnh Âm Sát Cửu Châu mà còn được nữ game thủ NB đang bị nghi ngờ là nhân yêu này bức hôn”, Phong Tào đến gần nói mấy câu cô đều không chú ý tới, cho đến trong màn hình nhảy ra: Hà Nhân Bất Thức Phong Tào Quân ngưỡng mộ tư thế hiên ngang anh hùng của nữ hiệp, muốn kết giao bạn tốt với nữ hiệp. Tiếp nhận OR cự tuyệt

Lúc này cô mới phát hiện một nam thích khách không rõ cấp bậc, toàn thân trang bị cao cấp bị hệ thống che giấu, chẳng biết lúc nào đã đứng bên cạnh mình. Không cần mình khổ cực tìm kiếm, cường nhân tự động đưa tới cửa, chuyện tốt thế này, tất nhiên là phải nắm chắc. Trong lòng Lê Duyệt vui sướng vạn phần ấn chọn tiếp nhận, hai người bắt đầu nói chuyện riêng.

nói nhỏ Hoang Thành Minh Nguyệt: ngượng ngùng, vừa rồi không chú ý tới.

nói nhỏ Hà Nhân Bất Thức Phong Tao Quân: chuyện nhỏ như vậy, cô nương không cần để ở trong lòng, bản quân cam tâm tình nguyện chờ cô nương. Cô nương còn hai cấp nữa là được vào mình, không biết cô nương muốn vào phân mình nào?

Lê Duyệt nghe vậy sững sốt, Phong Tao Quân quả thật người cũng như tên, nhưng nghe hắn nói.

nói nhỏ Hoang Thành Minh Nguyệt: không phải là thích khách cấp 30 vào phân mình nào là do hệ thống phân phối ngẫu nhiên sao?

nói nhỏ Hà Nhân Bất Thức Phong Tao Quân: cô nương có từng nghe qua: việc là do người làm. Chỉ cần cô nương nói một câu, bản quân cam nguyện làm bạn bên cạnh cô nương.

Đúng là phân phối ngẫu nhiên, chẳng qua không phải không có phương pháp ăn gian. Hơn nữa ở tình huống hiện tại, chín vị phân chủ đảm nhiệm chín phân mình đều quen biết nhau, chỉ cần không phải bị phân đến làm thủ hạ của Thu Diệp Vi Sương, hẳn đều tự tin có thể lừa đến tay! Gần đây Tiểu Cương Tử bị người trong mình của hắn kéo đi, phân mình của hắn đang có nhu cầu cấp bách bổ xung thêm máu mới (người mới)!

Mặc dù, Lê Duyệt không biết điều này, nhưng nghe giọng điệu chắc chắn của đối phương, thì biết 89% người trước mặt sẽ là sếp của mình sau này rồi! Hà Nhân Bất Thức Phong Tao Quân, lúc mới chơi, chưa kết bạn, cô đi theo bang chủ làm cường đạo thì có chú ý đến hắn, khi đó còn có bảng xếp hạng cao thủ thích khách, hắn luôn luôn nằm trong top 5, bấy giờ nhìn trang bị kia có lẽ cũng không kém!

nói nhỏ Hoang Thành Minh Nguyệt: Minh Nguyệt ngu dốt, sau này phải nhờ quân thượng chỉ điểm rồi! Thời điểm lên cấp 30 ta sẽ thông báo cho quân thượng đầu tiên.

nói nhỏ Hà Nhân Bất Thức Phong Tao Quân: đâu có, đâu có! Cô nương, hôm nay tại hạ có việc quan trọng khác, phải đi trước, cáo từ, còn nhiều thời gian để chúng ta.

Phong Tao nói chuyện với Minh Nguyệt, đồng thời cũng thỉnh thoảng liếc mắt về kênh tán gẫu gần, thấy tiểu Trà cũng sắp nói chuyện xong, tính toán xuất phát đi Trảm Long Đài, hắn liền nói tạm biệt với Minh Nguyệt, câu nói “Còn nhiều thời gian” cũng rất mập mờ.

nói nhỏ Hoang Thành Minh Nguyệt: nếu quân thượng có chuyện quan trọng khác, Minh Nguyệt tất nhiên không dám nhiều lời, quân thượng đi thông thả, không tiễn.

Đội Phong Tao và mỗ Trà rời đi, Lê Duyệt đột nhiên giật mình, cách nói chuyện của người này ngoại trừ mang chút phong thái của người xưa, còn phong cách nói chuyện lại tương tự với đàn anh cùng ăn cơm tối nay, Doãn Phong.

Không ngờ thích khách Hà Nhân Bất Thức Phong Tao Quân và cổ sư Trong Gió Hỗn Độn không chỉ có tên tương tự mà tính cách cũng có điểm tương đồng, ngay cả mẫu con gái thích cũng giống nhau. Một người là phân chủ ám sát đồng mình làm lung tay bao trái tim nữ game thủ, một người hài hước nhất trong bang Hòa Thượng Miếu tranh nhau danh hiệu “Đệ nhất điên khùng Cửu Châu”, chuyện còn lại thì để sau này nói tiếp.

Ám Dạ đã rời đi, đoàn người Hoang Trà cũng rút lui, Lê Duyệt ổn định lại tinh thần, vẫn quyết định giữ nguyên kế hoạch cũ, đi gặp Hoa Ấm Nhất Túy.

Một tháng gần đây, Hoa Ấm Nhất Túy đều ở trong cửa hàng Du Châu nuôi một tiểu thần bí, vũ nương — Tịch Mộng Hiểu Diệp. Nửa tháng trước, Cửu Lê Nguyệt Lạc từng tò mò thuộc tính trang bị cực phẩm trên người Tịch Mộng Hiểu Diệp, từ trong miệng Hoa Ấm Nhất Túy thì biết được: chính hắn đã làm cho vũ nương được công nhận là chức nghiệp máu mỏng, phòng ngự thấp thành nhân vật vũ nương ngàn máu, phòng ngự cao gần bằng đao khách Đông Hải Huyền Giáp, còn có thuộc tính hồi linh lực mỗi giây 2%, hồi huyết 3% mỗi giây. Vũ khí của Tịch Mộng Hiểu Diệp là Hôi Tuyết Tiên Lãng, công kích +150%, xác suất tạo thành liên kích, thuộc tính phụ gây mê +20%, gây mù +10%, những trang bị khác như trâm, ngọc bội, giày, vòng tay, cũng đều là trang bị cực phẩm được khảm bảo thạch hoàn mỹ, thuộc tính phụ cũng rất biến thái.

Không khỏi cảm khái: trang bị do Túy huynh chế tạo, thật sự làm cho hệ phụ trợ Vũ Nương trở thành nhân vật phòng thủ cao công kích mạnh, bị quần công từ xa cũng không sợ!

Đáng tiếc Tịch Mộng Hiểu Điệp gần như là nửa lão bản của cửa tiệm này, chỉ có thời điểm Hoa Âm Nhất Túy không lên mạng mới đi đánh quái thăng cấp, hơn nữa lại có giao tình với cao thủ hàng đầu của Hoa gia, cho nên cô cũng vô duyên với bảng PK, chỉ nhìn cách cô ấy đơn thuần thăng cấp liền hiểu. Nhưng là người thông minh cũng không dám chọc cô ấy, cũng không ai rõ ràng những trang bị trên người Tịch Mộng Hiểu Điệp theo hệ thống cập nhật mà tùy thời thay đổi đáng sợ như thế nào.

Hôm nay khi Minh Nguyệt bước vào cửa hàng, lại không thấy bóng dáng Hoa Âm Nhất Túy, ngược lại được Tịch Mộng Hiểu Điệp tiếp đón .

tán gẫu gần Tịch Mộng Hiểu Điệp: ngưỡng chừng, chương quỹ bốn điểm bắt đầu từ tuần này, chỉ tiếp đãi người chơi từ 50 cấp trở lên tại nội đường.

Lê Duyệt không khỏi cả kinh, nội tâm có chút thương cảm: Túy huynh..... đã đến giai đoạn này rồi sao, 1/3 giai đoạn sau chỉ làm cao thủ buôn bán, sau đó liền bán toàn bộ trang bị đi? Mặc dù đã sớm nghe nói là dù bất kỳ trò chơi nào, anh chơi lâu nhất cũng chỉ là hơn nửa năm, nhưng tôi cho là anh có Hiểu Điệp có lẽ sẽ chơi ổn định, thì ra. cuối cùng vẫn muốn tạm biệt với giang hồ sao?

Thật ra thì điều cô muốn nói nhất chính là "Anh chơi chán thì đi, nhưng trang bị của tôi thì ai chịu trách nhiệm

”

Lê Duyệt nhìn Tịch Mộng Hiểu Điệp, thử dò xét gửi yêu cầu thêm thêm bạn tốt, quả nhiên bị đối phương cự tuyệt. Cô không khỏi cảm thán: Lúc mình và Túy huynh thảo luận trang bị cũng là nói chuyện ở kênh riêng, rất nhiều chuyện Hiểu Điệp cũng không biết, nếu Túy huynh ở bên ngoài, mình chỉ cần nói vài từ mà chỉ hai người họ biết ở kênh tán gẫu gần, thì sẽ không đến nỗi gặp phải tình huống “Gặp mặt không nhận ra quân”.

(ý là đứng ở trước mặt nhau nhưng không nhận ra nhau)

Tình huống bây giờ chính là: cô không vào được, nếu mạnh mẽ xông vào, mình cấp bậc thấp sẽ bị Hiểu Điệp cho nổ tung chỉ trong một giây, Túy huynh lại không biết người đến xin gặp bên ngoài là cô, tất nhiên sẽ không tự nhiên đi ra. Hiểu Điệp không muốn thêm bạn tốt, nếu mình tự khai “Hoang Thành Minh Nguyệt chính là “Cửu Lê Nguyệt Lạc” ở kênh tán gẫu gần thì chẳng những có nguy cơ bại lộ thân phận, mà Hiểu Điệp có tin hay không cũng là vấn đề.

tán gẫu gần Tịch Mộng Hiểu Điệp: xin lên tới 50 cấp rồi lại tới sau, chương quỹ đã định ra quy củ, chờ lâu vô ích.

Thấy lời nói mang ý đuổi người rõ ràng của Hiểu Điệp, Lê Duyệt vừa phiền muộn lại rối rắm. Nếu tới nay cô không gặp được Túy huynh, không biết lần gặp sau là khi nào, dù sao mấy ngày kế tiếp mình phải bận rộn ôn tập ngôn ngữ C, lại phải theo Bạch Y để hắn giúp mình thăng cấp, ngoài ra cô cũng đã đồng ý đi xem trận đấu bóng của Lạc Thiếu Thừa.

Từ trước đến giờ, Lê Duyệt không gặp phải vấn đề nào khó khăn như vậy, nếu Tịch Mộng Hiểu Điệp vẫn còn ở “Xô pha” , có nghĩa là Hoa Âm Nhất Túy nhất định vẫn ở trong cửa hàng, nghĩ là làm, cô quyết định thoát Hoang Thành Minh Nguyệt, đăng nhập Cửu Lê Nguyệt Lạc, mở danh sách bạn tốt ra, chọn tên Hoa Âm Nhất Túy:

nói nhỏ Cửu Lê Nguyệt Lạc: Túy huynh, làm phiền huynh bảo Hiểu Điệp cho Hoang Thành Minh Nguyệt đi vào và thêm nàng làm bạn tốt, cảm ơn.

26. Chương 26: Vô Tình Gặp Gỡ Minh Chủ

Hoa Ấm Nhất Túy đang tiếp đãi Ấm Dạ Huyết Hải ở bên trong, Ấm Dạ vừa nói đến chuyện của Cửu Nguyệt thì Hoa Ấm Nhất Túy nhận được tin nhắn của Cửu Lê Nguyệt Lạc gửi tới, không khỏi cười thầm: nếu hần đoán không sai, Nguyệt này chính là Nguyệt kia rồi, thật là đúng dịp. Nhưng nếu đối phương dùng tài khoản khác, tất nhiên sẽ không muốn tiết lộ thân phận, hần lại không biết cô có nguyện ý gặp mặt Ấm Dạ hay không mà làm bằng hữu của cả hai người bọn họ, Hoa Ấm Nhất Túy lựa chọn trung lập, không nói cho Ấm Dạ người hần chờ sắp xuất hiện, cũng không nói cho Cửu Nguyệt là Ấm Dạ đang ở chỗ của mình, chỉ nói:

nói nhỏ Hoa Ấm Nhất Túy: đã biết, yên tâm vào đi.

Vừa nhận tin cho Tịch Mộng Hiểu Điệp để cho hần cho người vào.

Mặc dù cùng mục đích, người cần tìm cũng giống nhau, nhưng lúc Bỉ Ngạn Hoang Phí và Ấm Dạ rời đi, Minh Nguyệt đang nói chuyện vui vẻ với Hà Nhân Bất Thức Phong Tao Quân, nhưng bởi vì cấp bậc thấp lại không muốn công khai thân phận nên bị Tịch Mộng Hiểu Điệp ngăn ở bên ngoài, logout đổi tài khoản Cửu Nguyệt cũng lãng phí không ít thời gian. Vì vậy rất không khéo, Ấm Dạ chân trước vừa đi, Minh Nguyệt cũng vừa đổi lại tài khoản rồi đi vào cửa hàng, bọn họ gặp thoáng qua, nhưng cũng như không gặp nhau.

Vì vậy, Hoang Thành Minh Nguyệt cấp 28, thấp kém, rốt cuộc bước chân được vào trong nội đường, kiểm tra thông tin nhân vật cấp thấp trước mặt. Hoa Ấm Nhất Túy nhìn thấy cô nhưng không có bất kỳ nghi hoặc nào, dứt khoát thêm bạn tốt, nói:

nói nhỏ Hoa Ấm Nhất Túy: Tiểu Cửu Nguyệt, người đời đều nói người khôn khổ vì tình không thể tự thoát ra được cho nên làm đà điểu mà biến mất, không nghĩ tới người còn tâm tâm niệm niệm không quên trang bị, dù phải giả làm Tiểu Bạch cũng phải tới đây nhìn tận mắt.

Thấy lời nói của Hoa Ấm Nhất Túy trên màn hình, Lê Duyệt thoáng cười, vô luận mình biến thành bộ dáng nào, anh đều có thể nhìn một cái là nhận ra, bên ngoài treu chọc, tri kỷ cũng chỉ như vậy.

nói nhỏ Hoang Thành Minh Nguyệt: Túy huynh thực thích nói giỡn, nếu muốn nói điều trong tiên ma có thể vào mắt Cửu Nguyệt, Túy huynh còn xếp trước Ấm Dạ. Đáng tiếc Túy huynh đã có Hiểu Điệp, chuyện hoành đao đoạt ái (dùng sức mạnh chia rẽ tình yêu cả người khác), Cửu Nguyệt khinh thường lắm.

Minh Nguyệt đùa giỡn lại Hoa Ấm Nhất Túy, quả nhiên đối phương đổi chủ đề:

nói nhỏ Hoa Ấm Nhất Túy: tốt lắm, không nói những thứ này nữa, vừa rồi Ấm Dạ hỏi ta có tin tức của người hay không. Tiểu Cửu Nguyệt người thần thần bí bí như thế là tính toán cái gì?

nói nhỏ Hoang Thành Minh Nguyệt: Ấm Dạ? Mặc kệ hần! Tên kia lại dám gạt ta! Ta chỉ là thỉnh thoảng đổi tài khoản nói chuyện một chút.

Lừa cô là hần bị lệnh Ấm Sát Cửu Châu, hại cô cho là có âm mưu nào đó nhằm vào bang bọn họ! Ban đầu, mục đích cô luyện tài khoản này không phải tính thâm nhập vào nội bộ liên minh thích khách sao? Bây giờ xem ra lại giống như là hồi ô long. Cũng không biết Gậy Trúc cùng Thương Mang ra sao.

nói nhỏ Hoa Ấm Nhất Túy: thỉnh thoảng đổi không khí? Như vậy là không cần quan tâm đến trang bị?

Nghe Hoa Ấm Nhất Túy nhắc nhở, cô lập tức nhớ tới mục đích chính:

nói nhỏ Hoang Thành Minh Nguyệt: Túy huynh, Hắc Dực Chi Diêu bị người ta cướp. Nếu biết tin ai muốn bán, làm phiền nói cho ta biết trước một tiếng. Hoặc là, người nói ọi người biết là có người muốn mua Hắc Dực Chi Diêu.

Biến người mịt mờ, tìm người không phải chuyện dễ. Thân phận của Hoang Thành Minh Nguyệt lại không thể tiết lộ ra ngoài, cô không thể dùng IP (tài khoản) này phát tin tìm người báo thù thay ở trên kênh thế giới, lại dùng Cửu Nguyệt ra tay đem trang bị đoạt lại. Cũng may mấy người gây phiền toái cho cô hai ngày trước ở cửa Thanh Lãm cũng không có ai là thích khách, cho nên trang bị cực phẩm thích khách rơi vào

trong tay bọn họ, nếu không phải là đưa cho bạn chơi thích khách, thì chính là đưa người khác bán đi. Nếu không phải là người chơi sinh hoạt thì chính mình bày quầy rao hàng giá tiền không cao bằng tìm cửa hàng danh tiếng khác gửi bán, mà cửa hàng của Hoa Ấm Nhất Túy là nơi mà người chơi cao cấp thích đến mua nhất, cho nên khả năng đối phương tìm đến hẳn nhờ gửi bán là không nhỏ.

Nghĩ cũng biết không có người nào dám mạnh mẽ cướp đồ từ trên người Cửu Nguyệt, Hắc Dực Chi Diêu mất tám phần là có liên quan đến tài khoản nhỏ này, Hoa Ấm Nhất Túy là một người yêu trang bị, vì vậy không đồng ý nói:

nói nhỏ Hoa Ấm Nhất Túy: biết, ta sẽ để ý. Chỉ là người giả bộ người chơi mới cũng phải trả giá quá cao, nhanh chóng đổi trở lại, đừng đem trang bị tốt vứt bỏ!

Cửu Nguyệt không trách nhiệm thuận miệng đồng ý, thuận tiện kêu khổ nói mình hiện tại một nghèo hai trắng, cần Hoa Ấm Nhất Túy trợ giúp. Lúc, hai người đang cò kè mặc cả, bóc lột và đấu tranh chống bóc lột kịch liệt, một bóng dáng màu đen như u linh (linh hồn người chết) lướt nhanh vào.

tán gẫu gần Mặc Vũ Lưu Thương: Tiểu Hoa, khó trách vừa rồi người không trả lời tin nhắn của ta, thì ra là có khách quý ở đây!

Minh chủ đồng minh ám sát Cửu Châu - Mặc Vũ Lưu Thương?! Thấy tên người trên màn hình, khoe miệng Lê Duyệt khẽ nâng lên, quả nhiên bạn bè của Hoa Ấm Nhất Túy trải rộng khắp thiên hạ, hôm nay Du Châu đúng là nơi quần hùng hội tụ, phi thường phấn khích.

Lạc Thiệu Thừa giật y phục xong vừa mới login Mặc Vũ Lưu Thương, thì thấy Chết Cũng Tầm Hoan và Tận Thế Chu Nhan gửi tin nhắn tới vài phút trước:

“Lão Nhị chặn Ám Dạ Huyết Hải ở Du Châu, mười lăm phút sau quyết đấu ở Trảm Long Đài.”

“Minh Chủ, có thể làm được trang bị của nữ thích khách 55+ phòng thủ cao kháng bạo kích phá giáp miễn dịch thuộc tính phụ tự động hồi máu hay không? Cần dùng gấp, có thì M ta ngay!”

(phòng thủ, kháng bạo kích, phá giáp, miễn dịch: thuộc tính của trang bị)

Nghe xong, đại khái hiểu rõ tám phần. Không khỏi cười yếu ớt: tiểu Trà à, cô không muốn thiếu nhân tình của tôi nên bảo Chu Nhan tới tìm tôi, đáng tiếc cô không biết Tầm Hoan cũng là tai mắt của tôi.

Căn cứ vào việc Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí là Phó Minh Chủ đồng minh, nếu thua thì vứt hết mặt mũi của tất cả thích khách bọn hắn, cộng thêm việc mình là Minh Chủ, tất nhiên cũng nên quan tâm đến lo lắng của thuộc hạ, vì vậy Lạc Thiệu Thừa nhàn nhạt cười, mở danh sách bạn tốt ra:

nói nhỏ Mặc Vũ Lưu Thương: Tiểu Hoa.

Bình thường, nếu nghe được mình gọi như vậy đối phương sẽ phát điên ngay nhưng hôm nay lại chậm chạp không trả lời, biểu tượng hảo hữu phát sáng thì chắc chắn đang trên tuyến (đang online), Lạc Thiệu Thừa đang định gọi điện thoại hỏi thăm đối phương có phải đang treo máy hay không, mở nắp điện thoại di động ra xong lại đổi ý quyết định đi của hàng của Hoa Ấm Nhất Túy ở Du Châu nhìn một chút, một lát nữa thuận đường đi Trảm Long Đài xem trận đấu của thủ hạ mình luôn.

Hiểu Điệp biết Mặc Vũ Lưu Thương, Hoa Ấm Nhất Túy muốn cô ngăn người ngoài, không phải người của mình, cho nên tất nhiên Mặc Vũ Lưu Thương nhanh chóng tiến vào nội đường.

Sau đó, hắn đứng ở trước mặt Hoa Ấm Nhất Túy, mà bạn tốt đang nói chuyện với Hoa Ấm Nhất Túy hiển nhiên chính là, người mà hắn vừa xa lạ vừa quen thuộc. đồ nhi.

Vì vậy, thu lại kinh ngạc, hắn làm như không có việc gì nói chen một câu ở kênh trước mặt.

Quả nhiên thấy Hoa Ấm Nhất Túy tức giận đáp lại:

nói nhỏ Hoa Ấm Nhất Túy: người dám gọi như vậy nữa, thì đem những trang bị không trả tiền trang bị tới đây, còn mình thì ở trường đi!

Cười cười, Lạc Thiệu Thừa không đứng đắn đáp lời:

nói nhỏ Mặc Vũ Lưu Thương: tiểu sinh oan uổng! Tiểu Hiên nhấn tin vào chính ID của người không trả lời, cái này tính là chuyện gì!!

Châm biếm xong, Lạc Thiếu Thừa thu lông mày nhìn về nhân ảnh mặc áo đen giống mình phía trên màn ảnh, hần còn chưa lên tiếng, đối phương đã lên tiếng trước.

tán gẫu gần Hoang Thành Minh Nguyệt: Minh Nguyệt bắt tài (kẻ hèn này, tự xưng một cách khiêm tốn), bái kiến Minh Chủ.

Còn hai cấp nữa thì mình đạt được cấp bậc yêu cầu để vào mình, nếu như nói Hà Nhân Bất Thức Phong Tao Quân là sếp tương lai của mình, này Mặc Vũ Lưu Thương còn là sếp của sếp! Lạc Thiếu Thừa quan sát Hoang Thành Minh Nguyệt, đồng thời Lê Duyệt cũng quan sát Mặc Vũ Lưu Thương.

Mặc Vũ Lưu Thương, lúc trước yên lặng thay thế Trong Mộng Hồng Trần leo lên đứng đầu bảng xếp hạng thích khách, là một cao thủ thần bí. Trên tay hần cầm Lục Oánh ánh sáng uốn lượn màu ngọc bích, kịch độc, lưỡi dao sắc bén, là vật phẩm độc nhất vô nhị toàn bộ server mà hệ thống phát ra: Quỷ Phệ, trên người. Phải tìm cơ hội lén thảo luận với Túy huynh xem cực phẩm Hắc Dực Chi Điều chỉ dành cho nữ thích khách mạnh, hay là U Lâu Chi Sâm chỉ dành cho nam thích khách mạnh hơn. Ai ai, nhìn về phía bản thân, trang bị trên người Hoang Thành Minh Nguyệt thật đúng là rất khó coi.

tán gẫu gần Mặc Vũ Lưu Thương: không cần tự coi nhẹ mình, Tiểu Hoa. Ách, người mà Hoa Ấm xem trọng đều không kém. Ta thấy người cũng sắp đủ cấp vào mình, Lúc nào đến cấp 30 thì tới tìm ta, bằng hữu của Hoa Ấm thì cũng là bằng hữu của ta!

Nhận được hứa hẹn thế này, Lê Duyệt vội đáp tạ ở kênh trước mặt:

tán gẫu gần Hoang Thành Minh Nguyệt: vậy Minh Nguyệt phải cảm ơn Minh Chủ rồi!

Lạc Thiếu Thừa ném ra yêu cầu thêm bạn tốt, cô tất nhiên cũng vui vẻ tiếp nhận.

Thấy thế, khỏe miệng Lạc Thiếu Thừa nhếch lên, thật là không uổng phí công phu, còn đang suy nghĩ phải làm như thế nào để kéo cô đến bên cạnh tôi nhìn, không nghĩ tới hôm nay lại gặp ở chỗ Tiểu Hoa, chỉ là.

nói nhỏ Mặc Vũ Lưu Thương: Hoa Hoa, Hoang Thành Minh Nguyệt đến tốt cùng là người nào?

Lại thấy Hoa Ấm Nhất Túy trả lời:

nói nhỏ Hoa Ấm Nhất Túy: Dựa vào việc người xưng hô làm người ta giận sôi máu với ta, ta quyết định không nói cho người biết Hoang Thành Minh Nguyệt là ai!

Lạc Thiếu Thừa đột nhiên im lặng. Nhưng mà bây giờ hần còn có chuyện khác cần giải quyết, việc chính hôm nay của hần là giúp tiểu Trà đổi trang bị mới, nói chuyện riêng Hoa Ấm Nhất Túy, hai bên hiệp thương điều kiện xong, giao dịch chút tài liệu trang bị vũ khí.

Sau đó, Hoa Ấm Nhất Túy không chút kiêng dè, giống như khiêu khích đưa cho Hoang Thành Minh Nguyệt vài thứ miễn phí, chọc cho Lạc Thiếu Thừa ở kênh nói chuyện riêng rưng rưng gọi thẳng ông trời: “coi như nàng và người không ít giao tình, cũng không thể nặng bên này nhẹ bên kia như thế, Tiểu Hoa lương tâm của người ở đâu! Hiểu Điệp vẫn canh chừng ở bên ngoài, người lại dám quang minh chính đại chơi trò mập mờ với nữ nhân khác như thế?!”

Hoa Ấm Nhất Túy còn ác kịch mười phần, bình tĩnh trả lời: “ai nói cho người biết hần là nữ nhân?”

27. Chương 27: Ghế Sô Pha Nữ Vương

Lời này của Hoa Ấm Nhất Túy còn có nghĩa khác, có thể hiểu theo hai cách: một, Tịch Mộng Hiểu Điệp không phải con gái, hai, Hoang Thành Minh Nguyệt không phải con gái.

Chỉ là mặc kệ hiểu thế nào, tóm lại một trong hai người đó có một người không phải là con gái. Mấy ngày trước, Lạc Thiếu Thừa mới thấy mặt Tịch Mộng Hiểu Điệp, cho nên khả năng này có thể loại bỏ. Về phần Hoang Thành Minh Nguyệt, qua mấy ngày nay ở cùng, hắn không cảm thấy cô là nhân yêu (nhân yêu: nam nhưng chơi nhân vật nữ). Chỉ là có vết xe đổ Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí, hắn biết, không thể hoàn toàn tin tưởng vào trực giác. Thôi, là nam hay nữ cũng không có quan hệ gì, dù sao Hoang Thành Minh Nguyệt chính là Hoang Thành Minh Nguyệt, hắn tò mò là người này, không liên quan giới tính. . . .

Lạc Thiếu Thừa quyết định không để ý đến câu nói kia của Hoa Âm Nhất Túy, nhìn thời gian, đã đến lúc phải đi Trảm Tiên Đài rồi.

tán gẫu gần Mặc Vũ Lưu Thương: Tiểu Hoa, những tài liệu kia đều giao cho người rồi, ta phải đi.
. Tiểu Nguyệt, có hứng thú đi xem Phó Minh chủ đồng minh đánh nhau với ta không?

Thật ra khi nói ra lời này, Lạc Thiếu Thừa có chút ảo não: mấy ngày nay login Bạch Y Ngự Phong đều cùng đi với cô, giống như. Thói quen luôn có người bên cạnh mình.

Vốn, Hoang Thành Minh Nguyệt cũng tính toán đi xem tỷ võ kén rể của Âm Dạ sẽ là kết quả gì, nếu Mặc Vũ Lưu Thương lên tiếng, cô mừng rỡ đáp ứng. Vì vậy hai người cáo từ Hoa Âm Nhất Túy, mở thuận đi đến Trảm Tiên Đài.

Trảm Tiên Đài là nơi mà người chơi tiên thường dùng để tỷ thí, là một trong những nơi mà tử vong sẽ không rút cấp hay làm rơi đồ. Bởi vì thân phận đặc biệt Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí, cuộc tỷ thí này cũng không tuyên bố rộng rãi, cho nên không có nhiều người trước Trảm Tiên Đài, chỉ là mấy vị Phân Chủ lúc trước đi với Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí để chặn Âm Dạ tất cả đều ở đây. Mặc Vũ Lưu Thương mang theo Hoang Thành Minh Nguyệt xuất hiện, Minh Nguyệt khéo léo chào hỏi các vị cấp trên tương lai. Mọi người nhìn thấy Minh Chủ xuất hiện có chút ngoài ý muốn, chỉ là thấy Hoang Thành Minh Nguyệt đã từng nói chuyện với Hà Nhân Bất Thức Phong Tào Quân ở cửa thành Du Châu cũng đến cùng, mấy người lén lút trao đổi, cho là Minh Nguyệt có lẽ là một trong nhiều cơ sở ngầm, đáng thương Minh Nguyệt ở tình huống không biết chuyện gì phải thay Chết Cũng Tầm Hoan gánh tội, cũng vì vậy quyết định sau này cô không thể nào trở thành tâm phúc Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí, chỉ có thể đi theo Minh Chủ ma quỷ.

Chết Cũng Tầm Hoan tất nhiên cùng Tiểu Trà và các phân Minh Chủ khác, đem kết luận thảo luận của bọn họ nói cho Mặc Vũ Lưu Thương, Lạc Thiếu Thừa cười trộm: tiểu Trà sẽ xua tan nghi ngờ vì sao mình xuất hiện ở đây, cũng làm cho Hoang Thành Minh Nguyệt bị xa lánh, chuyện này một mũi tên trúng hai con chim, không thể tốt hơn.

Đến lúc này, hắn đi qua cũng lười, trực tiếp M Tiểu Trà:

nói nhỏ Mặc Vũ Lưu Thương: tiểu Trà, sắp xếp túi, ta đưa trang bị cho người.

Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí cũng không khách khí với hắn nhận lấy trang bị. Sau.

Vốn là cấp bậc của Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí cao hơn Âm Dạ Huyết Hải, chỉ vì quá mức quan tâm, nên dễ lo được lo mất, cho nên chỉ 1% cơ hội đối phương may mắn thắng được cũng phải ngăn chặn, mới có thể an tâm. Hoa gia thay cô chế tạo trang bị công kích cao, hơn nữa cô và Âm Dạ Huyết Hải là bạn tốt, thường cùng nhau luyện cấp, biết khi nào Âm Dạ ra gì chiêu, lúc nào thì hồi huyết uống thuốc, hiểu rõ chiến thuật chạy vị trí của hắn.

Cho nên thật rõ ràng kết quả của cuộc so tài ở Trảm Tiên Đài, Âm Dạ Huyết Hải và Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí trải qua một phen đấu tranh kịch liệt:

thế giới Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí: từ hôm nay trở đi, Âm Dạ Huyết Hải là người của bản đại gia rồi! Tốt nhất tiêu tan tất cả chủ ý đánh tới hắn! Nếu không bản đại gia thấy một người giết một người, thấy hai người giết cả đôi!!

Đang lúc Lê Duyệt hết sức chăm chú nhìn chằm chằm màn ảnh, tò mò câu nói của Bỉ Ngạn Trà Hoang Phí sẽ gây lên phong bao gì ở trên thế giới thì đột nhiên phát hiện có thêm một đôi tay lạnh lẽo trên cổ mình, một thanh âm yếu ớt từ phía sau truyền đến: “Duyệt Duyệt, trong trò chơi cậu chơi có rất nhiều trai đẹp phải không.”

Khi tinh thần con người tập trung cao độ vào một sự vật nào đó, đột nhiên bị kích thích mãnh liệt từ bên ngoài, tất nhiên dẫn đến kinh sợ. Vì vậy vị bạn học sau lưng này thành công làm cho cô quay đầu sang, Lê Duyệt tràn đầy oán niệm khinh bỉ, “Sơ Du thiếu chút nữa thì cậu dọa tớ chết! Về sau không được phép đột nhiên ôm cổ tớ như vậy!”

“Thật sao, ta sai rồi. Tớ thấy cậu đang đánh quái vật, cho nên mới đến gần hỏi.” Trịnh Sơ Du giống như một học sinh tiểu học làm việc gì sai, rũ mắt trả lời. Cô rất thích làm một chút trò đùa dai, trêu mèo chọc chớ nhưng sau đó thái độ nhận sai lại tương đối tốt, làm cho người khác muốn tức giận cũng không được.

“Bên trong có nhiều đàn ông, nhưng có đẹp trai hay không cũng thì tớ không biết.” Cô chơi trò chơi chỉ để ý thao tác tiêu chuẩn của đội ngũ, còn những cái khác thì không chú ý. Đẹp trai thì có ích lợi gì? Chẳng lẽ đẹp trai chơi trò chơi, thì đứng trước quái vật nói một tiếng: “Bổn soái vô địch, người xấu lui bước!” Những quái vật kia sẽ tự động chết sao? Cũng không phải là đang diễn kịch.

“Nhưng là tớ xem tiểu thuyết võng du trên Tấn Giang, nữ chủ đều tìm được nam chủ đẹp trai chất lượng tốt trong trò chơi! Cậu qua đây!” Trịnh Sơ Du túm ống tay áo của Lê Duyệt, Lê Duyệt đoán chừng mình bị cô gái nhỏ này giầy vò trong thời gian ngắn không có cách nào yên tĩnh chơi trò chơi rồi, liếc mắt nhìn màn hình, đứng dậy đi đến trước máy tính của Trịnh Sơ Du.

“Tớ vừa đọc được chương mới “ghế sofa” trong truyện khi yêu nữ gặp phải đại thần , viết rất đáng yêu, ghế sofa rất khó giành!” Trịnh Sơ Du chỉ vào màn hình nói, “Tớ rất hài lòng nhấn tin cho cô ấy. Nhưng thực ra là đã đánh tốt đặt trong file WORD, thấy cô ấy lập tức COPY rồi gửi đi.”

Lê Duyệt bị ánh mắt lấp lánh tràn đầy mong đợi của Trịnh Sơ Du, bị buộc phải đọc cảm nghĩ về ghế sofa của Trịnh Sơ Du:

”Ở đây đang tranh giành sofa, người không liên quan nhanh chóng tránh ra!

Thân ái, rốt cuộc tớ đã cướp được sofa của cậu...

Có rất nhiều người yêu thích cậu ,

Tham gia cạnh tranh kịch liệt như thế, tớ có thể giành thứ nhất,

Ngồi vào ghế sofa của cậu, trong lòng tớ thật sự là tràn ngập tình cảm hạnh phúc và vui sướng

~Hi vọng lần sau còn có duyên phận có thể ngồi vào sofa của cậu,

Không ngồi được sofa của cậu, tớ thấy ngủ cũng không an ổn...

Sofa quả nhiên là thánh phẩm tiêu trừ mệt nhọc, mỡ bụng, dưỡng nhan trên thế giới

Sofa nữ vương nhiệt tình yêu thích, tùy ý đoạt sofa nữ vương, kéo sắc lang này ra ngoài!”

Trịnh Sơ Du vừa nói cho Lê Duyệt xem kiệt tác của mình, vừa cảm khái nói: “Duyệt Duyệt, cậu có thấy tuyên ngôn sofa của tớ rất có khí phách nữ vương hay không?! Có thấy tớ có khả năng trở thành nữ chủ hay không? Bộ tiểu thuyết này, nữ chủ có một đồng nam nhân ái mộ nha, mà toàn bộ đều rất xuất sắc, tớ thấy dao động rồi... Duyệt Duyệt, tớ cũng muốn giống nữ chủ vậy! Dẫn thân vào trò chơi, thu thập mỡ nam!!”

Lê Duyệt đã không đếm được thứ một trăm bao nhiêu lần cảm thấy hết chỗ nói đối với Trịnh đại tiểu thư rồi... Thôi, cô muốn chơi thì chơi đi, tiểu thuyết thật YY, hiện thực thật tàn khốc, không quá vài ngày cô ấy sẽ biết trò chơi chân chính là cái dạng gì rồi...

“Vậy cậu đăng ký tài khoản trước đi.” Lê Duyệt sau khi nói xong lại phát hiện Trịnh đại tiểu thư mở to đôi mắt vô tội chờ đợi nhìn cô: “Đó là cái gì vậy? Ở nơi nào cơ?”

“Quên đi, tớ nhất định là kiếp trước nợ cậu...” Lê Duyệt , đứng lên đi về phía máy tính của Trịnh Sơ Du. Thừa dịp đợi tải dữ liệu hệ thống, chạy về máy tính của mình, lại phát hiện chỉ còn mỗi nhân vật của mình, phụ cận Trầm Tiên Đài mọi người đều đi hết, nhưng là Bạch Y login, phát cái “Tiểu Nguyệt, cô đang treo máy sao” tin tức ình. Lê Duyệt nghĩ lát nữa phải giúp Sơ Du tuyển người cùng luyện cấp, liền phát tin “Sư phụ, ta xuống tuyển có việc, hôm nay không luyện cấp được rồi.” Ngấm lại, hai ngày này phải ôn tập ngôn

ngữ, lại bổ sung thêm “Hai ngày này đều có việc, khả năng phải thêm vài ngày nữa mới lên tuyến”, sau đó liền log out.

Lê Duyệt đổi tài khoản, tiếp tục giúp Trịnh Sơ Du, khu server này rất tốt, đều tuyển chọn những người chơi cùng cấp bậc, miễn cho lúc này cấp thấp bị người khi dễ còn không tìm được người thay cô ra mặt! Về phần tên...

“Sơ Du, đặt tên là gì?” Lê Duyệt ngồi ở trên ghế của Trịnh Sơ Du, tay đặt trên bàn phím, nghiêng đầu hỏi.

“Tớ nghĩ muốn... Cái kia nữ chủ kêu Triệu Yêu Nữ, cậu gọi là Cửu Lê Nguyệt Lạc...” Trịnh Sơ Du ánh mắt chuyển a chuyển, đột nhiên linh quang hiện ra, nhảy nhót nói: “Nghĩ ra rồi, tớ gọi Ma Nữ Du Du! ! Ha ha ha ha, về sau trong trò chơi soái ca khốc nam đều là của tớ! Cho dù không phải của tớ, cũng muốn cho bọn họ phát triển tình yêu với nhau! Tuyệt không thể nhường cho vật hi sinh nữ phụ cướp đi! sứ mệnh của Ma Nữ là thành lập hậu cung mỹ nam khổng lồ và phát triển sự nghiệp đam mỹ vĩ đại! !”

Lê Duyệt nghe vậy chảy mồ hôi... Nhập vào tên “Ma Nữ Du Du” , đổi chỗ ngồi cho Sơ Du, để chính cô ấy nhập mật mã hai lần rồi bấm xác nhận.

“Đao Khách, Kiếm Khách, Thích Khách, Thiên Sư, Cổ Sư, Nhạc Công, Vũ Nương, Thợ Thủ Công, cậu muốn chọn chức nghiệp nào?” Lê Duyệt chỉ vào trên màn hình tám loại chức nghiệp nam nữ 16 lựa chọn hỏi.

“Không có Thiên Sơn?” Trịnh Sơ Du có chút thất vọng, nữ chủ trong tiểu thuyết mà cô thích chơi phái Thiên Sơn.

“Không có.”

“Này... Vậy tớ chọn bộ dạng thật mị hoặc dễ làm người ta tức giận, công kích mạnh!” Tóm lại chính là cùng loại với nữ chủ!

“Vũ Nương rất xinh đẹp, Kiếm Khách đánh nhau không tồi.” Lê Duyệt trả lời, nghĩ thầm rằng: Tuy rằng Đao Khách công kích so với Kiếm Khách cao hơn, bất quá bộ dáng quá bư hãn, bản thân cũng không chịu được, Sơ Du khẳng định càng...

“Tớ nhớ được tài khoản này của cậu là Kiếm Khách? Vậy tớ cũng chọn Kiếm Khách đi...” Trịnh Sơ Du suy nghĩ sau: Vũ Nương nghe qua bộ dáng yếu đuối, cô muốn học nữ chủ Tiểu Ngạo Giang Hồ đùa giỡn nam nhân, không có công kích mạnh là không được!

Ấn chọn nữ kiếm khách.

Vì thế Trịnh Sơ Du đồng học ôm nguyện vọng ngày thơ tốt đẹp, bắt đầu hành trình tiểu tiên ma của mình. Lê Duyệt vừa giảng giải thao tác cơ bản cho cô ấy, vừa quay lại máy tính chính mình, login tài khoản Cửu Lê Nguyệt Lạc gửi chút kim nguyên bảo sang, rồi lại logout, quay lại canh giữ bên cạnh Sơ Du, tự tay dạy, mang cô ấy đi mua nguyên bộ tự trang bị tân thủ tốt nhất hiện có thể mặc, nhưng khi thấy Trịnh Sơ Du “Chém sói không được còn bị sói đuổi chạy trốn xung quanh, trong quá trình chạy trốn, lại kéo theo càng nhiều sói” ,rất cực vẫn là nâng trán thở dài...

28. Chương 28

Chín giờ sáng hôm sau

Lê Duyệt chưa đi đến khu số 5, từ xa đã nhìn thấy Lạc Thiếu Thừa đang chờ cô ở đó. Lúc cô đang do dự, anh đã phát hiện ra cô, vẫy tay với cô, vì thế cô đành phải đi về phía anh.

“Tiểu Duyệt, áo khoác của em tôi đã giặt sạch, nhưng trời âm u nên vẫn còn ẩm ướt, qua vài ngày nữa sẽ đưa cho em!” Lạc Thiếu Thừa mỉm cười với cô, cúi người định cầm túi giúp cô, Lê Duyệt nhanh chóng nghiêng người tránh đi, “Không sao, cảm ơn anh, chúng ta đi 103 đi!” cô cười thân thiện với hắn nói.

103 là một phòng học nhỏ, nếu không phải Lê Duyệt nói trước, Lạc Thiếu Thừa kỳ thực vốn định đi phòng học lớn 108 hoặc 102.

Sau khi sững sốt, vẫn đi cùng cô đến 103. Lê Duyệt tìm một góc ở cuối cùng ngồi xuống, lấy sách bút ra. Lạc Thiếu Thừa ngồi bên cạnh cô.

“... Đúng rồi, này, cầm.” Lê Duyệt chớp mắt nhìn Lạc Thiếu Thừa, cầm trong tay một phong thư hồng nhạt đưa cho anh.

Lạc Thiếu Thừa cầm lấy, phát hiện mặt trên viết “Thân gửi Lạc Thiếu”, bên cạnh hai chữ Lạc Thiếu còn vẽ hình trái tim.

Không khỏi sững sốt.

Từ nhỏ đến lớn, tình cảnh như vậy kỳ thực quen lắm rồi, chính là, những người đưa thư lần này...

Lạc Thiếu Thừa cảm thấy khó khăn rồi.

Cô viết? Mình nên trả lời như thế nào? Tối hôm qua mới chọc cô tức giận...

Không biết vì sao, Lạc Thiếu Thừa không muốn làm cho Lê Duyệt tức giận, vì thế, rối rắm...

Nhìn mặt anh hiện lên vẻ nghi hoặc nhìn về phía mình, Lê Duyệt buồn cười nói: “Này, không phải anh nghĩ là tôi viết đây chứ?”

Nghe cô nói như vậy, Lạc Thiếu Thừa lập tức phản ứng lại, mở phong thư ra lướt nhanh phần kí tên: Im lặng, nhìn chăm chú. Bỗng nhiên cảm thấy vừa buồn cười vừa tức giận chính mình.

“Còn có, phong này, phong này, ” Lê Duyệt lại rút ra hai phong từ trong sách đặt trên bàn trước mặt anh, “Tối hôm qua mọi người nghe nói tôi là em gái của anh, liền nhờ tôi đưa cho anh!”

Lần này Lạc Thiếu Thừa cũng lười mở ra, trực tiếp đẩy thử về phía Lê Duyệt.

“Về sau nếu như lại có loại thư này, em tự mình xử lý là được.”

“Thật sự không xem? Vậy tôi biết trả lời nhóm MM ái mộ anh thế nào?” Lê Duyệt ngữ điệu chế nhạo.

Cũng không phải cô viết, Lạc Thiếu Thừa đột nhiên cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều, vì thế tâm tình tốt hơn nhiều, trêu đùa: “A, Tiểu Duyệt, thì ra em quan tâm đến chuyện chung thân đại sự của anh trai tôi đây như vậy, hay là em định trở thành bà mối sao?”

“Ai, anh trai a, tôi đây cũng là vì tốt cho anh, nên có chút nóng vội, thứ lỗi a! Ai, nếu anh không có ý kiến, lúc tôi trả lời nhóm MM liền nói thực ra anh và Nhiếp Hiền là một đôi, thế nào?”

“Tiểu Duyệt, em – thôi, em nói cho các cô ấy, hiện tại tôi không có hứng thú kết giao cùng nữ sinh, bảo các cô ấy về sau không cần viết nữa!”

29. Chương 29: Jq Ở Phòng Tự Học

Trêu đùa được một lúc, Lê Duyệt mở giáo trình ngôn ngữ C ra bắt đầu nghiên cứu, Lạc Thiếu Thừa nhẹ giọng dặn dò: “Xem đến chỗ nào không hiểu thì hỏi tôi” rồi cũng mở giáo trình mình mang đến ra bắt đầu nghiên cứu.

Vì thế, hai người liền tự chuyên chú làm việc của mình, nhất thời xung quanh yên tĩnh, không khí hài hòa.

“Lạc Thiếu Thừa, IELTS của anh là bao nhiêu?” Xem được không ít nội dung, Lê Duyệt có chút mệt, dừng lại nhìn Lạc Thiếu Thừa, lại phát hiện anh xem giáo trình toàn bộ bằng tiếng Anh đều rất dày, không khỏi tò mò hỏi.

“7. 5” thấy cô ngừng, Lạc Thiếu Thừa cũng để sách xuống, có chút thú vị nhìn về phía cô, ánh mắt hơi hơi nheo lại, động tác thần bí nói nhỏ: “Tiểu Duyệt muốn thi? Tôi có rất nhiều bí quyết nhỏ độc nhất vô nhị...”

“Anh là đàn ông thật sao?!” Lê Duyệt bật thốt ra. Trường Đại học C của bọn họ, rất nhiều nam sinh đều phải phấn đấu bốn năm mới được 4.0 – 6.0, vậy mà trước mặt cô, thế nhưng IELTS thi được tận 7. 5!

Phát hiện ánh mắt Lạc Thiếu Thừa nhìn mình có chút tức giận, biết anh hiểu lầm, Lê Duyệt vội vàng giải thích nói: “Bình thường, nam sinh đều rất kém Anh ngữ, không phải sao?”

“Nói như vậy... Tôi quả thật là đàn ông, Anh ngữ của tôi là kém nhất khoa.” Lạc Thiếu Thừa nâng cằm bộ dáng tự hời, giận dữ trong mắt tán đi, khoe miệng hơi vênh, cười hì hì.

“Vậy sao anh không thi đại học Q?” Lê Duyệt không hiểu. Đại học C là không tồi, nhưng mà đại học Q mới được tính là trường đứng đầu.

“Ách... Bởi vì nguyên nhân nào đó, thời điểm đang thi ngủ quên mất...” Lạc Thiếu Thừa dừng một chút, lại nói: “Tôi nghĩ có lẽ là đề thi rất nhàm chán, cho nên...” Làm bộ dáng bất đắc dĩ buông tay.

“Anh, anh giỏi...” Bỗng nhiên, Lê Duyệt có cảm giác không nói lên lời, người này thế nhưng ở thời điểm thi cao đẳng lại dám ngủ! Nên nói anh quá kiêu ngạo hay là...

“Trước kia lúc ăn cơm chiều ở căn tin cũng ngủ quên mất, kết quả bị bọn Tiểu Hiên gọi là thần ngủ, ai ai, nghĩ lại chuyện cũ mà kinh, cao trung áp lực quá nặng, giảm áp lực là việc rất quan trọng...” Người bên cạnh cô vẫn còn tiếp tục nói, Lê Duyệt bị quần đã không muốn nói chuyện nữa, ném cho anh ánh mắt xem thường.

Lúc này điện thoại SHARP1800 của Lê Duyệt nhận được một tin nhắn, cô mở ra thì thấy, là bạn cùng phòng Ngữ Hân gửi tới:

“Duyệt Duyệt, cậu đang ở phòng học nào thế? Tổ và Sơ Du tới tìm cậu!”

Lê Duyệt bỗng cảm thấy nhức đầu. Không muốn cho các cô ấy biết mình và Lạc hồ ly đang ngồi học chung, tuy rằng tối hôm qua đã giải thích rồi, nhưng cô vẫn có chút cảm giác có tật giat mình... Dù sao, ngộ nhờ các cô ấy không tin thì làm sao bây giờ? Đầu năm nay, chỉ cần hai người con trai đẹp mắt đi gần nhau đã bị hoài nghi là có gian tình, huống chi hai người bọn họ lại là anh em không cùng huyết thống - quan hệ yếu ớt ái muội...

“Tôi đi ra ngoài một chút.” Lê Duyệt ra hiệu cho Lạc Thiếu Thừa chỉ xuống di động của mình, đứng dậy đi ra phòng học, hỏi Lâm Ngữ Hân, “Không phải các cậu nói hôm nay đi thư viện tự học sao?”

“Buổi sáng hôm nay quản lý thư viện phải họp, cho nên thư viện đóng cửa nửa ngày. Cậu đang ở phòng học nào vậy? Chúng tớ đến học cùng!” Lâm Ngữ Hân giải thích nói.

“Phòng học này hết chỗ trống rồi.” Lê Duyệt trợn mắt nói dối, quyết đoán cự tuyệt đề nghị của cô ấy.

“À, vậy cậu chờ chúng tớ, chúng ta cùng tìm phòng trống khác để học, còn có thể thảo luận với nhau nữa!” Lê Duyệt là người có thành tích tốt nhất trong phòng các cô, ngôn ngữ máy tính đối với nữ sinh khoa quản lý kinh tế các cô mà nói là tương đối khó khăn, khó hiểu, cho nên Lâm Ngữ Hân có chút do dự, muốn học cùng Lê Duyệt, lúc trước để Lê Duyệt học một mình là vì Sơ Du muốn nhìn anh quản lý thư viện mới, nhất định lôi cô đi cùng...

“Thôi... Tớ lười chuyển phòng, cậu và Sơ Du tùy tiện tìm phòng học ngồi đi. Ah, di động của tớ sắp hết pin –” nghe ra giọng kiên quyết của Lâm Ngữ, Lê Duyệt đành phải áp dụng phương án hai, nói xong câu này, lập tức tắt máy.

“Vậy cậu ở phòng học nào? Ngộ nhờ chúng tớ xem không hiểu thì tới tìm cậu... Alo, alo?!” Sau khi Lâm Ngữ Hân nói xong ngừng vài giây cũng chưa thấy đầu dây bên kia trả lời, lại nghe tiếng đơ đơ báo máy bận.

Gọi điện lại, đã thấy thông báo di động của Lê Duyệt đang trong trạng thái tắt máy.

Hết pin rồi hả? Không phải chứ, khéo như vậy sao? Có vấn đề, nhất định có vấn đề!! Lòng hiếu kỳ của Lâm Ngữ Hân nổi lên, “Sơ Du, có hứng thú đi cùng tớ xem Duyệt Duyệt đang làm cái quỷ gì không!”

Lê Duyệt nghe điện thoại xong lập tức vào phòng học về chỗ cũ tiếp tục đọc sách, Lâm Ngữ Hân thì lôi kéo Trịnh Sơ Du đi về phía khu số 5.

Mấy phút sau, nam sinh phía trước Lê Duyệt và Lạc Thiếu Thừa quay đầu lại, cười ngại ngùng với Lê Duyệt, nói:

“Bạn học, hình như bút của tôi rơi đến chỗ các bạn – ”

Thỉnh thoảng khi đọc sách, các học sinh cũng thuận tay xoay xoay bút nhưng có đôi khi không khống chế được độ mạnh yếu sẽ làm bút bay thẳng ra khỏi tay.

“Tôi nhất giúp cậu.” Lê Duyệt chưa kịp trả lời, Lạc Thiếu Thừa đã giành lời trước, “Bạn học, cậu có thể quay lên không? Tiểu Duyệt nhà tôi sẽ cảm thấy ngại ngùng, cậu nhìn chăm chăm vào cô ấy như vậy, cô ấy sẽ không đọc sách được!”

Tình cảnh như vậy, Lê Duyệt đã quen với ánh mắt đánh giá của nam sinh từ lâu, vẫn bình chân như vại, cho nên nghe Lạc Thiếu Thừa nói như vậy, không khỏi , oán thầm: Tiểu Duyệt nhà tôi... Người này luôn bắt lấy từng cơ hội nhỏ nhất để tạo JQ! Bất quá cô... Quả thật là nhà anh... em gái... Cho nên cô cũng không thể phản bác cái gì.

Nam sinh phía trước nghe vậy triệt để tỉnh ngộ xấu hổ không thôi nhanh chóng xoay người sang chỗ khác.

Lạc Thiếu Thừa cúi người đưa tay tìm bút, “Tiểu Duyệt, em nhích ra bên ngoài một chút, bút lệch sang bên đó một chút...”

Lê Duyệt nhích ra bên ngoài chỗ ngồi một chút, Lạc Thiếu Thừa nghiêng người sang, tay rút cục với tới bút...

Đúng lúc này, Lâm Ngữ Hân và Trịnh Sơ Du vì tò mò tìm từ phòng 101 đến 103 vừa khéo nhìn thấy một màn như vậy:

(Từ góc nhìn của các cô:) hot boy Lạc Thiếu từ trong ngực Duyệt Duyệt đứng dậy, khoe miệng nhếch lên, vô cùng dịu dàng cười với Duyệt Duyệt...

Kế tiếp hành động Lạc Thiếu Thừa đưa bút cho bạn học phía trước, đều bị hai cô tự động bỏ đi, cho rằng mình gặp phải siêu cấp JQ.

Lâm Ngữ Hân ngốc vài giây rồi cục hoàn hồn, túm mạnh Trịnh Sơ Du lui ra ngoài. Hai nữ sinh đứng ở ngoài cửa phòng 103 bắt đầu trao đổi suy nghĩ:

“Sơ Du, tớ, tớ hình như thấy được...” Lâm Ngữ Hân muốn xác định mình có phải hoa mắt rồi hay không, chuyện vừa rồi, cô cần từ miệng người khác để xác định lại.

“Duyệt Duyệt và Lạc Lạc...” Trịnh Sơ Du còn chưa hồi hồn, lẩm bẩm nói.

“Cậu cũng nhìn thấy như vậy?” Đầu óc Lâm Ngữ Hân hỗn loạn bắt đầu làm việc trở lại: Nếu Sơ Du đã nói như vậy, vậy cô nhất định là không nhìn lầm rồi... Duyệt Duyệt đáng chết, tối hôm qua còn nói quan hệ của cậu ấy và Lạc Thiếu so với nước lọc còn trong hơn! Bộ dáng cô gái nhỏ này trước mặt và sau lưng hoàn toàn khác nhau, thật không thể tin được!

“Trời ơi... Bọn họ thật sự... quen nhau rồi hả ?!” Trịnh Sơ Du vẫn không dám tin: Tuy rằng ngày hôm qua Lạc Lạc có đến chờ Duyệt Duyệt, nhưng là... Trịnh Sơ Du cố gắng nhớ lại: Nếu cô nhớ không nhầm, mấy ngày hôm trước lúc Duyệt Duyệt đi nộp bài mới gặp mặt Lạc Lạc lần đầu... “Quá nhanh đi, bọn họ sao có thể lập tức...” Chân tướng rất kích thích, trong thời gian ngắn cô không thể tiếp nhận được.

“Kỳ thực cũng không tính là nhanh...Duyệt Duyệt của chúng ta vốn là thiên sinh lệ chất ! Còn nữa... Sơ Du, nếu Lạc Thiếu nói với cậu: ‘Xin làm quen’, cậu sẽ trả lời thế nào?” Lâm Ngữ Hân chắc lưỡi hỏi.

“Lập tức quỳ xuống dưới chân Lạc Lạc! Lạc Lạc em rất vui, rất hạnh phúc, rất hưng phấn, từ bây giờ em nguyện làm người hầu làm trâu làm ngựa báo đáp tình yêu của anh!” Trịnh Sơ Du làm bộ dáng cầu nguyện, mắt nhìn trần nhà thâm tình nói.

“Chính là như vậy... Huống chi Duyệt Duyệt nhà chúng ta so với Lạc đại thiếu gia cũng không kém, không phải là ngày hôm qua còn đợi ở dưới lầu lâu như vậy sao... Thâm tình của Lạc Thiếu, là nữ nhân đều không thể cự tuyệt...” Lâm Ngữ Hân liên hệ sự kiện ngày hôm qua, cuối cùng ra kết luận như vậy.

“Lại nói tiếp Duyệt Duyệt cũng quá không phúc hậu, giấu giếm người khác thì thôi, chị em cùng phòng cũng không nói một tiếng!” Trịnh Sơ Du oán giận nói. Cô đã thần tượng hơn một năm cặp đôi Hiên X Lạc P, bây giờ bị hủy đi dễ dàng như vậy, chỉ bởi vì Tiểu tam lại chính là bạn tốt cùng phòng nên thôi, nhưng thế nào cũng phải bắt Duyệt Duyệt bỏ chút máu, nếu không lòng cô rất không thoải mái!!

“Đúng vậy đúng vậy, chuyện tốt như vậy mà che che giấu giấu, chinh phục được một trong tứ đại suất ca của trường chúng ta, cậu ấy nên mời chúng ta một bữa cơm!”

“Vạn Hào, Hilton, Hải Di, Kim Nguyên, Phister, Châu Tế, thương mại quốc tế Hào Sinh... Sơ Du cậu cảm thấy chỗ nào thì thích hợp?” Tình yêu mỹ thực nổi lên, Lâm Ngữ Hân nghĩ đến nước miếng cũng phải chảy ra.

“Ngữ Hân...” Ánh mắt Trịnh Sơ Du mang chút khinh bỉ đánh giá cô: “Thì ra cậu còn đen tối hơn Duyệt Duyệt...”

30. Chương 30: Ngoại Truyện Nhỏ

Phòng 419 có vật biểu tượng là một con rùa nhỏ đáng yêu, mùa đông trời lạnh, rùa ngủ đông, nhóm MM trong phòng thấy rùa nhỏ không ăn không uống cũng không nhúc nhích, cho rằng nó bị lạnh chết, rất thương tâm nên tổ chức một lễ tang cho rùa nhỏ, rồi đem chôn ở bồn hoa trong rừng thông.

Từ khi rùa nhỏ chết, cảm giác trong phòng ngủ thiếu thiếu cái gì, trong lòng nhóm MM cũng cảm thấy như thiếu cái gì đó. Vì thế vào một ngày kia trời trong nắng ấm, ánh nắng tươi sáng, Lê Duyệt bị ba MM cùng phòng kéo ra khỏi máy tính để đi dạo chợ sủng vật với các cô ấy, tìm kiếm đối tượng bị hại kế tiếp, không, nói sai rồi, phải là biểu tượng kế tiếp của phòng ngủ.

”Thật đáng yêu, thỏ trắng nhỏ thật đáng yêu

” Hiểu Lộ đi đến trước cái lồng bán thỏ trắng thì như bị giữ chân lại, không thể bước tiếp.

“Thỏ trắng nhỏ, trắng lại trắng, hai cái lỗ tai dựng thẳng lên!” Lâm Ngữ Hân cũng cảm thấy con thỏ siêu LOVELY, vừa nói vừa vươn tay vuốt ve con thỏ trong lồng.

“Thật lâu không thấy vật đáng yêu như vậy, thật hoài niệm, quyết định chọn con thỏ này đi, gọi là Tiểu Bạch! Duyệt Duyệt, chúng ta mua nó chứ?” Duyệt Duyệt chính là chị hai của phòng ngủ các cô, cho nên Trịnh Sơ Du xin chỉ thị.

“Phốc – ha ha ha ha...” Lê Duyệt nghe các bạn cùng phòng gọi “Tiểu Bạch, Tiểu Bạch” thỏ trắng SAMA vì bị vây quanh trên đùa mà sợ hãi run run bị thống, lại liên tưởng đến Bạch Y Ngự Phong, cảm giác rất tốt! Cười to quyết định: “Được, Tiểu Bạch, chúc mừng em trở thành sủng vật mới của phòng ngủ 419 chúng ta!”

Mấy ngày sau, thời tiết sáng sủa, thành C ít có ngày đông nắng ấm. Các học sinh Đại học C tốp hai tốp ba đi phơi nắng trên mặt cỏ. Toàn bộ phòng ngủ của Lê Duyệt cũng ra khỏi phòng đến bãi cỏ đối diện phòng học số 8 còn mang theo “Tiểu Bạch” để hít thở không khí. Rất không khéo là Lạc Thiếu Thừa đúng lúc đi qua chỗ này, liền đi lên chào hỏi, vì thế có đoạn đối thoại sau:

“Duyệt, các em nuôi con thỏ nhỏ? Đực hay cái vậy?”

“Đực, gọi Tiểu Bạch, là sủng vật của phòng ngủ chúng em!”

“...”

Chắc chắn ngày sau, Lê Duyệt đến nhà Lạc Thiếu Thừa, phát hiện trên ban công cũng nuôi con thỏ nhỏ, không khỏi tò mò hỏi:

“Lạc Thiếu Thừa, anh cũng nuôi con thỏ nhỏ, gọi là cái gì vậy?”

Lạc Thiếu Thừa đang nấu cơm ở phòng bếp, nghe vậy liền đi ra, biểu cảm phức tạp nhìn cô một cái,

“Cái, kêu Tiểu Nguyệt (Duyệt), là sủng vật của một mình anh!”

“...”

31. Chương 31: Không Thịch Không Vui

Sau đó, Lâm Ngữ Hân và Trịnh Sơ Du tìm phòng học khác ngồi xuống đọc sách, tiếp tục buôn chuyện YY về Lạc Duyệt, buôn chuyện thì nhiều chứ học thì không được bao nhiêu, hiệu suất hoàn toàn không thể so với Lê Duyệt có cao thủ bên cạnh chỉ điểm. Chờ hai người Lâm Trịnh thật vất vả chịu đựng được đến thời gian ăn cơm trưa, lén lút như ăn trộm quay trở lại phòng 103 tìm người, lại phát hiện đương sự không biết đã đi đâu.

Ở khu số 5 Lê Duyệt và Lạc Thiếu Thừa chia nhau đi hai hướng căn tin và phòng ngủ.

“Lạc Thiếu Thừa, sao anh lại đi bên này? Buổi trưa, anh không phải về nhà ăn cơm sao?” Thấy tình cảnh mấy ngày trước lại xuất hiện, Lê Duyệt hỏi.

“Đọc sách với em đến tận bây giờ nếu trở về nấu cơm xào rau thì quá muộn.” Lạc Thiếu Thừa thở dài, trả lời.

“Anh. Vậy những người khác trong nhà anh đâu?” Lê Duyệt không khỏi oán thăm: nếu như người nhà anh ta chờ anh ta về làm cơm trưa, vì sao một cú điện thoại cũng chưa gọi tới?

“Ba tôi đang tham gia chương trình phỏng vấn học giả ở nước Mỹ, mẹ tôi cũng đi cùng rồi.” Lạc Thiếu Thừa giải thích nghi vấn cho cô.

“Ba anh thật lợi hại!”

“Quá khen quá khen.”

Lê Duyệt nghĩ đến tối qua ngã lên người Lạc Thiếu Thừa ở căn tin, sau đó Lạc Thiếu Thừa đi mua cơm ỳnh, khi đi ra ngoài thì bị chủ nhiệm khoa hiểu nhầm, rồi sau đó Lạc Thiếu Thừa đợi ở phòng ngủ rất lâu để lấy quần áo bị dính bẩn ở căn tin. Cho nên kết luận là: lúc ở cùng Lạc Thiếu Thừa thì căn tin chính là nơi Vạn Ác Chi Nguyên vô cùng nguy hiểm cần tránh xa ra. Cô đang suy nghĩ nên nói phải chạy về phòng ngủ giải cứu bạn cùng phòng buổi sáng ra cửa quên không mang chìa khóa phòng, hay là nói hôm nay cô không muốn ăn cơm ở căn tin nên chúng ta mỗi người một ngả đi, thì điện thoại của Lạc đại thiếu gia vẫn đang yên lặng cho tới trưa vang lên.

Lạc Thiếu Thừa lời ít ý nhiều kết thúc điện thoại, nghiêng đầu nhìn Lê Duyệt chăm chú, nói: “Tiểu Phong nói sẽ giúp em tìm mấy bài thi ngôn ngữ C, theo cậu ta nghe ngóng, người ra đề thi lần này cho các em chính là người đã từng dạy cậu ta C++ và JA—VA - thầy Hồng Đăng. Thầy Hồng Đăng là một trong bốn đại sát thủ của khoa máy tính, Tiểu Duyệt, tôi cảm thấy bây giờ em nên đi lấy bài thi với tôi, chuẩn bị sớm thì tốt hơn.”

Là sinh viên, trời đất bao la cuộc thi lớn nhất! Vì thắng lợi trận đầu trên chiến trường không có khói thuốc súng, Lê Duyệt lập tức ném đi suy nghĩ làm thế nào cự tuyệt đi cùng Lạc Thiếu Thừa ở mấy giây trước ra khỏi não, vì mấy đề thi mẫu mà bán mình, vô cùng tích cực gật đầu tỏ vẻ nguyện ý đi gặp Đoàn Phong ngay.

Vì vậy bữa trưa ngày hôm đó của Lê Duyệt mở màn thời gian trêu đùa vui vẻ của anh trai ngu ngốc và anh trai điên khùng.

Lê Duyệt cảm thấy lúc Lạc Thiếu Thừa và Doãn Phong ở chung một chỗ thì cả người thay đổi như ánh mặt trời, lúc này mới giống nam sinh bình thường chứ không hắc ám như mấy ngày trước khiến cho người ta chán ghét. Cô nhìn Lạc Thiếu Thừa và Doãn Phong ở chung hòa hợp vui đùa âm ỉ, thì hâm mộ tình cảm tốt của hai nam sinh này rất nhiều, ma xui quỷ khiến cô lại nhớ đến mấy lời nói lệch lạc mà Sơ Du hay lảm nhảm bên tai: Duyệt Duyệt, nghe nói cho tới bây giờ Lạc Lạc cũng chưa từng thích nữ sinh, cậu nói có phải anh ấy là thụ hay không! Trong trận bóng so tài hôm nay Tiểu Phong và Lạc Lạc uống cùng một bình nước!! KISS gián tiếp!! Lạc Lạc cự tuyệt làm cho nữ sinh phải khóc, Tiểu Phong đuổi theo giải thích, ai ai, chân tướng chính là lão công (chồng) giải quyết chuyện vụn vặt thay lão bà (vợ) kiêu ngạo đấy.

“Này, này, em gái tốt của Tiểu Lạc ~” thấy ánh mắt của Lê Duyệt dừng lại rất lâu trên mặt mình, nhất thời Doãn Phong bị hoảng sợ không nhẹ, vội vàng quơ quơ tay trước mặt cô gọi hồn, “Anh nói này, mặc dù anh ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tiêu sái, phong độ nhẹ nhàng, khí vũ hiên ngang nhưng em cũng đừng nhìn chăm chăm anh như vậy chứ, nếu không anh em sẽ giết anh đấy! Anh không muốn vì một đóa hoa mẫu đơn mà buông tha cả vườn hoa dâu, còn trẻ mà chết không nhắm mắt!” Doãn Phong vừa nói vừa giơ chân kêu thảm thiết, dĩ nhiên là bị mỗ Lạc ngồi đối diện hung ác đá một cước không chút lưu tình.

“Đừng bảo là anh không nhắc nhở em, Tiểu Phong cậu ta quanh năm hoa tâm lăm lăm tình phóng đảng thành tính, Tiểu Duyệt em cần phải nghĩ cho kĩ.” Lạc Thiếu Thừa rảnh rỗi vuốt vuốt chiếc đĩa trên tay, động tác mặc dù không chút để ý nhưng ngữ điệu lại tương đối lạnh.

Lê Duyệt cảm thấy lúc này Lạc Thiếu Thừa lại rời khỏi ánh mặt trời, về lại nơi âm u, không khỏi oán thầm: ai ai, anh ta rõ ràng có thể đùa giỡn với Doãn Phong rất tốt, nhưng tại sao đối với mình lại khó chịu vậy nè. Vì vậy nhất thời im lặng.

Trong chốc lát, không khí giữa ba người tẻ ngắt.

Lúc này, điện thoại Lạc Thiếu Thừa vang lên, anh ta nhìn xuống màn hình điện thoại, nở nụ cười, trực tiếp đưa Samsung S8300 cho Lê Duyệt, “Chị gọi, em nhận đi!”

“Chị ~” Lê Duyệt cũng cảm thấy vừa rồi không khí xung quanh bọn họ lạnh lẽo quỷ dị, vì vậy mừng rỡ nghe điện thoại trốn tránh, dù thế nào đi nữa anh ta và đàn anh Doãn Phong khi không có mình quấy rầy lại có thể tiếp tục đùa giỡn, không khí sẽ rất mau ấm trở lại.

“Hừm, là em hả. Ha ha ha a, bây giờ em và em trai gốc của chị đang ở cùng một chỗ. Rất tốt rất tốt, các em tiếp tục phát triển JQ, chị vô cùng vui mừng ~” Hạ Lâm đang cười mập mờ ở đầu bên kia điện thoại, Lê Duyệt nghe được (quỳnh) hồi hồn, vội vàng trả lời, “Vâng, chị, chúng em đang trên đường đi ăn cơm.” Ý là tất cả hành động của chúng em đều theo chỉ thị của chị mà tiến hành, nhưng mà đúng lúc cơm trưa thì chị gọi điện thoại tới, chị có thể cúp máy rồi.

“A, vậy các em cứ ăn từ từ, chị không quấy rầy các em ~88~ (tạm biệt)” chị gái tương đối hài lòng với kết quả dò xét nên tâm tình vui vẻ cúp điện thoại, Lê Duyệt thích thú trả lại điện thoại di động cho Lạc Thiếu Thừa, “Chị chúc chúng ta ăn ngon!”

Mắt thấy hai đại trai đẹp lại tiếp tục chơi tiếp, giờ phút này ganh đua so sánh tựa như lấy lòng đem món ăn của mình bỏ vào chén của cô xếp thành một ngọn núi nhỏ, “. Em nói, hai người các anh quá lãng phí lương thực rồi, em cũng không phải là thùng cơm, nhiều món ăn như vậy làm sao ăn hết được!” Bởi vì bất mãn mình bị Lạc hồ ly lợi dụng lần nữa, thay hẳn từ chối vật hy sinh nữ phụ, Lê Duyệt vì vậy phát tiết lên hai người đã gấp một đồng đồ ăn, gõ bàn, mắt phượng mở ra, giơ tay chỉ Lạc Thiếu Thừa và Doãn Phong: “Anh, còn anh nữa, tự mình động thủ đem món ăn gấp trở về! Lập tức, lập tức!”

Lê Duyệt trầm lặng ăn ở là có tính toán lựa chọn, đối với người nào đó không chịu tự giác cô không ngại lộ ra khí chất nữ vương, chỉ là hai người đang chơi cao hứng hiển nhiên không ngờ tới cô sẽ là phản ứng như thế, nhìn nhau sững sốt, qua mấy giây cùng cười lên.

“Tiểu Lạc em gái bảo bối, ngưng ngưng, anh rất hiếm thấy một em gái nữ sinh xinh đẹp như em, có chút kích động, em hãy hiểu cho.” Doãn Phong nhắc lên đôi đĩa làm bộ muốn gấp trở về những món ăn trên đĩa của Lê Duyệt, lại bị Lạc Thiếu Thừa ngăn lại, “Tiểu Phong, cậu gấp thật nhiều thịt, nếu Tiểu Duyệt ăn không hết. Để tránh làm phiền cậu, mình thay mặt Tiểu Duyệt nhận lấy! Cảm ơn cậu!”

Nói là làm, Lạc Thiếu Thừa đem đĩa của mình đổi với Lê Duyệt, “Tiểu Duyệt, cơm của anh chưa động vào đâu, em ăn phần này đi.”

Lần này đổi lại là Lê Duyệt và Doãn Phong trợn tròn mắt, thấy Lạc Thiếu Thừa vui đầu ăn vui vẻ, vài giây sau Doãn Phong rút cuộc phản ứng kịp, không để ý hình tượng la ầm lên: “Ngu ngốc, trả thịt lại cho mình!”

Lạc Thiếu Thừa đổi với Doãn Phong ra vẻ tức giận thì giả bộ không nghe, ngược lại gấp mấy khối thịt cho Lê Duyệt: “Tiểu Duyệt, chỗ của em không có mấy miếng thịt. Ăn đi ăn đi.”

Lê Duyệt coi như đã nhận thức da mặt đã dày lên mấy cấp của Lạc Thiếu Thừa, vì vậy đối với Doãn Phong vô hạn đồng tình, “Không ăn thịt khó chịu như vậy?”

“Thân là nam nhân ‘không thịt không vui’.” Doãn Phong một câu hai nghĩa trả lời lộ ra tư vị bỉ ổi, dừng một chút, cười xấu xa nhìn về phía Lạc Thiếu Thừa, nói: “Em gái, em phải cẩn thận người anh giả mạo này, cậu ta rất nguy —— a

”

Đáng thương cho Doãn Phong, lời nói phỉ báng chỉ nói đến một nửa thì bị mỗ Lạc đập một phát.

Nói được một nửa bị cắt đứt, người nọ còn ác độc đập vào bộ vị quan trọng của mình (chỗ này chắc sẽ có nhiều bạn hiểu nhầm đây ^_^) , hơn nữa không được ăn thịt chỉ có thể dùng mắt nhìn người khác ăn, Doãn Phong không khỏi phát hỏa, “Ngu ngốc! Không cần đá vào nơi đó chứ! Nếu là đem lão tử đá tàn, mấy ngày nữa không lên được trường, cậu tìm ai thay thế vị trí hậu vệ của mình đây!” (bộ vị quan trọng là chân đó mình biết các bạn đầu óc đen tối nghĩ đến thứ khác nha ^.^)

Lạc Thiếu Thừa ngẩng đầu lên nhìn Doãn Phong, vẻ mặt bình tĩnh, giọng nói lạnh nhạt: “Tiểu Phong, bình tĩnh. Cẩn chú ý duy trì hình tượng đẹp trai u nhĩ, bởi vì một ít thịt mà đưa tới thảm án. Minh vốn là không muốn nhắc nhở cậu, lúc mình ngẩng đầu thì thấy có một nữ sinh loại hình mà cậu thích mang bộ mặt thất vọng xem thường ở phía sau cậu đi qua.”

Doãn Phong nghe vậy lập tức xoay người nhìn quanh, nhưng ngay cả nửa phần bóng hình xinh đẹp cũng không thấy!

Lúc này Lạc Thiếu Thừa đứng dậy đi đến cửa lấy đồ ăn ở căn tin, sau một lát lấy phần thịt kho đặt ở trên đĩa của Doãn Phong, vô cùng đau đớn nói: “Chỉ như vậy mà chân đã đau? Mấy tháng không thấy cũng không biết cậu ăn uống thế nào thân thể lại trở nên yếu đuối như thế, thôi, cậu ăn nhiều một chút. Thật ra thì thịt mất là có thể mua nữa. Mất thịt là nhỏ, hình tượng mới là chuyện lớn.”

Thấy vẻ mặt rối rắm sững sờ của Doãn Phong, Lê Duyệt cũng không nhịn được nữa, cười ha ha. Nghĩ thầm: cũng khó trách mình đâu không lại Lạc Thiếu Thừa, thấy cảnh ngộ bi thảm của Doãn Phong, Lạc Thiếu Thừa người này, người này đúng là tức chết người không đền mạng.

Đợi ba người sau khi cơm nước xong, Lê Duyệt nói với Lạc Thiếu Thừa mình buổi trưa phải bồi bạn cùng phòng học bài. Doãn Phong gọi Lạc Thiếu Thừa muốn buổi chiều cậu ấy đi với mình tham dự cuộc thi bóng bàn, vì vậy buổi chiều Lê Duyệt rút cuộc thoát khỏi Lạc Thiếu Thừa, chỉ là hai đại hot boy kiên trì đưa Lê Duyệt về phòng mới rời đi.

Chờ Lê Duyệt trở về ký túc xá, ba người bạn cùng phòng đợi đã lâu, phụ trách ở ban công nhìn quanh - Trình Sơ Du đem tình cảnh trai đẹp TWO đắm đuối Hộ Hoa Sứ Giả đưa mỹ nữ về tới với lầu dưới Y Y nói lời từ biệt thu hết vào mắt. Đã sớm ở phòng ngủ thét chói tai lần thứ nhất! Doãn Phong một trong Tứ thiếu gia đại học C, không nghĩ tới Duyệt Duyệt không chỉ của được Lạc Lạc, mà Tiểu Phong cũng bị nhúng chàm rồi ! Quá, thật là làm cho người ta ghen tỵ! Người đẹp thật là tốt a! !! Rút cuộc Duyệt Duyệt sẽ rơi vào nhà nào? Sơ Du trong lòng rối rắm đồng thời rơi lệ, càng thêm kiên định muốn tra ra manh mối khúc mắc tình sự này !

“Duyệt Duyệt, mình và Ngũ Hân đều thấy được a, hôm nay cậu và Lạc Lạc ở đây tự học - chuyện tốt.”

“Còn có mới vừa rồi, hai đại soái ca hộ giá a, Duyệt Duyệt cậu cũng có mặt mũi lắm a.”

“Mình nói, cậu lừa gạt người khác coi như xong, ở trước mặt tụi mình còn vụng về giấu giếm, có phải hay không không coi tụi mình là chị em? !”

Lê Duyệt vừa mới vào nhà đóng cửa phòng thì bị Trịnh Sơ Du, Lâm Ngữ Hân, Nhan Hiểu Lộ đồng thời làm khó dễ, rất có trận thế muốn đem cô nuốt vào bụng. Lê Duyệt nhìn ba người một cái, tương đối bình tĩnh kéo ra cái ghế của mình ngồi xuống, nhất nhất trả lời vấn đề của khán giả:

“Các cậu đều thấy được. Sơ Du, mới vừa rồi cậu đã thấy mình quả thật có mập mờ với Lạc ngu ngốc và học trưởng Doãn Phong, cái này. Chờ thời điểm tâm tình mình tốt sẽ nói cho cậu nghe.”

“Ngữ Hân, cậu không phải nói là muốn cùng mình học ngôn ngữ C sao? OK, chờ thời điểm tâm tình mình tốt, chúng ta trở lại tham thảo vấn đề.”

“Hiểu Lộ, cậu không phải định thi xong thì đi chơi với bạn trai, hỏi mình mượn máy chụp hình sao? Mình có mang đến, nhưng cậu nói mình không xem cậu là chị em. Ai, mình hiện tại đau lòng muốn chết, đầu óc không rõ ràng lắm, cũng không biết vật kia đem thả đi nơi nào, chờ thời điểm tâm tình mình tốt có khi sẽ nhớ được.”

Lê Duyệt nhéo xương sườn mềm của ba người, Tứ Lương Bạt Thiên Cân, dùng thế công nhẹ nhàng hóa giải những kẻ đến không có ý tốt. Thấy ba người cũng yên lặng rồi, bất đắc dĩ ném ra một câu: “Mọi người không cần bất quái như vậy ~ nếu thật có cái gì thì mình sao lại lừa gạt các cậu, nếu không nói thì là không cần thiết chứ sao. Có lúc mắt thấy tai nghe chưa chắc đã là sự thật.” Ách, đã đồng ý với chị diễn trò, cho nên cô không thể nói rõ ràng.

“Duyệt Duyệt, vậy cậu lúc nào thì tâm tình tốt?” Trịnh Sơ Du úp mặt xuống ghế giả làm tiểu cầu, gương đôi mắt to long lanh nhìn cô.

“Thật sao, Duyệt Duyệt mình không hỏi chuyện này nữa, cậu mau chỉ ình ngôn ngữ C đi! Những thứ kia tuần hoàn a, quá trình a, thứ gì nha, hoàn toàn xem không hiểu.” Lâm Ngữ Hân vừa nghe cô nói cũng gấp, giờ cờ dầu hàng ngưng chiến.

“Duyệt Duyệt, cậu hiểu lắm, mình nói không phải là ý kia, cậu hiểu rõ mình nhất mà, đúng không. Duyệt Duyệt tốt nhất.” Nhan Hiểu Lộ đã nói với bạn trai mình mượn được máy chụp hình, hành trình đều đã an bài tốt rồi, vì vậy vội tăng tốc Lê Duyệt.

“Chờ mình. Nghỉ ngơi, rồi hãy nói ~” biết lần này mình lại an toàn qua ải, khoe miệng Lê Duyệt nhàn nhạt giương lên, cảm khái tự đáy lòng: cùng các cô ấy đấu, so với giao thủ cùng hồ ly thì nhẹ nhõm quá nhiều. Hồ ly a, ai ai vừa nghĩ tới tên vô lại này, cô lại nhức đầu.

Nhớ lại nỗi đau lúc trước.

Lê Duyệt vì ôn tập ngôn ngữ C nên mấy ngày nay không đăng nhập Tiên ma, hôm đó vội vàng giúp Sơ Du có vào bang tạm biệt Hoang Thành Minh Nguyệt nhưng lại quên nhấn với những huynh đệ khác, vì vậy không được hai ngày Hòa thượng trong miếu đã ai oán:

[bang tán gẫu] Ngổng ngang trong gió: Mấy ngày nay có ai thấy Tiểu Nguyệt MM không? Tôi cảm thấy cô ấy lâu rồi chưa xuất hiện...

[bang tán gẫu] Không có tiền khen thưởng: Có khi nào Tiểu Bạch nói gì đó hù dọa MM rồi không?

[bang tán gẫu] Vừa thuần khiết lại vừa ngây thơ: Tiểu Nguyệt không có ở đây thật là nhàm chán a...

[bang tán gẫu] Chích Xuyên AD: Tịch mịch a...(phía dưới chú ý bảo trì đội hình)

[bang tán gẫu] Khuông chó hình sói: Trống không a...

[bang tán gẫu] Tay lớn cầm tay nhỏ: Tôi, tôi nên nói cái gì??

[bang tán gẫu] Tịch mịch như tuyết: Bàn tay, cậu không cần tham dự vào đề tài này!

[bang tán gẫu] Tay lớn cầm tay nhỏ: Nhưng mình cảm thấy khi MM ở đây thì rất náo nhiệt...

[bang tán gẫu] Bách Xuyên Thiên Mạch: Đúng vậy, hiện tại lại khôi phục thành miếu hòa thượng rồi.

[bang tán gẫu] Vừa thuần khiết lại vừa ngây thơ: Không có gì vui a...

[bang tán gẫu] Chích Xuyên AD: Thương cảm a...

[bang tán gẫu] Khuông chó hình sói: Nghĩ S a...

[bang tán gẫu] Bách Xuyên Thiên Mạch: Khen thưởng Bang chủ, chuyện này nên giải quyết thế nào đây?

[bang tán gẫu] Không có tiền khen thưởng:...Giải quyết cái P (một từ chữ tục- trẻ ngoan không nên thắc mắc ý nghĩa -.-)!

[bang tán gẫu] Ngổn ngang trong gió: Khen thưởng, nếu không phải là cậu đẩy Tiểu Nguyệt MM vào miệng sói, các huynh đệ sẽ không nhàm chán như bây giờ! Là nam nhân phải dám làm dám chịu, không nên tìm cớ dùn đẩy trách nhiệm...

[bang tán gẫu] Không có tiền khen thưởng: Lão tử từ thuở Khai Thiên Lập Địa đã là người đỉnh thiên lập địa! Không nên kéo lão tử ở chung một chỗ với cái tên áo trắng tâm địa so với mực còn đen hơn kia!...Thôi, mọi người đi đánh quái đi, để mình nghĩ biện pháp...

Mấy ngày nay Lạc Thiếu Thừa tự học với Lê Duyệt, bình thường không có nhiều thời gian, hiện nay thì càng không có thời gian rảnh, ngay cả khi Tiền Tần gọi điện cũng chỉ nhận được: “ Số mấy quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được” Anh trong lòng mắng Lạc Thiếu Thừa rồi nhìn về phía màn hình vi tính ngẩn người. Hiện tại anh rất cuộc hiểu rõ tại sao khi đó Lạc Thiếu Thừa không muốn làm bang chủ rồi! Mẹ, trong bang vừa có việc thì Bang chủ phải giải quyết, đúng là không bằng thành viên bình thường vui vẻ nhẹ nhõm!

Căn cứ vào trạng thái nóng nảy hiện tại, đánh quái cao cấp lúc này rất dễ bị ngủ. Tiền Tần mở ra thanh nhiệm vụ, quyết định đi làm nhiệm vụ hằng ngày trước, chậm chạp hoàn thành nhiệm vụ “ Hồi ức đau đớn”.

Hồi ức đau đớn, tên như ý nghĩa, chính là làm người chơi nhớ lại khi mình còn là một Tiểu Bạch mới vào chơi mở một lục lợi va va chạm chạm để hoàn thành nhiệm vụ, tiếp xúc đều là những bản đồ sơ kỳ và NPC của 15 cấp khi mới vào chơi. Tiền Tần cảm thấy công ty trò chơi chính là lừa biếng bằng không sao lại chế tác nhiệm vụ ở những bản đồ sơ kỳ và NPC đã quá nhàm chán, chắc hẳn là nhiệm vụ không chút khó khăn cho nên trước kia lừa phải làm.

Tiền Tần thuần di đến thôn Tân Thủ, NPC thôn dân đại thúc yêu cầu giết 200 con sói báo thù, rồi lại yêu cầu giết sói tìm da sói. Tiền Tần thấy công phu sự tử ngậm của NPC thì nhin không được thao tác kỹ năng đơn công , thấy NPC như người chơi ngã xuống đất. Hệ thống hiện lên dòng chữ: người chơi [Không có tiền khen thưởng] ác ý công kích [Thôn dân đại thúc], hậu quả rất nghiêm trọng, người chơi [Không có tiền khen thưởng] cần trả đại thúc 300 con sói làm phí bồi thường tinh thần.

Mẹ nó! Tiền Tần thấy tin tức hệ thống đưa ra thiếu chút nữa thì hộc máu! Vốn chỉ là sử dụng kỹ năng vui đùa một chút, không nghĩ tới chém một phát NPC lại ngã xuống đất, hôm nay RP thật sự là quá tốt! 200 thêm 300 chờ lên 500 rồi thêm...Coi như mình dùng quần công cũng phải đánh một hồi lâu. NPC này thật đen tối!

Tiền Tần thấy nhiệm vụ này thật là không có lời, định buông tha, ở trước NPC sử dụng thuần di, bỗng nhiên lúc này hệ thống hiện lên tin tức: Người chơi [Không có tiền khen thưởng] đã thương [thôn dân đại thúc] lại chuẩn bị lẩn trốn, điểm PK tăng lên 5 điểm. [Không có tiền khen thưởng] người vong ân phụ nghĩa làm người ta phải khinh thường, nên chuyển tâm mà bồi thường đại thúc đi.

A tiếp tục truyền tống, B thay đổi nhiệm vụ.

Tiền Tần lần này bối rối, trong Tiên ma ác ý công kích người chơi điểm PK tăng lên 1, ác ý giết chết cuộc sống người chơi điểm PK tăng lên 3...Cho nên Tiền Tần hiện tại tương đương đã giết vài người chơi nên đang bị hồng danh. Hồng danh cũng không đáng sợ, đáng sợ là không biết tiếp theo sẽ là chuyện gì nữa. Giờ phút này Tiền Tần đã không còn muốn chạy trốn, điểm PK đã lên tới 5, nếu nhiệm vụ này còn cự tuyệt thì không biết còn nhảy ra nhiệm vụ quỷ dị gì nữa đây. Hiện tại Tiền Tần coi như đã sáng tỏ hàm nghĩa sâu sắc của bốn chữ “ Đau đớn lại như trước”

Vì vậy, Tiền Tần bạn học của chúng ta liền nhận mệnh, con chuột dời đến khung A điểm xuống truyền tống đến bên ngoài Tân thủ thôn-hoang mạc sói...

Tiền Tần sử dụng skill quần công trong phạm vi lớn, điều khiển nhân vật đi dọc đường mòn. Tiền Tần vì lúc trước sinh lòng buồn bực, cho nên chơi có chút không yên lòng, mà thảm kịch thường xảy ra ở thời điểm người ta có tư tưởng này.

Buổi chiều Trịnh Sơ Du bị đau bụng, nghỉ ngơi trong phòng y tế, cô khác với Lê Duyệt- người đặt việc học ở vị trí thứ nhất, đối với cô mà nói, mỹ nam mới nên ở vị trí thứ nhất, việc học thì ở vị trí thứ hai thôi, cô hiện phải ở trong phòng y tế, không thể đi ra ngoài ngắm mỹ nam, vì vậy gửi hy vọng vào mỹ nam trong thế giới internet.

Mặc dù hai ngày trước bị sói đuổi đến kêu cha gọi mẹ, nhưng trải qua mấy ngày tôi luyện, cô giờ đã có tự tin sẽ không bị rượt nữa, đang lúc cô đánh ác lang, nhân vật của cô nháy mắt ngã xuống đất. Trịnh Sơ Du ngậy ngẩng cả người, nhớ lại chỉ dẫn của Lê Duyệt thì đây đại biểu cô đã đi đời nhà ma. Trịnh Sơ Du không giải thích được ra quần chưa thắng trận đã chết một cách tàn khốc, trong nhất thời đầu óc hỗn loạn nên quên mất bước tiếp theo phải làm sao, thấy cách đó không xa có một khiếm khách áo xanh, vội cầu cứu:

[tán gẫu gần] Ma nữ Du Du: Trai đẹp tốt bụng, cứu ta đi!

[tán gẫu gần] Ma nữ Du Du: Thật kỳ quái, mình làm sao chết nhỉ? Hiện tại nên làm thế nào? Mình không nhớ rõ...

Tiền Tần rất --, anh từ lúc chơi trò chơi tới giờ không chạm chọc người mới, không khi dễ Tiểu Bạch, PK cũng tìm đối tượng cùng cấp bậc. Hoang mạc bên ngoài Tân thủ thôn là bản đồ gặp rất nhiều người chơi mới, bình thường chỉ có cấp 1-3 là luyện cấp ở đây, mà cấp 5 trở xuống được hệ thống bảo vệ, công kích của người chơi cấp cao không có hiệu quả, cho nên anh mới sử dụng công kích loại quần công mà không sợ ngộ thương người vô tội. Không nghĩ tới Ma nữ này lại là Tiểu Bạch trong Tiểu Bạch, siêu cấp bạch đồng chí đã là cấp 7 còn tiếp tục đánh sói, cũng không có kinh nghiệm vậy mà vẫn ở nơi này...Cho nên khi anh phát hiện mình vô ý giết cô thì --, chỉ là Tiểu Bạch này còn chưa phát hiện là mình giết cô ấy...

[tán gẫu gần] Không có tiền khen thưởng: Bạn nhấn vào khung hệ thống chọn “Nguyện làm ẩn sĩ” là được.

Tiền Tần thấy cô không lên tiếng, liền biết nằm ở đó chỉ là thi thể, chân thân đã bị hệ thống truyền tống về điểm hồi sinh gần đây- giếng bên cạnh Tân thủ thôn rồi. Vì vậy Tiền Tần tiếp tục nghiệp lớn tàn sát lang...

Ai ngờ bạn học Trịnh Sơ Du của chúng ta thấy đại hiệp cấp 56 tốt tâm trả lời vấn đề, lại ẩn hiện ở Tân thủ thôn, gặp lúc cô đang khó khăn...Loại chuyện này không phải là hình thức kinh điển nam chính gặp nữ chính trong truyện Vong du hay sao, hôm nay để cô gặp phải tất nhiên không muốn bỏ qua. Trở lại Tân thủ thôn liền tìm đường đuổi theo...

[tán gẫu gần] Ma nữ Du Du: Trai đẹp, cảm ơn anh đã giải đáp vấn đề của em! Chúng ta có thể hàn huyên một chút được không?

[tán gẫu gần] Ma nữ Du Du: Trai đẹp...Khen thưởng ca ca...Anh thật tốt, cấp bậc thật cao, y phục thật là đẹp mắt, động tác giết sói thật là uy vũ.

[tán gẫu gần] Ma nữ Du Du: Khen thưởng ca ca, em rất hâm mộ anh...

Từ lúc Tiền Tần phát hiện mình lỡ tay giết tay mơ, lo lắng phạm sai lầm lần nữa, nên tương đối chú ý với những người xuất hiện bên cạnh. Thấy Tiểu Bạch xuất hiện lần nữa và việc cô đem thù thành ân, sùng bái mình...Đây cũng quá ** rồi...Nội tâm kiêu ngạo của nam nhân chậm rãi dâng lên...

[tán gẫu gần] Không có tiền khen thưởng: Không có gì, MM luyện nhiều thì cũng sẽ lợi hại đấy!

[tán gẫu gần] Ma nữ Du Du: Nhưng có nhiều địa phương em không hiểu...Khen thưởng ca ca, anh dạy em được không?

Trịnh Sơ Du vừa đánh chữ vừa nghĩ: hoa đào, hoa đào, mau mau mở, Tấn Giang ơi Tấn Giang, ta yêu người
~Tiền Tần tất nhiên không biết Trịnh Sơ Du có tà niệm đối với mình, lúc này đắm hòa thượng trong bang lại thúc giục anh đã giải quyết xong vấn đề của MM chưa? Lạc ngu ngốc lại không nhận điện thoại, anh đi

nơi nào kiếm MM đây? Ngược lại Tiểu Bạch ở trước mắt này, nghe giọng điệu chắc là nữ rồi. Tiền Tần bị anh em làm phiền nên hạ quyết tâm.

[tán gẫu gần] Không có tiền khen thưởng: Không vấn đề, MM anh thêm em làm hảo hữu, lại thêm em vào bang, em thấy xuất hiện hai cửa sổ thì nhấn tiếp nhận là được, về sau chúng ta cùng chơi! Đợi lát nữa vào tán gẫu bang mọi người sẽ rất hoan nghênh em đó...

Tiền Tần gửi lời mời, Không có tiền khen thưởng lắc mình đến bên cạnh Ma nữ Du Du, sử dụng kỹ năng Vật lý công kích, một kiếm gọn gàng xử lý một ác lang đang vọt đến Ma nữ Du Du.

[tán gẫu gần] Không có tiền khen thưởng: Nơi này không an toàn, chúng ta trở lại Tân thủ thôn trước đã.

A a a a...Đẹp trai quá !!! Trong màn hình Ma nữ Du Du đi theo Không có tiền khen thưởng đến Tân thủ thôn, bên ngoài tiểu ác ma của Trịnh Sơ Du điên cuồng gào thét: Sơ Du cố lên, đừng ngã anh ta, độc ác chà đạp anh ta, SM anh ta...Au au au...Hộ hoa lang quân, thì ra cũng có người như vậy từ trên trời giáng xuống đến bên cạnh mình...

Lê Duyệt hết tự học trở về thì thấy Trịnh Sơ Du ngồi trước máy tính mặt mày hạnh phúc ngượng ngùng nói với cô: “Duyệt Duyệt, hôm nay mình ở trong Tiên ma gặp được chân mệnh thiên tử, tên của anh ấy là Không có tiền khen thưởng!”

32. Chương 32: Triền Tình Cổ

“Sơ Du, làm thế nào cậu lại biết Khen Thưởng vậy?! Rốt cuộc cậu nói cái gì với anh ta vậy?!” Thế giới có quá nhiều sự kiện kỳ lạ, Lê Duyệt không thể hiểu, quyết định trực tiếp đặt cậu hỏi với người trong cuộc, cô cần biết chân tướng sự việc, biết được cuối cùng mình bị Sơ Du bán đến đâu rồi, để có thể tiến hành bước hành động kế tiếp.

“A, tớ gặp được anh ta ở Tân Thủ thôn, sau đó thì thêm tớ vào bang nữa à. Rất khôi hài, Duyệt Duyệt cậu có biết không thì ra là bang bọn họ gọi Miếu Hòa Thượng! Tên vừa gian tình vừa cấm dục, hơn nữa lúc trước trong bang bọn họ tất cả đều là nam, chỉ có một cô gái cũng. Ý định của tớ mấy ngày nay là cẩn thận nghiên cứu xem trong bang rốt cuộc ẩn nấp bao nhiêu BL CP, lại huấn luyện thêm. Ông trời quá tốt rồi đối với tớ, tớ mới chơi trò chơi mấy ngày, liền cho tớ ngay một hậu cung có sẵn.”

Lê Duyệt nghe được mồ hôi chảy thẳng xuống dưới 3000 thước, vội nói: “STOP! Bỏ qua phần đam mỹ!”

“A, thật sao. Duyệt Duyệt, tên của người nữ kia trong bang cũng có chữ Nguyệt này, chỉ là cấp không cao như cậu! Tớ nói cho bọn họ là bạn cùng phòng là cấp 57, sau đó bọn họ hỏi có phải là Cửu Nguyệt hay không, tớ liền nói đúng. . . .” Trịnh Sơ Du nghiêng đầu nghĩ nghĩ, nói.

Nghe vậy, Lê Duyệt không khỏi âm thầm may mắn: hoàn hảo lúc trước Sơ Du không có hứng thú với trò chơi, nghĩ lại lúc mình dùng tài khoản Hoang Thành Minh Nguyệt, cô ấy không hề để ý, cho nên bọn họ sẽ không biết người kia thật ra thì chính là mình.

Lúc này Trịnh Sơ Du tiếp tục nói: “Bọn họ nói cậu mất tích một tuần lễ rồi, hỏi tớ những ngày đó cậu đang làm cái gì. Thật kỳ quái, không phải là mấy ngày trước ngày nào cậu cũng chơi trò chơi này sao.”

Lê Duyệt nghe vậy cả kinh: “Vì vậy cậu lại nói cho bọn họ biết tớ có vào trò chơi sao?!”

Trịnh Sơ Du trả lời đúng lý hợp tình, “Đúng vậy. Nhưng mà bọn họ hình như không tin tưởng lắm, Khen Thưởng ca ca nói nếu cậu online, tại sao lại không để ý đến tin nhắn khiêu chiến của anh ta? Anh ta nói nếu như lời tớ nói là sự thật, vậy bảo cậu đi tỷ thí với anh ta! Duyệt Duyệt, dù sao cậu học cũng nhanh, tối nay liền chơi trò chơi buông lỏng một chút đi. Cậu nhất định phải đồng ý với anh ta, nếu không anh ta sẽ cho là tớ đang nói dối sẽ không tốt.”

“Sơ Du, về sau cậu đừng nói chuyện của tớ với bọn họ, còn nữa lúc cậu chơi Tiên Ma cũng phải để ý nhiều một chút, không phải chỉ cần người khác hỏi một câu liền nói hết, cũng may là người trong bang Miếu Hòa

Thượng, tớ sợ cậu bị người khác lừa gạt.” Lê Duyệt đứng dậy đi về trước bàn của mình, đưa tay bật máy vi tính lên.

Mấy ngày trước Hoang Thành Minh Nguyệt nhận sự phụ đầu tiên trong Tiên Ma —— Bạch Y, cũng tìm được nơi cư trú vui vẻ Miếu Hòa Thượng, còn có nhân duyên trùng hợp làm quen với Minh Chủ đồng minh ám sát, hai ba ngày này lại vội vàng học tập ngôn ngữ C, tài khoản Cửu Lê Nguyệt Lạc này, một tuần lễ gần đây quả thật không dùng được.

Lê Duyệt ấn vào biểu tượng Tiên Ma, nhìn ID: vốn tưởng là có âm mưu gì, bây giờ nghĩ lại, chuyện của Âm Dạ anh ta chắc chắn giấu diếm mình cái gì đó, chỉ là hình như là cá nhân anh ta và Phó Minh Chủ đồng minh ám sát có gút mắc gì đó, mà chuyện Gậy Trúc bị luân, hiện nay xác thực không có nửa phần tiến triển, cũng không biết có phải là mình suy nghĩ nhiều hay không.

“Duyệt Duyệt, bọn Khen Thưởng ca ca đã đi ăn cơm về rồi! Anh ấy hỏi cậu lúc nào thì có thể đánh một trận với anh ấy? Anh ấy nói trước kia các người cậu đều là mỗi tuần đánh một trận đấy! Duyệt Duyệt cậu đăng nhập nhanh một chút đi~~ tớ muốn lưu lại ấn tượng tốt cho Khen Thưởng ca ca! Nếu không người ta sẽ cho là tớ đang khoác lác.” Lúc này thanh âm khẩn cầu của Sơ Du vang lên.

Thôi, Cửu Lê Nguyệt Lạc không có khả năng cứ mất tích như vậy mãi, còn nữa cô cũng có chút nhớ nhung cảm giác tung hoành Tiên Ma làm cường giả. “Sơ Du, nói cho Khen Thưởng, nếu anh ta muốn hưởng thụ tư vị bị ngược như thế, tám giờ tối tớ sẽ đi Trảm Tiên Đài, quá giờ không đợi!” Lê Duyệt nhập ID mật mã rồi bấm xác định, mở thông tin của tất cả các kênh thế giới, phụ cận, bang phái, bạn tốt. Cách một tuần, Cửu Lê Nguyệt Lạc rốt cuộc tái xuất giang hồ.

Hôm trước lúc thiết lập tài khoản cho Sơ Du có nhìn qua hộp thư nhắn, mấy ngày nay cũng không có thư mới nào, đa số là bang chúng hỏi cô khi nào trở về, tưởng niệm, tưởng nhớ các loại Mở kênh bang phái, thấy mọi việc đều rất bình thường, cô liền đến nơi phiên nào lần trước: vân mạc thánh cảnh Thiên Trọng Sơn. Nơi này quái sinh ra nhanh hơn, điểm kinh nghiệm EXP đánh quái cũng rất cao, lại hạn chế cấp bậc đi vào, cũng cấm thuần di, rất ít người chơi có thể vào, nên cũng ít có chuyện đoạt quái để luyện cấp, Lê Duyệt là vừa yêu vừa hận. Bất quá, đối với Vu Sư cũng không phải là chuyện gì lớn, mà tài khoản Cửu Lê Nguyệt Lạc bị bỏ quên một tuần này xác thực cần thăng cấp, hơn nữa cũng cần luyện cảm giác tay để chút nữa còn đánh với Khen Thưởng, cho nên cô quyết định đi vào đây. Thiên Trọng Sơn mặc dù có tên ngàn trượng, thực tế là có mười một tầng, càng lên cao, cấp bậc quái vật càng cao, vì vậy Cửu Nguyệt bắt đầu bò lên từng tầng một.

Lạc Thiếu Thừa đi tự học trở về, login Bạch Y Ngự Phong, lại thấy đồ nhí của mình lại không có ở đây, trong bang phái lại có thêm một tân thủ nữ kiếm khách mới cấp sáu, khi anh mới vừa lên tiếng chào một tiếng thì tiểu bạch (ý chỉ người mới chơi) không sợ hãi chút nào nói với anh một câu: Bạch Y, tên rất hay, vừa nghe chính là cực phẩm cấm dục thụ! Ca ca, anh và người nào trong miếu hòa thượng chơi thân nhất?

Lạc Thiếu Thừa bình sinh hận nhất bị người khác nói anh là thụ, bắt đắc dĩ Bạch Y Ngự Phong giả trang là hình tượng người tốt vạn năm, thành công âm thầm đè xuống lửa giận, trước tiên âm thầm M Khen Thưởng và Ngổn Ngang, “Người nào cho nữ nhân tà ác này vào bang?!”

Trời mới biết lúc mới gặp tiểu bạch MM bên ngoài mềm yếu, bên trong lại mạnh mẽ như thế. Khen Thưởng cũng cảm thấy chính mình làm việc sai, hình như người ta mở miệng một tiếng Khen Thưởng ca ca làm anh vui vẻ, còn nghĩ mình là đại anh hùng được sùng bái, anh phải không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt làm hộ hoa sứ giả, lấy can đảm nói: “Tớ nói cậu online đều có muối muối bồi, đàn ông no tất nhiên là không biết đàn ông chết đói.” Một ngày nay Tiểu Nguyệt MM cũng biến mất không lên tuyến, miếu hòa thượng lớn như vậy mà ngay cả một nữ nhân cũng không có.

Lạc Thiếu Thừa nhú mày nói: “A, cho nên, bang chủ, cậu đói khát rồi hả?”

Khen Thưởng nghe vậy ngã nhào xuống đất, tức giận bò dậy trả lời, “Lão tử là vì nghĩ cho thể xác và tinh thần của anh em trong bang, Tiểu Bạch, cậu đi chết đi!”

Lạc Thiếu Thừa hơi ngừng, suy nghĩ một chút nói: “Quản tốt nữ nhân của cậu, nếu cô ta lại dám nói Bạch Y thụ lần nữa, tớ không ngại gọi thủ hạ luân bạch cô ta đâu, nhắm mắt làm ngơ.”

Đã quen thuộc bản tính của cậu ta, Khen Thường vừa nghe có chút sợ, vội nói tiếp: “Tiểu Bạch, Du MM là bạn cùng phòng với Cửu Nguyệt, lúc trước không phải Cửu Nguyệt biến mất sao? Đối với nguyên nhân này, hiện tại mọi người cũng rất tò mò, không chừng có thể từ miệng cô ấy hỏi ra được cái gì, cậu đừng hạ độc thủ nhanh như vậy!”

“Vậy các cậu tự giải quyết cho tốt!” Nhìn tiểu bạch MM Ma Nữ Du Du vẫn đang tích cực truyền đạt hủ nữ trong bang phái, Lạc Thiếu Thừa cảm thấy phiền lòng, mặc dù đồ đệ của mình không rõ lai lịch, nhưng khách quan mà nói thì vẫn tốt hơn nhiều. Lạc Thiếu Thừa đột nhiên có chút hoài niệm đồ nhi thông minh thao tác tốt, càng ở lại càng thấy phiền, thôi, hay là online tài khoản khác thôi. Logout Bạch Y Ngự Phong, login Mặc Vũ Lưu Thương.

Lạc Thiếu Thừa login tài khoản Mặc Vũ Lưu Thương, kiểm tra nhiệm vụ chưa làm xong, kinh ngạc phát hiện bên trong lại có nhiệm vụ ám sát Cửu Lê Nguyệt Lạc .

Lạc Thiếu Thừa không thích giao thiệp với nữ nhân, bình thường nhiệm vụ ám sát phái nữ đều lười phải nhận, trực tiếp ném cho thuộc hạ, cho nên anh cũng sốt hai giây chợt sáng tỏ, nhất định là kẻ điên biết mặt khẩu tài khoản này làm chuyện tốt!

Người chơi nguyên ý bỏ ra nguyên bảo để thuê thích khách trong đồng minh ám sát kẻ thù mà không thích chính mình động thủ, là bởi vì sau khi thích khách đồng minh nhiệm vụ xong, hệ thống sẽ cho tọa độ thực đối tượng cần ám sát và tình huống online.

Giống như Cửu Lê Nguyệt Lạc nổi tiếng trường kỳ đứng ở top 3 bảng xếp hạng cao thủ, như thế hoa tâm phong lưu công ty Ngổn Ngang Trong Gió sao lại bỏ qua được. Chẳng qua là Được Sư trong hệ cổ sư tuy là phóng độc rất tốt, nhưng dù sao cũng là hệ phụ trợ, cậu ta sợ người ta nhìn không vào mắt, về sau cấp bậc lên cao, người ta cũng đã có hôn phối rồi, cho nên trước lúc trước vẫn không dụ dỗ.

Hiện nay Cửu Nguyệt đã ly hôn, mấy ngày nay Lạc Thiếu Thừa không login, vừa online đã thấy có người treo giải thưởng tính mạng Cửu Lê Nguyệt Lạc, tình huống đối tượng ám sát và tọa độ chỉ mất khi nhiệm vụ kết thúc, tức là giết chết đối tượng ám sát hoặc là bị đối tượng ám sát giết chết mới có thể biến mất, cho nên lần này anh liền bắt được cơ hội, lấy việc công làm việc tư nhận sinh ý này xong sẽ đi gặp mỹ nhân! Chỉ tiếc một tuần này Cửu Lê Nguyệt Lạc cũng không login, cho nên nhiệm vụ này lúc trước nhận xong cũng vẫn chưa làm được.

Mà giờ khắc này, trong mục tiêu nhân vật, tên Cửu Lê Nguyệt Lạc sáng, tọa độ báo ở nơi cấm thuần di - vân mạc thánh cảnh Thiên Trọng Sơn.

Nhìn tình huống này, Lạc Thiếu Thừa trầm ngâm nửa cho phép: ID này phần lớn thời gian là mình ở chơi, so sánh với ID giả người tốt Bạch Y Ngự Phong, Mặc Vũ Lưu Thương phúc hắc càng đại biểu cá tính của mình hơn! Tiểu Phong dùng ID người khác tán MM như vậy là không đạo đức, mà vị trí của Cửu Lê Nguyệt Lạc bây giờ, vừa vặn là nơi hoàn hảo để ám sát

Đủ loại nguyên nhân làm anh quyết định phá hư tính toán hoa đào của Doãn Phong, sửa sang lại bọc đồ của mình, tự mình sẽ đi gặp kỳ danh Cửu Lê Nguyệt Lạc nghe tiếng đã lâu.

33. Chương 33: Tái Xuất Giang Hồ

Lạc Thiếu Thừa và Tiểu Duyệt đang chơi đùa vui vẻ thì điện thoại bên cạnh vang lên, nghe thấy tiếng chuông, Lạc Thiếu Thừa không khỏi sửng sốt, nhân vật Mặc Vũ Lưu Thương dừng lại thì bị Cửu Lê Nguyệt Lạc ném kỹ năng công kích, lượng máu của Mặc Vũ Lưu Thương giảm xuống. Lạc Thiếu Thừa hồi hồn, tăng máu tăng tốc độ, chạy như điên tới phía trước công kích lại. Vừa đánh chữ vừa bỏ huyết, sử dụng các kỹ năng. Bản thân cảm thấy chơi đùa với Tiểu Duyệt thật là vui vẻ, đồng thời cảm khái sâu sắc: mình khi nào thì có khuynh hướng bị ngược vậy ta...

[tán gẫu gần] Mặc Vũ Lưu Thương: Tiểu thiếp, chờ khi nào nàng hết giận chúng ta lại nói tiếp, giờ ta out trước.

Logout xong điện thoại vẫn còn kêu.

Lê Duyệt thấy đối phương logout, cảm thấy tức giận cử mình như đánh vào bông, buồn bực không thôi, cô nhìn đồng hồ, lúc trước đánh quái sau lại dây dưa với Mặc Vũ Lưu Thương, hiện tại cũng gần tám giờ rồi. Cô và Mặc Vũ Lưu Thương truy đuổi bắt tri bắt giác lại chạy xuống tầng thứ ba trong Thiên Trọng Sơn...Cô không khỏi than thở: vừa rồi chỉ lo rượt theo Mặc Vũ Lưu Thương, cũng may Thiên Trọng Sơn thừa thớt, nếu là địa phương khác thì không biết bao nhiêu người nhìn thấy trò khôi hài này rồi...Ai, mình sao lại mất tỉnh táo như vậy... nhìn chằm chằm đỉnh đầu “Tiểu thiếp của Mặc Vũ Lưu Thương”, Lê Duyệt lập tức đem danh hiệu này che đi. Thuận đường xuống núi, thuận di tới Lạc Dương.

Lạc Dương

Không đi đài Trảm Long, mà đi Lạc Dương vì cô nhìn thấy khung bạn tốt đang nháy.

[nói nhỏ] Tiểu Hải mỉm cười: Cứu mạng! Ngoại ô thành Lạc Dương!

Tiểu Hải mỉm cười là em trai bảo bối của Gậy trúc ăn quốc bảo, nhưng mà khi vào Tiên ma cậu ta lại bám dính cô, bởi vì cậu ta là em trai Gậy trúc nên cô đã thu cậu ta làm em kết nghĩa. Bởi vì cuối kỳ, cha mẹ cậu ta không cho chơi game nên cô không được nhìn thấy đệ đệ đáng yêu, lần trước không cứu được Trúc Tử, lần này cũng không thể không cứu được Tiểu Hải cho nên cô thuận di đến điểm truyền tống ở Lạc Dương, ném thuốc phụ trợ rồi chạy như điên đến chiến trường - ngoại ô thành Lạc Dương.

Đến nơi tìm kiếm ID Tiểu Hải, mới phát hiện em kết nghĩa của cô đang anh dũng lấy một chọi ba...

Lê Duyệt nhìn thấy cảnh này không khỏi nhú nhú lông mày, vội chạy đến thuận tay quảng kỹ năng Đông Tuyết Băng Lăng... Lúc trước kỹ năng Đông Tuyết Băng Lăng không có tác dụng với Mặc Vũ Lưu Thương, cũng không đại biểu đối với người khác không có hiệu quả, khu vực bị biến đổi làm người ta cảm thấy lạnh lẽo.

Đông Tuyết Băng Lăng là kỹ năng quần công của hệ băng, người bị trúng chiêu sẽ bị đóng băng đồng thời còn bị tổn hại máu 20%-40%. Đông Tuyết Băng Lăng có thể sử dụng quỳnh hoa ngọc lộ để giải. Nhưng quỳnh hoa ngọc lộ rất quý giá, vả lại người chơi bình thường sẽ không tốn tiền mua vật phẩm này. So với được phẩm hệ phụ trợ, được trực tiếp bổ huyết càng được người chơi bình thường hoan nghênh hơn, cho nên đối mặt với đám người đã bị đóng băng này, cô còn có thời gian để đánh chữ:

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Mọi người thật hăng hái, buổi tối còn ở chỗ này vận động...

[tán gẫu gần] Tiểu Hải mỉm cười: chị, sao chị lại đóng băng cả em! Trực tiếp giết bọn họ đi!

Không khí giương cung bạt kiếm dưới bầu trời đầy băng tuyết tạm thời bị hoãn lại. Tiểu Hải cũng bị đông lạnh, tiểu hài tử tức giận chỉ có thể hét lên ừ ừ khất.

Không lập tức miếu sát bọn họ là vì Lê Duyệt đã nhìn thấy mấy người đối địch Tiểu Hải là bang chúng bang “Sấm sét cuộn cuộn”. Mà bang chủ bang này – “Tuyệt lộ phùng sinh” cô có quen, trước kia từng cùng anh ta tổ đội đi phụ bản ngược quái... Nếu bọn họ ở trong bang của bạn tốt, cô cần phải hỏi rõ sự tình...

Đang lúc Tiểu Hải viết chữ, cô ném thêm một lần Đông Tuyết Băng Lăng, mọi người lại bị đóng băng lần nữa.

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: bang chúng bang Sấm sét cuộn cuộn, tại sao lại vây đánh Tiểu Hải?

Cô vốn có ý tốt muốn tìm hiểu nguyên nhân rõ ràng nhưng những người đó thấy cô đi cùng Tiểu Hải thì không nghĩ cô sẽ không thiên vị, huống chi bọn họ biết mình đuối lý cũng không biết xấu hổ nói ra lý do. Lúc này bị kỹ năng của cô làm cho không thể hành động thì tức giận không muốn phối hợp, đánh không thắng nhưng ít nhất miệng lưỡi thì chưa chắc đã thua.

[tán gẫu gần] Bọt khí bùng binh: Đánh thì đánh đi, Cửu Lê Nguyệt Lạc không phải chỉ là cấp ột chút thôi sao, ý thể hiếp người sao tính là anh hùng!

[tán gẫu gần] Thần tiên cũng lười biếng: Bọt khí, phỏng chừng cô ta bị người yêu bỏ, thời mãn kinh đến sớm đó mà

~[tán gẫu gần] Cô gái xinh đẹp: Lão quái vật! Bà cô già xấu xí!

Lê Duyệt nghe vậy cười lạnh. Cô vốn muốn dĩ hòa vi quý, nghe khẩu khí của đối phương thì biết bọn họ cũng không phải là người lương thiện gì, đối với những con kiến hôi chướng mắt này, giết bọn họ chỉ là một cái nhấc tay chi lao mà thôi. Dọn dẹp bọn họ so với đông cứng bọn họ thì đơn giản hơn nhiều, sớm chết sớm siêu sinh! Hiện tại cô đang khó chịu, mấy người kia thật là ngu xuẩn không biết tự lượng sức mình đúng là tự tìm đường chết...

Lúc trước bị Mặc Vũ Lưu Thương đùa giỡn bây giờ lại bị những người này nhục mạ tức giận lại một lần nữa bùng lên, mắt hiện lên tia lạnh lẽo. Vừa rồi gửi tin cho Tuyết lộ phùng sinh nhưng cậu ta chưa đáp lại, nhưng hiện tại cô đã không nhịn được:

[tán gẫu gần] Cửu Lê nguyệt Lạc: Tuyết lộ phùng sinh không ở đây, thì không có người dạy các người như thế nào làm người sao? Quên đi, hôm nay ta ngứa tay liền thay bang chủ các người thanh lý môn hộ, ngày khác phải kêu hân mời rượu mới được! Tiểu Hải, lui qua một bên, đừng ở đây cản trở hưng trí của chị

~Trong ba người, Bọt khí bướng bỉnh là người đầu tiên ngẩng đầu lên mắng cô. Bọt khí bướng bỉnh là đao khách, công kích phạm vi gần, tạm thời bị vây trong trạng thái đóng băng, cô cố ý di chuyển nhân vật đến trước mặt Bọt khí:

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: vị anh hùng này, tốc độ nhanh lên một chút được không? Ta chờ rất lâu rồi đó...

Giọt khí bướng bỉnh quăng ra kỹ năng, cũng vì phản ứng quá chậm, bị hệ thống phán định Cửu Lê Nguyệt Lạc MISS rung... Tiếp theo, Cửu Lê Nguyệt Lạc trả lễ quăng ra một chiêu, Bướng bỉnh giọt khí quang vinh quy thiên.

Bên cạnh Bướng bỉnh bọt khí – Thần tiên cũng lười biếng tuyết trên người cũng đã tan. Lê Duyệt khoe miệng hơi hơi giơ lên, trong mắt hiện ra một tia giảo hoạt...

Thần tiên cũng lười biếng thấy Cửu Lê Nguyệt Lạc ở gần mình, nắm lấy cơ hội khi tuyết tan thì chạy tới, sử dụng kỹ năng đâm tới —

Thấy chị bị đâm, Tiểu Hải đang xem cuộc chiến trên màn hình không kiềm hãm được “ A...” một tiếng, buồn bực trong lòng, chị như thế nào...

Ai ai, mới vừa rồi đánh một trận với thích khách Minh chủ, rồi cùng người kia chạy đến Sinh tử gian đó mới là kích thích, một đao nhẹ như bông này giống như là gãi ngứa thôi... Lê Duyệt thấy không thú vị bĩu môi, cho người cơ hội còn không biết lợi dụng, không công kích được còn không biết sử dụng ám khí..., đứa nhỏ này thật không có tiền đồ!

Thần tiên cũng lười biếng thành công đâm trúng Cửu Lê Nguyệt Lạc, đang ở trong lòng vui vẻ khinh bỉ: Cửu Lê Nguyệt Lạc cũng không có gì giỏi...

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Công kích của người chỉ có giá trị tổn thương như vậy thôi sao? Đúng là không biết xấu hổ, quên ta đứng thứ hai bảng xếp hạng cao thủ sao, ...

Thần tiên cũng lười biếng thấy những lời này, trong nháy mắt giận đến phát run...Cô ta chính là cố ý! Đánh được cô ta mình tuyệt đối sẽ tự tin cao ngạo, cố ý để ỉnh đuổi kịp, cố ý chịu một đao! Cố ý nhục nhã mình! Không chờ Thần tiên cũng lười biếng có phản ứng, Cửu Lê Nguyệt Lạc đã tiện tay chém một kiếm quật nhân vật ngã xuống đất.

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Nói ai là bà cô già...Cô nhận lầm tổ tông rồi, bản đại nhân cũng không nhớ mình có tôn tử không nên thân như vậy!

Lê Duyệt cảm thấy chơi chán, mắt thấy bạn của mình bị cô đánh, Cô gái xinh đẹp cũng không biết hỗ trợ.

Tiểu Hải mỉm cười cảm thấy sáng khoái, nhìn màn hình, người nào đó xem đến ngây người...Chị, rất suất!!

Loại bỏ xong ba người, Lê Duyệt trong nháy mắt lộ ra khoái ý, mới vừa rồi bị Mặc Vũ Lưu Thương đùa giỡn, bây giờ cô đập người khác xuống, trong lòng không khỏi cân bằng rất nhiều: thực thống khoái, thấy người khác thống khổ thật sướng khoái >.

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: GAME OVER, kết thúc công việc!

Cửu Lê Nguyệt Lạc gọi Tiểu Hải đi đài Trảm Long, lần này tâm tình cô tốt nên nhắc nhở:

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Ta tốt bụng nhắc nhở các người, tốt nhất hỏi thăm một chút, ta và bang chủ các cậu có giao tình như thế nào!

Sau đó, Thần tiên cũng lười biếng mới hỏi thăm được từ những người bạn, hai tháng trước bang chủ của bọn họ hai tay nâng đạo cụ trò chơi – hoa Phượng Hoàng, đuổi theo Cửu Lê Nguyệt Lạc suốt năm tòa thành của mười con phố dài...Khó trách khi bọn họ bị Cửu Lê Nguyệt Lạc đùa giỡn, cầu cứu thì không một ai dám đứng ra...

34. Chương 34: Xóa Nick Tự Sát

Đến 8 giờ, Không Có Tiền Khen Thưởng như ý nguyện được thể nghiệm cảm giác bị ngược, nhìn cuộc chiến Tiểu Hải càng sùng bái chị nuôi thêm một bậc. Trịnh Sơ Du rút cuộc biết trong tiên ma Cửu Lê Nguyệt Lạc tồn tại hung hãn cỡ nào, cũng tạm thời không thể tiếp nhận được chuyện thần tượng kiêm bạch mã hoàng tử Khen Thưởng ca ca bại trận, logout ôm lấy Lê Duyệt mãnh liệt dao động một hồi, bị Lê Duyệt âm hiểm uy hiếp: ” nếu không dừng chị sẽ ném toàn bộ đồng tiểu thuyết manga đam mỹ từ lầu bốn xuống”, ngoan ngoãn bò lên giường kéo lên chăn làm bộ dáng con rùa đen.

Lúc này Lê Duyệt nhận được M của Gậy Trúc Ăn Quốc Bảo: Nguyệt Nguyệt, Tiểu Hải nói vừa rồi em cứu hần, cảm ơn nhiều. Có chuyện này chị để ở trong lòng mấy ngày rồi, rất khó chịu. Em có thể tha thứ cho chị không?

Lê Duyệt nhú mày, Gậy Trúc có chuyện gì dấu diếm mình, còn phải xin mình tha thứ? Chẳng lẽ.

[nói nhỏ] Cửu Lê Nguyệt Lạc: có liên quan đến chuyện hôm đó?

[nói nhỏ] Gậy Trúc Ăn Quốc Bảo: thật xin lỗi, đây chẳng qua là khổ nhục kế. Thương Mang mặc dù ít nói nhưng tương đối thông minh, nếu như lúc ấy nói cho em biết, nếu như không nói lời ngoan tâm như vậy, chị sợ anh ấy sẽ nghi ngờ.

Cho nên kể cả chị em tốt cũng có thể tính kế? Để cho anh ấy áy náy bởi vì không kịp cứu chị, để cho tôi bị tất cả mọi người trong bang chỉ trích bởi vì biết chị bị luân mà không cứu? Lê Duyệt đột nhiên cảm thấy tim có chút lạnh, mấy ngày qua cô đau lòng và mang theo áp lực rất cuộc là vì cái gì? Cô vẫn cho là Gậy Trúc là một cô gái thiện lương đơn thuần, Âm Dạ là người hầu thành thực trung thành, không nghĩ tới cả hai đều lừa gạt mình.

[nói nhỏ] Gậy Trúc Ăn Quốc Bảo: thật xin lỗi, lúc trước chị chỉ là nhắc qua ý tưởng tương tự với cô ấy, sau đó chuyện xảy ra nhất thời cũng không thể xác định có phải cô ấy ra tay hay không, cho nên.

[nói nhỏ] Gậy Trúc Ăn Quốc Bảo: sau chị liên lạc với cô ấy xác định là cô ấy làm, vốn định nói cho em, nhưng em vẫn luôn không lên tuyến. Chị cảm thấy loại chuyện như vậy nói trước mặt thì rõ ràng hơn.

Cuộc đời việc đáng tiếc nhất là bị người thân lợi dụng! Lê Duyệt lạnh lùng nhìn chằm chằm màn hình, print screen (chụp màn hình) toàn bộ lời Gậy Trúc Ăn Quốc Bảo xong, hỏi:

[nói nhỏ] Cửu Lê Nguyệt Lạc: cô ấy trong miệng chị là người nào?

Có thể điều động vài thích khách cấp cao, xem ra người Gậy Trúc biết trong liên minh thích khách cũng coi là có địa vị, lúc trước Âm Dạ vậy. Xem ra vì phạm bang quy, không chỉ mình Cửu Nguyệt cô, không biết bang chủ Y Nhân Đã Theo Cường Đạo của bọn họ biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

[nói nhỏ] Gậy Trúc Ăn Quốc Bảo: chỉ là một thích khách chị đã cứu một mạng. Nguyệt Nguyệt thật xin lỗi. Chị cũng không biết làm thế nào em mới có thể tha thứ cho chị. Chị sắp kết hôn với Thương Mang, chị hi vọng sẽ gặp em ở trong hôn lễ.

[nói nhỏ] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Gậy Trúc, chị ở trong bang lâu như vậy, nên rất rõ ràng bang quy! Em cũng không phải là ngày đầu tiên quen biết chị, làm thế nào mới có thể khiến em tha thứ, vấn đề này. Rốt cuộc là chị không biết hay là không muốn biết?

Vi phạm bang quy tự tiện kết giao với thích khách, trục xuất khỏi bang.

Lê Duyệt không phải lúc nào cũng là người chua ngoa gây sự, trong kiện sự này, toàn bộ lỗi cũng không hoàn toàn là của Gậy Trúc, cô không cứu được Gậy Trúc cũng là sự thật, cô chỉ là ghét đối phương nếu đã nói nhảm sự thật, hi vọng được mình tha thứ, lại không có thực chất hành động cũng không làm được lại thản nhiên nói, thích khách bình thường sao có thể đi vào Thiên Trọng Sơn? Có thể luân chị chị?

Lúc này, kênh nói chuyện riêng của Cửu Nguyệt và Gậy Trúc Ăn Quốc Bảo yên tĩnh lại.

Qua hồi lâu, Gậy Trúc Ăn Quốc Bảo trả lời:

[nói nhỏ] Gậy Trúc Ăn Quốc Bảo: chị đã biết. Em đi nhìn kênh bang đi.

Lê Duyệt nghe vậy cắt đến bang phái bằng tần.

[tán gẫu bang] Gậy Trúc Ăn Quốc Bảo: lúc trước sự kiện bản thân bị luân hoàn toàn là một âm mưu tự biên tự diễn, bản thân vì ham muốn cá nhân mà lừa gạt mọi người trong bang, hại mọi người lo lắng cũng liên lụy người vô tội, tự cảm thấy đã không còn mặt mũi ở trong tiên ma, Thương Mang, thật xin lỗi, không thể chơi cùng anh nữa.

Sau đó, cô thấy ID của Gậy Trúc Ăn Quốc Bảo tối đi, sau khi sừng sốt mấy giây liền điểm vào tra xét, lại thấy hệ thống thông báo: người chơi đã không còn ở thế gian.

Một cái chớp mắt, Lê Duyệt bối rối, cô chỉ là hy vọng Gậy Trúc có thể nói rõ sự thật ở trong bang. Một mặt là vì sự trong sạch của mình, mặt khác thật ra thì cô cũng có lòng riêng: dù sao Gậy Trúc là đệ nhất thiên sư của bang, Thương Mang là đệ nhất đao khách bang, Âm Dạ là đao khách xếp thứ ba của bang, nếu như vì chuyện thích khách mà làm cả ba người bọn họ đề rời bang (ban đầu là Gậy Trúc kéo Thương Mang nhập bang, nếu Gậy Trúc đi, Thương Mang khẳng định cũng sẽ rời đi theo), đối với bang phái sẽ là tổn thất không nhỏ, nhân cơ hội này cô giật giây bang chủ bỏ đi quy định này! Dù sao hiện tại cô cũng luyện tiểu hào thích khách rồi sẽ có ngày ra ánh sáng. Không nghĩ tới Gậy Trúc giải thích không rõ ràng, dứt khoát xóa nick! Chỉ là bởi vì không được bạn bè tha thứ dễ dàng cho đêm trước tân hôn mà tự sát xóa nick. Cô không biết, cô gái thiên sư này nhìn như nhu nhược nhưng tính tình lại cương liệt đến vậy!

Lúc này, em kết nghĩa của cô M:

[nói nhỏ] Tiểu Hải mỉm cười: Chị! Chị ấy điên rồi!! Chị ấy tự dừng lại đột nhiên xóa nick !! Hiện tại chị ấy không nhận điện thoại của em!! Chị hỏi chị ấy giúp em một chút, rốt cuộc thế nào!!

Lê Duyệt bị cử động anh dừng tự sát tỏ rõ cõi lòng của Gậy Trúc quấy nhiễu, tâm cũng rối loạn. Cô vốn là tính toán trở về nick lớn rồi đi tìm Âm Dạ hảo tính toán tốt mọi chuyện, nhưng bây giờ không xác định rồi. Nhưng mà trước mắt, ở trước mặt Tiểu Hải, cô còn phải ra dáng người chị bình tĩnh,

[nói nhỏ] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Tiểu Hải, em đừng sợ, chị nói chuyện với chị ấy một chút.

Cũng may, trừ tiên ma, cô còn một phương thức liên lạc khác với Gậy Trúc ——QQ. Lê Duyệt thu nhỏ giao diện, đăng nhập QQ,

Nguyệt Ánh Lạc Thủy: Gậy Trúc! Có ở đó không?

Lục Trúc Bích Ảnh: (khuôn mặt tươi cười) chị mới vừa logout mở Q, tốc độ của em thực nhanh. Em xem chị quả nhiên là hiểu rõ em có đúng không, nếu không như vậy, em sẽ không để ý chị.

Hiểu rõ cái đầu chị á! Em cũng không bảo chị tự sát mà! Lê Duyệt trợn trắng mắt,

Nguyệt Ánh Lạc Thủy: (giật mình) thì ra là ở trong lòng của chị, em là người lòng dạ độc ác như vậy. . . . (rơi lệ)

Lục Trúc Bích Ảnh: (lau mồ hôi) chẳng lẽ chị tính sai rồi hả?! Xúc động là ma quỷ!! Lệ rơi.

Hành động xóa nick của Gậy Trúc không thể nghi ngờ chứng minh chị ấy rất để ý mình, chính mình đánh giá sai chị ấy, mặc dù giữa các cô xảy ra mâu thuẫn, nhưng tình bạn của bọn họ cũng là tồn tại chân thật. Nghĩ như vậy, tức giận vì bị lợi dụng cũng dễ dàng chịn thành mây khói. Sau đó cảm thấy đối phương ảo não, Lê Duyệt cũng có chút áy náy,

Nguyệt Ánh Lạc Thủy: ai ai, bình thường chị đều điềm tĩnh như nước, không nghĩ tới trong xương lại nóng nẩy như thế! Em hối hận, sớm biết như vậy sẽ nói rõ ràng với chị, chị cũng đã cấp 55.

Lục Trúc Bích Ảnh: không sao cả, chỉ cần em chịu tha thứ cho chị, chỉ cần Thương Mang không vứt bỏ chị thì tốt. Dù sao mục đích theo đuổi Thương Mang cũng đạt được, chỉ là không thể kết hôn ngược lại có chút tiếc nuối.

Mặc dù Gậy Trúc nói tiêu sái như vậy, Lê Duyệt vẫn cảm thấy rất đáng tiếc, không nhận được hỏi:

Nguyệt Ánh Lạc Thủy: vậy sau này chị có trở về tiên ma hay không?

Lục Trúc Bích Ảnh: có lẽ sẽ tạo tài khoản mới, ha ha. Vừa rồi quả thật xúc động.

Nói nhăng nói cuội một lúc, Lê Duyệt đột nhiên nhớ đến lời Tiểu Hải nói lúc trước,

Nguyệt Ánh Lạc Thủy: đúng rồi, tại sao chị không nhận điện thoại của Tiểu Hải?

Lục Trúc Bích Ảnh: điện thoại? Ah, hôm nay lúc đi họp hội nghị trừ hoạch, quên bật lại, vừa rồi không nghe thấy!

Nguyệt Ánh Lạc Thủy: (giọt mồ hôi) đáng thương đứa bé bị chị dọa sợ.

Lục Trúc Bích Ảnh: (giọt mồ hôi) ah! Chị xem cuộc gọi nhớ, thấy Thương Mang cũng gọi điện thoại cho chị!

Bọn họ đã phát triển đến thực tế? Lê Duyệt không khỏi tò mò:

Nguyệt Ánh Lạc Thủy: các chị?

Gậy Trúc không che giấu chút nào thần nhiên kể lại:

Lục Trúc Bích Ảnh: (khuôn mặt tươi cười) thật ra thì chị vì theo đuổi Thương Mang mới chơi tiên ma, bọn chị vốn là quen biết ở hiện thực. Chị gọi điện lại cho anh ấy, em nói một tiếng với Tiểu Hải giúp chị! Ách, chị mới vừa tự sát, gần đây công việc lại vội, sợ rằng không thời gian chơi, về sau đứa bé kia liền giao cho em toàn quyền trông chừng rồi! Đúng rồi, em đã trở lại, sau này bang chị cũng đều giao cho em rồi! Đúng rồi, tốt nhất em nên tìm thêm thiên sư cao cấp, chị sẽ nghĩ biện pháp để cho Thương Mang ở lại bang chúng chị

Lê Duyệt thấy chị ấy từ chuyện của Thương Mang lại kéo đến em trai cuối cùng lại kéo đến sự vụ bang, bỗng nhiên cười khổ không được,

Nguyệt Ánh Lạc Thủy: chị cái người này, thấy sắc quên bạn, thấy sắc bán em! Còn có. Chẳng lẽ chị không chịu nổi bang vụ bận rộn mà chọn tự sát trả thù em? Trời ạ. Cái người này vội vàng biến mất, em còn muốn lại đi tìm đồng chí thiện lương hồn nhiên lấy cứu người làm thú vui tới xử lý bang vụ. Thật nhứt đầu.

Gậy Trúc đi nghe điện thoại, Lê Duyệt liền quay lại thế giới tiên ma, ngăn ngắn mấy phút, sự tình thật không ngờ quanh co khúc khuỷu lại có tuồng kịch, cô lấy lại bình tĩnh, trả lời em trai Tiểu Hải đang đợi đến lo lắng:

[nói nhỏ] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Tiểu Hải, chị em không có việc gì, nàng vừa rồi không chú ý tới điện thoại của em, bây giờ nàng đang gọi điện thoại cho Thương Mang, em không phải lo lắng nữa.

Lại thấy em trai hiền nhiên là chờ phiền, nghe tới người lo lắng thì ra là P không có chuyện gì, thì thẹn quá thành giận,

[nói nhỏ] Tiểu Hải mỉm cười: tỷ ấy là người ngu ngốc, một lát nói muốn kết hôn một lát lại chạy đi tự sát, bệnh thần kinh!! Chị mới không có tỷ tỷ như vậy, tỷ, em phải giữ vững bản sắc BH, vẫn BH đi, ngàn vạn lần không được học cái người điên kia!!

Nhìn này hai chị em, đều đem đối phương từ bỏ nhau. Lê Duyệt nghe vậy không khỏi đổ giọt mồ hôi.

Lê Duyệt vội vàng dọn dẹp cục diện rối rắm mà Gậy Trúc tự sát bỏ lại, thời gian một buổi tối trôi qua. Hai ngày tiếp theo phần lớn thời gian là học ngôn ngữ C, thỉnh thoảng lên tiên ma xử lý chút bang vụ, thời gian trôi qua rất nhanh, đợi ngày thứ ba đi ra trường thi ngôn ngữ C, tâm tình Lê Duyệt vui vẻ cực độ, Lạc Thiếu Thừa nói câu kia “Bảo đảm em được 90 điểm” quả thật không phải nói ngoa, tên kia rõ ràng không học lớp của Hồng Đăng lão gia, tỉ lệ đoán chính xác trọng điểm đề lại cao như vậy! Cho nên khi cô nhận được tin nhắn của Lạc Thiếu Thừa: “Tiểu Duyệt, chớ quên ước định của chúng ta, nhớ đến xem tôi và bọn Tiểu Phong chơi bóng!” Thì liền hớn hở đồng ý.

35. Chương 35: 4p Tập Hợp

Lê Duyệt không thể không bội phục trình độ bát quái hoa si của nữ sinh Đại học C, tin tức của bọn họ thật là linh thông. Cô vốn cho là trận đấu bóng của Lạc Thiếu Thừa là vài người bạn tốt ở chung một chỗ vui đùa, luận bàn một chút, không có người ngoài đến xem, nhưng chưa từng nghĩ khi nhận được tin nhắn của Lạc Thiếu Thừa về thời gian và địa điểm trận đấu, chạy tới sân bóng rổ thì thấy bên ngoài đã tụ tập không ít nữ sinh. Mà nghe họ nói chuyện theo đuổi trai đẹp, Lê Duyệt cảm khái, lòng người đen tối, nữ sinh nơi này không phải hủ nữ thì là sắc nữ, chân chính vì xem bóng rổ mà đến thì không đến mấy người, mọi người đến chủ yếu là bởi vì nghe tin tức các loại của Đăng 4P Đại học C. Trải qua sửa sang thì đại khái câu chuyện như sau:

Tục truyền sau khi Lạc Thiếu du học, mỗi ngày tưởng niệm vợ hán (vị nhân huynh ấy không rõ là ai, có khả năng liên quan đến ba huynh đệ còn lại), đêm một mình gối đầu không thể ngủ được, vì vậy lần nghỉ ngày đó, ngần dậm xa xôi phong trần mệt mỏi quay về. Nhưng ngày về lại trùng với lịch học của Hội trưởng Hội học sinh – Nhiếp Hiên, bạn học Nhiếp Hiên để tỏ rõ vấn vương trong lòng nên đặc biệt cúp của chạy tới phi trường nghênh đón. Theo các đồng chí phân tích, đây tuyệt đối còn vượt qua Dương Quá gặp lại Tiểu Long Nữ sau mười sáu năm, tuyệt đối là hạng nhất BL nam với nam kinh điển!

Lại nghe đồn bạn học Nhiếp Hiên từ khi đón máy bay trở về càng lúc càng trở ngại, bận rộn với bài vở và những việc lật vạt của Hội học sinh không thể phân thân ra được, mặt khác Nhiếp Hiên tương đối tin tưởng người yêu, tin chắc tình yêu được dưỡng thành từ nhỏ đến lớn vững như tường đồng vách sắt, cho nên để Lạc Thiếu một mình ở trường. Hội trưởng Nhiếp Hiên không thể ngờ được đào hoa nhất 4P – Doãn Phong đồng học nhân lúc mỹ nhân cô độc, tịch mịch, yếu đuối nhất mà xen vào. Đồng học Doãn Phong nổi tiếng quanh năm lưu luyến bụi hoa kỹ năng tán mỹ nam, mỹ nữ vô cùng chuyên nghiệp. Rủ rê Lạc Thiếu cùng chơi game với mình giải buồn thế là bắt cóc được người đẹp, chỉ kém không buột Lạc Thiếu ở bên người. Nhưng Doãn Phong đồng học có thể chất đặc biệt, trước mắt là song tính luyến (ý của từ này là nam nữ đều ăn đó) nhưng đang chuyển dần theo hướng đam mỹ, vì vậy ở giữa anh và Lạc Thiếu tồn tại một mỹ nữ làm nhân vật hy sinh, có tin tức nói rằng mỹ nữ này trùng hợp khá giống hoa khôi của trường. Đối với cô gái này bọn họ đều không thấy hứng thú, có cô ta chỉ vì muốn xem tình cảm của đối phương đối với mình vững chắc ra sao mà thôi! Theo phân tích, cô gái kia có thể là Doãn Phong đồng học hoặc Lạc Thiếu tìm đến để kích thích đối phương...Chỉ tiếc cho bạn học Dịch Dương của chúng ta tuy bên trong nhiệt huyết tràn

đầy nhưng bên ngoài lại giả vờ lạnh lùng cho nên xuống tay chậm trễ chậm mất cơ hội. Hàng đêm Dịch Dương chỉ có thể một mình cô đơn nhìn trần nhà, tình hình như vậy cứ như vậy kéo dài...

Cuối cùng tổng kết là: Trận tranh tài hôm nay là kết quả cuộc họp của 4P quyết định Lạc Thiếu sẽ rơi vào nhà nào. Phàm là hủ nữ thì không thể bỏ qua, tuyệt thế kinh điển mười năm khó gặp! !

Mình nguyên lai là vật hi sinh trong truyền thuyết thúc đẩy nam nam kết hợp...Lê Duyệt cảm khái nhóm hủ nữ có trí tưởng tượng quá là phong phú. Thay Lạc Thiếu Thừa mặc niệm: Trong mắt hủ nữ thế giới đều vụn vụn, xem ra cho dù anh ta có nỗ lực giả bộ thế nào cũng không trốn thoát khỏi số mệnh...= =+

Đang suy nghĩ, cô phát hiện Lạc Thiếu Thừa đang ở trong sân làm nóng người nhưng ánh mắt lại nhìn về hướng này. Cô không khỏi chột dạ oán thầm: Hồ ly này lại nghĩ ra ý xấu gì nữa đây, sẽ không phải muốn lợi dụng mình nữa chứ? Nếu anh ta dám làm như vậy, mình tuyệt đối sẽ tuyệt giao với anh ta! Mặc dù mấy ngày nay thấy anh ta cũng không tệ lắm, cảm thấy người này trừ lời nói có chút hư hỏng, thì những chuyện khác cũng không tệ lắm... (còn có thứ rất rất không tệ sau này chị sẽ được thực nghiệm ô ố...*0*)

Thời điểm cô đang lo lắng thì Dịch Dương mặt than đi tới nói với Lạc hồ ly chuyện gì đó, thành công dời đi lực chú ý của anh ta. Bên này nhóm nữ sinh xôn xao: “Tiểu Dương! !”, “A a a a !! Dương a a –“ “ Hạng nhất 4P đúng là rất khó!!”, “Mình biết Dương Dương sẽ đến mà!! Dương Dương làm sao có thể bỏ được Lạc Thiếu!!”

Các bạn nữ sinh, sự dè dặt của các bạn đâu rồi? Lê Duyệt im lặng, cô nghĩ đứng cách xa đám hủ nữ này một chút, sợ bị Lạc Thiếu Thừa tinh mắt phát hiện. Đúng lúc này, có người đằng sau lưng vỗ vai cô một cái, cô quay đầu lại, thì ra là Sơ Du.

“Duyệt Duyệt, cậu thật không chịu suy nghĩ! ! Cậu đã là bạn gái của Lạc Lạc, bốn người bọn họ ở chung một chỗ đánh bóng chuyện quan trọng như vậy, đáng lý ra cậu phải nói ình biết chứ! May mà mình nhận được tin nhắn của lão đại Liên minh hủ nữ!” Trịnh Sơ Du chu miệng lên lầu bầu nói.

“Hả! Mình cho là cậu đã biết rồi chứ! Liên minh hủ nữ không phải tin tức rất linh thông sao?” Lê Duyệt cười yếu ớt trên nói. Trái tim âm thầm bị ai: Ai, đời lát nữa lại bị độc hại rồi, nếu là hủ nữ khác nói cô có thể nghe tai này ra tai kia, nhưng cô gái nhỏ này luôn cường ngạnh bắt cô phải nghe, lại còn thường xuyên hỏi vấn đề này nọ, quần bách...

Điều duy nhất đáng ăn mừng là Lạc Thiếu Thừa dồn trọng tâm vào trận bóng, làm nóng người xong thì chuẩn bị thi đấu, vẫn chưa tìm đến cô cho nên cô còn chưa trở thành đích ọi người chỉ trích...

Cuộc so tài lần này các nam sinh trải qua thương lượng chia 4P làm hai đội, Nhiếp Hiên và Dịch Dương một đội cộng thêm ba đồng học viện xây dựng, Lạc Thiếu Thừa và Doãn Phong một đội cùng với ba người khác thuộc viện máy tính. Chuẩn bị thi đấu, mọi người đứng chung một chỗ, trên ghẹo nói:

“Này, tiện viện (tiện: đề tiện), người nào thua thì phải mời khách...!”

“Kỹ viện, chưa từng nghe qua câu người quá tiện thì dễ vô địch sao!”

“Ha ha ha ha, còn chưa đánh đã tự nói xấu chính mình rồi, các cậu thật là!”

“Nói đến mời khách, Tiểu Lạc chừng nào thì làm chủ mời khách đây? Trở về lâu rồi, vậy mà một chút bày tỏ cũng chưa nhận được!”

“Mình nói này, chơi bóng thì chơi đi, mấy tháng không thấy, các cậu sao lại nói nhảm nhiều như vậy? Tiểu Xuyên, phát bóng đi! !” Hồ ly hiển nhiên không muốn tiếp tục đề tài này nữa, thúc giục Tiểu Xuyên đồng học – người đảm nhiệm nhiệm vụ trọng tài phát bóng mở đầu trận đấu.

Sự thật chứng minh Lê Duyệt dự báo tương đối chính xác, Trịnh Sơ Du bên cạnh cô thét chói tai cổ vũ, Lê Duyệt oán thầm nhưng cũng không dám nói ra.

“A a! Hiên Lạc! ! Tuyệt phối! ! Duyệt Duyệt, mau nhìn! !JQ! Vô cùng JQ! ! Tuyệt đối JQ! Mới vừa rồi Hiên Hiên liếc mắt khiêu khích Lạc Lạc, khóe miệng hơi vênh lên thật mạnh a! !Lạc Lạc nói gì vậy? !Gió lớn quá mình không nghe được...Chúng ta nhanh vào sân đi! !”

Sơ Du, cậu đã hại mình rơi vào cảnh đắc tội với hồ ly rồi ...Suy bụng ta ra bụng người, nếu Lạc hồ ly nhìn mình và Sơ Du kêu to bách hợp JQ, đoán chừng mình cũng phát điên...

“Mới vừa rồi Tiểu Phong đối mặt với Tiểu Dương, ma sát a cọ sát a, xin phù hộ làm cho phản ứng hóa học bốc cháy đi a! !”

Hoàn hảo cô ấy còn biết mình đang ở trước mặt mọi người, không nói ra những từ ngữ hạn chế...

“Đứa con trai xấu xí kia là ai? !Sao dám ăn đậu hủ của Tiểu Phong! !”

Mồ hôi...Kể từ khi ăn cơm với Doãn Phong, cô sững sốt tưởng tượng không ra dáng vẻ anh ta khi ở cùng con trai...

“Thần a! Tại sao bọn họ lại đẹp trai như vậy, để ỉnh thật khó chọn, rốt cuộc nên đem tiêu điểm đặt trên người nào đây? ! Quay bên này rồi xoay qua bên kia mình muốn hôn mê đến nơi rồi đây...”

“Sơ Du cậu có biết xem bóng rổ không vậy?” Xem bóng mà muốn hôn mê? Sao nghiêm trọng như vậy? Lê Duyệt không khỏi hỏi.

“Chơi bóng rổ là ôm quả bóng ném vào rổ đúng không?” Trịnh Sơ Du thuận miệng trả lời, mắt vẫn nhìn chằm chằm trai đẹp trên sân.

“...Thôi, coi như mình chưa có hỏi qua. Bóng đi tới đâu thì cậu nhìn chỗ đó đi như vậy là đơn giản nhất...” Tiểu Bạch thì lựa chọn cái nhìn như của Tiểu Bạch đi.

“Nhưng nhìn theo bóng thì bỏ sót mất những pha gian tình mập mờ a...” Trịnh Sơ Du không cam tâm nói, cuối cùng trở về chỗ ngồi còn bổ sung một câu: “Thật ra thì...Mình cảm thấy nam sinh cao cao cùng đội với Tiểu Phong đáng dập cũng không tồi...”

“Thôi...Coi như mình chưa nói gì cả” Lê Duyệt cảm thấy như mình và Sơ Du không cùng một tinh cầu.

Sau đó, Trịnh Sơ Du vẫn tiếp tục kích động, Lê Duyệt câm lặng.

“A a a mình muốn chảy máu mũi...Không được! ! Mình muốn điên rồi! !”

“Sơ Du, cậu mà còn la hét như vậy nữa thì mình mới là người điên...”

Mười phút trôi qua rất nhanh, trận thứ nhất kết thúc, Tiểu Xuyên đồng học thối còi, các nam sinh ngừng động tác. Đi tới bên sân, vốn là thời gian nghỉ ngơi nhưng bọn họ lại dọn đồ.

Nhiếp Hiên tao nhã lịch sự đứng trong sân đối mặt với tất cả người xem, khoe miệng ưu nhã nâng lên.

“Thật xin lỗi mọi người, bởi vì một cầu thủ có chuyện quan trọng cần phải rời đi cho nên trận đấu hôm nay phải chấm dứt.”

Hội trường xôn xao!

Đám hủ nữ, sắc nữ rất không cam tâm, vẫn đứng lại trong sân không muốn rời đi, nhưng các nam cầu thủ thì đã giải tán.

Lê Duyệt tuy ít coi mọi người thi đấu, nhưng theo cô thấy với tính cách của Lạc Thiếu Thừa quyết sẽ không như vậy mà hủy trận bóng...Đang thấy khó hiểu thì cô nhận được tin nhắn của Lạc Thiếu Thừa.

“Tiểu Dương không thích âm ỹ, yêu cầu mọi người dời trận bóng đến nơi khác...Tiểu Duyệt, một giờ sau hẹn em tại cửa hàng máy vi tính Đệ Nhất Gia ở phía nam trường học.”

Mấy nam sinh này thì ra là muốn hoạt động bí mật. Nếu chơi ở hội trường thì có khán giả hô hào, khích lệ tinh thần cậu thủ, có lợi cho cầu thủ phát huy, chiếu theo lý mà nói thì không cầu thủ nào không thích người xem vì mình trợ uy, mặc dù lần này nội dung đám nữ sinh cổ vũ có điểm kỳ quái... Nhưng không nghĩ tới Dịch Dương lại cảm thấy như vậy rất âm ỹ, cũng khó trách con người anh ta trầm mặc ít nói, cô độc một mình. Sơ Du và nhóm hủ nữ ví Dịch Dương là vạn năm băng sơn quý súc công...(bạn nào xem đam mỹ chắc hiểu, nếu bạn không xem đam mỹ thì đại loại là như sau; “công”: là người ở trên, “vạn năm băng sơn”: là người mặt lạnh, ít nói, ít cười) Hủ nữ, thật sự là một sinh vật cường đại đáng sợ...Lê Duyệt không khỏi lau mồ hôi.

36. Chương 36: Ngoại Truyện: Bức Tranh Kế Hoạch Hóa Gia Đình Biến Mất

Lại nói ngày đó mọi người trong phòng chiêm ngưỡng kiệt tác của Trịnh Sơ Du, cũng rất khó tưởng tượng được người mà Lạc Thiếu áp dưới thân sau này, qua hai ngày Lạc Thiếu Thừa bí mật gặp Bộ trưởng Bộ tuyên truyền bạn học Hàn Dịch. Không ai biết bọn họ đến tận cùng đã nói những gì, chỉ là sau này hoa hoa đại thiếu Tiểu Phong gặp Lê Duyệt cảm thấy rất quen mắt thì hoàn toàn tỉnh ngộ sau đó đi tìm Hàn Dịch hỏi bức tranh kế hoạch hóa gia đình nhưng không tìm được. Rồi sau đó, đi ra từ khu treo bức tranh kế hoạch hóa gia đình của trường học, bức tranh rất tốt rất hòa hài, nhưng nhân vật bên trong lại không phải Lê Duyệt và Lạc Thiếu Thừa, nói một cách khác, bức tranh có Lê Duyệt và Lạc Thiếu Thừa biến mất.

Lê Duyệt đối với chuyện này dĩ nhiên là mừng rỡ, điều này đại biểu cô sẽ không trở thành người bị toàn bộ nữ sinh của đại học C coi là địch nhân, cô cũng không cần tìm cành cây vào đêm không trăng. Muốn mời Bộ trưởng ăn một bữa, lại thấy Bộ trưởng mắt kiếng liên tiếp khoát tay, vẻ mặt kinh khủng, cô hết sức buồn bực nhưng tất nhiên là không miễn cưỡng nữa.

Chuyện coi như vậy là xong, cho đến khi đám cưới của Lê Duyệt và Lạc Thiếu Thừa, khi người chủ trì hôn lễ mang bức tranh này ra, chủ rể hồ ly cười sang sảng nói: “Tôi muốn cảm ơn người đã vẽ bức tranh này, nếu như không phải là cô ấy, tôi và Tiểu Duyệt.”

Đột nhiên dưới đài có một đồng nam nhân ồn ào, nguyên một đám đàn ông bộ dáng khô ngô, lại nháo lên như đám học sinh đơn thuần âm ỉ sôi nổi: “Ồ ồ ~~~ mãnh liệt yêu cầu chị Nguyệt thông báo nội tình!!” “Chị Nguyệt xinh đẹp Thiên Hạ Vô Song!!” “Chị Nguyệt, bức tranh kia không phải là chị vẽ hay sao? Năm đó anh em chúng ta mấy đều thấy rồi !!” “Không trách được sau đó tớ lại không thấy bức tranh, tiểu Lạc, cậu cái tên này thế nhưng lại vụng trộm giấu bức tranh nhiều năm như vậy, cậu thật hẹp hòi!” “Lạc Thiếu, cậu thế nhưng gạt tớ nhiều năm như vậy!” “Lạc Thiếu, cậu là vừa thấy bức tranh đã yêu hay là vừa thấy thấy người đã yêu hả??”

Trên bàn khách quý một đôi nam nữ là lén lút thì thầm trao đổi.

Nữ: “Chồng, vừa rồi người Lạc Lạc cảm tạ cũng là ta ~ như thế nào, vợ của anh có lợi hại không ~”

Nam: “Nhưng là. Vợ, khi đó làm sao em cũng biết ngu ngốc và Nguyệt MM là một đôi?”

Nữ: “Cái này sao, đương nhiên là bởi vì đôi mắt giỏi đào móc JQ của em rồi...!! Hắc hắc, em nói với anh, thật ra thì theo em thấy người đàn ông điều khiển chương trình có chút ý tứ với Lạc Lạc, anh bảo Lạc Lạc cẩn thận một chút, đề phòng bị đối phương rót thuốc XX@ %.”

Nam: “Đều đã qua nhiều năm, làm sao em hoàn.”

Nữ: “Thiên hạ mỗi ngày không giống nhau, lòng hủ nữ mỗi ngày đều bất diệt!”

——END

Ngoại truyện của ngoại truyện:

Lê Duyệt nói cho Lạc Thiếu Thừa biết bức tranh không phải là mình vẽ, Lạc Thiếu Thừa liền xem tất cả tác phẩm của Lê Duyệt lúc trước, khách quan mà nói không thể không thừa nhận, tiêu chuẩn của Lê Duyệt quả thật là cao hơn rất nhiều. Lạc Thiếu Thừa đem chứng cứ sự thật đến chỗ Hàn Dịch, nói thẳng Hàn Dịch thân là hội trưởng hội học sinh trông mặt mà bắt hình dong quản giáo thủ hạ không nghiêm, khiến chuyện thay mặt đổi đào xảy ra như thế, có tổn hại mặt mũi hội học sinh, mà dung mạo Lạc Thiếu Thừa đẹp như tranh dùng cho phạm vi đặc biệt, không chỉ xâm phạm quyền chân dung, còn kích lệ học sinh đang học sinh con đường cái. Tính chất ác liệt dụng tâm hiểm ác như thế chính là tội ác không thể treo nơi thanh nhã, vì chức vụ bộ trưởng bộ tuyên truyền của Hàn Dịch, thừa dịp hiện nay còn chưa dán, tốt nhất cậu có thể mất dè mới lo làm chuồng tự động hối cải đổi thành bức tranh khác phù hợp với tinh thần xây dựng Xã Hội Chủ Nghĩa. Mà bức tranh JQ có hại cho sự hài hòa của xã hội, thì do Lạc Thiếu Thừa thân là người trong cuộc mang đi tiêu hủy.

37. Chương 37: Giờ Nghỉ Trên Sân Bóng

Một giờ sau, Lê Duyệt gặp Lạc Thiếu Thừa trong cửa hàng, theo sự hướng dẫn của Lạc Thiếu Thừa hai người rẽ ở đường nhỏ phía đông rồi ngoặt về phía tây, đi vòng một hồi thì đến một sân bóng rổ nằm trên bãi đất cao. “Trước kia từng đánh thắng vài lần ở đây, Tiểu Dương thấy nơi này yên tĩnh chơi rất thoải mái, chỉ hơi xa một chút thôi...”

Lúc này những tốp nam sinh khác cũng đi tới.

“Hi, em gái Tiểu Lạc, chúng ta đều là anh trai tốt chỉ cho em trụ sở bí mật, em phải giữ bí mật đó!” Cái gì mà em gái anh trai, mình cũng không cảm thấy Tiểu Lạc sẽ mang cô gái không có liên quan tụ tập với bọn họ, cũng không biết tên gốc lúc trước đâu rồi, bây giờ lại ám muội như vậy? Ai ai, không nhìn nổi rồi...

“Tiểu Lạc...em gái?” Nhiếp Hiên người đoạt ngôi vị đẹp trai nhất của 4P, cho dù đang mặc quần áo chơi bóng, cũng không giấu được phong phạm ưu nhã mỗi khi anh ta giơ tay nhắc chân. Nhiếp Hiên cảm thấy hứng thú với em gái xa lạ mà Lạc Thiếu Thừa đưa đến.

Cũng là mỉm cười, Lê Duyệt cảm thấy Lạc hồ ly cười thì tà mị mê hoặc lòng người, Nhiếp Hiên cười lại mang theo khí chất thanh cao thánh khiết.

“Tiểu Lạc cậu còn chưa giới thiệu, chúng ta khi nào thì nhiều thêm một cô em gái...” Nhiếp Hiên nghe xong lời nói của Doãn Phong thì nhạo báng, hỏi Lạc Thiếu Thừa.

Chúng ta? Không phải đâu, người đẹp trai số một này không mở miệng thì thôi, vừa mở miệng nói ra thì giống như vợ cả chất vấn chồng của mình vụng trộm yêu đương, vì sao trong nhà lại xuất hiện tiểu Tam! Mọi người thường nói vật hợp theo loài ... Lê Duyệt mới vừa bị nhóm hủ nữ làm cho thống suốt gian tình của 4P, suy nghĩ không tự chủ hướng tới phương diện kia, bất quá Sơ Du bất đồng với nhóm hủ nữ ở trường, bởi vì mình và Lạc Thiếu Thừa tiếp xúc nhiều, nên cậu ấy tự giác đứng về phía Lạc Thiếu Thừa, cô cho là Lạc Thiếu Thừa là nhà trai.....

“Tiểu Hiên, cô ấy là em gái bạn trai của chị Lâm.” Lê Duyệt tự động phiên dịch câu trả lời của Lạc Thiếu Thừa thành: tớ không có vụng trộm với cô ấy, cô ấy là người qua đường thôi, không có quan hệ gì với tớ...Lê Duyệt cảm thấy mình rất muốn ngắt, trong đầu vang lên lời nói hôm đó của chị Lâm lúc Lạc Thiếu Thừa đi toilet đã nói với mình: “Em gái, lời đồn đãi trong trường học không phải là thực đúng không? Không nói gạt em, chị vẫn rất lo lắng cho Tiểu Thừa nhà chị, đứa nhỏ này nhiều năm rồi cũng không thấy qua lại với cô gái nào, khi còn bé còn giả trang công chúa chơi trò cô dâu chú rể với Tiểu Hiên...” không phải đâu...chẳng lẽ Lạc Thiếu Thừa thật?? (Thật hay không sau này chị sẽ kiểm chứng thôi (^.^))

“Nói vậy, cô ấy cũng coi như là em gái của mình... Em gái lần đầu gặp mặt, em khỏe!” Cái gọi là trai đẹp tức là mọi phương vị góc độ đều không thiếu sót, trước mặt cô vị Nhiếp Hiên này vô luận mỉm cười, lời nói, mọi cử động đều không thể bắt bẻ, là con gái thì khó có thể kháng cự đối với loại hình mỹ nam này.

Câu “cũng như em gái của mình...” Quả nhiên vợ cả đã giác ngộ a... Xong rồi, chị ơi em trai chị lưu lạc rồi...Lê Duyệt kinh hoàng khi nhìn thấy tình yêu cấm kỵ của Nhiếp Hiên và Lạc hồ ly. Nhiếp Hiên với người mới gặp này cũng không quá để ý nhưng hồ ly bên cạnh cô lại hiểu lắm.

“Tốt lắm nếu mọi người đã đến đông đủ, tiếp tục chơi bóng đi!” Lạc Thiếu Thừa bắt đầu đuổi người, Lê Duyệt tự động lý giải là : hồ ly phòng ngừa vợ cả bị tiểu Tam hấp dẫn.....Chị ơi làm thế nào đây? Em trai chị có thể, có thể đã hãm rất sâu rồi...Làm sao có thể cứu vớt người anh trên danh nghĩa này đây... Lê Duyệt tâm tình phức tạp nhìn về phía Lạc Thiếu Thừa.

Lạc Thiếu Thừa lại hiểu thành Lê Duyệt hy vọng được trò chuyện thêm vài câu nữa với Nhiếp Hiên. Mình và Nhiếp Hiên cùng nhau lớn lên, những năm gần đây, nữ sinh vừa gặp đã yêu Nhiếp Hiên đã thấy rất nhiều, chỉ là không biết sao, vừa nghĩ tới Lê Duyệt và Nhiếp Hiên...trong lòng cậu liền khó chịu. Lạc Thiếu Thừa dù trái tim đang rất đau nhưng mặt vẫn nở nụ cười. “Tiểu Hiên rất tuần tú?” Được rồi, coi như đã nhìn ra, bản thân vẫn không muốn phải đối mặt...

“Ừ, nhân gian cực phẩm chính là như vậy.” Lê Duyệt sau khi suy nghĩ thì gật đầu đồng ý. Cô nghĩ muốn nói dối, nhưng sự thật là như thế, người ta thanh thoát như tiên muốn tìm vết bói móc cũng không tìm được. Thật xin lỗi chị Lâm, em đồng ý với ý kiến của em trai chị, khi anh ta mong đợi lại ca ngời vợ của anh ta, em có tội....”(—)

“Ừk...đúng là vậy” Nghe Lê Duyệt nói trong lòng Lạc Thiếu Thừa bốc hỏa, anh nói thôi cũng đã khó khăn rồi, nụ cười trên mặt cũng không che được nét giận, không để ý tới Lê Duyệt nữa xoay người đi ra sân. Lạc Thiếu Thừa biết mình có chút thất thường, cho là nguyên nhân do lòng tự ái bị tổn thương, dù sao trước giờ không có người con gái nào khen ngợi đứa con trai khác trước mặt mình. Hơn nữa cô ấy luôn gây sự với mình, khó khăn lắm hai ba ngày nay mới được hòa hoãn vậy mà trong nháy mắt liền si mê tiểu Hiên, mình chưa từng có cảm giác thất bại như vậy bao giờ...Lạc Thiếu Thừa giờ phút này trong lòng là ngu vẹt tạp trần.

Khen ngợi vợ của anh ta mà anh ta còn tức giận?! Lê Duyệt cảm thấy không hiểu, mình và anh ta đang giả vờ làm người yêu, cho nên có thể nhìn ra anh ta là giận thật, mặc dù mặt anh ta không hề biến sắc...

“Em gái, ha ha, anh phải ra sân rồi, em tiếp tục xem đi, nhìn Tiểu Lạc anh trai em phát uy kìa. Em chọc giận cậu ta, bọn Tiểu Hiên chịu khổ rồi ha ha!” Tiểu Lạc tên này có được thiên phú rất cao nhưng lại chậm hiểu trong chuyện tình cảm, vậy mà cậu ta cũng có một ngày giận đỏ mặt vì hồng nhan. Doãn Phong thâm ý cười một tiếng, vẫy vẫy tay với Lê Duyệt rồi trở ra sân.

Lạc Thiếu Thừa trở lại sân, nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, ổn định lại tâm tình, đến khi mở mắt ra thì khôi phục lại bộ dáng tự đắc thường ngày của chính mình. Nhưng ở sâu trong đôi mắt ấy đang thiêu đốt một ngọn lửa cuồng nhiệt. Lạc Thiếu Thừa liếc mắt khiêu khích cầu thủ của đối phương, khoe miệng nâng lên sự tự tin và cao ngạo.

“Kế tiếp, sẽ không để cho các cậu dễ dàng đạt được...”(Tĩnh lược 2000 chữ vì tác giả không mấy am hiểu bóng rổ.)

Triệu Thanh Tuyền - bạn thân của Lê Duyệt thời cao trung, khi học trung học được xem là phượng hoàng trong đám nữ sinh, là phó đội trưởng đội bóng rổ nữ, cho nên khi học cao trung cô chơi rất thân với đám con gái trong đội bóng rổ của Thanh Tuyền. “Ai nói con gái thì thua kém con trai” con gái không thể cao lớn như con trai nhưng cũng có thể mạnh riêng của mình đây là tiêu chí của đội bóng. Chủ nhật mọi người thường cùng nhau tụ tập chơi bóng rổ. Nhưng sau khi lên lớp mười hai mọi người ai cũng bận học hành, sau đó thì lên đại học, người nào cũng có tương lai riêng, nữ sinh đại học nhiệt tình với quần áo đẹp và thức ăn ngon hơn những thứ khác, vì vậy bóng rổ dần dần rời khỏi thế giới của cô...Bây giờ cô không phải là nữ sinh ham mê nhìn trai đẹp mà là thực tâm nhiệt tình yêu mến bóng rổ...Lúc này lại không có hủ nữ và sắc nữ Trịnh Sơ Du ồn ào bên tai, Lê Duyệt rốt cuộc có thể được yên tĩnh để xem bóng.

Có câu không có anh em thì không thể chơi bóng rổ. Bóng rổ chú trọng đoàn đội phối hợp, phát huy tinh thần tập thể một cách cao nhất. Từng thành viên là một viên ngọc quý, nếu được đặt ở vị trí thích hợp sẽ phát huy được tính chất đặc biệt của nó. Nếu những viên ngọc này hợp thành một khối sẽ phát ra ánh sáng rực rỡ cực kỳ sáng chói. Đây chính là ý nghĩa sự tồn tại của hậu vệ - người khổng lồ chế bóng.

Tổ chức thân thể không phải thể mạnh, chơi bóng cần phải vận dụng đầu óc. Cô và Lạc Thiếu Thừa trùng hợp đều chơi ở vị trí hậu vệ. Cho nên cô có thể cảm nhận được anh ta khổng lồ chế bóng ưu tú thế nào: tầm mắt rộng lớn, nhận bóng đúng thời điểm, hiểu được khi nào đồng đội chuẩn bị truyền bóng cho mình, khổng lồ chế tiết tấu trong trận đấu, tiến lùi thỏa đáng...

Lạc Thiếu Thừa như vậy cô chưa từng thấy qua...Nụ cười rạng rỡ, vui sướng, thỏa mãn, thần thái phấn khởi, sân bóng này như là thế giới của một mình anh ta, mặc anh ta tận tình vùng vẫy, bày ra sức sống tuổi trẻ tài hoa của tuổi thanh xuân. Đường chạy linh hoạt, thành thạo cắt bóng, đường chuyền bóng quỷ dị khéo léo, chuẩn xác...Anh ta rạng rỡ, lóa mắt, làm cho mọi người không thể dời mắt...

Lửa nhiệt tình trên sân bóng dâng trào, Lạc Thiếu Thừa trở nên khác biệt với sự âm hiểm tính toán như hồ ly trong ngày thường, động tác giả nhào tạo của Nhiếp Hiên, khả năng ném bóng vào rổ bằng tay của Địch Dương, năng lực giành bóng xuất sắc của Tiên Tần, cú ném bóng hoa lệ của Doãn Phong, cũng không sánh bằng sách lược tác chiến nước chảy mây trôi, vận dụng linh hoạt khiến người khác phải khâm phục của Lạc Thiếu Thừa.

Trận đấu kết thúc, tiếng cười tiếng vỗ tay vang lên, quả bóng rơi xuống đất, Lạc Thiếu Thừa đi về phía Lê Duyệt “Cô coi bọn Tiểu Hiên đã bại hai điểm so với chúng ta...” Lạc Thiếu Thừa giơ ngón tay hình chữ V trước mặt cô quơ quơ.

Nhìn Lạc Thiếu Thừa kiêu hãnh khoe với cô, Lê Duyệt cảm thấy hồ ly hiện tại một chút cũng không giống hồ ly thường ngày, nụ cười của anh ta đơn thuần như một đứa bé được cho kẹo...Ánh sáng của mặt trời buổi chiều hắt lên người anh ta, loại xinh đẹp này làm cho người ta mê muội...

Lúc này những nam sinh khác từ trong sân đi đến.

“Lâu rồi không thấy Tiểu Lạc nghiêm túc đánh bóng như hôm nay.” Mặt Dịch Dương không chút thay đổi nhàn nhạt liếc Lạc Thiếu Thừa, giọng nói mang theo sự tán thưởng.

“Tiểu Lạc hôm nay đặc biệt nhằm vào mình. Không nghĩ tới chúng ta từng là tổ hợp hoàng kim lại có một ngày trở thành đối thủ...Ai, mình là người vô tội...Hôm nay mình phải nhìn chăm chăm cậu thật vất vả, lần sau mình muốn cùng đội với cậu!” Nhiếp Hiên quan sát Lạc Thiếu Thừa và Lê Duyệt, mỉm cười nói.

“Tại sao mình lại có cảm giác mạnh mẽ rằng hôm nay chúng ta chỉ là món đồ trang sức của người nào đó trước mặt MM chứ!” Một người anh em kết luận.

“Ngu ngốc, sau khi chuyển thành công chúng ta mới được mời ăn cơm! Lần này không cho phép giống như liên hoan lần trước nửa đường chạy trốn đâu đấy!” Tiền Tần nói theo, bởi vì sự kiện lần trước của Lạc Thiếu Thừa mà oán niệm sâu đậm.

“Tiểu Lạc, các anh đây không quá rầy hai người nữa...” Doãn Phong ý bảo mọi người không cần ở chỗ này làm bóng đèn.

“Tiểu Lạc, đem theo MM quả thật không sai, sau này có MM xinh đẹp chơi cùng chúng ta.” Có người cổ tình vừa đi vừa quay đầu lại quan sát mỹ nữ.

“Lời nói này thật là tà ác! Các anh em lên, đánh cho cậu ta một trận.” Học viên viện máy tính nắm lấy thời cơ đùa bốn người này.

“Mình là thuần khiết!A! Là các cậu có tư tưởng xấu xa! A a a!” Người sắc tâm nào đó bị quyền cước của mọi người chào hỏi, kêu thảm thiết cầu xin tha thứ.

Mấy người bọn họ cứ như vậy đi xa lưu lại hai người và trái banh còn nằm dưới đất.

“Lạc Thiếu Thừa, có bạn bè như vậy thật tốt!” Lê Duyệt nhìn cảnh này không khỏi cảm thán.

“Ừ... chính là không che miệng lại được...” Lạc Thiếu Thừa treo nụ cười sáng lạn tại khóe miệng, đi tới cạnh Lê Duyệt ngồi xuống, cầm bình nước khoáng lên, ngửa đầu sáng khoái uống nước, cảm nhận cảm giác mát lạnh từ cổ đi xuống.

Lê Duyệt nhìn Lạc Thiếu Thừa, không thể không thừa nhận người này hiện tại uống nước, đánh bóng rõ khác xa bình thường...Lê Duyệt cảm thấy tim mình bỗng nhiên đập mạnh, nghiêng đầu không nhìn anh ta nữa...

Cô quay đầu lại thấy quả bóng rổ ở bên cạnh.

Vừa rồi mọi người ở trên sân bóng tấn công, phòng thủ kịch liệt phô bày nhiệt huyết thanh xuân và cuồng nhiệt làm ọi người huyết mạch căng phồng, trong lòng cô cũng kích động nhiệt tình như muốn tràn ra ngoài...Cho dù bây giờ cuộc tranh tài đã kết thúc, mọi người đều đã tản đi, tận mắt xem trận đấu đối kháng cảm xúc kích động trong lòng cô vẫn chưa thể bình ổn được...Cô không muốn chỉ là người xem đơn thuần mà muốn bản thân được tham dự trong niềm vui thú này...Chỉ xem thôi thì vẫn chưa thỏa mãn...

“Lạc Thiếu Thừa, tìm thời gian chúng ta cùng đấu một trận đi.” Được rồi, cô thừa nhận mình nhiệt huyết sôi trào ngứa ngáy trong lòng...Nhắc đến tranh tài làm cô nhớ đến hồi ức về bóng rổ trước kia, cô đã từng dành rất nhiều tình cảm với bóng rổ và rất chấp nhất khát vọng thắng lợi...

“Được, lúc nào cũng được.” Lạc Thiếu Thừa nghe vậy đáy lòng dâng lên sự thưởng thức: cô ấy quả thật không giống với những cô gái khác, nhìn trận bóng, không phải khen kĩ thuật đánh bóng của mình mà muốn

đấu một trận với mình để phân thắng bại... Trong trò chơi, Cửu Lê Nguyệt Lạc hiên ngang, mạnh mẽ. Trên thực tế, Tiểu Duyệt cũng là một người hiếu thắng không chịu thua...

Lê Duyệt đứng dậy, dẫn bóng vào trong sân, ném bóng vào rổ “ Ai ai rất lâu không có chơi, quả nhiên không còn tốt như trước, thật mất thể diện...!” (= =) Lê Duyệt thất vọng nhìn quả bóng chạm vào khung rồi văng ra ngoài, lắc lắc đầu.

Lần nữa cầm quả bóng lên, chạy mấy bước, quăng bóng theo đường vòng cung đẹp mắt, quả bóng lần này vững vàng rơi vào rổ. Lê Duyệt lộ ra nụ cười. Tiếp tục nhặt bóng lên, nhả bóng vào rổ, lần nữa bóng rơi vào rổ. Cô tiếp tục ném bóng, cũng rất lâu rồi không chơi bóng ...

“Khá tốt. Trước kia đã từng luyện?” Lạc Thiếu Thừa nhíu mày, xem ra Tiểu Duyệt muốn so tài với mình không phải chỉ là nói chơi. Được thầy giáo của mình khen ngợi khẳng định cô cũng không tầm thường, trong trò chơi là nữ đại thần thực lực NO1, hiện tại có khả năng ném bóng cao siêu...Tiểu Duyệt, em còn có thể làm gì khiến người khác kinh ngạc nữa đây...Chung đụng với cô ấy càng lâu càng nhận thấy cô gái này như một khối ngọc thô chưa được mài dũa, cho dù có lẫn vào trong bụi đất cũng không dấu được giá trị của nó...

“Trước kia có luyện qua!” Minh trước kia từng lăn lộn trong đội bóng rổ đấy! Lê Duyệt trả lời, lời nói hàm chứa thích ý và kiêu ngạo.

“Chắc không phải chỉ là biết ném bóng thôi đúng không...” Lạc Thiếu Thừa không nhịn được muốn nhìn thấy Lê Duyệt lộ ra cái đuôi nhỏ kiêu ngạo.

“Uk !” Lê Duyệt quay đầu lại nhìn Lạc Thiếu Thừa, trong đôi mắt xuất hiện một tia khiêu khích. “Tôi không chỉ là biết ném bóng thôi đâu!”

“Tiểu Duyệt, chúng ta 1ON1 thôi...” (1ON1: đấu đối kháng 2 người) Hãy cho tôi nhìn xem em còn cất giấu bao nhiêu bảo tàng....

Lê Duyệt kinh ngạc hỏi: “Anh vừa mới đánh bóng xong mà?”

“Còn dư thể lực, đối phó với em vẫn còn được...” Lạc Thiếu Thừa không nhịn được trêu chọc cô.

“Ít xem thường người khác đi! Lát nữa bị tôi đánh gục thì đừng có mà lấy cớ đấy!” Lê Duyệt bị câu nói của Lạc Thiếu Thừa làm cho tức giận, môi hồng vênh lên, bộ dạng nữ vương liếc mắt xem thường nhìn Lạc Thiếu Thừa.

“...Nói đùa thôi, em chơi bóng trước đi để làm quen với bóng tý nữa sẽ đánh dễ hơn, tôi nghỉ ngơi một lát...” Mới vừa xuất toàn lực trong trận đấu, Lạc Thiếu Thừa cảm thấy có chút mệt mỏi.

“Được rồi vậy anh nghỉ tý đi!” Lê Duyệt cũng nhìn ra hồ ly cần được nghỉ ngơi, liền tiếp tục chơi bóng một mình. Ném bóng vào rổ, có cảm giác như bản thân đang trở lại đoạn thời gian trước kia...Đã từng cô và đám nữ sinh ở trên sân, chiến đấu đến ướt đầm mồ hôi, đã từng bắt chước nam sinh uống nước trực tiếp tại vòi nước, ngồi trên đất cười thiên chân hồn nhiên...Hơn một năm không chơi bóng, cảm thụ về bóng kém đi rất nhiều, tài nghệ không còn được như trước nữa, nhưng tâm tình vẫn rất vui sướng...

Lạc Thiếu Thừa nhìn động tác dẫn bóng chạy, nhảy lên, đưa bóng vào rổ, nhận bóng, vừa dẫn bóng vừa chạy của cô cảm giác mí mắt của mình càng ngày càng chìm...Kỹ thuật bóng của cô so với những nữ sinh khác cũng có thể coi là hiếm thấy...Thật ra thì có thể yên tâm...Lúc nào đó gọi cô ra sân chơi với mọi người...

Lê Duyệt đắm chìm trong thế giới của chính mình, cảm đầu cảm cổ chạy nhảy chơi đùa trên sân bóng, không chút nào lưu ý đến người nào đó đang ở bên ngoài cho đến khi quả bóng lăn đến chân người kia. Ánh mắt của cô đi theo quả bóng, “Lạc Thiếu Thừa nhặt giúp quả bóng ...” nói được một nửa thì dừng lại, ánh mắt dừng lại trên người Lạc Thiếu...

“Này, Lạc Thiếu Thừa... Không phải chứ...Như vậy mà cũng ngủ được...Này!” Lê Duyệt dừng lại, cảm thấy mình cũng có chút mệt mỏi, liền ngồi xuống nghỉ ngơi, nhìn Lạc Thiếu Thừa ngồi vậy cũng có thể ngủ, thích thú đưa tay đẩy.

“Ừ...” Không nghĩ đến thế nhưng anh ta lại ngã về phía cô, hơn nữa lại là té lên trên đùi...Lạc Thiếu Thừa nằm trên đùi Lê Duyệt tiếp tục mộng đẹp...Này, đây là tình huống gì đây...Hồ ly đáng chết! Dám đem chân cô làm thành gối đầu! Lê Duyệt ngấn người, quần bách không biết làm như thế nào cho phải.

Cúi đầu nhìn người đang ngủ say sưa, tóc đen tùy ý xõa ra, không có ánh mắt toan tính thường này, không có lời nói ác độc, anh ta cứ như vậy an tĩnh dựa lên người cô, lòng mi thật dài theo hô hấp mà rung động... Cô không đành lòng đánh thức sự yên tĩnh này, cũng không đành lòng đánh thức người đang cực kỳ mệt mỏi dựa vào người cô thức dậy...

Tên ngu ngốc này, mặc ít như thế, lỡ bị cảm thì sao... Lê Duyệt trải qua một phen kịch liệt giãy dụa, cuối cùng vẫn là đem áo khoác của mình đắp lên người Lạc Thiếu Thừa.

Mùa đông đêm đen đặc biệt chào buổi sáng...

“Lạc Thiếu Thừa, đứng lên! Lão nương vừa đói vừa lạnh không muốn tiếp tục ở đây cùng anh nổi điên chịu tội!” Đợi Lê Duyệt tỉnh dậy phát hiện Lạc Thiếu Thừa vẫn ngủ say rớt cuộc nổi điên, vén lên áo khoác đang đắp trên người Lạc Thiếu, rồi rút chân ra.

Mắt gỏi đầu Lạc Thiếu Thừa bị té xuống đất, mắt mơ hồ mở ra, chớp chớp, ngẩng đầu nhìn Lê Duyệt đang trợn mắt. Vừa mới tỉnh dậy lưỡi biếng ngáp một cái, ngồi dậy. “Tiểu Duyệt?... Sao trời tối vậy? Mấy giờ rồi?” Sau đó nhìn thấy áo khoác rớt bên cạnh trong lòng không khỏi vui mừng.

Khác với Lạc Thiếu Thừa được ngủ một giấc nên tinh thần sảng khoái, Lê Duyệt gần như bộc phát: “Lạc Thiếu Thừa, không phải anh nói là 10N1 sao? Bây giờ đã bảy giờ rồi, tôi còn chưa được ăn cơm đây này!!”

Lạc Thiếu Thừa cầm áo khoác rồi đưa cho cô, áy náy nói: “Xin lỗi... Lần sau chơi với em... Tiểu Duyệt, tôi mời em đi ăn cơm tối!”

“Không cần, bây giờ tôi chỉ muốn lập tức về ngủ.” Muốn đứng lên, nhưng vì chân bị Lạc Thiếu Thừa gỏi hai giờ mà tê dại, cô thiếu chút nữa là nhào đầu, may mà Lạc Thiếu Thừa nhanh tay lẹ mắt giữ cô lại.

“Em không sao chứ?” Lạc Thiếu Thừa hỏi, lại thấy Lê Duyệt trừng mắt nhìn anh, tay cô ấy còn đang xoa xoa bắp chân...

Chẳng lẽ... Liên tưởng đến tư thế nằm lúc này của mình... Anh tò mò vì sao Tiểu Duyệt lại chịu nhẫn nại chờ anh lâu như vậy... Chẳng lẽ, ... Lạc Thiếu Thừa chợt hiểu: “Xin lỗi, tôi không phải cố ý...”

“Anh chính là cố ý... Tôi phải giết anh...” Lê Duyệt nhìn anh với ánh mắt sắc như dao, cô hối hận tại sao mình lại nhất thời mềm lòng tự nguyện làm gỏi đầu cho người ta...

Lê Duyệt mặc áo khoác vào, Lạc Thiếu Thừa cầm quả bóng, hai người trở về trường học.

“Tiểu Duyệt, tôi cảm thấy... “Nhận được ánh mắt sắc như dao của cô, Lạc Thiếu Thừa như cũ tâm tình vẫn rất vui vẻ.

“Cái gì?”

“Em nói năng chua ngoa nhưng tâm lòng lại như đậu hủ...” Lạc Thiếu Thừa kết luận.

“Tôi xác thực so với người nào đó nói chuyện cay nghiệt nội tâm như hồ ly thì đúng là cao thượng hơn nhiều...” Lê Duyệt oán giận nói, con người nói chuyện cay nghiệt nội tâm thì đen tối như vậy thể nhưng mình lại cảm thấy anh ta chơi bóng lợi hại, sau lại còn mềm lòng...

Lạc Thiếu Thừa như có điều suy nghĩ nhìn cô một cái, khó có khi lại không phản bác, “Nếu lần sau anh ngủ thì em trực tiếp đánh vào mặt là được...”

“Tốt, chính anh nói đó!” Lê Duyệt tất nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tự dâng tới cửa.

“Đừng nhẫn tâm như vậy... Không nên đánh mặt, anh còn muốn gặp người khác...” Lạc Thiếu Thừa giả vờ kinh hoảng nói.

“Anh còn muốn gặp người, ngay trước mặt tôi anh còn có thể ngủ, anh coi tôi như cột mốc chỉ đường à?” Lê Duyệt ngẩng cao cằm, cường thế nói.

“Hôm nay quả thật quá mệt mỏi, xin lỗi...” Ha ha, cột mốc chỉ đường? Không có, anh mặc dù yêu ngủ nhưng chỉ có ngủ trước mặt người của mình...

“Vậy mà anh còn dám nói đối phó tôi là dư dả?!”

Hai người nhón nháo một chút bắt giắc đã trở về trường học.

“Được rồi là lỗi của tôi, hay là chúng ta đi ăn chút gì đi, không ăn cơm không tốt đâu!” Dù thế nào đi nữa hôm nay mình rất HIGH, nói lời xin lỗi cũng không có tổn thất gì.

“Tôi trở về ăn chút mì ăn liền là được rồi.” Lê Duyệt có chút không nguyên ý, một mặt tức giận anh ta ngủ lâu như vậy, mặt khác còn tức giận bản thân, thế nhưng trong đầu thỉnh thoảng lại hiện ra phong cách chơi bóng của anh ta, bộ dạng đơn thuần đáng yêu lúc anh ta ngủ...Cô, cô sớm cách xa người này thì tốt hơn...

“Mì ăn liền không tốt cho sức khỏe đâu!” Lạc Thiếu Thừa không chút khách khí bình luận.

“...” Lê Duyệt nhất thời không biết trả lời làm sao.

“...Đi đi, một mình anh ăn không có khẩu vị, anh mời em ăn!” Anh ta đột nhiên không muốn để cô rời đi.

“Lạc đại thiếu gia, anh ăn cơm cũng cần có người bồi à?” Cô rõ ràng không muốn đi nhưng tại sao chân lại không chịu nghe lời mà đi theo anh ta vậy.

“E hèm, bản thiếu gia hôm nay tâm tình tốt, nha đầu ngươi phải hầu hạ chu đáo, bản thiếu gia sẽ có thưởng!” Thấy cô ngoài miệng thì nói vậy nhưng thực tế vẫn đi cùng mình, Lạc Thiếu Thừa cười như gió xuân.

“Lạc Thiếu Thừa...” Lê Duyệt không nhịn được mở miệng.

“Hả?” Lạc Thiếu Thừa nhíu mày, khóe miệng vẫn còn treo nụ cười.

“Tôi hôm nay mới biết...Thì ra anh lại ngây thơ như vậy...” Tự như trong nhà trẻ chờ cô giáo chăm sóc vậy.

“...” Người khác im lặng.

38. Chương 38: Tình Yêu Cẩm Kị

Sau khi ăn cơm chiều với Lạc Thiếu Thừa, Lê Duyệt trở lại phòng ngủ, mở trò chơi vào nhân vật Cửu Lê Nguyệt Lạc login vào tiên ma. Lần trước cô logout ở Thường Trữ hoàng cung. Bên trong cung Thường Trữ, khắp nơi là rường cột trạm trở, phát ra ánh sáng kì dị, mà tại chánh điện – Càn Dương cung càng được dụng tâm chế tác, xanh vàng rực rỡ, hoa lệ trang nghiêm, rộng lớn hơn những điện còn lại.

Tục truyền tại Càn Dương điện có ba mươi tám thái giám trong đó có một thái giám là do nhân viên thiết kế trò chơi chơi, mỗi lần chơi người này sẽ chọn ngẫu nhiên trong ba mươi tám thái giám làm mất trận. Có lời đồn người này bị cuồng ngược, nếu như có người am hiểu sâu SM, có kỹ xảo làm cho hắn sướng khoái, hắn sẽ gặp người tiền hành quá trình trao đổi sâu hơn. Cho nên Lê Duyệt lúc nhàm chán lại muốn tới nơi này đùa giỡn thái giám.

Đang lúc Lê Duyệt nhìn thấy trước mặt xuất hiện ba mươi tám thái giám, suy tính mất trận là ai thì thấy mọi nơi tràn ngập một màu xanh thẫm, bọn thái giám không sống qua mấy giây, trúng kịch độc trong sương mù mà ngã xuống, phơi thây tại đại điện. Bởi vì chết quá nhanh, nên mô NPC thích ngược, thích đau đớn tra tấn không xuất hiện.

Lê Duyệt uống hai bình hồng được, chờ sương độc tản đi, nhìn thấy nhân vật mang trang bị thích khách - Minh chủ của đồng minh ám sát Cửu Châu thì liếc mắt xem thường.

Bởi vì Cửu Lê Nguyệt Lạc là con em của Mặc Vũ Lưu Thương, vì muốn hoàn thành nhiệm vụ nên IP của Cửu Lê Nguyệt Lạc bị Mặc Vũ Lưu Thương nắm trong tay, đối với việc đem chút tiền lẻ mua thuần di phù đối với những cao thủ xem tiền như giấy tiền tay thì vứt mà nói thì đáng bỏ tiền. Sử dụng thuần di phù có thể biết tức thì vị trí so với thêm bạn tốt, vượt qua cả kỹ năng vợ chồng - như hình với bóng.

Vì vậy, vốn là Doãn Phong có ý niệm hoa đào lại tiện nghi cho Lạc Thiếu Thừa, sau khi về nhà mở máy tính login phát hiện Lê Duyệt cũng ở cùng tuyến, liền hấp ta hấp tấp chạy tới. Thấy trên đại điện một đám

thái giám đang vây Tiểu Duyệt vào giữa, Lạc Thiếu Thừa tức giận tấn công toàn bộ thái giám. Lê Duyệt tâm tình bất đồng, cảm thấy anh ta ít chướng mắt hơn trước rất nhiều.

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Tiểu thiếp, mấy ngày không thấy, có nhớ vi phu không?

Mấy ngày trước Lê Duyệt vội vàng học tập, cho dù thỉnh thoảng login cũng chỉ trong chốc lát, biết nguyên do nên anh cũng nhịn không quấy rầy cô, mặc dù muốn trêu chọc cũng chỉ có thể chịu đựng, cho nên Mặc Vũ Lưu Thương và Cửu Lê Nguyệt Lạc quả thật hai ba ngày nay chưa từng gặp mặt.

Trong lòng Lê Duyệt là như vậy: lưu manh vô sỉ, nhớ nhung cái đầu anh! Nhưng đối với ác ôn mà nói, người càng phản ứng hấn càng vui vẻ, Lê Duyệt bây giờ không còn là người không có kinh nghiệm của mấy ngày trước, muốn xử lý tình huống trước mắt cô hiểu được đối phương muốn nghe gì.

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Thật ra thì tôi đã quên trên đời còn một nhân vật như vậy...

Đối với lời nói của cô trong lòng rất là khó chịu nhưng Lạc Thiếu Thừa có thể đem tất cả nghịch cảnh chuyển hóa thành đùa giỡn.

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Thật đau lòng! Tiểu thiếp, nàng thanh xuân như hoa như ngọc, nhưng trí nhớ lại già yếu kém cỏi... Vì thế để cho nàng khắc sâu ấn tượng, xem ra vi phu phải cưng chiều nàng hơn...

Không ngờ anh ta nói những lời này, còn nói rõ muốn dây dưa sâu hơn, vốn muốn tỉnh táo, Lê Duyệt cảm thấy có chút khó hiểu và giận dữ.

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Mặc Vũ Lưu Thương, anh lúc trước cũng không như vậy... Cái người này hai ba ngày lại bị kích thích gì vậy? Có gì vướng víu với tôi, động kinh à!

Nếu tiết lộ thân phận bên ngoài, anh còn không bị cô đá bay! Lạc Thiếu Thừa không có ý định bây giờ nói rõ thân phận cho cô biết.

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Một ngày ân ái, nghĩa vợ chồng trăm năm...

Nghĩ đến tình cảnh lúc đầu gặp mặt, Lê Duyệt không khỏi run sợ.

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Hôm đó? Bị tôi đuổi theo khắp Thiên Trọng Sơn? Chắc chắn, anh thích bị đuổi giết sao? Cũng khó trách chọn thích khách! Thì ra anh và những người ở đây là cùng một dạng...

Thái giám NPC thích ngược đãi, người chơi cao cấp đều biết đến. Lê Duyệt nói lời này có hàm nghĩa Mặc Vũ Lưu Thương cũng giống thái giám ở đây.

Khóe miệng Mặc Vũ Lưu Thương co giật, trong lòng hiện lên tình cảnh lúc đầu quen biết, cô đối chọi gay gắt với anh, nhưng bây giờ quan hệ của hai người đã tốt hơn... Bị cô mắng là thái giám cơn giận lúc nãy đã giảm hơn phân nửa, anh lại tiếp tục đùa giỡn cô. (Lạc Thiếu Thừa anh đúng là thích bị M mà *0*)

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Tiểu thiếp! Ta nghĩ nàng rất rõ vi phu rốt cuộc có được hay không!

Lê Duyệt nghe vậy không khỏi phát điên lần nữa, tức giận nói:

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Hèn hạ vô sỉ! Đi chết đi!!

Lạc Thiếu Thừa đang suy nghĩ trả lời thế nào thì hệ thống đột nhiên nhảy ra.

[hệ thống] Thái giám Liên Thanh: Thâm cung tịch liêu người người đều bạc tình, khó có được có thể nhìn thấy một đôi nam nữ liếc mắt đưa tình... Nhớ năm đó ta cũng hào hoa phong nhã, danh tiếng một thời, ta và Tiểu Thanh tình chàng ý thiếp thề nguyện ở cùng nhau cả đời...(NPC kể chuyện JQ của một đôi nam nữ, tính lực 1500 chữ...)

[hệ thống] cấp bậc: nam > 55, nữ > 55; quan hệ: tình nhân; tìm ra ẩn tàng nhiệm vụ: tình yêu cấm kỵ của Tiểu Lý Tử và vú nuôi của công chúa; thời gian: một giờ.

Đây là hai người nhận được nhiệm vụ ẩn tàng đây mà, Lạc Thiếu Thừa nhìn thấy, Lê Duyệt cũng nhìn thấy. “Phốc—” Người nào đó thiếu chút nữa là phun sữa tươi lên màn hình.

Phàm là ẩn tàng nhiệm vụ, điều kiện nhận được tương đối hà khắc, chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu, mà bọn họ nhận được nhiệm vụ này, bởi vì: cấp bậc tương đối cao (toàn server nữ cấp 55 vô cùng ít), quan hệ

đặc biệt, đối thoại quỵ dị (đoán chừng rất ít người hàn huyền giống bọn họ, ai kêu Mặc Vũ Lưu Thương xin hảo hữu nhưng Cửu Lê Nguyệt Lạc không thấy, sau đó anh chờ cô chủ động xin hảo hữu, nhưng Lê Duyệt tâm cao khí ngạo, cho dù không muốn người chơi khác nhìn thấy bản thân bị người ta đùa giỡn, nhưng không muốn khuất phục chủ động xin hảo hữu. Hoàn hảo hai người bọn họ vì cấp bậc cao, đi địa phương người bình thường không bao giờ đến gần, nên thời điểm nói chuyện phiếm, chung quanh không có người nào...)

Thấy mỗi lần gọi cô là tiểu thiếp, phản ứng của cô tương đối lớn, Lạc Thiếu Thừa cảm thấy cần phải đổi cách xưng hô.

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Tiểu Nguyệt, nhiệm vụ này dường như rất thú vị.

Cái gọi là cấm kỵ, tức là không muốn người ta biết được bí ẩn đằng sau. Nghĩ đến bí mật, Lê Duyệt nhìn màn hình nhân vật từ 30 cấp trở lên sẽ bị hệ thống che lại.

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Mặc Vũ, anh cấp bao nhiêu rồi?

Cô ấy tò mò chuyện này? Lạc Thiếu Thừa nhú mày, nếu người khác hỏi anh sẽ không nói, bất quá cô là ngoại lệ. Chính là... nhân cơ hội này yêu cầu cô vài chuyện.

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Tiểu Nguyệt, nàng có làm nhiệm vụ này không?

Cô đối với xưng hô “nàng” vẫn như cũ miễn cảm, chính là cô cảm thấy rất hứng thú với Ẩn Tàng nhiệm vụ nên đáp ứng làm nhiệm vụ với anh ta.

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Không cho phép gọi tôi là tiểu thiếp, Tiểu Nguyệt! Còn có...phần thưởng nhiệm vụ toàn bộ thuộc về tôi.

Nếu Tiểu Duyệt đã hỏi thì cho dù cô đáp ứng hay không đáp ứng điều kiện của anh thì anh cũng sẽ nói cho cô. Bởi vì anh rất muốn biết, nếu cô biết cấp bậc của cô không bằng anh thì sẽ phản ứng như thế nào...

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Tiểu thiếp, ta nói cho em em đừng nói với người khác đó, ta hiện tại cấp 58. Em yên tâm, về sau ta sẽ chiều cổ em, tuyệt không giống người tiền nhiệm nào đó...

Vốn muốn trêu chọc cô, nhưng khi nói muốn chiều cổ cô thì trong lòng lại nặng thêm ý thức trách nhiệm...Từ trước tới nay cô đều xuất hiện với tư thế là người bảo vệ...Từ giờ trở đi, anh sẽ bảo vệ cô.

Đương sự hiện giờ không biết được Lạc Thiếu Thừa đang ngổn ngang tâm sự, nhìn nhân vật Cửu Lê nguyệt Lạc mới cấp 57, bị Mặc Vũ Lưu Thương trêu chọc, buồn bực không thôi.

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Đã nói không muốn anh gọi tôi là tiểu thiếp rồi mà! ! Đừng có ở đó mà coi thường tôi, bởi vì lúc trước có việc, không có thời gian luyện cấp thôi! Vài ngày nữa là cấp bậc sẽ tăng lên!

Nhìn màn hình Lạc Thiếu Thừa không khỏi cười khổ, lắc đầu, không muốn tiếp tục đề tài này nữa.

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Nguyệt Nhi! Ta nói, chúng ta sẽ không phải ở đây tiếp tục lãng phí thời gian về việc xưng hô này nữa chứ? Vẫn là nhanh đi tìm vú nuôi đi, nhiệm vụ này có hạn chế thời gian đó...

Cũng không biết anh ta làm thế nào có thể nghĩ ra nhiều tên thân mật để gọi như vậy, trước kia ai mà dám trêu ghẹo Cửu Lê Nguyệt Lạc sẽ bị cô trực tiếp cho đi gặp Mạnh bà rồi, cho dù có may mắn trốn thoát, cũng sẽ bị cô gọi người đuổi giết. Nhưng hiện tại bên cô lại là người này, chính mình giết không được người ta, hẳn lại mở chế độ PK, cô không muốn gọi bạn bè chui đầu vào chỗ chết... Thật là, tên lưu manh này làm sao bây giờ a...

Bất đắc dĩ cô lựa chọn nhắm mắt làm ngơ, mở bản đồ bắt đầu tìm đường.

Đáng tiếc một giây sau người kia liền đuổi theo, còn mặt dày mày dạn:

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Nguyệt Nhi, đợi ta với!

Lê Duyệt quyết định không nhìn không nhìn không nhìn...

Muốn tìm được vú nuôi của công chúa phải đi qua hàng loạt các thiên điện. Cấp bậc của hai người đều rất cao, vì thế cực kỳ kiêu ngạo, nghênh ngang một đường đi thẳng, gặp thần giết thần, gặp phật sát phật, rõ ràng là hoàng cung thâm nghiêm, lại giống như một trò đùa có thể thoải mái đi qua...

Vốn là ban đầu Lê Duyệt cảm khái Mặc Vũ Lưu Thương tương đối quen thuộc hoàng cung, hơn nữa ý nghĩ của anh ta khá giống mình, hai người trên đường cực kỳ ăn ý, đường trong hoàng cung phi thường phức tạp, hai người trong tình huống không hề trao đổi vẫn có thể cùng đồng hành... Hơn nữa cấp bậc của anh ta cao hơn mình, cô không cần phải bận tâm chiếu cố anh ta, đi đường cũng nhanh hơn rất nhiều...Không lâu sau phát hiện tất cả đều là suy nghĩ sai lầm, người nào đó phát giác đoạn đường này đối với bọn họ không có gì quá nguy hiểm thì bắt đầu vừa đi vừa làm loạn. Cái gì gọi là trong nguy hiểm vẫn không quên trêu ghẹo tán tỉnh cũng đại loại như thế này mà thôi.

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Nguyệt Nhi, tay ta mỏi rồi nó muốn nghỉ ngơi...

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Nguyệt Nhi, ta muốn đi toilet, làm sao bây giờ...

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Nguyệt Nhi, hay là chúng ta ngừng một chút nghiên cứu thi thể đại nội cao thủ, thuận đường ngắm cảnh...

Trải qua một đường như vậy cho đến khi Lê Duyệt không chịu nổi nữa bộc phát:

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Mặc Vũ, tôi thật muốn quăng anh cho chó ăn! ! Về sau không bao giờ muốn làm nhiệm vụ với anh nữa! !

Đối phương vừa mới yên tĩnh, liền ồ ạt nói:

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Không cần a...Nguyệt Nhi ta cảm miệng là được...Ai, ta chỉ là đề cập vài đề nghị thôi mà...

Mặc Vũ Lưu Thương thuận tay sử dụng Mạn Thiên Hoa Vũ, thi thể chất đầy xung quanh, phát tiết bất mãn.

Lê Duyệt không khỏi thất thần. Cường đại như vậy, cô cũng từng có cảm giác này với một người...Sư phụ nửa đường nhận thức – Bạch Y Ngự Phong. Cấp bậc của Mặc Vũ Lưu Thương và Bạch Y Ngự Phong đều cao hơn cô, nhưng cá tính của hai người lại hoàn toàn khác xa (lầm rồi chị ơi ^0^), nhưng khi đánh quái cả hai đều tiêu sái tùy ý như vậy...

39. Chương 39: Nguyệt Nhi Nương Tử

Cô không cần phải vội vàng bởi vì quái nào tới gần cô thì người nào đó lập tức đánh chết. Lê Duyệt cảm thấy như vậy giống như cô đang outo, tuy nhiên anh ta nói quá nhiều...Nếu không phải vì nhiệm vụ, cô sẽ che đi kênh tán gẫu ==+

Hai người giống như tu la giết quái hơn mười phút, rốt cục đến tẩm cung của công chúa – Thảm Hà Cư. Lê Duyệt và Lạc Thiếu Thừa biết tẩm cung của công chúa bởi vì cấp 55 nhận một nhiệm vụ tên là “Hoàng hậu cổ quái”, lúc đó đã đi một vòng xung quanh hoàng cung. Trước tẩm cung hai người gặp các cung nữ gầy mập đủ loại, hai người chia ra nói chuyện với các nàng. Có cung nữ thấy hai người thì sợ hãi, im lặng không nói. Còn có người thì hoa dung thất sắc (đại khái là mặt mày tái mét) chạy trốn.

Hai người chưa thu thập được tin gì có giá trị thì nhìn thấy chủ nhân của cung điện, một thân châu ngọc, ung dung cao quý Công chúa điện hạ. Không đợi hai người lên tiếng, thân là chủ nhân Công chúa mở miệng trước, nội dung không phải là điều mà hai người muốn nghe:

[hệ thống] Liên Hương Công chúa: Tặc nhân lớn mật, sao dám xông vào phủ đệ của Bồn cung! Người tới! Hộ giá! !

Công chúa vừa kêu lên thì một loạt bóng dáng xông tới che chắn phía trước Công chúa. Lạc Thiếu Thừa và Lê Duyệt liếc mắt xem thường. Đi đường nửa ngày, một câu cũng không cho hỏi, hiện tại lại xuất hiện cảnh đối địch...Hệ thống muốn kéo dài thời gian...Vậy tốc chiến tốc thắng vậy!

Quý đệ là hai người đánh không bao lâu thì phát hiện pháp thuật công kích, vật lý công kích, đạo cụ đều không có tác dụng! Hai người nghĩ là do trận pháp nên tìm mắt trận...Hai người đánh đối phương thì thương tổn -1, đối phương đánh bọn họ thì thương tổn chồng chất, mỗi lần huyết giảm gần bốn con số...

Ẩn Tàng nhiệm vụ đúng là biến thái!

Kiểm khách và thích khách, một tổ hợp không hoàn hảo. Lạc Thiếu Thừa phát hỏa, nếu bây giờ là đạo sĩ Bạch Y Ngự Phong ít nhất có thể tăng tốc, né tránh...Nhưng bây giờ...Chỉ có thể dựa vào đạo cụ khiến phòng hộ, không có biện pháp chiếu cố Tiểu Duyệt...

Gặp tình huống như thế này, nếu không nghĩ ra biện pháp giải quyết sẽ nhanh chóng thất bại. Hai người bọn họ mạnh như vậy còn không có biện pháp chống trả, những người khác càng thêm không có hy vọng! Không trải qua thương lượng nhưng ý niệm của hai người lại giống nhau, thay vì tiêu cực lãng phí đan dược, không bằng hoàn toàn buông tha, xem thử hệ thống sẽ nhảy ra cái gì!

Nghĩ là làm, Lê Duyệt ngừng tay, Lạc Thiếu Thừa thấy đối phương chém Lê Duyệt, không nhịn được xông lên đánh thuận tiện quảng được cho cô...

Anh cảm thấy chúng ta tiếp tục đánh có ý nghĩa sao? Vì thế, mỗ Nguyệt bó tay với mỗ Mặc...

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Mặc Vũ, đừng đánh nữa! Chúng ta chết cùng nhau đi! (JQ có JQ)

Nhìn thấy câu này, Lạc Thiếu Thừa không khỏi sửng sốt, trong đầu hiện lên tình cảnh đôi nam nữ ước hẹn lúc nhảy thuyền trong phim Titanic: Mình không thể bảo vệ được cô, chỉ có thể cùng cô xuống Hoàng Tuyền...

Anh vẫn cho rằng mình là một người bình tĩnh, hiện tại mới phát hiện mình cũng có thời điểm bốc đồng, anh không nghĩ ở trước mặt cô thúc thủ chịu trời cam chịu thất bại...Hơn nữa, vạn nhất Ẩn Tàng nhiệm vụ muốn bọn họ tiếp tục đánh thì sao...

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: cự tuyệt

Lạc Thiếu Thừa cắn răng, cho dù Cửu Lê Nguyệt Lạc đứng bất động chờ chết, anh cũng không để cô ngã xuống trước! Anh chỉ có chút lo lắng hồng được có thể chống đỡ được bao lâu đây...

Mặc Vũ Lưu Thương, anh đang làm gì vậy! Thấy anh ta bảo hộ Cửu Lê Nguyệt Lạc, giúp cô bổ huyết, chấn công kích...Lê Duyệt nảy lên cảm xúc phức tạp, chua xót, ngón tay cuối cùng cũng động đậy.

Không giống với khi cô là Hoang Thành Minh Nguyệt phải giả trang cấp bậc không cao được mọi người bảo vệ. Cửu Lê Nguyệt Lạc cường đại khiến người lần đầu tiên được người khác đứng ra bảo vệ. Lê Duyệt cúi đầu nói: “Ngu ngốc!” Trong lòng mọc lên một mầm non mang tên ngọt ngào...

Thấy cô tiếp tục quảng skill, Lạc Thiếu Thừa vui vẻ không thôi.

Đội bọn họ đánh thêm mấy phút nữa, máu sắp cạn kiệt thì Công chúa mới lên tiếng.

[hệ thống] Liên Hương Công chúa: Có thể sống đi qua trận pháp của Phò mã – Bất Diệt Thiên Hạ Vô Song, hai vị quả thật võ nghệ cao siêu. Trừ Phò mã – người phát minh trận pháp, Bổn cung thấy cũng chỉ hai người là có thể vượt qua. Đáng tiếc Phò mã vì nghiên cứu muốn phát triển trận pháp này mà ngày đêm vất vả, đến khi hoàn thành thì sinh bệnh không dậy nổi sớm về miền cực lạc. Lưu lại bổn cung một mình trông coi cung điện to lớn này, tịch mịch cô đơn không nơi nương tựa...

[hệ thống] Nhắc nhở: Liên Hương Công chúa nói chuyện phiếm với bạn

Như vậy đại biểu quan hệ đối địch của bọn họ chấm dứt, hai người âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Nhìn hệ thống nhắc nhở thì tám phần là người sáng tạo trò chơi nổi lên hứng thú tệ hại ở Ẩn Tàng nhiệm vụ này rồi. Cũng không biết phải trả lời như thế nào mới hợp ý người nọ đây.

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Công chúa kim chi ngọc diệp, nhất định có thể tìm được bạn đời tuấn kiệt...

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Công chúa quốc sắc thiên hương, kiều diễm mê người, sẽ có lương duyên chờ Công chúa...

Có câu nói lời nói chẳng mất tiền mua, phụ nữ thôi mà, ai cũng thích nghe người khác khen mình đẹp. phụ nữ hiểu phụ nữ nhất cộng thêm hồ ly hai người một câu lại một câu nâng Công chúa lên. Nhưng không ngờ Công chúa lại nói:

[hệ thống] Liên Hương Công chúa: Hai vị nói rất đúng...Bổn cung thấy Mặc Vũ Lưu Thương tài nghệ tinh xảo, có cốt cách rất giống Phò mã, thiếu hiệp và cô nương Cửu Lê Nguyệt Lạc cũng không phải là phu thê chàng có muốn lưu lại làm bạn với Bổn cung...

Đây là tình huống gì? Mặc Vũ Lưu Thương bị NPC coi trọng? Mặc Vũ anh tự cầu phúc đi...Lê Duyệt không khỏi cười trộm, chờ Mặc Vũ Lưu Thương trả lời.

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Công chúa đã ưu ái tại hạ rồi, Mặc Vũ chỉ là một kẻ mãng phu mà thôi, nếu ta lưu lại nơi này, khói độc sẽ lan tràn toàn bộ nơi này, toàn bộ hoa sen trong hồ sẽ héo tàn, cá trong hồ sùi bọt mép mà chết, chim quý hiếm sẽ tuyệt diệt, rắn độc mãnh thù bò đầy mặt đất...Vì vậy để đảm bảo an toàn cho Công chúa và toàn bộ mọi người trong cung, thỉnh Công chúa tìm phu quân khác...

[hệ thống] Liên Hương công chúa: Người nên hiểu rõ, Bổn cung xuất thân từ Hoàng gia, được ta coi trọng là phúc phận của nhà người...

Công chúa nói như vậy có nghĩa là: Mặc Vũ Lưu Thương nếu trở thành Phò mã thì tiền tài, danh vọng, kỳ trân dị bảo đều có thể nhận được. Mà Hoàng cung không thiếu hiếm những đồ vật trân quý, nếu như làm Hoàng đế vui còn có thể được ban tặng vài món thần khí, còn có Tàng Tinh các trong cung chứa đầy tàng thư, biết đâu lại tìm được tuyệt thế bí tịch...Như vậy, cưới Công chúa là một vốn bốn lời đây đúng là chuyện tốt.

Lạc Thiếu Thừa lạnh lùng cười, nói:

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Mặc dù Nguyệt Nhi nhà ta hiện giờ chỉ là tiểu thiếp, hơn nữa còn thiện chiến dũng mãnh, không có nửa điểm nữ tính, lại không hiểu phong tình, nhưng ta không phải là người đi tình biệt luyện bội nghĩa bạc tình...

Vị Công chúa này thật phiền phức, nói một đồng lời nhảm chán, còn phái người đánh lén Tiểu Duyệt, nếu không phải là NPC thì anh sẽ cho cô ta một đao...

Anh ta lại gọi cô là tiểu thiếp, nhưng tại sao lần này cô lại không có cảm giác chán ghét như những lần trước...Lê Duyệt cảm thấy sau khi nghe lời nói của Mặc Vũ Lưu Thương tim cô đột nhiên nhảy loạn, chỉ có thể ngơ ngác nhìn màn hình.

[hệ thống] Liên Hương Công chúa: Khó có thể gặp người hữu tình, không có mối nối cũ...Ai, nếu như hắn có thể kiên định như vậy trước quyền thế và tiền bạc thì sẽ không có bi kịch như thế, đáng tiếc, đáng tiếc...Thật ra thì ta biết mục đích các người đến đây, cũng biết người các người muốn gặp ở nơi nào...

[hệ thống] Nhắc nhở: Liên Hương Công chúa dịch chuyển bàn thờ, bản đồ được mở ra.

[hệ thống] Liên Hương Công chúa: Hai người nếu có thể giúp nàng ấy giải khai tâm kết cũng coi như làm một việc thiện.

Thấy bức tường phía sau công chúa xuất hiện một lối đi. Lạc Thiếu Thừa và Lê Duyệt chợt hiểu: khó trách hai người từ lúc tới hoàng cung đến bây giờ chưa từng thấy bà vú, lúc trước đi thăm dò cũng không tìm ra đầu mối, thì ra bà vú không xuất hiện ở bản đồ này. Không nghĩ tới trời xui đất khiến đánh bậy đánh bạ thế nhưng họ có thể thông qua khảo nghiệm, nhiệm vụ có hy vọng rồi!

Xuyên qua lối đi, ở bên trong là một khoảng trời riêng ngời trong sân phơi nắng là một người phụ nữ cao to như gấu mẹ, Lê Duyệt không nhận được rung mình một cái.

[hệ thống] Bà vú Thanh Mai: Lang quân! Người rốt cuộc cũng tới gặp ta! Xuân đi thu tới ta ở trong này cũng đã vượt qua mùa đông thứ mười tám, ta rốt cuộc cũng có thể đợi được người...

Thì ra thanh mai trúc mã của thái giám Liên Thanh – Tiểu Thanh Mai là như thế này đây...thật là cao to, uy vũ! --

Trình độ tiếp nhận sừ nữ (người phụ nữ xấu xí) của Lạc Thiếu Thừa cao hơn Lê Duyệt một bậc, Mặc Vũ Lưu Thương nhìn hệ thống thông báo, giao vật phẩm đặt biệt “khăn tay của Thanh Mai” cho bà vú.

[hệ thống] Bà vú Thanh Mai: Vì ta tương tư quá lâu nhìn đèn mà rơi lệ nên mắt đã không còn thấy rõ, nhưng ta vẫn nhận ra người là phu quân mà ta chờ đợi, khăn tay này đến chết Thanh Mai cũng không thể nào quên được...Lang quân, nhiều năm không gặp, người như thế nào rồi? Có thể gọi ta là nương tử không?

[hệ thống] Nhắc nhở: Gọi “Bà vú Thanh Mai” là nương tử.

Lạc Thiếu Thừa như bị sét đánh, mặc dù biết đây chỉ là nhiệm vụ, vô luận là bà vú Thanh Mai hay Mặc Vũ Lưu Thương cũng chỉ là những số liệu trong trò chơi. Nhưng muốn hấn ở trước mặt Tiểu Duyệt gọi một người khác là “nương tử”, hấn không làm được! Lạc đại thiếu gia không nhận được kiêu ngạo kháng nghị.

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Quá kinh khủng, nương tử của ta cũng không phải là bà! Nếu ta gọi như vậy sẽ hủy hoại danh dự của ta!

Hôm nay hai người làm nhiệm vụ không được tốt chút nào, lúc trước thì bị ngược đãi, thời gian dư lại không còn bao nhiêu cô không ngờ giờ phút này anh ta lại như vậy.

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Mặc Vũ, gọi một tiếng cũng không chết ai, anh lúc trước không phải lưu manh lắm sao? Anh mà không gọi thì nhiệm vụ này không thể hoàn thành được đâu.

Nghĩ đến việc anh ta hay đùa giỡn mình, bây giờ hệ thống lại bắt anh ta gọi một người tuổi bằng nội mình là nương tử, Lê Duyệt không khỏi cảm thấy thống khoái.

Lạc Thiếu Thừa sững sờ, lúc trước đùa giỡn cô, bây giờ bị cô cười nhạo...Nghĩ đến cô gái đối diện màn hình, cô ấy chắc là đang cười ranh mãnh... anh không biết nên tức hay nên cười.

Anh cuối cùng quyết định, đứng trước mặt Cửu Lê Nguyệt Lạc và bà vú nói:

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Nguyệt Nhi...nương tử.

Không nghĩ anh ta sẽ như vậy, Lê Duyệt cảm thấy máu nóng tuôn trào, cô biết mặt mình nhất định đang rất đỏ...Tên lưu manh này, ai bảo anh ta gọi mình như vậy!

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: ...Anh, anh...

[hệ thống] Bà vú Thanh Mai: Ta thật đau lòng! Ta đợi người mười tám năm, vì người mà mù cả đôi mắt! ! Người tại sao lại cưới nữ nhân khác! ! Người tại sao lại phụ lòng ta? Người nói ta nên trừng phạt người như thế nào...

Không còn nhiều thời gian, chẳng lẽ còn muốn đánh nữa?! Vật phẩm có hạn, mặc dù túi đồ của bọn họ cũng được coi là lớn, nhưng trải qua trận đánh vừa này được đã không còn bao nhiêu. Mặc Vũ chắc cũng không tốt hơn cô là mấy, đã đi đến tận đây, bọn họ không thể thất bại như thế này! Thấy trên đầu bà vú xuất hiện chữ màu đỏ (đại biểu cho sự giận dữ), Lê Duyệt quỳnh lên.

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Thanh Mai tỷ, người làm sao vậy? Hấn gọi người mà!

Lạc Thiếu Thừa khá là bất mãn đối với câu nói của Lê Duyệt: cô ấy coi mình là cái gì? Cho dù đây chỉ là trò chơi.

[tán gẫu] Mặc Vũ Lưu Thương: Bà vú, bản thiếu gia không thích nữ nhân như bà! Còn nữa, Tiểu Nguyệt, nàng nghe cho rõ đây! Nương tử của ta chỉ có mình nàng! ! Trước đây như vậy, hôm nay cũng vậy về sau cũng không bao giờ thay đổi! ! (quá lãng mạn hi sao không ai nói với mình như vậy ta *.*)

[tán gẫu] Cửu Lê Nguyệt Lạc: ...Anh cho dù bất mãn với vẻ đẹp của bà ấy cũng đừng lôi tôi xuống nước chứ... (T^T chị thật không hiểu phong tình)

Cô nàng dẫn độn này! Lạc Thiếu Thừa không nhận được đầm xuống bàn...Tay đau đón làm cho anh thanh tỉnh lại...Mình tại sao lại như vậy... Tại sao lại không tỉnh táo như thế...những phản ứng xa lạ không thuộc về bản thân lần lượt xuất hiện làm anh hiểu ra một chuyện _ Tiểu Duyệt, không biết từ lúc nào anh đối

với em là nghiêm túc...

40. Chương 40: Ngoại Truyện — Mỹ Nhân Như Rắn Rết

Hồ ly đã từng là tiểu bạch đơn thuần đi theo đám chị gái xinh đẹp. Kỳ thật thì mọi chuyện cũng không phải mới bắt đầu từ chính văn, nhân duyên trời ban ngay từ lúc hai người còn bé đã mở màn. Chỉ là lúc đó còn quá nhỏ, tuy sự gặp gỡ kinh hãi vừa xinh đẹp vừa đau khổ, theo thời gian trôi qua hình dáng và nụ cười cũng dần mơ hồ.

Vào đầu một mùa hè hơn mười năm trước, hôm đó bà con xa của Lạc gia lấy chồng lại thiếu hoa đồng, xuất phát từ trò đùa dai trong lòng, các chị gái dùng kẹo que nửa dụ dỗ nửa lừa gạt hối lộ Lạc Thiếu Thừa ngây thơ, thợ trang điểm chính là chị cả Lạc gia gắn lông mi giả cho tiểu Thừa, thoa son môi hồng phấn, còn đội lên đầu tóc giả rất dài, cậu mặc vào quần lụa mỏng màu hồng phấn, thật là có mấy phần giống bộ dáng tiểu công chúa trong cổ tích.

“Được rồi, đại công cáo thành!” (*) chị cả Lạc gia nhìn kiệt tác của mình, hài lòng hôn lên trán em trai một cái!

(*) đại công cáo thành: đã hoàn thành việc lớn

“Không được a không được, nếu em trai là bé gái, nhất định là khuynh quốc khuynh thành hồng nhan họa thủy!” Chị hai Lạc gia tới bên cạnh em trai nâng cằm cậu lên quan sát.

“Thừa Thừa, chị ghen tỵ! khi còn bé chị cũng không có xinh đẹp như em!” Một bên chị ba Lạc gia tay trái tay phải nhắm ngay gò má của em trai bóp một cái!

“Chị muốn ôm mỹ nữ.” Hạ Lâm cũng đã chạy tới tham gia náo nhiệt, ôm Lạc Thiếu Thừa vào lòng!

“Em là con trai.” Người nào đó trong ngực khó khăn giãy giụa, nói rõ lập trường.

“Được rồi, đừng làm rộn! Đừng làm cho đồ trang điểm rơi mất!” Thấy Lạc Thiếu Thừa kháng cự giãy dụa, Hạ Lâm níu lấy quần lụa mỏng của cậu, làm quần áo mỏng manh của cậu nhăn hết rồi, phấn thoa trên mặt cậu còn dính không ít lên phần áo của Hạ Lâm, chị cả Lạc gia vội vàng kéo hai người đang triển đấu ra, lấy khăn giấy ra cẩn thận lau mồ hôi cho Lạc Thiếu Thừa, một bên tiếp tục ôm tâm tư trêu đùa cậu, một bên lại nghiêm túc cảnh cáo nói: “Thiếu Thừa, như thế này không thể nói cho những người khác biết em là bé trai, cũng không cần nói cho người khác biết tên của em, nếu không hậu quả rất nghiêm trọng!”

“Tại sao? Em vốn chính là bé trai.” Một Tiểu Bạch còn nhỏ không hiểu lâu bầu nói. Vậy nếu như người khác hỏi, cậu trả lời thế nào? Chẳng lẽ nói mình là bé gái? Nhưng cậu là bé trai mà

“Em còn nhỏ! Nói cho em cũng không hiểu. Nghe lời, nếu không không có đường ăn!!” Chị hai giọng mang uy hiếp, thuận tay lấy miếng bánh bích quy nhỏ cứng rắn nhét vào trong miệng em trai, ngăn chặn câu hỏi của cậu.

“Tiểu Thừa không cảm thấy giữ điều bí mật này chơi rất thú vị sao?” Hạ Lâm sửa lại quần áo và tóc có chút rối loạn, đứng ở một bên quan sát em trai, cười híp mắt.

“Quyết định như vậy, Thừa Thừa ngoan ngoãn diễn tốt vai công chúa đi! Làm xong các chị có thưởng~” Chị ba Lạc gia cũng không có ý tốt nói.

Khi còn bé Lạc Thiếu Thừa gia giáo nghiêm cẩn dịu dàng ngoan ngoãn lễ độ, cộng thêm các chị gái vừa dụ dỗ vừa uy hiếp, ngược lại thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ hoa đồng ngọc nữ. Chỉ là sau khi hôn lễ kết thúc, đứa nhỏ này liền ngồi xổm phía sau một cây cột ôm chân nhìn dưới mặt đất hờn dỗi: mình rõ ràng là bé trai, lại bị các chị cứng rắn biến thành bộ dáng bé gái, rất mất thể diện.

“Ah? Nơi này có người? Xin hỏi bạn đang chơi trốn Miêu Miêu sao?” Lúc này một bé trai tóc ngắn mặc áo T-SHIRT ngắn tay đi tới, ngồi xổm xuống hỏi cậu.

Lạc Thiếu Thừa ngẩng đầu lên, đôi mắt đẹp lại hàm chứa oán hận lại làm cho người khác cảm giác đẹp dễ triu mến động lòng người, thấy bé trai sững sốt, cô không biết nên hình dung loại cảm giác đó như thế nào, chỉ cảm thấy công chúa bị ủy khuất trước mắt này là cô gái đẹp nhất mà mình gặp trên đời.

“Làm sao bạn không vui? Ai khi dễ bạn? Có muốn hay không tôi báo thù cho bạn?! Tôi đánh nhau rất lợi hại ah, len len nói cho bạn biết, anh trai tôi cũng không thắng đánh tôi!” Bé trai kiêu ngạo mà nói, lại an ủi công chúa bên cạnh, “Không muốn không vui về á..., theo tôi quan sát, nơi này có rất nhiều đồ ăn ngon. Có muốn tôi lấy một ít cho bạn hay không?”

“Không cần, cảm ơn.” Lạc Thiếu Thừa nhìn bé trai, lễ phép nở nụ cười nhẹ với cậu ta. Cậu ta và mình cũng không khác nhiều lắm đi, lại cười đến trong sáng rực rỡ, đôi con ngươi như ánh mặt trời tràn đầy vui vẻ, trong lúc bất chợt mình có chút hâm mộ. Cậu ta nhất định chưa từng bị các chị gái hành hạ thô.

“Anh trai nói chỗ nào có người chỗ đó có giang hồ, nơi có giang hồ thì có bằng hữu (bạn bè)! Mặc dù nói không biết là có ý gì á..., anh ấy nói tôi gánh vác tốt, gặp mặt thì giao bằng hữu rồi nói!” Bé trai hơn lại gần chút, vui vẻ nhìn cậu cười nói, “Chúng ta làm bằng hữu đi!”

“. Tốt!” Lạc Thiếu Thừa là độc nam (con trai duy nhất) Lạc gia, bên ngoài bạn chơi trừ Nhiếp hiên là nam, phần lớn thời gian là chơi cùng các chị gái, sâu trong nội tâm của cậu thật ra là vô cùng khát vọng kết bạn với các bé trai khác. Vì vậy, nói tốt, tâm tình cũng vì vậy mà tốt theo, nở một nụ cười thật lòng với bé trai này.

Bé trai không khỏi nhìn ngây người. Thật là đẹp ah, so với mình khi mặc nữ trang (trang phục nữ) còn đẹp hơn. Không biết sau khi cậu ta lớn lên sẽ như thế nào, rất mong đợi nha. “Bạn tên là gì?” Bé trai hỏi. Anh trai nói phải nhớ tên bằng hữu, về sau mới có thể tìm được bằng hữu.

Lại làm Lạc Thiếu Thừa bị hỏi sững sốt, lời các chị gái dặn dò còn văng vẳng bên tai, làm trái với lời chị gái dạy thì cả đời đừng mong có kẹo que! Thừa. Quả cam.” Lúc nói chuyện ánh mắt dao động, lại thấy trái cây trên bàn đối diện.

“Ah, công chúa quả cam.” Bé trai nhìn xuống quần áo của cậu ca ngợi nói: “Nhưng tôi cảm thấy bạn rất giống công chúa Bạch Tuyết! Thật là xinh đẹp ~!”

“Duyệt Duyệt, Duyệt Duyệt, con đang ở đâu? !” Lúc này có thanh âm người lớn lo lắng từ xa truyền đến.

“Công chúa, tôi phải đi, hi vọng lần sau còn có thể gặp lại được bạn!!” Bé trai do dự, đứng dậy, vỗ vỗ quần áo định đi.

Mới kết giao bạn bè, vừa mới nói mấy câu, đối phương đã muốn đi, Lạc Thiếu Thừa không khỏi quỳnh lên, đưa tay nắm lấy cánh tay phải bé trai này.

Chưa từng thấy công chúa cao quý xinh đẹp ngây thơ lại luyến không rời lôi kéo cô không cho phép cô đi như vậy, mặc dù sức lực công chúa hơi lớn, làm cho cánh tay của cô có chút đau. Chỉ là cô cũng là đứa bé, biết đứa bé không ai làm bạn tâm tình sẽ cô độc sợ hãi. Trong phim hoạt hình hoàng đế an ủi công chúa như thế nào đây?

Nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nhớ lại cái gì, mỉm cười, tới gần phía trước.

Đại não Lạc Thiếu Thừa chết rồi, khi cậu ý thức được đối phương đã làm gì, đối phương đã đi rất xa! Lạc Thiếu Thừa lấy tay che môi, đầu óc tiếp tục hỗn loạn: mới vừa rồi. Cậu bị bé trai hôn! Mẹ từng nói bé trai không thể hôn bé trai!! Nhưng mà cậu lại cảm thấy, thế nhưng lại cảm thấy đôi môi của bé trai kia rất mềm rất thơm!! Đây, đây rồi cuộc.

“Tìm em rất lâu, thế nhưng lại trốn ở chỗ này! Thiệt là, tiểu Thừa, các chị đều đợi em về chụp hình lưu niệm cùng!” Lúc này Chị hai Lạc gia rốt cuộc đã tìm được tiểu Thừa đang ngồi bên cọt.

“Ah, cái đứa bé này, che miệng làm cái gì?” Chị cả cũng nhìn thấy em trai, đồng thời chú ý tới khác thường, em trai của cô giờ phút này khuôn mặt nhỏ nhắn đang đỏ bừng, mắt tự nhiên che môi, tầm mắt buông xuống không dám nhìn người.

Các chị gái trực giác phản ứng: có người “khi dễ” em trai mỹ nam gian trá của các cô!!

“Thừa Thừa, vừa mới xảy ra chuyện gì? Có phải hay không có người xấu đối với em.” Chị ba có chút nói không được nữa, ánh mắt trách cứ hướng về phía chị cả, ai bảo chị làm cho em trai giả trang quá đẹp!!

“Cậu ấy không phải người xấu, là bạn mới kết giao với em!” Lạc Thiếu Thừa vừa rồi đều không nói chuyện, nghe được có người nói xấu bé trai kia, lại lập tức biện hộ thay người ta.

“Vậy son môi trên miệng em sao lại mất hết là thế nào? Người bạn mới kia đã làm cái gì đối với em!!” Chị cả kéo tay đang che của cậu, tức giận chất vấn. Ghê tởm, tiểu Thừa nhà các cô bị người khác chiếm tiện nghi rồi, sớm biết như vậy nên canh chừng thật kĩ, người đẹp chính là gây tai họa ah!

“Em trai không có làm cái gì với em. Son bôi trên miệng, em cảm thấy rất chán ghét, nên tự mình ăn hết.” mặt của Lạc Thiếu Thừa hồng thành một mảnh, cực kỳ giống quả táo chín.

“Em trai? Tiểu Thừa, là em trai nhà nào vậy?” Đến đây, giọng điệu các chị hơi lỏng, may mắn không phải quái đại thúc, đứa bé còn nhỏ hơn tiểu Thừa, vậy thì không có vấn đề gì lớn rồi, đứa bé chứ sao.

“Không biết.” Lạc Thiếu Thừa lắc đầu một cái, đột nhiên cảm thấy rất tiếc nuối, thế nhưng mình quên hỏi họ tên cậu ta là gì.

“Ai, Thiếu Thừa, về sau đừng cho người lạ hôn em!” Chị cả cảm thấy cần thiết phải tiến hành giáo dục trình tiết, “Chỉ có các chị mới có thể hôn em!”

“Chị cả nói đúng, muốn hôn cũng phải là em hôn cậu ta mới đúng!! Không thể để cho người khác hôn em, biết không?” Nói giỡn, em trai cô bị người đề lên, vậy không phải là thụ sao? Chị hai cảm thấy cần thiết tiến hành bổ túc về công thụ học.

“Tiểu Thừa em thích em trai đó sao?” Hạ Lâm ở bên cạnh nghe được cái hiểu cái không, vì vậy quyết định hỏi rõ ình hiểu.

“Thích.” Cảm thấy cậu ấy thật âm áp.

“Xong rồi, tiểu Thừa nhà chúng ta xong rồi!! Em ấy tại sao có thể.” Chị ba hỏi xong như nghe tin dữ.

“Các con đang nói cái gì?” Lúc này mẹ Lạc Thiếu Thừa đã đi tới.

Vì vậy các chị gái ác ma bắt đầu tố cáo tập thể:

“Di nhỏ, Thừa Thừa em ấy nói thích bé trai hôn miệng em ấy!!”

“Di nhỏ, em trai nói em ấy thích mặc váy công chúa, cảm thấy rất ngoan!!”

“Di nhỏ, cháu cảm thấy cần thiết phải giáo dục tiểu Thừa lại một lần!!”

“Phạt không cho phép em ấy ăn kẹo que!!”

“Phạt em ấy vẽ 50 tờ tranh!!”

“Phạt em ấy mỗi ngày dậy sớm nhất đi mua bữa sáng!!”

“Còn nữa, phạt em ấy mát xa cho các chị!!”

Vì vậy Lạc Thiếu Thừa lần nữa sinh lòng uất ức:

Cậu rõ ràng phải nhịn ghê tởm và không thoải mái, đồng ý với các chị gái ngoan ngoãn giả trang thành công chúa, không nói cho người khác mình là bé trai, tại sao các chị còn nói xấu cậu với mẹ, phạt cậu làm việc. Còn có trước kia cũng thế, rất nhiều chuyện cũng. Tại sao các chị muốn lừa gạt cậu khi dễ cậu. Tại sao.

Lúc này hôn lễ tiến hành xong, trong phòng chung ti vi đang mở cho các vị gia tân giải trí tiêu khiển đang diễn Ý Thiên Đồ Long ký , tiểu Trương Vô Kỵ nhỏ hơn tiểu Thừa hai ba tuổi đang nước mắt nước mũi rơi xuống, lắng nghe mẹ cậu dặn dò lời cuối:

“Vô Kỳ, con ngàn vạn phải nhớ kỹ, nữ nhân càng đẹp lòng dạ càng sắc bén. Không tin được.”

Mà bạn học tiểu Thừa đang bị mẹ đẻ trên bắp đùi mình đánh tiểu PP (mông nhỏ) của cậu cũng là mắt chứa nước mắt khuất nhục, trong lòng lặng lẽ nhớ: các chị gái cũng là đại mỹ nhân, càng đẹp càng xấu. Không thể tin tưởng các chị. Mỹ nhân đều là nguy hiểm, không thể đến gần không thể tin tưởng.

41. Chương 41: Ngoại Truyện Của Ngoại Truyện —— Ác Ma Và Thiên Sứ

Hơn mười năm sau

“Lạc Thiếu Thừa, anh ăn cam không?”

“. Không ăn.” Trước kia thì thích ăn, kể từ sau chuyện đó, là hơn năm. Đặc biệt là sau khi lớn lên hiểu chuyện, chuyện đó trở thành chuyện chôn sâu trong lòng anh, nhiều năm không muốn đối mặt với bóng ma ác mộng. Cố tình Tiểu Duyệt cô lại thích ăn cái này, aiz. Làm hại anh không muốn nghĩ cũng phải nghĩ đến. Khi đó tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, làm sao anh lại cảm thấy bé trai hôn. Gặp quý. Anh tuyệt đối sẽ không thừa nhận mình là thụ!! Anh thích duy nhất chỉ có Tiểu Duyệt.

“Tại sao? Quả cam giàu vitamin C, có tác dụng làm trắng da!” Lê Duyệt vuốt vuốt quả cam, đột nhiên ý tưởng trong đầu lóe lên: “Nói đến trắng đẹp, năm đó khi em năm tuổi, đã từng thấy công chúa quả cam, còn xinh đẹp hơn công chúa Bạch Tuyết! Xinh đẹp tựa như thiên sứ.”

Nghe được lời này, Lạc Thiếu Thừa không dám tin nhìn chăm chú vào cô, nội tâm dậy lên cơn sóng lớn. Thì ra là, có vài người là nhất định sẽ ở cùng một chỗ, vô luận trải qua bao nhiêu năm, mặc kệ cách nhau rất xa, cho dù có ngăn cách bởi thời gian và không gian, quanh đi quẩn lại người bên kia tơ hồng mệnh định như cũ sẽ đến bên cạnh, Tiểu Duyệt, thì ra là, từ lúc ban đầu, anh đã đối với em là vừa thấy đã yêu.

Thấy anh chỉ nhìn chăm chăm mình lại không nói gì, Lê Duyệt không khỏi hồ nghi, “Lạc Thiếu Thừa, sao anh lại không nói lời nào?”

“Tiểu Duyệt, Khi anh sáu tuổi, gặp được tiểu ác ma ảnh hưởng đến cả đời anh.” Dịu dàng kéo cô tới gần, những lời cuối, biến mất khi vành tai và tóc mai chạm vào nhau.

42. Chương 42: Khi Tiếc Người Trước Mắt

Mặc Vũ Lưu Thương chân thành bày tỏ thâm tình làm Cửu Lê Nguyệt Lạc cảm thấy đột ngột không giải thích được, đồng thời lại thành công hoàn toàn chọc giận bà vú Thanh Mai hình thể khôi ngô dung mạo cũng tương đối có đặc sắc.

Chỉ thấy bà xoay thân hình mập mạp, đôi tay béo ú vươn chưởng về phía thân hình đơn bạc của Minh Chủ thích khách nháy mắt thanh máu trở về 0! Thật ra thì trong nháy mắt đó, Mặc Vũ Lưu Thương không phải là không chống cự, chỉ là phản kích của anh so với sức phòng thủ của bà vú dinh dưỡng đầy đủ trước mặt lại có vẻ như không có ý nghĩa, đại khái như châu chấu đá voi!!

Bà vú không ra tay thì thôi, vừa ra tay thì sức mạnh mãnh liệt tốc độ nhanh chóng. Làm Lạc Thiếu Thừa và Lê Duyệt khắc sâu cảm nhận được cái gì gọi là mập mạp có nội hàm, xấu xí có độ sâu, cô gái sống trong hoàng cung dung mạo càng quan trọng, hình dáng người ta lớn lên như vậy đã rất không dễ

dàng, không tôn trọng người ta sẽ bị báo ứng! Trong hoàng cung, cao thủ Phượng Ẩn Long Tàng (ý chỉ những người giỏi giang nhưng ẩn núp rất kĩ) xuất hiện liên tục, bà vú đại nhân, thực lực không thể khinh thường.

Thấy bóng dáng màu đen ngã xuống đất, Lạc Thiếu Thừa không khỏi sửng sờ. Thanh danh Mặc Vũ Lưu Thương ở trong trò chơi rất hiển hách, được gọi là người thay mặt Diêm Vương, từ trước tới nay anh luôn là người đùa bỡn tánh mạng mọi người trong lòng bàn tay, đây là lần đầu tiên anh cầm trong tay Quỷ Phệ Mặc U Lâu Chi Sâm một đối một mà không hề có lực đánh lại, thất bại hoàn toàn, là lần đầu tiên anh cảm nhận được cái gì gọi là “Chênh lệch thực lực, nháy mắt giết chết người”

Cho nên nói nhiệm vụ Ẩn Tàng đáng ghét nhất! Bởi vì không cần lo lắng đánh vỡ thăng bằng trò chơi, không cần sợ người chơi nhất thời không tiếp thụ nổi, vì vậy có thể làm cho hứng thú sáng tạo tẻ nhạt của GM càng phát huy đến cực hạn, làm cho cảnh ngộ người chơi không thể dùng lẽ thường giải thích chuyện quỷ dị kỳ kỳ còn phải thỏa mãn GM vô sỉ YY mà gặp được NPC mạnh tới nghịch thiên.

Tâm tình Lê Duyệt có chút phức tạp không nói ra được cảm giác, tình cảnh trước mắt, thân xác Mặc Vũ Lưu Thương nằm trên đất, trên đầu mang danh hiệu “tinh nhân của [Cửu Lê Nguyệt Lạc]”, nên nói anh ta là “Bỏ rơi bà vú nội tâm đẹp, ngược lại đùa giỡn mỹ nữ, còn trẻ nên dù chết dưới hoa mẫu đơn vẫn phong lưu, đáng đời” sao? Lúc trước bị anh ta trêu chọc quá đáng, giờ phút này vốn là thời cơ tốt mình nông nổi dậy làm chủ, nhưng cô thường ngày nhanh nhẹn miệng nhưng hết lần này tới lần khác không nói ra được một câu châm chọc giễu cợt! Trong đầu ngược lại có chút mất mát.

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Mặc Vũ người làm sao vậy?

Trong lúc lơ đãng, lời nói quan tâm cứ như vậy tự nhiên mà vậy viết ra.

Mà giờ khắc này Lạc Thiếu Thừa vốn có chút nén giận đối với NPC kỳ kỳ cường đại trong trò chơi, nhìn thấy lời nói Lê Duyệt viết ra như vậy, trái tim không khỏi dâng lên ầm ập, nội tâm bối cảnh từ sầm sét vang dội chuyển thành ngày trời trong nắng đẹp.

[tán gẫu gần] Mặc Vũ Lưu Thương: được nương tử quan tâm, vi phu sâu sắc cảm thấy vui mừng. Nương tử xin yên tâm, vi phu “Vẫn tốt”

~Miễn, chết thì cũng chết rồi, còn chơi khổ nhục kế (>.<)! dù=“” sao=“” vì=“” hoàn=“” thành=“” nhiệm=“” vụ,=“” tiêu=“” duyệt=“” sẽ=“” giúp=“” anh=“” sống=“” lại.=“” trên=“” màn=“” hình,=“” quả=“” nhiên=“” hồ=“” ly=“” cười=“” đến=“” gian=“”>

Bàn tay trắng nõn của Cửu Lê Nguyệt Lạc vừa mới ném ra Cửu Chuyển Luân Hồi Đan lôi Mặc Vũ Lưu Thương sống lại thành công, lại bị anh ta lôi xuống. Hối hận mình vì sao phản xạ có điều kiện nhất thời nhanh tay hồi sinh cho người lấy bĩ ổi, buồn nôn làm thú vị.

Chẳng qua là hồ ly vừa mới nâng lên nụ cười liên tục ở khóe miệng, bởi vì bà vú đại nhân lại giết anh lần nữa!!

hệ thống bà vú Thanh Mai: người phụ lòng ah, người không nhận thức nhân gia thì cũng thôi đi, lại vẫn ở trước mặt nhân gia đùa bỡn nữ nhân khác, người bảo nhân gia làm sao mà chịu nổi, chàng phụ lòng. . . .

Bởi vì Lê Duyệt đồng thời gặp phải hai lần buồn nôn đến mơ hồ, cho nên Cửu Lê Nguyệt Lạc trong trò chơi cứ đứng ngây ngơ ở một bên, bà vú lại xem cô như không khí coi như không thấy, chuyên tâm coi chừng Mặc Vũ Lưu Thương, lúc này anh ta ngã xuống đất lần nữa, bà vú dứt khoát khom gối quỳ xuống, hùng vung (đôi tay to, mạnh) vuốt ve thi thể Mặc Vũ Lưu Thương, huyết lệ màu đỏ từ trong hốc mắt trào ra ngoài.

MD! Bác gái, nếu bác đã đau lòng muốn chết cũng đừng giết người dễ dàng như vậy! Phải biết là Cửu Chuyển Luân Hồi Đan rất đắt giá rất xa xỉ, người bị giết rất vô tội rất tức giận!!

Trên màn hình của mình, thế giới tiên ma lần nữa từ màu sắc rực rỡ chuyển thành hắc bạch (đen trắng, ở trạng thái bị chết thì màn hình chuyển thành màu đen trắng), tâm tình Mặc Vũ Lưu Thương cũng từ tốt chuyển xấu, anh chết một lần sẽ rút một level được không, được! Bây giờ đã. . . . Hai cấp rồi! Cấp bậc càng cao, điểm kinh nghiệm EXP cần tăng một cấp càng nhiều, chỗ tốn tinh lực càng nhiều.

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: hi hi, Mặc Vũ, người nên thu liễm một chút, ngoan ngoãn đi theo Thanh Mai tỷ tỷ mới là thượng sách

~Trong vòng mấy giây, trong đầu óc nhanh nhẹn của Lê Duyệt vòng vo mấy đường rồi, vốn là cô nên đồng tình Mặc Vũ, nhưng thứ nhất lúc trước vừa mới bị người chết vẫn không đổi tính đùa giỡn nửa câu làm lòng có khó chịu, thứ hai oán phụ Thanh Mai không nhìn nổi hai người bọn họ quan tâm lẫn nhau, Mặc Vũ sẽ chết càng thảm hại hơn. Mặc dù cô không ngại tên kia chết sớm siêu sinh sớm, giúp anh ta sống lại, anh ta lại tán tỉnh chọc giận bà vú Thanh Mai, để anh ta bị PIE mấy lần rút cấp dần dần ra khỏi thế giới của cô. Nhưng là. Giống như có điểm không nhân đạo, dù sao bây giờ bọn họ cũng là chiến hữu, ừ, cô chỉ là căn cứ vào đạo nghĩa giang hồ, cô một chút cũng không có để ý anh ta, một chút cũng không có. Thứ ba, nếu là anh ta theo Thanh Mai tỷ. Cô muốn chế giễu, ừ ừ, print screen đăng lên diễn đàn võng du, báo thù chuyện bị đùa giỡn >.

Không nói chuyện nói trước đó, bây giờ mình cứ sống anh ta. Tên ngu ngốc này lại không liều lĩnh nói bừa gì thôi. Thở dài, tay Lê Duyệt do dự một chút, còn là mở khung lựa chọn ra.

Vì vậy Mặc Vũ Lưu Thương được sống lại, đồng thời nhận được tin nhắn của Cửu Lê Nguyệt Lạc hệ thống gửi tới:

“Mặc kệ nói thế nào, bây giờ thức thời là trang tuần kiệt, nếu đánh không lại thì nghe lời nhận thua, núi xanh còn đó.”

Cô ác tính muốn chế giễu, còn là. Lo lắng anh? Mặc dù ý sau có vẻ không lớn, nhưng. Chỉ cần nghĩ như vậy, khoe miệng của anh không nhận được lại muốn nhếch lên, cũng nhẩn tin lại:

“Nương tử không cần thay tướng công lo lắng, tướng công của người là ta rất chuyên tình, tuyệt đối thà chết chứ không chịu khuất phục, đánh chết đụng chết dối chết bị sét đánh chết cũng tuyệt không cúi đầu trước thế lực tà ác!”

Cửu Nguyệt không khỏi phán định Mặc Vũ người này sự bỉ ổi ác độc đã xâm nhập vào xương tủy không thuốc nào chữa được, người này —— thôi, mặc kệ anh ta, bị PIE chết là đáng đời! Cô mới không để ý anh ta, thật không để ý, cô chỉ là vì không thể chụp ảnh Mặc Vũ gọi Thanh Mai “Nương tử” đăng lên diễn đàn võng du mà thất vọng và tức giận mà thôi, chính là như vậy.

Lê Duyệt nghĩ như vậy, lại không ý thức được thật ra thì video vừa rồi bà vú khóc huyết lệ chảy trên thi thể Mặc Vũ chính là một loạt JP thượng hạng và bức tranh sấm sét YY tự nhiên, cũng không thấy Cửu Nguyệt cô quay lại.

[tán gẫu gần] Mặc Vũ Lưu Thương: bà vú, tại hạ chỉ là được người nhờ chuyển giúp khăn tay, người nọ có nhắn lại vài chữ cho người: kiếp này vô duyên, chớ nhớ, mặc dù ánh mắt người không thấy rõ, nhưng chỉ cần dụng tâm cảm thụ, hẳn là ta cũng không phải là người người chờ.

hệ thống bà vú Thanh Mai: không thể nào!! Hắn không thể nào đưa khăn tay giao cho người lạ. Không thể nào. Nhân gia biết, người nhất định là lừa gạt nhân gia. Người đã học thuật dịch dung của hề hề sư phụ. Ha ha ha ha ha ha!! Nhân gia hiểu, người đã dịch dung rồi!! Người cho rằng làm như vậy thì có thể lừa gạt ném nhân gia đi, để tiêu dao khoái hoạt cùng nữ nhân khác sao!! Ta cho người biết, không thể nào!! Tuyệt đối không thể nào!! Mới vừa rồi ta không động nữ nhân kia cũng là bởi vì. Nàng và ta giống nhau, đều là nữ nhân đáng thương bị người đùa bỡn.

Đối mặt NPC cơ trí hơn người trí tưởng tượng phong phú tùy cơ ứng đáp như thế, Lạc Thiếu Thừa Lê Duyệt bị sấm sét đến từng trận ác hàn sau đó tương đối im lặng.

[tán gẫu gần] Mặc Vũ Lưu Thương: ah, Nguyệt nhi, xem ra đại tẩu (chị dâu) là một người có chứng vọng tưởng nghiêm trọng, căn bản là cự tuyệt khai thông ah ~ công chúa trước khi đi còn nói gì hy vọng chúng ta giải khai phong bế của nàng, bây giờ nhìn lại, hiển nhiên là quá xem trọng chúng ta, đại mụ (bác gái) này căn bản là nội tâm phong bế, cự tuyệt trao đổi với người!

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: nói không chừng đại mụ người ta coi trọng người đã lâu, chờ người tới để khinh bạc, Tiểu dạng (nhỏ bé, ở đây ý chỉ giống tiểu bạch kiếm :v), người liền đi theo đi, sau này vẫn còn

chơi trò chơi, ngẩng đầu không thấy, nói không chừng ngày nào đó nàng lại trở thành tuyệt đại mỹ nhân, cúi đầu chỉ thấy

~~Thời gian không còn nhiều, nhiệm vụ của bọn họ có lẽ sẽ không hoàn thành, có nên hay không loại vấn đề này rất rối rắm, lúc nội tâm Lạc Thiếu Thừa đang giao chiến, bà vú Thanh Mai tương đối thức thời bổ xung một câu:

hệ thống bà vú Thanh Mai: người còn thiếu nhân gia thứ nhất, một tiếng nương tử, thứ hai ôm, thứ ba hôn.

Lần này Lạc Thiếu Thừa dù có sức kiềm chế cao hơn nữa cũng không nhịn được giận dữ muốn nói tục rồi! Đột nhiên trong đầu hần linh quang hiện ra, nghĩ tới điều gì, lấy điện thoại di động ra mở mục danh bạ tìm số điện thoại người khác, gọi đi, đối phương vừa bắt máy, anh liền không chút lưu tình đi thẳng vào vấn đề, “Cương Thi Khổng, thế giới tiên ma hòa bình quá lâu, cho nên trong lúc rảnh rỗi cậu liền đặc biệt nhạo báng tớ, lấy nhảm chán làm thú vị?”

Một giọng nam ôn hòa nhẹ cười nói: “Thế nào phát hiện là tớ?”

“Thực giác.” ác kịch đặc biệt nhằm vào anh, NPC cố tình gây sự sao? Vì vậy rất tự nhiên anh nghĩ đến người quen khi đi máy bay đi công tác ở Singapore.

“Khó được thấy cậu lại đi trêu chọc con gái người ta, hơn nữa đối phương lại là Cửu Nguyệt tiếng tăm lừng lẫy.” khẽ cười.

“Cho nên cậu cho thủ hạ đi làm kỳ đà cản mũi?” Chơi trò chơi cũng bị người giám thị, loại cảm giác này thật không hay.

“Yên tâm, tớ cũng không phải là biến thái, hơn nữa tớ ở Mĩ bận từ sáng cho đến đêm làm gì có thời gian theo đuổi cậu, hôm nay cũng chỉ là tình cờ nhìn thấy cậu cột nhả Cửu Nguyệt, không khỏi tò mò.” Người khác ho nhẹ một tiếng, “Vẫn cho là cậu không có hứng thú với phụ nữ, không muốn.”

“Không cần giải thích, càng tô càng đen, tớ chỉ có hứng thú với bồi thường gấp đôi, mặt khác, thời gian làm nhiệm vụ bị cậu đùa giỡn không còn bao nhiêu nữa, bây giờ cậu có thể an bài bác gái Thanh Mai lui lại rồi!” Lạc Thiếu Thừa đánh nhanh thắng nhanh bấm điện thoại, Tiểu Duyệt vẫn còn chờ ở một đầu khác máy tính, mình cũng không có nhiều tinh lực huyền thuyên cùng người khác như vậy.

Lạc Thiếu Thừa đoán không sai, anh và người kia gọi điện khai thông thì Lê Duyệt nhìn trước máy vi tính không thấy Mặc Vũ Lưu Thương nói tiếp, theo thời gian chờ đợi từng chút trôi qua, trong lòng quả thật có chút lo sợ. Hệ thống nhiệm vụ quả thật BT quá rồi, nhưng mình và Mặc Vũ đối với công kích của bà vú Thanh Mai thì hoàn toàn không có sức chống đỡ. Rốt cuộc làm như thế nào lừa gạt đi.

Cô đang buồn sắp rầu, lại kinh ngạc phát hiện:

hệ thống bà vú Thanh Mai: chậm chạp không chịu trả lời nhân gia. Lần này người lại chờ. Thì ra, bất tri bất giác, nhân gia đã đợi người nhiều năm như vậy. Đa tình chung quy vẫn là vô tình, từng tác tương tư không gửi. Có lẽ, ta không nên chờ người nhiều năm như vậy. Để cho người nhìn thấy bộ dáng tiều tụy của ta hiện tại. Có lẽ, ta khó có thể quên được, cũng chỉ là thời gian chúng ta gần nhau lúc đầu nhu hòa, người đó dịu dàng kêu ta tiểu Mai, thiếu niên tuần tú tên là Anh ca ca. Vốn là hồng nhan từ xưa như danh tướng, bất hứa nhân gian kiến bạch đầu (ý nói không sống được đến lúc bạc đầu). Ta nên tại còn là một đầu tóc đen, là lúc dung nhan xinh đẹp liền chết vì tình đi, ở nơi thâm cung lạnh lẽo ăn thịt người này cố chấp sống, chờ đợi nhiều năm như vậy, để cho người nhìn thấy cũng là lúc ta đã hoa tạ tàn dung (ý nói đã già, trở nên xấu xí), phá hư một tia hoài niệm cuối cùng trong lòng người. Không nên. Nếu như, đây là hạnh phúc người muốn, như vậy ta thành toàn cho người.

Thao thao bất tuyệt đọc xong một tràng lời kịch, một cánh tay bà vú gọn gàng linh hoạt vung về phía cổ mình, làm xương đầu giong tan kêu rắc rắc, mặt mày bà vú dính đầy máu thân như sợi bông đứt ngã ở dưới chân Cửu Lê Nguyệt Lạc, ngưng thở.

Thì ra NPC người thật của công ty trò chơi đã luyện chuyên môn gõ chữ, quá nhanh, vừa mới cúp điện thoại, tâm tình Lạc Thiếu Thừa lại buông lỏng đang chuẩn bị tấn tỉnh Lê Duyệt lần thứ hai, thì thấy một

màn thê lương quỷ dị này, không khỏi hỏa khí lại tăng, oán thăm: Cương Thi Khổng, cậu trong lòng biến thái, thế nhưng an bài một màn máu tanh tàn nhẫn thảm liệt như thế diễn cho Tiểu Duyệt nhìn, cậu nhớ cho tở, tở nhất định sẽ không dễ dàng tha cho cậu!! Vừa an ủi Lê Duyệt:

[tán gẫu gần] Mặc Vũ Lưu Thương: nương tử đừng sợ, đây chỉ là kịch tình trò chơi, ta sẽ vẫn cùng với người.

Đợi mấy giây, thấy đối phương còn chưa có trả lời, không khỏi có chút sợ:

[tán gẫu gần] Mặc Vũ Lưu Thương: Nguyệt nhi, Nguyệt nhi.

Lại qua mấy giây, Cửu Nguyệt rốt cuộc đáp lời, cũng là cảm thán:

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: ta không thích kết cục như vậy, quá mức bi khổ đau thương.
Nếu như ban đầu, người gọi nàng một câu, có lẽ nàng sẽ không đi lên bước đường cùng như vậy!

Lạc Thiều Thừa im lặng như ăn hoàng liên, anh kết giao với bạn xấu Cương Thi Khổng, chỉ cần anh còn đứng đầu người chơi trong tiên ma một ngày, liền đồng ý Cương Thi Khổng không thể nói, kết quả tên biến thái kia lại thêm tiết mục bi kịch, Thiên Mã Hành Không (*) phát huy hại chết NPC, cuối cùng mình còn phải chịu tiếng xấu, mình lại bị bạn gái tương lai oán giận, thật là.

(*) Thiên Mã Hành Không: ngựa thần lướt gió tung mây, ví với văn chương, thi ca, thi pháp hào phóng, không câu thúc.

Có lẽ là cảm ứng được lửa giận của Lạc Thiều Thừa, đúng lúc này hệ thống nhảy ra thông báo:

hệ thống [Mặc Vũ Lưu Thương] và [Cửu Lê Nguyệt Lạc] không sợ hãi cường nhân kích bác, tình vãng hơn vàng, thuận lợi hoàn thành Nhiệm Vụ Ẩn Tàng tình lữ [khi tiếc người trước mắt], phần thưởng vượt qua kiểm tra: độ thân mật hai bên +5000, cấp bậc hai bên +1, đạt được kỹ năng tình lữ: đồng sinh cộng tử

Độ thân mật tăng, tự nhiên danh hiệu cũng đổi, trước kia chưa từng nghe nói qua “Gian phu ()” xưng hô sẽ được hệ thống thay đổi thế nào, hai người không khỏi tò mò, Lê Duyệt mở khung hệ thống ra, ái phi của [Mặc Vũ Lưu Thương] đã thay thế cho tiểu thiếp của [Mặc Vũ Lưu Thương], mà bên kia, tình nhân của [Cửu Lê Nguyệt Lạc] cũng đổi thành phu quân của [Cửu Lê Nguyệt Lạc] .

[tán gẫu gần] Mặc Vũ Lưu Thương: xưng hô bên kia thế nào?

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: Ái phi.

Lạc Thiều Thừa mỉm cười:

Nếu so anh là đế vương thao túng tính mạng mọi người trong tiên ma, thì cô chính là 3000 sủng ái ở một thân (ý nói anh dành tất cả sủng ái của mình cho cô), hậu cung vì cô mà vô ích, người duy nhất có tư cách làm bạn bên cạnh đế vương, Nguyệt phi. Như vậy, rất tốt.

Nhiệm vụ vừa xong, chỉ còn lại hai người Mặc Vũ và Cửu Nguyệt bọn họ, mắt to trừng mắt nhỏ, Lê Duyệt có chút không được tự nhiên.

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: ta sẽ không phụ thuộc vào bất cứ người nào. Mặc Vũ, nhiệm vụ đã hoàn thành, chúng ta cũng từ biệt thôi.

[tán gẫu gần] Mặc Vũ Lưu Thương: Nguyệt nhi ái phi, thời gian vẫn còn sớm, không cần phải gấp gấp đi ngủ.

Đi ngủ. Lê Duyệt xấu hổ bỏ nhào xuống đất, làm sao lại có loại người này, lời của cô rất nghiêm chỉnh rất thuần khiết và trong sạch, anh ta cũng có thể kéo đến cái kia!

[tán gẫu gần] Cửu Lê Nguyệt Lạc: không nói dóc với người nữa, ta xuống.

[tán gẫu gần] Mặc Vũ Lưu Thương: ừ, thời điểm lần sau lên, ta lại cùng người làm nhiệm vụ.

Dù sao đối với cô mà nói, Mặc Vũ Lưu Thương chỉ là người xa lạ mới gặp mặt hai lần, là anh nóng vội rồi, thôi, còn nhiều thời gian, bọn họ còn có rất nhiều thời gian có thể từ từ dây dưa. Lần này trước bỏ qua cho cô.

43. Chương 43: Nhất Thời Xúc Động

“Duyệt Duyệt, làm sao bây giờ, tớ nhất thời xúc động nên. . . .” Lê Duyệt vừa mới logout tắt máy tính, thì thanh âm than thở của bạn tốt cùng phòng ngủ Trịnh Sơ Du truyền tới, giọng điệu nửa là ảo não nửa là hưng phấn.

Vì vậy, rất thích hợp cho Lê Duyệt tự nhiên bắt đầu liên tưởng, người đặc sắc nhất phòng 419 của bọn họ, bạn học Sơ Du vừa phạm vào đại sự (việc lớn, việc hệ trọng) bậc nào.

Hồi tưởng lại lịch sử:

Cảnh tượng một: đại hội thể dục thể thao của đại học C

Trời xanh không mây, trên đài chủ tịch MC đang cố gắng phát động tinh thần thi đấu cho khoa mình, nam MC bừa hân đặc trưng cho nam sinh đại học C đang dùng tiếng phổ thông trầm thấp tiêu chuẩn tràn đầy từ tính so sánh các vận động viên như các loài mãnh thú hay các loài chim: tuần mã, tiểu báo, linh dương, hùng ưng đều là các loài vật vừa tràn đầy sức sống vừa mạnh mẽ hơn siêu nhân, tương lai bọn họ có thể dự báo được khả năng: ở những năm tháng sau này, bọn họ sẽ không biến thành vườn thú, trang trại chăn nuôi, cũng sẽ không biến thành diễn viên diễn kỹ xảo đặc biệt, mà là gánh vác trọng trách bảo vệ địa cầu khỏi sự xâm chiếm của người ngoài hành tinh, trở thành liệt sĩ, dũng sĩ, thánh đấu sĩ bảo vệ chủ quyền nước ta, đột nhiên bí từ mà kẹt.

Ngay khi đẳng viên, đoàn viên đoàn thanh niên cộng sản, đẳng phái dân chủ và người không có đẳng phái đều cho là âm thanh của trường học có vấn đề, thói quen nghe giọng MC nam hùng hồn làm khán giả tỉnh ngủ gật tập trung ánh mắt — mục tiêu là đài chủ tịch thì âm thanh mạnh mẽ, vang dội của MC dừng lại, tay đổi bản thảo khác rồi tiếp tục nói, mặc dù nói không biết vì sao MC đang nói dở thì bỏ qua, chỉ là quần chúng thiện lương ngược lại không có truy cứu đến cùng, cho đến khi MC lặp đi lặp lại nhiều lần, ba và cuối cùng — không thể nhịn được nữa, cũng không cần nhịn nữa ngửa mặt lên trời và hét to tên Tào thừa tướng rồi ném bản thảo rồi đi. . . .

Sau học sinh của đại học C thông qua tin đồn “Chúng ta đều tò mò cực cực” (yêu sách của bạn gái MC) cuối cùng biết chân tướng: cái gì thắng nam không thể nhẫn nhịn nhất? Hủ nữ YY là đúng!

Ngoài ra, còn có mấy người xem nhiệt tình góp nhặt bản thảo lúc “anh MC” rời đi lưu lại, các bạn học viết lại thành bản thảo đưa tới cho MC:

Bài viết một: khoa Lý, bạn học Tô XX không cần rơi lệ, thua bởi anh ta là số mệnh của anh. . . . chạy 400m ngàn năm đều xếp thứ hai, tiểu dạng (người nhỏ, ở đây muốn nói anh ta là thụ), chớ từ chối, anh nhận mệnh đi!

Bài viết hai: kích động!!! khoa thương mại Tiền XX, chú ý tới anh đã hai năm rồi, vẫn nghĩ anh là cực phẩm tiểu thụ, hôm nay mới biết anh vừa thụ vừa công!! Gương mặt thanh tú của anh, vẫn không ngừng kiên trì như cũ, đừng cảm theo đuổi mơ ước, cuối cùng lấy thủ làm công đã động thật sâu đến tinh thần chúng em, chúng em vinh quang vì anh!!

Bài viết ba: khoa điện Trần huynh, chúc mừng anh ah ~ mặc dù anh đoạt đi SIR Trương của Tiểu đệ, nhưng anh cũng không cần dọa chúng em, cái quả tạ đó rất nặng ah, nếu như Trương ca đứng ở đó, còn không bị đập thành một cái bánh!!

Bài viết bốn: khoa kiến trúc Lý Tử, không nên tìm xa, không nên tìm xa, mặc dù trai đẹp khoa J nhiều hơn khoa kiến trúc các anh, anh cũng không nên tìm xa!! Các ca ca kiến trúc còn muốn tập thể P anh!!

Bài viết năm: khiêu vũ khiêu vũ, thành tích chưa đến mức toàn bộ ra thao trường nhảy múa thoát y!! Kêu MC ca ca hát trợ hứng cho bọn anh!! Hoan nghênh biểu diễn ngẫu hứng, người nào phát huy dũng cảm có đường ăn!!

Bài viết sáu: MC ca ca, anh và Giang XX là thật sao, anh ấy nhảy cao hạng nhất đều là vì anh đấy! Thời điểm anh ở trên đài phát biểu, anh ấy nhìn đài chủ tịch cũng cười hứ mặt!!

Bài viết bảy: Tứ thiếu? Bốn vị thiếu gia của đại học C chúng ta? Mặc dù hôm nay không có hạng mục của bọn họ, nhưng là MC đại nhân có thể thỉnh thoảng chen lẫn hoạt động ngoài lề cho 4P hay không đây? Đa số quần chúng nhân dân trông mong ngóng chờ.

Bài viết tám: anh MC, anh quá nghiêm túc, yêu cầu dí dỏm thú vị, tốt nhất trở lại xì căng đan đoạn tay (gay), mà có thể trở thành ngũ thiếu của 4P đẳng, thật ra thì em một mực yên lặng chú ý tới anh.

Bài viết chín:

Bài viết mười:

Bài viết N:

Sau đó, liên minh hủ nữ đại học C tuyên bố phụ trách sự kiện MC nam miệng thô này.

“Cho dù nắng gắt như lửa, mặt trời chói chang nhưng vẫn không cản trở ánh mắt sục sạo của tớ, lòng yêu thích trai đẹp của tớ vẫn không giảm một phần!” Trịnh Sơ Du ngồi ở trên ghế gờ quạt ngoài ban công ký túc xá số 6, mắt to không chút nào nhàn rỗi đảo liên tục nhìn xung quanh lối đi bộ dưới ký túc xá.

“Sơ Du, cái bản thảo đó của đại hội thể dục thể thao.” Lê Duyệt vừa bắt đắc dĩ vừa buồn cười nhìn bạn tốt, hình như Sơ Du là đồng minh của một trong ba cây viết đó, những bản thảo kia có vài phần không biết bao nhiêu tỷ lệ xuất từ trong tay cô ấy!

“Sơ Du, cậu lại nổi điên à, lần này điên khủng ra khoa.” Cậu đến nơi nào cũng không thay đổi bản sắc hủ nữ kia, hoạt động của trường học cũng không thu liễm một chút. Lâm Ngữ Hân lắc đầu vô cùng không đồng ý hành động điên cuồng kia.

“Sơ Du, cầu xin cậu trở lại bình thường đi, trường học chúng ta có rất nhiều nam sinh, cậu có rất nhiều cơ hội, cần gì YY bọn họ, lúc nào bắt được cơ hội thì tìm một người!” kể từ có bạn trai, Nhan Hiểu Lộ ước gì toàn bộ phòng ngủ cũng kết giao bạn trai, sau đó mọi người cùng nhau đi chơi, khai khai tâm tâm hạnh hạnh phúc phúc (vui vẻ, hạnh phúc, may mắn).

“Ai nha, hết cách rồi, nhất thời xúc động!! Chỉ là khí chất nam sinh của đại học C kém cách xa vạn dặm KaKa và C La, nhưng vẫn là trẻ con nhà mình ngoan ah, ai bảo tớ yêu nước, cẩn thận nghĩ lại chút, bọn họ vẫn có chỗ thích hợp ở chung ~ nếu toàn bộ thế giới biết được tình yêu mập mờ của Kaka và C La, đồng minh hủ nữ đại học C chúng tớ cũng cảm thấy nên viết chút gì đó cho các nam nhân đáng yêu chứ, cổ động tổ tình, đáng tiếc chính là đoán sai MC thẳng nam là thụ, ai ai.” Trịnh Sơ Du mặc áo ngắn, ngồi ghế nhỏ, tay cầm quạt hương bồ, than thở, lại than thở.

Ba người còn lại của phòng ngủ nhìn mặt nhau, than thở, lại than thở.

Truyện đăng tại: diendan .com

Ngoài ra còn có ví dụ như: cảnh tượng hai ở siêu thị, cảnh tượng ba ở đường phố thành Bắc, cảnh tượng bốn ở Thiên Nhai, cảnh tượng năm ở quảng trường Tam Hạp, tất cả đan xen vào cơ bản giống nhau, đều trên đường dành riêng cho người đi bộ, không hề nhiều lời nữa.

Tóm lại chính là Trịnh Sơ Du cô chỉ cần nhất thời hưng phấn kích động sẽ có bao nhiêu chuyện hoa si xảy ra.

Được rồi, có thể sống được oanh oanh liệt liệt trung thành với khát vọng nội tâm chân thật như thế, Sơ Du cũng coi là một nhân tài mới.

Nghĩ vậy, Lê Duyệt hơi tập trung tinh thần hỏi “Như vậy lần này khi nhất thời xúc động cậu lại làm chuyện gì?” Đối với hành vi BH của bạn học Sơ Du, cô đã sớm có chuẩn bị tâm tư không kinh sợ khi thấy chuyện quái dị.

Lại không thấy cái loại khí khái dũng cảm tiến tới không biết sợ của Trịnh Sơ Du lúc trước, lại thấy nữ sinh nhỏ xấu hổ, “Ách, cái đó.” Ngay cả mắt cũng không dám nhìn thẳng Lê Duyệt.

Lúc trước, thời điểm xem hết một bộ “Mỹ nam ngoan ngoãn nằm xuống Nhâm tỷ chọn lựa”, Trịnh Sơ Du cũng không có ngưỡng ngừng thẹn thùng, vì vậy Lê Duyệt càng thêm tò mò rốt cuộc không biết có chuyện gì, thúc giục cô ấy nói .

“Duyệt Duyệt, mấy ngày này cậu đều không chơi với tớ, tớ chỉ có chơi cùng Khen Thưởng ca ca.”
Trịnh Sơ Du nói, Lê Duyệt không khỏi khinh bỉ: rốt cuộc là người nào không để ý tới người nào, mặc dù cô không thích mang người mới, nhưng trên đạo nghĩa chị em cùng phòng ngủ vẫn có thể giúp đỡ, rõ ràng là cô gái nhỏ này bỏ rơi đối thoại và tin nhắn của cô, thấy sắc quen bạn còn dám nói ngược lại!

“Khen Thưởng ca ca rất tốt với mọi người, đối với tớ cũng rất tốt.” trên mặt Trịnh Sơ Du bắt đầu lộ ra vẻ sùng bái si mê. Lê Duyệt suy nghĩ một chút: ah, Khen Thưởng ah, rất tốt, thần kinh không ổn định, dễ gạt dễ dụ lời nói khách sáo. Vì vậy, mỉm cười.

Trịnh Sơ Du thấy Lê Duyệt mỉm cười “Khích lệ” lại tiếp tục nói:

“Chơi chung mấy ngày tớ phát hiện tớ thật sự thích anh ấy, không thấy được sẽ không được tự nhiên, trong lòng trống không, sẽ nghĩ.”

Nghe đến đó, Lê Duyệt hơi nhúu mày, không nhìn ra, mấy ngày, Sơ Du thì ra là thuộc phải hành động tình yêu chớp nhoáng, tiến triển này, tốc độ cũng quá nhanh.

“Ách. Tớ cũng biết rõ rất khó tin, nhưng. Dù sao thì như vậy á!!” Ấp a ấp úng thì không phải là phong cách của Trịnh Sơ Du cô, loại chuyện lần đầu tiên gặp phải như vậy, yêu qua mạng, với rất nhiều người mà nói rất quen mùa, với cô mà nói lại là lần đầu tiên, bởi vì cảm giác quả thật tới quá nhanh, nhanh đến nỗi không kịp đề phòng, cho nên không biết làm sao. Nhưng mà bây giờ cũng đã nói rồi, cô cũng hạ quyết tâm! Dù sao cô cũng đã đồng ý rồi! “Tớ muốn gặp mặt anh ấy! Anh ấy nói anh ấy là sinh viên của trường chúng ta! Duyệt Duyệt cậu đi cùng tớ có được hay không?!”

44. Chương 44: Công Trình Mặt Mũi

“.” Lê Duyệt trầm mặc. Đối với cô mà nói, Internet có thể bỏ đi những chuyện vụn vặt, phức tạp trong thế giới thực, để cô có thể sống tự do, tùy ý. Trong chốn giang hồ nhanh kết ân cừu, cô vốn không có ý định tạo cái gì liên quan đến thực tế.

”Duyệt Duyệt, cậu hãy đi cùng tớ đi mà ~~ Hiểu Lộ và Ngữ Hân thì không chơi trò chơi, các cô ấy đi cùng thì cũng không hiểu cái gì! Hơn nữa, cậu cũng biết Khen Thưởng ca ca, cũng không phải là người xa lạ, có cái gì đâu, cậu hãy đi cùng tớ đi

” thấy Lê Duyệt đang do dự, người khác lập tức sử dụng quần người thần công, giọng nũng nịu nín nín cánh tay Lê Duyệt đến suýt gãy.

“STOP! Cậu làm tớ lạnh chết rồi.” Lê Duyệt đẩy Trịnh đại tiểu thư đang dính vào giống như bạch tuộc, “. Tớ có thể đi với cậu, chỉ là cậu không thể nói cho anh ta biết tớ là Cửu Nguyệt.” Đây là ranh giới cuối cùng của cô.

“A a a!! Duyệt Duyệt tớ yêu cậu!!!” Trịnh Sơ Du đã được như nguyện, hưng phấn đến muốn hôn một cái trên mặt Lê Duyệt, may mắn Lê Duyệt phát giác sớm, nhanh chóng né đi. Trịnh Sơ Du không cam lòng chếp chếp miệng, sâu xa nói: “Duyệt Duyệt, tớ muốn cậu đi cùng cũng bởi vì. Thật ra thì tớ rất lo lắng, nếu anh ta cảm thấy tớ không xinh đẹp, hoặc là cảm thấy cậu xinh đẹp hơn tớ, có thể hay không.”

Suy nghĩ của con gái đang yêu rất kỳ lạ, dưới trạng thái bình thường, suy nghĩ của Trịnh đại tiểu thư đã không giống với người thường, cho nên hiện tại trong đầu tính toán càng thêm. “Duyệt Duyệt, dứt khoát cậu làm tình địch của tớ đi, nếu như anh ta có thể thông qua cửa ải này.”

“Nếu cậu tính toán như vậy, vậy thì tớ không đi!” Vừa vặn lúc này điện thoại di động báo có tin nhắn nhắn đến, Lê Duyệt cầm lên vừa: Tiểu Duyệt chiều nay có rảnh không? Sân bóng rổ ONE ON ONE, muốn chơi bao lâu hay làm gì cũng được.

So với việc giả tình địch, che giấu thân phận “Hào quang” của Cửu Nguyệt và đi gặp Khen Thưởng huynh với Sơ Du, hiển nhiên chơi bóng cùng Lạc hồ ly vừa thoải mái lại đơn giản rất nhiều. Mặc dù hồ ly này không phải là đèn đã cạn dầu, chỉ là lúc hồ ly chơi bóng, không giống hồ ly. Làm cho người ta có thể đến gần.

Được rồi, đối với đề nghị này của hồ ly, lòng cô ngứa ngáy.

“Duyệt Duyệt.” Cái chủ ý kia của mình có điểm hoang đường, đúng vậy, nhất thời kích động nên quên mất Duyệt Duyệt là người kiêu ngạo như vậy, làm sao có thể nguyện ý giả trang làm tình địch của mình! Trịnh Sơ Du suy nghĩ một chút, không thể làm gì khác hơn là buông tha ý tưởng không thực tế này, “Duyệt Duyệt, được rồi, cậu không phải giả trang cái gì, nhưng cậu phải đi cùng tớ nha, một mình tớ. Tớ không muốn đi một mình.” Bởi vì quá để ý, cho nên...

Hoặc nhiều hoặc ít vẫn có chút khấn trương và sợ hãi, cho dù là Trịnh Sơ Du cô nổi danh gan lớn, cho dù đối phương là Khen Thưởng ca người tốt tính tình tốt.

“Được rồi. Hẹn thời gian địa điểm chưa?” Lê Duyệt thở một hơi. Để Sơ Du đi gặp người lạ quen trên mạng một mình, mình quả thật không yên lòng, cho dù biết coi như Sơ Du thiếu đầu óc, Khen Thưởng đầu óc cũng đơn giản không phải người xấu, còn là.

“Chiều nay 3 giờ, ở hương thôn cơ, trước cửa trường.” Nhận được câu trả lời của Sơ Du, Lê Duyệt chuyển động ngón tay cái, nhấn tin từ chối cho Lạc Thiếu Thừa: không rảnh, buổi chiều muốn gặp bạn trên mạng.

Lê đại mỹ nhân tự nhận tin nhắn này viết đơn giản lý do đầy đủ, không chút nào ngờ tới hàng chữ ít ỏi này lại tạo thành chấn động tinh thần đối với Lạc Đại Thiếu Gia.

Gặp bạn trên mạng?! Cô gặp bạn trên tiên ma, còn gặp ở chỗ nào?! Nếu như là tiên ma, vậy muốn gặp ai?! Bạn trên mạng. Lại phát triển đến gặp mặt, nhất định quan hệ không ít!! Cái sinh vật ghê tởm đó đến tột cùng là nam hay nữ, to to nhỏ nhỏ, cao thấp mập ốm dung mạo nghề nghiệp, gia thế như thế nào.

Khó có khi Lạc Đại Thiếu Gia nhìn tin nhắn như bị đập một gậy vào đầu đến ngu ngốc, đầu óc hỗn độn còn có thể phân tâm suy nghĩ tới nhiều thứ loạn thất bát tao như vậy.

Truyện đăng tại: diendan .com

Cho nên nói không danh không phận một chút cũng không tốt, không phải là bạn gái của chính mình ngay cả quyền lợi ngăn cản cũng không có. Đáng thương Lạc hồ ly bị từ chối gặp mặt, một bên nguyên rửa bạn qua mạng phẩm chất vô lương chết sớm sớm siêu sinh, một bên quyết định phải nhanh lên một chút lừa gạt Lê mỹ nhân đến tay, một bên lại phải bắt đầu đi lừa dối:

“Hiện tại thế đạo thay đổi lòng người tà ác, gặp bạn qua mạng rất nguy hiểm, dù sao tôi cũng không có việc gì, dứt khoát đi với em, gặp xong rồi chúng ta lại đi chơi bóng.” Lạc hồ ly là động vật rất có ý thức địa bàn, một khi coi trọng cái gì đó, sẽ phải đem cái kia vào trong phạm vi của chính mình. Một câu nói, anh xác định là cô!

Lê Duyệt nhận được tin nhắn của Lạc Thiếu Thừa, làm cô kinh hãi. Cô phát hiện, thì ra Lạc Thiếu Thừa cầm tinh con trâu mà lại dính như kẹo cao su. Anh ta không chờ kịp mà muốn chơi bóng? Được rồi, thật ra thì mình cũng. Thật ra cũng muốn chơi thôi. Nghĩ lại một chút để đạt được mục đích liền ngoan ngoãn theo cô đi xem Khen Thưởng ca ca liếc mắt đưa tình với Sơ Du, đột nhiên trái tim Lê Duyệt dâng lên chút tiểu ác ma, vừa rồi Sơ Du muốn khảo nghiệm Khen Thưởng, nhưng người mà cô ấy nói yêu thầm hai năm Lạc thiếu và tình mới qua mạng Khen Thưởng ca ca đồng thời xuất hiện ở trước mặt cô ấy, cô ấy sẽ.

Cứ như vậy, kết quả, Lạc thiếu gia nhận được tin nhắn của Lê Duyệt như sau:

“Được rồi. Chiều nay 3 giờ, ở hương thôn cơ, trước cửa trường.”

Lê Duyệt nhấn tin xong thì vào phòng tắm rửa mặt rồi lên giường nằm ngoan ngoãn ngủ, mà Lạc Thiếu Thừa nhận được tin nhắn ngắn, đêm nay nhưng bởi vì nhớ kỹ bạn trên mạng chen ngang vào thế giới hai người của anh và Tiểu Duyệt mà chất lượng giấc ngủ giảm hẳn. Giống nhau đêm nay không thể

ngủ say trần trọc trở mình, còn có đại nam sinh thuần khiết—— Không Có Tiền Khen Thưởng, và tiểu nữ sinh hoa si —— Ma Nữ Du Du.

Buổi sáng hôm sau, bạn học Trịnh Sơ Du lấy tất cả quần áo của chính mình treo trong tủ thử một lần, cảm thấy không có bộ nào có thể thể hiện phong cách hoạt bát ngây thơ tốt đẹp lại lộ ra vóc dáng lung linh nhỏ nhắn xinh xắn đáng yêu, lại mượn quần áo của tất cả bạn học nữ có chiều cao tương tự xung quanh phòng ngủ để thử, nhưng vẫn không tìm được bộ quần áo nào như trong mộng tưởng, cuối cùng đành phải cắn răng bỏ chút máu chạy đi Tân Thế Kỷ Vương Phủ Tỉnh mua quần áo. Thời điểm ăn cơm trưa, chị em phòng ngủ cho ra kết luận là gặp bạn qua mạng là giả, xem mắt mới là thật, thái độ nghiêm túc, nghiêm cẩn, thận trọng này, cũng trực tiếp vượt qua lúc trước các đàn chị trong trường tìm việc làm rồi.

Một giờ trưa, Sơ Du MM nằm ở trên giường đắp mặt nạ hoa hồng mới mua từ siêu thị Vạn Ninh buổi trưa.

Hơn một giờ, bắt đầu soi gương đánh phấn.

PS: mỹ phẩm đều là mượn của đàn chị trong đồng minh hủ nữ.

Hai giờ, bởi vì không quen phương pháp làm thành khuôn mặt gấu mèo & bị hun khói siêu cấp, hiệu quả quá khoa trương, không cách nào thể hiện bộ mặt thuần khiết thiện lương đánh khóc lóc kể lể với Lê Duyệt, nhờ bạn tốt trợ giúp.

“Duyệt Duyệt cậu giúp tớ trang điểm đi!!” Trịnh Sơ Du vốn tính toán hỏi cô ấy có biết chương trình từng được trường học dân chủ thảo luận xôn xao trên đài Hồ BBS, phụ nữ 30 giả trang LOLI 13, “Hóa trang tỷ” trong Bản Công Ngụ và cách “Hóa trang tỷ”, chưa từng nghĩ Lê Duyệt cả ngày một bộ thanh thủy xuất phù dung (trong sạch như hoa sen), trang điểm tự nhiên như thế, hẳn là một cao thủ che giấu mà không lộ! Nhìn mình vốn là trang điểm khoa trương, sau khi được bàn tay trắng nõn của Lê Duyệt trang điểm lại, từ từ trở nên mát mẻ động lòng người, cô, cô, cô, hâm mộ lại ghen tỵ nha!“Duyệt Duyệt, cậu học khi nào? Cậu có tất yếu phải học cái này nữa sao? Còn như vậy. Nha, tớ muốn kéo cậu xuống! Ông trời quá không công bằng!!”

“Lúc đi xem ảnh nghệ thuật với người khác, chờ lâu quá, nên tán gẫu với thợ trang điểm, sau trở thành nên học trộm mấy chiêu, cứ như vậy.” Chị Bằng rất xinh đẹp, còn yêu cầu mình đi làm người mẫu cho phòng làm việc của chị ấy, mặc dù bị từ chối, nhưng là buôn bán không có nhân tình ở đây, tán gẫu rồi tán gẫu phát hiện tính tình mọi người tương tự là thành chị em rồi. Lại nói, gần đây chị ấy còn gửi tin nhắn gọi mình đi phòng làm việc chơi, nói“Chỉ cần tài ăn nói thuyết phục của Tiểu Duyệt là có thể bức tiểu tử quật cường cố chấp lại xảo quyệt đi vào khuôn khổ. =”

2h sau, công trình mặt mũi xong, Trịnh Sơ Du mặc quần áo được tuyển chọn kỹ càng kéo theo Lê Duyệt đi, mang theo tinh thần tráng sĩ chịu chết không biết sợ, ưỡn ngực (=+) bước về phía mục đích —— hương thôn cơ, trước cửa trường. Hai thiếu gia cũng thế.

45. Chương 45: Gặp Mặt Cậu Huyết

Trong bốn người, tới sớm nhất lại là Lạc thiếu gia. Căn cứ vào thiên tính cẩn thận xảo trá hồ ly kia, tất nhiên trước phải thám thính địa bàn nghi tình địch (nghi ngờ là tình địch) thiết kế, tìm kiếm vị trí có thể nhìn chung toàn cục, rồi quyết định thời cơ tốt nhất mình ra sân.

Nick name Không Có Tiền Khen Thưởng, tên thật Tiền Tàn cũng đã đến trước nửa tiếng, cầm tạp chí trò chơi điện tử ngồi ở một góc lặt trang lung tung, thật ra thì trái tim đang loạn như ma, một chữ cũng không vào đầu. Tiền Tàn đến hương thôn cơ đúng lúc Lạc Thiếu Thừa đi toilet, cho nên hai bên bỏ qua thời khắc gặp nhau lúc đầu.

Đợi đến khi Lạc Thiếu Thừa giải quyết xong vấn đề cá nhân thì tất nhiên nhìn thấy nóng nảy ca (anh) —— bạn học Khen Thưởng. Mục đích chuyến đi này của Lạc Thiếu Thừa là nhìn thấy bạn trên mạng của Lê Duyệt, nhưng mà giờ phút này xuất hiện trước mặt Tiền Tàn, thứ nhất có thể giúp anh trải qua thời

gian nhằm chán còn lại, thứ hai nói chuyện có thể tăng tiến tình cảm anh em, thứ ba còn có thể giúp anh che giấu cử chỉ lúng túng vì đến địa điểm sớm hơn, thứ tư Vì sao Tiên Tần lại có mặt ở hương thôn cơ vào thời gian quá muộn cho bữa trưa nhưng lại quá sớm để đến bữa tối. Còn là nét mặt thiếu nam hoài xuân. Mặc dù cảm thấy suy nghĩ này rất hoang đường, nhưng. Nói đến, Không Có Tiên Khen Thưởng và Cửu Lê Nguyệt Lạc ở trong tiên ma cũng coi là mỗi tuần ước hẹn một lần. Nghĩ đến cái này, Lạc Thiếu Thừa anh không thể không —— rất để ý!

Lạc hồ ly thầm cảm rằng, ngày đó cô đắm đuối đưa tình không chớp mắt với tiểu Hiên, mấy ngày nay lại nói chuyện vui vẻ với kỳ đà cần mũi, hoa hoa đại thiếu Tiểu Phong, hiện tại cảm thú cũng trên chộc tới. Tiểu Duyệt, em cũng quá nhiệt tình rồi !!

Nghĩ đến đây, Lạc Thiếu Thừa sinh tỳ khí (tức giận), cắn răng nghiêng lợi tiếng hô “Cầm thú!” Coi như là chào hỏi, rồi không khách khí chút nào ngồi xuống bên cạnh.

“A —— ngu ngốc!” Trong đầu Tiên Tần đang nhớ lại Ma Nữ Du Du MM khoe khoang anh thần dũng cái thế không người nào địch nổi như thế nào, anh vốn đang trong trạng thái xuất hồn, chợt bị Lạc Thiếu Thừa hô một tiếng này, bị giật mình mạnh, sau khi tỉnh hồn lại, liền gọi biệt danh người kia coi như là đáp lại.

Lạc Thiếu Thừa thuận tay rút tạp chí điện tử, mà lúc này đồng chí Tiên Tần vừa mới cầm trong tay nhưng không có lòng dạ đọc, tạp chí vô cùng hợp với tình hình đang dừng ở trang giới thiệu phó bản lớn sắp ra trong tiên ma liệt truyện —— Ma Vực Viêm Thành. tiên ma liệt truyện tạm mở ra bản đồ Nhân Giới và Tiên Giới trước, nếu trò chơi được đặt tên là tiên ma, thì sớm muộn cũng có ngày mở ra Ma giới, bản đồ mới và nhân vật mới, lại mang đến một phen Tinh Phong Huyết Vũ đối kháng thực lực mới mới.

“Ngu ngốc, cậu sẽ luôn chơi tiếp chứ?” Mặc dù người này âm hiểm gian trá hèn hạ vô sỉ, nhưng năng lực thực chiến đó là hạng nhất, nếu là sau này chiến dịch thiếu cậu ta, thì sẽ mất rất nhiều khoái cảm, niềm vui tràn trề.

“Cầm thú, cậu cứ nói đi?” Nếu cậu thật có cái gì không minh bạch với Cửu Nguyệt, tớ sẽ loại bỏ cậu khỏi lĩnh vực hoạt động của cô ấy, sau đó. “Ừ, nên sẽ còn tiếp tục chơi.” Lạc Thiếu Thừa nhiều dịch ý lắm, thậm chí Tiên Tần là người thần kinh lớn (ý nói ngốc) cũng cảm giác có chút khí lạnh dâng lên, nhưng mà anh tự giác cho là thời tiết quá lạnh. =

“Cầm thú, lúc này cậu đến hương thôn cơ tới làm gì?” Giọng nói chuyện của Lạc Thiếu Thừa với mỗi người đều khác nhau, đối với loại đầu óc đơn giản như đồng chí Tiên Tần, anh phải tiết kiệm khúc dạo đầu mà đi thẳng vào chủ đề. Vừa nhìn thời gian, còn có hơn mười phút, nếu như đối tượng gặp mặt của Tiểu Duyệt không phải là Tiên Tần, anh còn phải tiếp tục tìm kiếm sinh vật lạ đáng chết kia.

“Tớ gặp MM! Tiểu Bạch cậu cũng không cần ở chỗ này lắc lư, tự về nhà mình đi!” Tiên Tần hi vọng cái bóng đèn sáng chói Lạc Thiếu Thừa này nhanh chút biến mất, cho nên với câu hỏi này của Lạc Thiếu Thừa ngược lại dứt khoát trả lời ngay.

Gặp MM. Nghe từ giọng nói, Lạc Thiếu Thừa đã nghe ra ý mập mờ ý, tất nhiên không chịu ngoan ngoãn đi!

“Hong nhan tri kỷ? Trước kia thế nào chưa nghe nói qua. Tớ nói cậu một ngày không phải chơi bóng thì chính là chơi tiên ma, vẫn còn có thời gian gặp gỡ giai nhân.” Lạc Thiếu Thừa không chút để ý lật tạp chí trong tay, nói bóng nói gió hỏi.

“Ai nha, cậu không cần phải lo nhiều như vậy, bình thường con gái theo đuổi cậu nhiều vô số, cậu đừng làm hư đoá hoa đào tổ đây vất vả có được! Là anh em nên đi nhanh ah!” Theo thời gian ước hẹn càng ngày càng gần, Tiên Tần hiển nhiên có chút không bình tĩnh rồi. Minh và em gái bên cạnh anh anh em em, loại sự kiện cầu huyết này, là chuyện đùa thật tốt cho các anh em trong đẳng 4P, cho nên. Anh mới không bình tĩnh được ah!

“Vậy không phải là đúng dịp, tớ cũng vậy đang chờ người, tạm thời rút lui là không thể.” Hiềm nghi ah, hiềm nghi quá lớn! Anh cũng không thể rút lui vào giờ phút này, chủ quyền bạn gái tương lai là vấn đề nhất định phải cạnh tranh đây! Lạc Thiếu Thừa coi lời nói của Tiên Tần như gió thoảng bên tai, tiếp tục ngồi ở bên cạnh Tiên Tần không dời đi, ngón tay mơn trớn tạp chí trò chơi điện tử, nhìn chăm chú vào tuyệt ảnh tử y nữ kiêu khách. Phải biết là toàn bộ server dùng duy nhất Tuyệt Ảnh, là kiếm tùy thân yêu

thích của Nguyệt phi nhà anh. Tuy chỉ là tranh tuyên truyền của nhà phát hành, nhưng thấy tranh như thấy người.

Lạc Thiếu Thừa tay vỗ tập tranh bắt giắc lộ ra dịu dàng, lại làm cho người nào đó khó chịu không hợp thời toát ra lời bực bực làm khuấy đảo không khí phải biến mất hầu như không còn, “Cô ấy luyện chính là nữ kiếm khách!” Tiền Tần cũng nhìn thấy nữ kiếm khách trong tạp chí, trực giác liền đẩy tay Lạc Thiếu Thừa ra, thuận đường ở ra, trong lòng cảm giận móng vuốt Lạc ngu ngốc thể nhưng lại cầm lấy trang của MM, thật là quá thiếu nợ rồi!

Mà hiện tại nếu hỏi chuyện Lạc Thiếu Thừa muốn làm nhất giờ phút này, thì chuyện thứ nhất chính là đem cầm thú chặt.

Cho nên “Cổ ngữ có nói: huynh đệ như tay chân, thê tử như y phục” (anh em như tay chân, vợ như quần áo) nhưng thật ra đó là lời lẽ sai trái; ở xã hội hiện nay, “Thấy sắc quên bạn” mới là chân lý!

Khi hai người giận đỏ cả mặt vì hồng nhan đang chuẩn bị định rút dao khiêu chiến, thì một nửa không thể thiếu trong cuộc đời của các nam nhân sau này rất cuộc đã tới cửa.

Lê Duyệt nhìn xung quanh đại sảnh, liền nhìn thấy Lạc Thiếu Thừa đang ngồi trong góc.

Truyện chỉ đăng tại: diendan .com

Trịnh Sơ Du vẫn đang tỉ mỉ tìm kiếm, Khen Thưởng ca ca nói gì ấy nhỉ. Anh ấy mặc áo khoác màu vàng nhạt, tóc ngắn ngắn. Còn có.

“Sơ Du, tìm được người chưa? Nếu anh ta còn chưa tới, chúng ta tới bên kia ngồi chờ trước?” Lê Duyệt chỉ phương vị (chỗ) của Lạc Thiếu Thừa.

“Được. A! A ——” lại thấy Trịnh Sơ Du giật mình kêu một tiếng.

Sơ Du cô hôm nay lại có thể gặp bạch mã hoàng tử trong tim, vẫn tâm tâm niệm niệm hai năm một trong Tứ Đại của đại học C Đại Tứ, mỗi hồ ly hoa si nào đó nên thét chói tai a! Không biết sao, nghĩ đến đây, Lê Duyệt lại cảm thấy như trong lòng trộn lẫn cái gì khiến cho không thoải mái.

Tiếng hét như giết heo của Sơ Du cuối cùng đưa tới chú ý của hai nam nhân hạ xuống không khí đang giương cung bạt kiếm.

Lạc Thiếu Thừa liếc qua Sơ Du một cái, nhìn thấy Lê Duyệt sau lưng cô, thì không chuyển tầm mắt. Khóe miệng khẽ nâng lên một nụ cười yếu ớt.

Tiền Tần thì đang quan sát Sơ Du. Áo khoác nhỏ màu hồng, Tóc màu nâu uốn cong hơi quăn. Đây, cái này là của hắn. Du Du muội muội sao? Mình có nên gọi, hay là. Ngộ nhớ không phải vậy. Vì vậy Tiền Tần chần chừ đầu tranh.

Trịnh Sơ Du biết mình dưới xúc động lại nói hớ, nhìn thấy Tiền Tần cũng ở đây đang nhìn mình, không khỏi có chút xấu hổ xoay người cúi thấp đầu xuống đất, muốn che đi gương mặt đang đỏ ửng.

Cô xoay người, khiến Tiền Tần đang do dự có quen biết hay không lại trở nên luống cuống, anh sợ cô cứ như vậy đi mất, vì vậy đại nam sinh cao 1m8 kích động bá một cái đứng lên, đi tới về phía cô.

Mỗi hồ ly nào đó vừa rồi còn đang rảnh rang ngồi một bên cũng không thể bình tĩnh.

Có khoa trương thế sao?! Thế nhưng đứng lên chạy tới! Mọi người ở chung một chỗ ăn cơm xong chơi bóng, chẳng lẽ cậu còn không nhìn ra quan hệ của mình với cô ấy! Vẫn nghĩ cậu là bạn thân, không ngờ biết rõ xì căng đan Tiểu Duyệt là bạn gái của mình, cầm thú cậu lại vẫn dám hoành hành đoạt ái, đoạt người yêu trong lòng của anh em! Hơn nữa anh em tớ còn đang ở bên cạnh cậu, cậu lại vẫn làm rõ ràng không thể chờ đợi như thế. Ai, chỉ là lại nói, từ xưa anh hùng khó qua ả mỹ nhân, có thể làm cho nam nhân lâm trận gặp loạn, từ trước tới nay luôn là người nữ nhân! Huống chi Tiểu Duyệt ưu tú như vậy. Cho nên nói hồng nhan là họa thủy, chỉ là không ngờ mình cũng có ngày cam tâm tình nguyện tiếp tay làm việc xấu.

Lạc Thiếu Thừa tâm tình phức tạp cũng đứng dậy đi trước chào đón.

Tiền Tần chân dài, ba bước thành hai bước đi đến, “Xin hỏi. Em là Du. Ma Nữ Du Du MM sao?” Mặc dù lần đầu tiên gặp bạn gái trên mạng, anh rất hồi hộp có chút không biết làm gì, nhưng lúc này không chủ động thì không phải là nam nhân.

Không ngờ tới Tiền Tần bên cạnh Lạc Thiếu Thừa lại chính bạn trên gặp mạng hôm nay của là Sơ Du, Lê Duyệt không khỏi có chút sững sờ.

Cậu ấy muốn gặp. Thì ra là không phải Tiểu Duyệt?! Vẫn may không phải là Tiểu Duyệt. Lạc Thiếu Thừa âm thầm thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt thể hiện tâm tình đã hiểu rõ. Chỉ là trải qua chuyện này anh hoàn toàn hiểu được: Tiểu Duyệt còn là sớm của tới tay mới tốt!

” Khen Thưởng ca ca?” Trịnh Sơ Du cẩn thận từng li từng tí hỏi lại, giờ phút này cô, không có khí phách mạnh mẽ nữ vương đam mỹ, nhiều hơn phần đẹp dễ động lòng làm người ta thương tiếc, Tiền Tần không khỏi nhớ lại lần đầu bọn họ gặp mặt ở Tân Thủ thôn thì cô cũng là ngây thơ vô tội như vậy, mặc dù sau lại. (đáng thương Tiền Tần không nghĩ tới trò chơi như nhân sinh, trong trò chơi lúc đầu Ma Nữ Du Du cũng khéo léo đáng yêu sau khi đến Miếu Hòa Thượng thì trở thành nữ vương BH, thực tế cũng là như thế. nhưng mà những thứ này đều là để nói sau.)

“Các cậu chậm rãi tán gẫu, tớ và Tiểu Duyệt có chuyện đi trước!” Nhìn hai người bộ dạng tình chàng ý thiếp, Lạc Thiếu Thừa cảm thấy đúng lúc nên tránh đi, anh và Tiểu Duyệt là hai con kỳ đà cản mũi của hai người kia, còn hai người kia không phải cũng là kỳ đà cản mũi anh và Tiểu Duyệt sao! Vì vậy ý bảo Lê Duyệt theo mình rời đi.

Nếu đối tượng Sơ Du ngưỡng mộ trong lòng là Tiền Tần, anh em của Lạc Thiếu Thừa, Lê Duyệt cũng bớt lo rất nhiều, nói lại với bọn họ “Gặp lại, chơi tốt” xong, đi theo Lạc Thiếu Thừa ra khỏi hương thôn cơ. Lúc này mới nhớ tới vừa rồi lúc Sơ Du cái kia với Lạc Thiếu Thừa thế nhưng mình. Lo sợ lo lắng! Không khỏi buồn cười:

Ai nha, mình làm sao khấn trương. Nên. Là sợ Sơ Du bị xấu hồ ly bắt nạt! Ừ, nhất định là như vậy! Không nói chuyện này nữa, hồ ly anh ta. Chơi game online sao? Nếu nói, Tiền Tần chính là Không Có Tiền Khen Thưởng, vậy hồ ly. Hồ ly.

“Lạc Thiếu Thừa, anh có chơi tiên ma không?”

“Chơi.” Lạc Thiếu Thừa trả lời dứt khoát, anh vốn là không có ý định giấu giếm, dù sao sớm muộn gì Tiểu Duyệt cũng biết chuyện.

“ID?” Lê Duyệt tò mò, Khen Thưởng là Bang chủ Miếu Hòa Thượng, vậy bọn họ. Phải có chỗ cùng xuất hiện đi! Nói không chừng mình đã từng thấy Lạc Thiếu Thừa, đó là quen thuộc hay người xa lạ! Suy nghĩ một chút còn rất thú vị.

“Nghe giọng điệu này. Tiểu Duyệt chắc là em cũng chơi đi, vậy em nói cho anh biết ID của em, anh liền nói ID của anh cho em!” Câu trả lời này Lạc Thiếu Thừa cũng đã sớm nghĩ kỹ, anh sớm đã đoán được Lê Duyệt nhất định sẽ không dễ dàng nói cho.

“. Vậy em tự mình đoán vẫn hơn.” Quả nhiên như anh đang dự liệu.

“Ah? Anh đi chỗ nào đây?” Lê Duyệt phát hiện con đường hai người bọn họ đang đi không phải phương hướng đi ra sân bóng rổ.

“Về nhà lấy bóng. Tiểu Duyệt em có phải không nên đến nhà anh ngồi một chút?” Lạc Thiếu Thừa làm bộ tùy ý hỏi.

46. Chương 46: Cùng Về Nhà

Cha mẹ Lạc Thiếu Thừa là giáo viên trong trường học, nhưng giờ phút này cha mẹ anh lại đang ở nước Mỹ xa xôi, mà anh lại là con trai độc nhất trong nhà, cố tình.

Mặc dù từ trước giờ Lê Duyệt chưa từng yêu đương, nhưng cũng không có nghĩa là cô không biết: không thể tùy tiện đi vào nhà đàn ông độc thân. Hơn nữa, nam nhân bên ngoài khiêm tốn, sau khi đóng cửa cũng có thể hóa thân làm sói đói khát ăn thịt người! Chỉ là.

Lê Duyệt trừng mắt nhìn, hơi suy nghĩ một chút, cô và Lạc Thiếu Thừa hiện nay cũng coi như nửa thân thích, thân thích đang ở cùng một nhà cũng không tính là cái gì. Còn nữa, Lạc Thiếu Thừa và những người theo đuổi mình trước kia không giống nhau, lúc trước cô và anh ta là kẻ thù. Hiện tại, coi là bạn bè sao? Lê Duyệt nhìn về phía Lạc Thiếu Thừa, đột nhiên phát hiện thế nhưng hai hôm nay mình mơ hồ lại để ý quan hệ với anh ta, chợt cảm thấy không được, thật không tốt! Dù sao kết giao với hồ ly giao hoạt này, nếu nghiêm túc rơi vào sẽ rất dễ bị thương.

Nội tâm Lê Duyệt đang suy nghĩ rất phong phú, nhưng chưa từng nghĩ Lạc Thiếu Thừa thấy cô hồi lâu không trả lời, trong lòng cũng là vòng vo vài đường, rốt cuộc không nhin được mở miệng, giọng nói cũng là cố làm ra vẻ nhẹ nhõm, “Chẳng lẽ em có chứng sợ giam cầm trong truyền thuyết? Sợ đi thang máy?”

“Không có.” Rốt cuộc có nên đi lên không? Mình là không là chuyện bé xé ra to rồi hả ? Lê Duyệt giờ phút này đang do dự.

“Vậy thì đi lên cùng tôi đi.” Lạc Thiếu Thừa cười nói.

“. Vậy cũng tốt.” Hồ ly đáng chết, cầu xin anh không nên bày ra bộ dạng quân tử đi ngay ngồi được thẳng thản nhiên được không, làm cho tôi. Cũng không tiện cự tuyệt! Lê Duyệt bất đắc dĩ chỉ đành phải đồng ý.

Khi vào nhà đóng cửa, Lạc Thiếu Thừa đơn giản đưa cô đi thăm một vòng quanh nhà cũng không tìm bóng rổ, gọi điện thoại cho Nhiếp Hiên, mới biết là bóng đã bị cậu ta cầm đi rồi, Lê Duyệt có chút hối hận vì đi lên theo rồi.

Trọng điểm là: làm sao bây giờ?

Xế chiều hôm nay nói chơi bóng tốt lắm, vốn định đi lên lấy bóng với anh ta sẽ xuống ngay, nhưng bây giờ đột nhiên không có bóng, vậy.

“Vậy chúng ta đi nội thành xem đấu bóng thôi.” Nếu Nhiếp Hiên nói bọn họ sân bóng thi đấu khu B trong nội thành, hai người bọn họ đi xem đấu bóng, dù sao cũng hơn hiện tại ở trong nhà anh ta mất to trừng mắt nhỏ như vậy rất lúng túng.

Lạc Thiếu Thừa nghe vậy nhìn về phía Lê Duyệt, trái tim cũng đã ngầm hạ quyết định: nói giỡn, thật vất vả lừa gạt Tiểu Duyệt vào trong nhà, sao có thể để cô chạy đi xem tiểu Hiên nữa! Từ lần trận bóng trước liền nhìn ra được cô ấy có cảm tình với tiểu Hiên, ngộ nhờ tiểu Hiên phát huy xuất sắc trong trận đấu làm cho cô ấy càng mê luyến hơn thì sao?

Điều thứ nhất phương châm tác chiến của Lạc Thiếu: cô gái của mình phải đặt ở bên cạnh nhìn chăm chăm, đem cơ hội vượt tường bóp chết từ trong trứng nước!

“Tiểu Duyệt, em chơi tiên ma với tôi đi!” Dĩ nhiên, mình ở trong tiên ma có hai thân phận, bây giờ thì không thể công khai. Nghĩ đến đây, Lạc Thiếu Thừa đem Laptop đặt trên khay trà trong phòng khách, bảo Lê Duyệt ngồi vào trên ghế sa lon bên cạnh, anh mở máy tính ra, đăng nhập ID Băng Oánh Yên La luyện thay chị cả Lạc gia, “Chơi tiên ma so với bọn Khen Thưởng, cũng không hiểu rõ lắm. Em nhìn {điểm kỹ năng} giúp tôi một chút xem phân phối như vậy có thích hợp hay không.”

Cửu Lê Nguyệt Lạc có thể luyện đến cảnh giới cao như thế, kể cả Tiểu Duyệt có chút thiên phú (tài năng trời cho), không đầu tư thời gian và tinh lực là không thể nào! Vì vậy có thể suy đoán, Tiểu Duyệt đối với chơi tiên ma, đó là có nhiệt tình cực kỳ cao! Vậy thì hợp ý anh.

Lại thấy vẻ mặt cổ quái của Lê Duyệt cố nhin nhưng rốt cuộc không nhin được cười lên: “Phốc —— ha ha, Lạc Thiếu Thừa anh chơi tài khoản nữ ah!” Lê Duyệt lại gần một chút nhìn Băng Oánh Yên La , “Lại còn luyện vũ nương lẳng lơ như thế! Ha ha ha ha. Anh được lắm đấy! !”

Thì ra là giờ phút này trang phục đang mặc trên người Băng Oánh Yên La chỉ có thể che kín bộ phận quan trọng, những chỗ có thể lộ đều không hề keo kiệt lộ ra hết! Trang phục của vũ nương rất có tiềm lực kích

thích, nhưng bởi vì quần áo không đủ che thân. Đúng, người bình thường chắc chắn sẽ không lựa chọn, nhưng chuyện này cũng không có nghĩa chị cả Lạc gia cũng sẽ không! Người ta đang ở thế kỷ mới, đi đầu FASHION, người coi LADY GAGA là tri kỷ, cũng không giấu kín chất nữ vương! Nếu không phải là Lạc Thiếu Thừa thừa chết không theo, lấy lý do “Lấy tên kia thì sẽ không luyện giúp”, thì chị cả Lạc gia sẽ lấy ID là “Tỷ Rất Tịch Mịch”

Vốn là lần trước Lạc Thiếu Thừa logout Bàng Oánh Yên La thì đang mặc trên người chính là Tiên Trần Nghê Hoa thanh nhã phiêu dật, trời mới biết chị cả login đổi khi nào. Vì vậy giờ phút này tính hết đường lại thất thủ, nhắc tới Lạc Thiếu Thừa cũng rất buồn bực. Nhưng cố tình Lê Duyệt ở bên kia lại không sợ chết tiếp tục cười đùa cợt nói: “Ha ha ha ha, Sơ Du nói anh là tiểu thụ, vốn là tôi còn không tin. Không ngờ không chỉ là tiểu thụ, còn như thế” Cơ hội có thể trêu chọc Lạc đại thiếu gia không nhiều lắm, cho nên Lê Duyệt nắm lấy thời cơ phát huy sở trường hết sức giễu cợt.

“Vốn chỉ là trò chơi, chơi nick nhân yêu rất bình thường. Aiz, ý tứ của tôi đó là.” Chơi con trai chơi nick nhân yêu quả thật không phải ít, vả lại trong trò chơi là nhân yêu cũng không có nghĩa ở trong thực tế là tiểu thụ, chỉ là người đang yêu thì chỉ số thông minh cũng giảm xuống, Lạc Thiếu Thừa cũng không ngoại lệ, chính mình ở trước mặt người trong lòng xảy ra chuyện thế này, còn bị người ta nín lấy cái đuôi không thả, khó tránh khỏi nóng nảy, thì không cách nào bác bỏ với lý do đầy đủ lý lẽ như dĩ vãng được, chỉ là buồn bực tắt trò chơi, nói: “Tiểu Duyệt em. Đừng cười!”

“A! Đừng! Người anh cái gì ah, để cho tôi thưởng thức mỹ mạo của Lạc đại thiếu gia một chút nữa đi ~” Lê Duyệt nhìn Lạc Thiếu Thừa bộ dáng hồ ly bị giẫm phải đuôi thì cảm thấy rất thú vị, thì tâm ác ma nổi lên. Không cam lòng cô vươn tay đoạt con chuột.

Ở trên mạng, Cửu Nguyệt không phải là không đùa giỡn con trai bao giờ, chỉ là cô quên. Bây giờ người mà cô trêu chọc chính là người có cảm giác với cô, bây giờ đang ở bên cạnh cô, là một người đàn ông đang đứng cùng với cô trong không gian kín!

Lạc Thiếu Thừa buông lỏng ra con chuột, lại nhân cơ hội để tay lên tay cầm chuột của cô! Vì vậy trong nháy mắt đầu óc Lê Duyệt trống không.

Trống ngực đập thình thịch, khuôn mặt bắt đầu nóng lên, đột nhiên cô không dám ngẩng đầu lên nhìn ánh mắt của Lạc Thiếu Thừa. Tay cũng mất động tác kế tiếp.

Chuyện này. Chỉ là không cẩn thận đụng phải thôi. Mình nên làm bộ lơ đãng rút tay ra, nhìn lại màn hình, tiếp tục nhạo báng anh ta mấy câu. Như vậy, như vậy thì có thể giải trừ lúng túng. Nhưng. Xúc cảm khô ráo ấm áp đó bao quanh mang đến cảm giác an toàn, và hạnh phúc nho nhỏ. Mình nhất định là điên rồi, tại sao lại có thể có cảm giác sai lầm nhớ nhung mà không nguyện ý phá tan.

“Tiểu Duyệt.” Làm cái gì, thường ngày nghe quen, bình thường anh ta gọi cô, giờ phút này lại cảm thấy. Bên tai nỉ non mập mờ dịu dàng như thế.

Thông minh như cô, giờ phút này không có biện pháp tiếp tục lừa gạt chính mình.

Hồ ly đáng chết, làm thế nào, tôi thích anh rồi, mà anh, cũng chỉ là thích trêu chọc tôi chơi, lôi kéo tôi cùng anh diễn trò.

Lê Duyệt rất giãy giụa, Lê Duyệt rất rối rắm.

“Tiểu Duyệt. Tay của em thật lạnh, phải ăn nhiều thứ tăng máu một chút.” Hồ ly đáng chết, không có cái tâm tư kia, cũng đừng hỏi han ân cần với tôi như vậy, tôi.

Đột nhiên, cô nghĩ ra, chuyển tâm tư: thôi hồ ly, ở diễn trò giả dối, anh rốt cuộc có chút xiu thật lòng nào hay không? Nếu như có thể. Như vậy bị anh làm hại rơi vào bẫy, tôi cũng vậy tuyệt không để cho anh toàn thân lui ra!

Nghĩ đến đây, Lê Duyệt ngẩng đầu lên cười đến bảy phần ngọt ngào ba phần bất đắc dĩ với Lạc Thiếu Thừa, “Cám ơn quan tâm. Vào mùa đông, tay tôi vẫn luôn lạnh như thế.”

Tay phải để trên tay cô tăng thêm lực độ, nắm chặt hơn chút nữa, “Tiểu Duyệt, em không cần chỉ đọc sách và chơi tiên ma.” Trong giọng nói lại có vài phần đau lòng.

“Hết cách rồi, bản thân trời sinh tính tình lười biếng, đọc sách và chơi tiên ma tương đối đơn giản, những chuyện khác tương đối phức tạp. Kết quả là bộ dáng này.” Lê Duyệt cười đến vô tội, vừa ở trong đầu thôi miên cho chính mình: hồ ly chết tiết này, khi hấn hư tình giả ý, thái độ thân mật có thể làm cho mình tháo xuống phòng bị với anh ta, nhưng với lời nói này, mình ngàn vạn lần không thể tin, coi như bị rơi xuống, cũng không thể rơi sâu hơn anh ta, cần phải tỉnh táo hơn một chút.

Lạc Thiếu Thừa đang muốn nói thêm thì điện thoại của anh vang lên, nghe được nhạc chuông đặc biệt được cài riêng này, cho dù hết thấy nhớ nhưng không bỏ được cũng phải buông tay cô ra, Lạc Thiếu Thừa cũng không thể không đứng dậy lấy điện thoại di động ra nghe.

Trong lòng tràn đầy oán niệm với người gọi điện thoại tới, một bên nghe điện thoại một bên mắt lại nhìn giai nhân, hoài niệm cảm giác tốt đẹp khi nắm bàn tay nhỏ bé kia lại nghĩ tới vừa Tiểu Duyệt không lập tức rút tay thon về có phải có hàm nghĩa sâu sắc hay không. Một cuộc điện thoại gọi tới nhưng tư tưởng không tập trung.

Mà Lê mỹ nhân anh đang nhớ cũng nhận được một tin nhắn, vung tay một cái coi như tạm biệt đi về.

Lê Duyệt từ chối nhã nhận Lạc Thiếu Thừa đưa tiễn, một mình ra khỏi nhà Lạc Thiếu Thừa, tin nhắn trong điện thoại bị cô đọc đi đọc lại rất nhiều lần.

Người gửi: Sơ Du

Duyệt Duyệt, nói cho cậu biết một bí mật kinh thiên động địa! Thì ra là Lạc thiếu chính là Bạch Y Ngự Phong!!!

47. Chương 47: Trả Thù Bạch Y

Mấy tháng trước Lạc Thiếu Thừa có chút thành tựu trong tiên ma thì có dẫn dụ mọi người trong Miếu Hòa Thượng, không được nói thân phận thực của anh cho người ngoài biết. Nhưng ở trong lòng Tiền Tần, Sơ Du MM là “Vợ”, anh em lúc trước dẫn dụ tất nhiên khó khăn chống đỡ người yêu mềm giọng hỏi thăm. Dưới đôi mắt lấp lánh nhìn chăm chú của Sơ Du MM, khi Sơ Du MM mở miệng gọi một tiếng “Khen Thường ca ca” đầy ân cần ngọt ngào, thì Tiền Tần không thể chống lại ảnh hưởng của người đẹp mà tự nguyện khai toàn bộ chuyện tình của Miếu Hòa Thượng ra. Vì muốn có được nụ cười của người đẹp, vì muốn có chung đề tài với cô gái trong lòng hơn, khiến cho người chỉ mê luyến với tiên ma, khi Sơ Du hỏi “Khen Thường ca ca, sao Lạc thiếu lại ở đây cùng với anh thế? Các anh quen biết nhau sao?” và khích lệ ca ngợi “Khen Thường ca ca thật là lợi hại, cái gì cũng biết”, vốn là Tiền Tần cũng không phải người có tài ăn nói cũng trở thành nhân vật phong vân miệng lưỡi trơn tru, anh biết mười phần nói hết mười phần, không riêng Bạch Y Ngự Phong, kể cả Tiểu Phong cũng nói hết.

Nếu ở trong chiến tranh, Không Có Tiền Khen Thường tuyệt đối là kẻ phản đồ ngã dưới ôn nhu hương của mỹ nữ! Vì vậy, đệ nhất cao thủ thần bí trong tiên ma Bạch Y Ngự Phong rốt cuộc cũng bị lộ ra ngoài, khi Lạc Thiếu Thừa còn không biết chút gì, đã bị kịch trở thành vật hy sinh của anh em vì muốn lấy lòng vợ tương lai.

Ổng kính lại chuyển trở về chỗ nữ chính Lê Duyệt của chúng ta, giờ phút này cô đang chấn kinh vì tin tức Bạch Y Ngự Phong chính là Lạc Thiếu Thừa, không dám tin, tâm tư như nước thủy triều:

Sơ Du chắc là sẽ không lừa cô, nhưng.

Lạc Thiếu Thừa vô luận là bất luận kẻ nào, cũng không nên là Bạch Y Ngự Phong. Bạch Y Ngự Phong vô luận là bất luận kẻ nào, cũng không nên là Lạc Thiếu Thừa.

Người đó đối với bất kỳ người nào cũng đều hòa ái dễ thân ôn hòa lương thiện Bạch Y đại thần, người đó không ngại mình cấp bậc bị thống kê nhân giúp mình thăng cấp – sự phụ tốt, người đó bị mọi người trong Miếu Hòa thượng trêu ghẹo vẫn không cãi lại, không để bụng, dịu dàng, hiền lành. Tại sao có thể là hồ ly kia ngay cả phần đuôi cũng gian hoạt!!

Nếu như, nếu như Lạc Thiếu Thừa thật sự là Bạch Y Ngự Phong. Như vậy nghĩ đến, mấy ngày qua.

Lê Duyệt bắt đầu nhớ lại một chút tình cảnh từ hai thầy trò bọn họ quen biết, đánh quái vật, thăng cấp, chung sống với những người khác trong Miếu Hòa Thượng.

“Tiểu Bạch”, “Ngu ngốc”, “Kẻ điên”, “Không Có Tiền Khen Thưởng”

“Cậu ta xuất thân từ một gia đình nguy hiểm”, “Không chỉ là người xấu xí, mà còn tà ác từ trong tâm”

Không phải là không có dấu vết, thật ra thì cô nên sớm đoán được mới đúng, ngày đó lúc ăn cơm cùng Lạc Thiếu Thừa, Doãn Phong, Tiền Tần, mình đã cảm thấy thân thiết, cảm thấy giống như đã từng quen biết, là bởi vì mọi người trong Miếu Hòa Thượng cũng cãi nhau âm ỉ như vậy.

Chỉ là sự phụ. Cô thế nào cũng không biện pháp liên hệ người với hồ ly. Nếu như bọn họ thật sự là cùng một người, như vậy ngay từ đầu, anh ta căn bản là cũng không có xem Hoang Thành Minh Nguyệt như người nhà, mình thấy chẳng qua là hồ ly khoác áo da dê (ý chỉ ở đây muốn nói anh chỉ giả vờ, không coi là thật). Mặc dù cô cũng không lấy bộ mặt thật với mọi người, nhưng bị người khác trêu đùa như vậy, vẫn cảm thấy. Sự phụ, người khiến Tiểu Nguyệt làm sao mà chịu nổi!!

Lạc Thiếu Thừa, thì ra là không chỉ trong thực tế, ngay cả trong tiên ma, anh cũng là người thích đùa bỡn người khác như vậy sao? Chẳng lẽ anh chưa từng nghĩ một ngày nào đó sẽ dẫn lửa thiêu thân? ! Được rồi, sự phụ, từ lúc đồ nhi xin nghỉ tới nay, đã mấy ngày không gặp sự phụ rồi. Lạc Thiếu Thừa, nếu anh chính là Bạch Y Ngự Phong. Ngược lại lại có nhiều cách kéo anh xuống nước, xem chúng ta chơi đến cuối cùng, rốt cuộc là ai rơi xuống sâu hơn!

Trở lại phòng ngủ, Lê Duyệt cắn môi dưới, mở máy tính ra đăng nhập ID Hoang Thành Minh Nguyệt vào tiên ma, tất cả động tác làm liền một mạch.

Nhưng khi cô mở kênh bang phái ra, thấy mọi người vẫn vui mừng đáp lại tràn đầy sống như cũ, lại sinh ra mấy phần hoài niệm và cảm khái, mặc dù là không gian ảo tất cả chỉ là những con số, nhưng tình cảm cũng là chân thành. Mình không phải là nên cảm thán: cái thế giới này thật nhỏ duyên phận cũng thật kì diệu, thì ra mọi người đều là bạn học trong sân trường cúi đầu không thấy ngẩng đầu lại thấy.

Lê Duyệt bình phục lại tâm trạng, chào hỏi với mọi người.

[tán gẫu bang] Hoang Thành Minh Nguyệt: mọi người khỏe! Đã lâu không gặp, thời gian trước ta bận rộn thi.

Lâu không lộ diện Minh Nguyệt MM vừa xuất hiện, lập tức chúng nam Miếu Hòa Thượng trở lại. Trong Miếu Hòa Thượng vĩnh viễn thiếu MM, người thứ nhất, bị Bạch Y dẫn đi, thật vất vả thấy được người thứ hai, lại bị bang chủ vô lương của bọn họ bắt cóc rồi. Đám lưu manh đang thử dài chọn sai chỗ ở rồi, cuộc sống bị tình đau khổ như thế

Thấy lời kia của Chó Khuông Lang Dạng, Lê Duyệt mới ý thức tới luân theo lời AD, ở trong lòng Sơ Du tương đương với đại chiến NP. Nàng đại khái tưởng tượng ra được tình trạng thâm hiểm của trực nam trong bang bị Sơ Du, khóe miệng cười đến nhăn nhó lên.

[tán gẫu bang] Bàn Tay Dắt Tay Nhỏ Bé : đúng rồi, Nguyệt MM người rời đi mấy ngày nay, trong miếu ta lại tới vị MM mới.

[tán gẫu bang] Bách Xuyên Thiên Mạch : chính là một người có tính cách rất thần kỳ, mấy ca không trụ được nha.

Nhìn lời nói của mọi người , trái tim Lê Duyệt Tâm có chút ảm áp Bất cứ lúc nào trở lại , Miêu Hòa Thượng đều tồn tại vui vẻ như vậy đây

Mọi người đang trò chuyện , đột nhiên Lê Duyệt chú ý tới anh sách bạn tốt bên trái hình cái đầu của Bạch Y Ngự Phong sáng lên — anh ta login .

Lạc Thiếu Thừa đối với cuộc điện thoại không thức thời thức thời đó không biết nói gì , nói chuyện điện thoại xong , Tiểu Duyệt đã đi về mất rồi ! Anh ngồi ngây ngô trước máy tính một lát , sau đó đăng nhập vào tiên ma .

Tiểu Duyệt , không biết bây giờ , có thể tìm em ở trong tiên ma hay không ?

Nhớ lại hình dáng đáng yêu Cửu Nguyệt ở trước mặt Mặc Vũ hài hước , chán nản , tức giận , Lạc Thiếu Thừa nhếch môi , mười ngón tay hào hứng đăng nhập vào Mặc Vũ Lưu Thương , lại thấy trên màn hình hiện ra : thật xin lỗi , tài khoản đã có người đăng nhập !

Hồi tưởng tốt đẹp bị mạnh mẽ cắt đứt , Lạc Thiếu Thừa không khỏi nóng nảy , gọi điện thoại qua , nhận được cũng là vạ ác thật xin lỗi số này hiện đang không liên lạc được !

Tiểu Phong cái tên khốn khiếp này , lần sau tớ sẽ đổi mật mã , cái nick đó không thể để cho cậu dùng ! Trái tim Lạc hồ ly phát điên thầm nói .

Không có lựa chọn khác , Lạc Thiếu Thừa mất mác login Bạch Y Ngự Phong .

Lại bị chuyện Tiểu Duyệt cười vì luyện nick nhân yêu Để Băng Ánh Yên La gặp quỷ đi ! ID của anh là đệ nhất tiên ma Bạch Y Ngự Phong !

Đang tính toán đi Thiên Trọng Sơn ngược quái phát tiết buồn bực trong lòng , lại nhận được tin nhắn của đồ nhi mấy ngày không thấy .

nói nhỏ Hoang Thành Minh Nguyệt : sư phụ buổi chiều khỏe , đồ nhi trở lại !

Hoang Thành Minh Nguyệt ? Mấy ngày gần đây anh đều dùng thân phận Mặc Vũ chơi thật vui vẻ với Tiểu Duyệt , đúng là nhanh cho anh quên mất cao đồ (học trò giỏi) tinh táo lai lịch quỷ dị này . Nếu là mấy ngày trước Bạch Y Ngự Phong có thể sẽ nói : trở lại là tốt rồi , đến Hàn Yên Thúy Cốc đi ! Nhưng hiện giờ anh thật đúng là không có tâm tình kia , lười chẳng muốn quan tâm cô ! Bây giờ suy nghĩ một chút , Hoang Thành Minh Nguyệt coi như có bản lãnh thật có âm mưu gì đi nữa , còn có thể uy hiếp được anh , uy hiếp được đông đảo anh em trong bang ?! Lại không phải cô gái của mình , mình trước đây thật là ăn no không có việc gì làm ! Vì vậy trả lời qua loa :

nói nhỏ Bạch Y Ngự Phong : Tiểu Nguyệt , buổi chiều khỏe . Ta có nhiệm vụ thời hạn phải làm , hôm nay không dẫn người được . Bọn Tịch mịch muốn đi di chỉ Khánh Quốc , nơi đó điểm kinh nghiệm rất cao , có bọn họ bảo kê người nên không có gì phải lo

Thái độ hòa ái của sư phụ Bạch Y không khác ngày thường , là do cô nhạy cảm quá sao ? Sao cô lại cảm thấy trong lời nói kia lộ ra ý cự tuyệt . Trước kia anh ta đi đâu cũng mang cô đi cùng , cho dù là nơi rất hung hiểm , cũng sẽ nói ” Ta tin tưởng người ”, sau đó thêm trạng thái phụ trợ cho cô , ném đan dược giúp cô đi về phía trước Mà giờ khắc này , bị người cự tuyệt , là một chuyện ít nhiều cũng có chút mất mác

Lúc trước cô cho là Bạch Y là người rất tốt , cho là anh ta vì báo ân cứu mạng ; hiện tại nếu đã biết Bạch Y là Lạc Thiếu Thừa , tất nhiên không hề có suy đoán này nữa , nhưng vẫn không hiểu , vì sao lúc trước anh ta lại tốt với cô như vậy , lúc này cô lại rõ ràng cảm nhận được anh ta lạnh nhạt cự tuyệt Chỉ là mấy ngày , kết quả thế nào

Ghê tởm Lạc Thiếu Thừa , tôi tại sao lại bị từng hành động của anh mà làm cho vui vẻ , buồn bã , hồ ly xấu xa !

Không muốn thừa nhận nhưng lại không thể không thừa nhận , anh ta làm ảnh hưởng đến cuộc sống của mình , vô luận thực tế hay là trong thế giới ảo Lê Duyệt tức giận cũng không nơi phát tiết . Hồ ly đáng chết anh lại làm tôi ngày càng phiền não , ngày khác nhất định bắt anh hoàn lại gấp đôi .

nói nhỏ Hoang Thành Minh Nguyệt : nhưng Minh Nguyệt muốn sát vai cùng sư phụ ! Minh Nguyệt tự có chừng mực , tuyệt không kéo chân sư phụ chân !

Tuy cấp bậc của cô là thấp , nhưng cô cũng biết , trong tất cả nhiệm vụ đang có hiện tại , trừ nhiệm vụ ẩn tàng ” Khi tiếc người trước mắt ” lúc trước Cửu Nguyệt và Mặc Vũ gặp phải khiến người ta thương xót , thì những nhiệm vụ có thời hạn bình thường khác chỉ có khoảng 2 - 3 cái là có thể tạo thành uy hiếp với cô dù có sự che chở của Bạch Y Ngự Phong , thế nhưng cũng có thể lợi dụng sơ hở của lỗi BUG , cho nên đây là chuyện anh ta có nguyện ý hay không , mà không phải là vấn đề có thể hay không .

Thấy đối phương không trả lời , Lê Duyệt lại nói tiếp :

nói nhỏ Hoang Thành Minh Nguyệt : trong khoảng thời gian này có phải sư phụ có ái đồ khác hay không ? Minh Nguyệt tự biết cấp bậc thấp kém , nếu gây thêm phiền toái cho sư phụ , mong rằng nói rõ , Minh Nguyệt tất nhiên sẽ không tiếp dây dưa

Cái gì gọi là lấy lui làm tiến , Lê Duyệt giả trang đủ đau khổ vì tình rồi , lại rơi vài giọt nước mắt nữa là có thể đi COS nữ chủ trong kim kịch Quỳnh Dao rồi !

Cô biết Lạc Thiếu Thừa đang giả trang người tốt lương thiện sẽ không trắng trợn nhấn tâm cự tuyệt ! Quả nhiên :

nói nhỏ Bạch Y Ngự Phong : aiz , người đa tâm Vậy , người đến Hàn Yên Thúy Cốc trước , ta lập tức tới ngay .

48. Chương 48: 4p Phong Vân Lục (ghi Chép Phong Vân Của 4p) (Phiên Bản Ái Muội)

Lạc Thiếu Thừa vừa trả lời xong thì lập tức hối hận. Anh vừa rồi nhìn trong danh sách bạn tốt, phát hiện Ngổn Ngang Trong Gió và Mặc Vũ Lưu Thương đều online, thì biết ngay Tiểu Phong - tên kia nhất định là đang thử nghiệm chạy song song hai tài khoản trên máy tính mà cậu ta tự xưng là được lắp ráp tốt nhất trên thị trường rồi. Lúc này, việc làm chính xác phải là M Tiểu Phong, bảo cậu ta logout Mặc Vũ Lưu Thương, để mình đăng nhập vào, ôm cây đợi Nguyệt! Mà không phải đáp ứng Hoang Thành Minh Nguyệt, mang cô ấy đi thăng cấp.

Mặc dù cho tới nay biểu hiện của cô cũng không có chỗ nào để bắt bẻ, được coi là đồ đệ tương đối xuất sắc siêu cấp tốt để mang theo. Nếu mình thật lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, cô nếu như chia cấp bậc trong Miếu Hòa Thượng, về sau cô hoàn toàn có thể một mình đảm nhiệm vị trí chủ lực, nhưng mình, chính là. Tiềm thức không muốn có quá nhiều quan hệ. Cẩn giác, có một chút lo lắng.

nói nhỏ Hoang Thành Minh Nguyệt: sư phụ, đồ nhi đến.

Chỉ là suy nghĩ nhiều như vậy cũng không ích lợi gì, nếu người cũng đã tới, vậy tùy cơ ứng biến thôi. Nhìn theo ánh sáng lấp lánh của phù Thuần Di xuất hiện ở cửa vào Hàn Yên Thúy Cốc thấy bóng dáng màu đen xinh đẹp nhanh nhẹn xuất hiện, Lạc Thiếu Thừa kéo nhẹ khóe miệng, gõ chữ:

nói nhỏ Bạch Y Ngự Phong: ta muốn thu thập Chuỗi Ngọc Thất Sắc, vốn nghĩ người đi theo làm nhiệm vụ này không có nhiều kinh nghiệm bằng đi di chỉ Khánh Quốc cùng bọn Tịch Mịch đánh quái, nhưng nếu người đã nói như vậy, ta cũng thuận tiện mang theo người.

Bạch Y Ngự Phong nha, chính là khắp nơi đều phải làm sự phụ tốt cho đồ đệ. Lạc Thiếu Thừa tìm kiếm tất cả nhiệm vụ chưa hoàn thành, chỉ thấy nhiệm vụ tương đối BT, là có thể dùng để lấy có tốt nhất.

Chuỗi Ngọc Thất Sắc?

Lê Duyệt thấy vậy thật không hiểu mà cười, không nên trách cô không có lòng đồng tình, nhiệm vụ này trước kia Cửu Lê Nguyệt Lạc đã từng nhận rồi, cô chơi game đã nhiều năm, cũng coi là cẩn thận tìm kiếm,

suy luận giải đồ cũng coi như là cấp bậc cao thủ được rồi, nhưng bảy khối Ngọc thì có hai khối chính là thu thập không giống, trên diễn đàn cũng không có chiến lược hướng dẫn hoàn thành nhiệm vụ này, phía công ty lại nói quá trừu tượng, cái gì mà lấy Ngũ Hành Bát Quái làm căn cứ. Hơn nữa nhiệm vụ này lại biến thái, khối ngọc thu thập được lại bị khóa ID , cô muốn thu mua giá cao từ người khác cũng không được, làm cho cô phát điên, thiếu chút nữa thì treo giải thưởng giá cao ở trên thế giới để tìm nhà phong thủy, thầy tướng số giải mật thay.

Trên diễn đàn không có chiến lược hướng dẫn hoàn thành nhiệm vụ này nhưng thật ra cũng là bình thường, có thể nhận nhiệm vụ này vốn chỉ có ba chức nghiệp: Kiểm Khách, Dược Sư, Đạo Sĩ, hơn nữa cấp bậc yêu cầu tương đối cao. Chuỗi ngọc bị phá lúc trăng lưỡi liềm đầu tháng, bảy khối mảnh vụn của Chuỗi Ngọc nếu tới trăng lưỡi liềm cuối tháng vẫn không thể thu thập đủ, pháp khí sẽ mất đi lực gia trì mà vỡ vụn. Nói cách khác, đã nhận nhiệm vụ này thì người chơi phải tìm đủ tất cả mảnh vụn trong vòng nửa tháng trong thời gian của trò chơi, thiếu một khối đều là kiểm củi ba năm thiêu một giờ. Lê Duyệt chính là không tìm được hai khối Ngọc cuối cùng mà thất bại trong gang tấc.

Lúc ấy cô cũng tò mò, không biết người đứng đầu trong tiên mà danh xưng là Bạch Y Ngự Phong có thể tìm được tất cả mảnh vụn hay không. Đáng tiếc khi đó lại không quen biết anh ta, chỉ có thể YY. Hiện nay rốt cuộc biết được thì ra anh ta cũng bị làm khó, lấy cấp bậc của anh ta nhiệm vụ Chuỗi Ngọc Thất Sắc sớm có thể nhận được nhưng đến hôm nay vẫn chưa hoàn thành.

Lại nói, Hàn Yên Thúy Cốc xác thực là nơi có mảnh vụn màu xanh lục, lúc trước mình còn thiếu màu xanh lục và màu cam, mình ban đầu gần như trải nền ở trong cốc này tìm kiếm liên tục mà vẫn không thu hoạch được gì, hôm nay anh ta tới đây, là tìm vận may hay là có tin tức tình báo? Cũng không biết anh ta thu thập được mấy khối rồi.

Đang lúc Hoang Thành Minh Nguyệt theo Bạch Y Ngự Phong ở đường mòn dây leo xanh biếc trong cốc âm u vòng vo ba lượt, đánh Thụ Yêu, bổ sung thêm một đồng lam được, điểm kinh nghiệm của cô lại đi nhiều thêm một đoạn lớn thì một đoàn Hắc Vân (mây đen) bỗng bành bay tới. Mạnh mẽ làm cho tiên cảnh xanh mướt trở thành nơi âm u cây khô cành gãy

4P Phong vân Lục Ngoại truyện (phiên bản ái muội không tưởng) (phần đầu)

4P đại học C và những vật hy sinh khác cùng nhau biểu diễn.

Dưới đây là tác phẩm tâm huyết tốn nửa kỳ nghỉ hè của Sơ Du MM ghi lại chuyện xưa xảy ra.

(từ đây trở xuống là kịch bản đại khái, MM thân là hủ nữ vả lại không phải xuất thân từ hệ tiếng Trung, rủi ro cảm thấy kịch tình cầu huyết, dùng từ không thích đáng mong rằng tha thứ; nội dung trong sáng mập mờ có chút hủ, người có tư tưởng chính trực không phải là BG không nên xem:)

Nhìn chung thiên hạ, lấy thực lực Ngụy Khánh là nước mạnh nhất trong hai nước, sản vật giàu có, binh nhiều, dân mạnh. Hai rồng tranh nhau, đánh nhau cũng đã hơn mấy chục năm, trong lúc đó có cả thắng lẫn bại, trước mắt vẫn đang ở trạng thái giằng co.

Đương Kim Hoàng Đế Khánh Quốc - Hàn Dịch, tư chất bình thường, may mắn nhờ đời cha lưu lại bao che: bên ngoài có hộ quốc Đô Đốc —— Dịch Dương võ nghệ xuất chúng tinh thông binh pháp trấn thủ biên quan vững như thành đồng, bên trong có Thượng Thư —— Dương Thừa Duệ là người thanh liêm cương trực công chính chính lý triều cương, thủ lĩnh Tư Tế Khánh Quốc—— Lê Duyệt càng thêm tài hoa hơn người tiếng tăm lan khắp kinh đô, có dịp năng xem tinh tượng vào đêm tránh nạn tăng phúc.

Ngụy Đế —— Doãn Phong mặc dù bất cần đời lưu luyến bụi hoa lại có tài trí tuyệt đỉnh, sau khi đăng cơ Thiếu Đế liền quyết đoán đem triều đình và dân chúng đổi mới hoàn toàn, bề tôi đắc lực Thanh Viễn Hầu —— Nhiếp Hiên, là kia huynh đệ tình thâm chơi thân từ nhỏ, là kỳ nhân văn võ song toàn thông minh phi phạm bày trận bát quái thường có đột phá mới mở đầu cho người xưa....

Nhìn sơ qua, trận long hổ đấu tam không thể phân ra thắng bại, có lúc hai biên cảnh tranh chấp, nhưng chiến tranh trên quy mô lớn lại chưa từng xảy ra.

Nhưng, nước lặn cũng có gợn sóng nhỏ, tại đây đang bày tỏ sự bình thản yên tĩnh, kì thực có một cổ gợn sóng lớn đang từ từ tạo thành

Mùa xuân năm Khánh Lịch 213, hộ quốc Đô Đốc- Địch Dương đánh bại tộc Khuẩn Nhung tại Phát Xuyên Nguyên, tiến cung tăng thêm chức vị, hoàng cung mở đại diện thịnh yến ba ngày. Sau có vị cự thần tụ tập đầy đủ dâng tấu, nói” Các triều đại thế gia từ cổ chí kim, người nào cũng đều nhất định an cư một nơi không cầu tiến thủ. Lấy bốn quốc (nước mình) nghỉ ngơi lấy lại sức đã hơn nhiều mà Thiếu Đế Ngụy Quốc hiện nay lên ngôi chưa được mười năm, tuổi trẻ khinh cuồng căn cơ chưa ổn, lực tấn công của Ngụy quốc nhất định yếu. Chính lúc này Khánh Đế Long Tâm tâm tình đang hết sức vui mừng, ngự bút vung lên ban xuống lệnh xuất binh chinh phạt, thăng cho Địch Dương lên chức Bình Mã Đại Nguyên Soái thống lĩnh tam quân, lãnh bốn mươi vạn binh tiến sát Ngụy Quốc. Lại có thái giám bên trong góp lời, Địch Dương là người kiệt ngạo bất tuân (cương quyết, bướng bỉnh), bây giờ lại lập chiến công, giao cho toàn bộ thành họa lớn công cao chấn chủ. Khánh Đế nghe vậy liền bổ nhiệm Ngự Cảnh Vương - Lạc Thiếu Thừa làm giám quân.

Mỗi lần nhắc tới Lạc Thiếu Thừa, cự thần trong triều luôn luôn bị thương than thở, thiếu niên kia khi còn bé là kinh tài tuyệt đỉnh hơn hẳn người thường, mà hiện nay Trong kinh thành bắt học võ thuật, nơi con cháu quan to sa đọa tụ tập tuyệt không thiếu được thân ảnh của hắn. Ngự cảnh Vương không tư tưởng tiến tới lấy cuộc đời ngắn ngủi tận hưởng lạc thú trước mắt làm tín ngưỡng, Hoàng Thái Hậu là tổ mẫu liên tục giáo huấn, vẫn làm theo ý mình không biết hối cải.

Lúc này Khánh Đế ra lệnh cho hắn đảm đương chức giám quân, thứ nhất mặc dù tác phong của Lạc Thiếu Thừa hoang đường nhưng thân phận lại thật cao quý - là kìa huynh đệ khác họ với Hoàng Đế, Thái hậu liên tục dặn dò huyết tính nam nhi thừa dịp lúc niên thiếu kiến công lập nghiệp, binh quyền giữ trong tay dòng họ Hoàng thất dù sao cũng tốt hơn người ngoài; thứ hai cuộc đời chinh chiến biên quan có quá nhiều nhân tố nguy hiểm trí mạng. Khánh Đế vẫn còn nhớ đã từng cố kỵ tài mạo của Lạc Vương khi còn bé, cho dù đã qua nhiều năm nhưng nghĩ lại lòng kia vẫn còn sợ hãi, vừa lúc có cơ hội thử dò xét, nếu mượn đao giết người không được, cũng có thể thăm dò người kia có phải đại trí giả ngu (người có tài nhưng về ngoài đàn độn) cố làm ra vẻ phóng túng kì thực thông minh nhanh trí. Thứ ba là một hòn đá hạ hai com chim, nếu chiến quả (kết quả trận chiến) không tốt, có thể giáng chức tước của Địch Dương và Lạc Thiếu Thừa, một việc diệt trừ hai đại uy hiếp.

Khánh Đế tự cho là tính hết mưu lế, nhưng chưa từng nghĩ nửa tháng sau, bên trong Tuyền Cơ Các nơi Hoàng Thành chí cao, Tư Tế Lê Duyệt sau một cuộc Tinh Thiêm Chi Vũ (nhảy vũ bói toán tinh tượng) làm cho số mạng của rất nhiều người bị đổi trắng thay đen được đẩy trở về quỹ đạo nên có....

Đại quân trùng trùng điệp điệp xuất chinh, trên đường Lạc Thiếu Thừa lấy du lịch tên sông, đường đi cực khổ cần nghỉ ngơi, tình trạng cơ thể không tốt, rất nhiều cố làm trì hoãn hành trình, còn thường lấy lý do bệnh cũ đêm khuya bị mộng du để quấy rầy Địch Dương, khiến cho oa hỏa (nén giận) không dứt. Trải qua nửa tháng, cuối cùng tới biên tắc (chốt hiểm yếu ở vùng biên cương). Sa mạc rộng lớn Cô Yên Trục, Lạc tiểu vương gia từ nhỏ ăn sung mặc sướng da mìn thịt mềm sao có khả năng chịu được điều kiện cuộc sống tương sĩ trấn thủ biên cương đơn điệu tịch mịch gian khổ khác thường này. Suốt ngày trong quân đội chơi nổi đóa, kéo người đánh bạc uống rượu. Địch Dương kỷ luật nghiêm thường ngày ít nói vốn đầu không lại Lạc vương gia cãi bướng, cuối cùng không thể nhịn được nữa, nhắm mắt làm ngơ, không hề để ý tới người nọ nữa.

Bởi vì Lạc Thiếu Thừa liên tục trì hoãn, tới khi chiến sự rồi cuộc khai hỏa thì binh chủ lực của Ngụy Quốc cung đã ở biên tắc, Thiếu Đế Ngụy Quốc kiệt lực phản bác, kiên trì ngự giá thân chinh cũng phong Nhiếp Hiền làm soái, thống lĩnh binh quyền, làm bạn bên cạnh đế vương.

Hai bên đấu tranh trực diện, cách tường thành cao vút, Ngự cảnh Vương Lạc Thiếu Thừa, Ngụy Đế Doãn Phong, Thanh Viễn Hầu Nhiếp Hiền, Hộ Quốc Đô Đốc Địch Dương bốn người rồi cuộc lần đầu gặp nhau.

(ở giữa tình lược ngàn chữ miêu tả chiến trường đẫm máu như thế nào, Địch Dương kiêu dũng thiện chiến như thế nào, Nhiếp Hiền bày trận xuất thần nhập hóa như thế nào, Lạc Thiếu Thừa lời chân xấu mặt như thế nào)

Chiến sự giằng co, hai bên hạ trại nghỉ ngơi và hồi phục trong biên giới của mình.

Vào đêm, thói quen mộng du từ trước đến giờ của Lạc vương gia bắt đầu lại tay cầm ly rượu lắc lư chung quanh doanh trướng. Bình khí sắc bén chiếu rọi Cô Nguyệt, có tiếng vang vô cùng nhỏ bé vang lên rồi xung quanh tiếp tục yên tĩnh. Lạc Thiếu Thừa đổ hết nửa ly rượu trong tay, mắt hồ ly híp lại, mở ra truyền thư vừa lấy được trong tay từ Phi Ứng: “Trăng lưỡi liềm đầu tháng, khiêu vũ Hoàng Thành đã xong.” Nhìn nét mực hiện lên bóng hình xinh đẹp Tuyết Ý không nhiễm bụi trần thế trong lòng

Hôm sau, vốn là tình thế thật tốt với Khách Quốc, lại bởi vì Lạc tiểu vương gia hành sự lỗ mãng mà nghịch chuyển, bản thân Lạc Thiếu Thừa cũng bị tướng sĩ Ngụy Quốc bao vây tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc. Địch Dương mặc dù không ưa Lạc Thiếu Thừa, nhưng không thể vứt bỏ Vương Gia không để ý, nếu để người trong hoàng tộc biết được, không tránh được chụp mũ trên đầu chính mình, biết rõ mình ở vị trí nguy hiểm, Địch Dương chỉ đành phải xả thân xông vào nguy hiểm cứu người trước. Địch Dương vì cứu Lạc Thiếu Thừa nên bị trúng vài dao, nhưng cuối cùng lại bắn tên trúng Nhiếp Hiên.

Hai bên đại tướng đồng thời bị thương nặng hôn mê tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, chỉ đành phải vội vàng thu binh, sau, án binh bất động.

Doãn Phong địa vị cao quý Chân Long Chí Tôn, lại bị cha mẹ sớm quên, không thể hưởng thân tình như người thường, trong cung hơn ngàn phi tần xinh đẹp thùy mị lại khó khăn bày thật lòng, còn không bằng vợ chồng nghèo ân ái, chỉ có Nhiếp Hiên từ nhỏ cùng nhau lớn lên giúp đỡ lẫn nhau như tình anh em ruột Mất thấy người tri tâm duy nhất bên cạnh đang hấp hối sắp chết, bi thống khó đề nén, hạ mình ngày đêm chờ đợi ở bên

Lạc Thiếu Thừa mất thấy rường cột nước nhà anh dũng Địch Dương bởi vì mình duyên cớ sẽ không trị, nếu không phải là mình ra sức ngăn trở, tướng sĩ trong quân tức giận hận không thể đem chính mình loan đao mà chém chết, không khỏi nắm chặt Tuyết Ngọc Lưu Ly trong tay, nhắm mắt trầm tư

49. Chương 49: 4p Phong Vân Lục (Phần Cuối)

Lạc Thiếu Thừa nhìn tướng sĩ biên quan đang xúc động, suy nghĩ trong lòng cũng phức tạp:

Theo quân hơn nửa tháng, không thể không cảm khái Địch Dương có cách dụng binh, quân kỷ nghiêm minh, trên dưới tướng sĩ trong quân đội đều một lòng, nhưng đối tượng bọn họ trung thành không phải là Hoàng Thượng, mà là. Nam nhân như vậy, bất kỳ luận ai ngồi trên vị trí tối cao kia cũng sẽ có điều kiêng kỵ thôi.

Nhiếp Hiên trúng tên, Địch Dương trọng thương, mặc dù quá trình quanh co mạo hiểm nhưng vẫn đang trong tầm kiểm soát theo kế hoạch của mình, nhưng mà quân đội không thể một ngày không có Nguyên Soái, bây giờ Địch Dương lại đang hấp hối sắp chết, Trăng lưỡi liềm đầu tháng, khiêu vũ Hoàng Thành đã xong. mỗ Lạc mỗ nhận được tin của Tư Tế đã nói như vậy, gia (tự xưng của người giàu/có quyền thời xưa) quyết định đánh cuộc một ván đến tột cùng là đúng hay sai.....

Lê Duyệt..... Cô bé năm đó ngồi ở dưới gốc cây lê cười ha ha dùng Tuyết Lê ném hài đồng bướng bỉnh là hần, giờ đã thành đại tư tế trong Hoàng Thành có năng lực siêu phàm nhưng bạc tình lãnh đạm, ít cười, dễ dàng đoạt tính mạng người khác từ cách xa ngàn dặm... Ở trong cung điện Cửu Trọng ăn thịt người đó, chúng ta rốt cuộc chiếm được cái gì, lại mất đi cái gì....

Khi Lạc Thiếu Thừa đêm không thể say giấc, thì lúc này dị tượng xảy ra.....

Có lẽ trời xanh không muốn cho phép tự ý cải mệnh Nhiếp Hiên và Địch Dương đang vì trọng thương mà hôn mê sắp cưỡi hạc về trời rồi, thì sau đó hai người lại cùng kỳ tích thức tỉnh , vậy mà.....

“Nơi này là nơi nào? Bản tướng quân sao lại không biết?”

“Người là ai?”

Ông trời ban cho hai nước Khánh Ngự một đại lễ nhưng lại có chút sai lầm, linh hồn hai bên chủ soái rời thân xác của mình lại nhập vào bên trong thân xác của đối phương.

Kết quả là, Địch Dương từ chủ trở thành thủ hạ của Doãn Phong, mà xưa nay luôn được Ngụy Đế ưu ái – Nhiếp Hiên tỉnh lại lại phải đối mặt với lòng phòng bị của Khánh Đế.

Sau hai bên đại tướng tìm mọi cách để linh hồn trở về thân xác cũ. Trong lúc đó, vì chuyện thân thể của Địch Dương và Nhiếp Hiên nên hai bên có bí mật gặp mặt nhau, lúc đầu hai người vừa thấy đối phương liền hận không thể đem đối phương huỷ đi nuốt vào bụng nhai thịt gặm xương, nhưng ngại vì đối phương đang chiếm thân xác của mình, sau này mình còn muốn trở lại dùng.... Chỉ đành phải kiềm chế xuống ngựa tay, hoà bình thương lượng. Địch Dương lo cho thể cục quốc gia lại hoài niệm quê hương, bị Nhiếp Hiên châm chọc: “Người trở về như thế này, sẽ bị đám thủ hạ tốt tự tay người huấn luyện ra bắn cho thành con nhím!”

Hoàn toàn bất đắc dĩ, bọn họ chỉ đành phải ở lại địch quốc, tuy nhiên đem hết khả năng thừa dịp này tạm thời gây hỗn loạn, ý đồ lợi dụng thân phận đặc biệt này phá hư cơ nghiệp quốc gia đối phương.

Nhưng mà Địch Dương trời sinh tính thiện lương ngay thẳng, đối mặt Ngụy Đế trong lúc chữa thương cần thận quan tâm săn sóc che chở, lại sau khi khỏi hẳn Đế Vương vẫn luôn trước sau như một tin tưởng giao quyền, trong lúc chữa thương Ngụy Đế lệnh cho tạm tháo chiến giáp cải trang thường phục, lại không có biện pháp làm nhưng không thấy bá tánh bình dân cực khổ cùng với bọn tham quan cầu kết làm việc xấu.... Kết quả liên tiếp lập chiến công, giúp triều đình thanh trừ những con sâu làm rầu nồi canh, làm cho giang sơn Ngụy Đế càng thêm kiên cố, địa vị trong lòng dân chúng ngày càng cao....(Sau Địch Dương mới biết thật ra thì Doãn Phong đã sớm phát hiện hắn không giống Nhiếp Hiên, nhưng lòng yêu người người tài không giảm, cảm thấy Ngụy Đế Doãn Phong vẫn có thể xem là một đời minh chủ hiền quân.....)

Nhiếp Hiên âm mưu tính toán cũng không dễ thực hiện. Không nói Khánh Đế đã sớm sinh lòng đề phòng với Địch Dương, quan lại trong triều cũng vì ghen ghét mà nhiều lần gièm pha, mỗi lần có chuyện nhỏ cũng mưu toan kéo hắn xuống ngựa, mà Lạc Thiếu Vương Gia bụng dạ cực sâu, lòng dạ khó lường cùng với cao nhân sau lưng Vương Gia cũng không thể không phòng

Trời xui đất khiến cơ duyên trên người, vì tìm cách tự vệ, Nhiếp Hiên không thể không hợp tác với Lạc Thiếu Thừa cùng nhau chống lại Khánh Đế. Trong lúc hai bên lui tới rất thật, lại phát hiện chí hướng và hứng thú giống nhau, dần dần trở thành tri kỷ....

(trong lúc này xảy ra một lần Ô Long: một lần nào đó Nhiếp Hiên đi thanh lâu nhận tình báo, trùng hợp Lạc Thiếu Thừa tình mắt phát hiện ra tai mắt của Hoàng Đế lúc này trốn tránh đã là không kịp, thủ hạ ma ma nhanh nhẹn đem hai người kéo đi giả trang thành nữ tử thanh lâu, tránh khỏi lục soát.... Không ngờ rằng mỹ mạo Lạc Thiếu Thừa lại đứng đầu bảng.....)

Sau trải qua Lạc Thiếu Thừa, Nhiếp Hiên liên thủ dốc sức, Thiên Hữu Châu Long, cuối cùng Ngự Cảnh Vương Lạc Thiếu Thừa bức vua thoái vị thành công, năm Khánh quốc thứ 23

lên ngôi Đế Vương, Lê Duyệt được thụ phong là Nguyệt Hậu, quốc hiệu Cảnh Xương.

Hai đại tướng lập chí huỷ diệt quốc gia đối phương, nhưng việc đời khó đoán, ngược lại làm cho càng phát triển thịnh vượng, Đế Vương thay đổi, thỉnh thoảng lại gây ra một chuyện cười.Về phần linh hồn hai đại tướng cuối cùng là có thể trở về hay không, chính sử không ghi lại, dã sử mâu thuẫn.....

(hết kịch)

50. Chương 50: Ngoại Truyện - Bài Phỏng Vấn Sau Khi Đọc Kiệt Tác Của Sơ Du

Sau khi Trịnh Sơ Du hoàn thành cốt truyện, quần chúng mãnh liệt yêu cầu đem bản thảo cho 4P đăng và những vật hy sinh trong truyện cùng với các bạn học trong đồng minh hủ nữ thưởng thức, cũng thu thập ý

kiến của mọi người. Dưới đây là cảm giác của mọi sau khi xem xong kiệt tác của Sơ Du:

1

Lê Duyệt mỉm cười nói nhưng giọng nói lại mang theo uy hiếp: “Sơ Du ah, cậu nói tớ đây đến tốt cùng có phải là nữ chủ hay không đây? Hay là vật hy sinh giữa Hồ Ly và Nhiếp Hiên đây?”

Trịnh Sơ Du vội lau mồ hôi giải thích: “Cái này. Chính là cái gọi là hủ cũng phải có khí tiết, khích lệ thăng không khích lệ sai lệch ah! Duyệt Duyệt cậu đừng hiểu lầm, nếu biết trước các cậu là một đôi, cái đó, lần này tớ viết là hai anh em tốt, hai anh em tốt.”

Lê Duyệt cười lạnh, ““ vậy cậu bỏ ngay đoạn Hồ Ly và Nhiếp Hiên nghỉ đêm thanh lâu đi!”

“Bọn họ là trong sạch. Chỉ là lúc quan binh tới lục soát, cho nên bắt buộc phải đắp cùng một chăn. Hai nam nhân ngủ cùng một giường lớn lại không thể có chuyện gì, không có xảy ra cái gì. Duyệt Duyệt, cậu phải có lòng tin đối với nam nhân nhà mình.” Trịnh Sơ Du chột dạ đáp lại.

Lê Duyệt từng bước từng bước mà ép sát không nhượng bộ, “Không có thương lượng, cậu nếu không bỏ, vậy thì đổi thành Tiền Tần nhà cậu và Nhiếp Hiên ngồi xổm một chỗ đi.”

Trịnh đại tiểu thư suy nghĩ một chút nói, “Vậy. Vậy hay là bỏ thì tốt hơn.”

2

Dương Thừa Duệ nhờ Lê Duyệt hỏi: “Tại sao anh chỉ có một tên? Điển hình là người qua đường Giáp.”

Trịnh Sơ Du nhờ Lê Duyệt trả lời: “Kỳ nghỉ hè trước, anh trai Tiểu Duyệt giúp chúng ta mang hành lý, cảm thấy anh trai là người tốt, nhưng không biết viết như thế nào, nên.” Nên cho hình tượng nghiêm mặt, tóm lại.

3

Lạc Thiếu Thừa bảo Tiền Tần: “Cầm thú, quản cho tốt cô gái của cậu, bảo cô ấy ít viết một chút có được hay không.”

Cho anh giả gái, còn miêu tả thành. Làm anh nhớ tới kinh nghiệm đã cố gắng quên đi khi còn bé, cô gái này nếu không phải là bạn gái Tiền Tần, anh nhất định xâm nhập máy tính của cô, khiến những bản WORD rách nát kia đi gặp quỷ đi!

Qua một lúc lâu Tiền Tần trả lời: “Cô ấy nói Cửu Nguyệt đã bắt cô ấy bỏ đi rồi.”

Lạc Thiếu Thừa mặt ngoài bình tĩnh, trong lòng lại vui vẻ, Tiểu Duyệt thật là hiểu rõ suy nghĩ trong lòng anh.

4

Doãn Phong có lời: “Rõ ràng tiểu Lạc và tiểu Hiên mới là cùng nhau lớn lên, trong truyện này lại nói tớ và tiểu Hiên trộn cùng một chỗ, còn mập mờ. Tôi nói mỹ nữ, thật ra thì chỉ có MM phong cách xuất chúng đang hấp hối thì tôi mới có thể thương tiếc rơi lệ.... Về phần tiểu Hiên, tôi không phản đối cậu ta chết sớm sớm siêu sinh”

Trịnh Sơ Du đang hẹn hò với Tiền Tần, lần thứ N lấy điện thoại di động ra chụp ảnh chung với Doãn Phong xong, âm thanh mềm mại ngọt ngào kiên nhẫn trả lời: “Cái này sao.... Người nào không biết Tiểu Phong anh đối với nữ sinh nào cũng ôn nhu quan tâm chăm sóc tốt vô cùng, em viết như vậy chỉ đơn thuần tăng thêm chút nghệ thuật Còn Hiên thiếu, mặc dù anh không giống Lạc thiếu từ khi sinh ra đã ở cùng một chỗ với anh, nhưng Từ tiểu học các anh cũng đã học chung một khu đấy thôi Đó cũng coi là có chút không sai ~ ha ha ha a, em hiểu các anh tình nghĩa sâu nặng”

Doãn Phong khai thông thất bại, bởi vì hoa đào kia đặc biệt, sợ Tiền Tần hiểu lầm anh quyến rũ kia lão bà của cậu ra, liền im lặng rời đi.

5.

Nhiếp Hiên nhìn văn xong, “Ah em thật có trí tưởng tượng, chỉ là đoạn văn này viết anh và Tiểu Thừa ở trong chốn cũng quá giả dối rồi, tình huống thật phải”

A a a a a JQ!! Tuyệt đối có JQ!!! “Nhiếp Hiên đại nhân, vậy tình huống chân thật là như thế nào, ngài mau nói cho em biết đi, em chân thành đại biểu cho toàn thể MM đồng minh hủ nữa đại học C chân thành cúi chào ngài” Huyết Lang Trịnh Sở Du sôi trào !

“A, cái này A, quên, anh phải đi tới đại học A ngay bây giờ để tham gia đại hội XX, gặp lại sau!” Nhiếp Hiên ưu nhã đứng dậy rời đi, Sở Du yên lặng rơi lệ, “Hiên SAMA, ngài thật đúng là người bạn rộng rãi ah....”

6.

Đối với Dịch Dương, phỏng vấn bởi vì người trong cuộc cự tuyệt khai thông mà mắc cạn.

7.

Hàn Dịch không biết từ nơi nào đọc được văn (chính là kiệt tác của Sở Du ở phần ngoại truyện chương trước) này, kho khăn tìm được Trịnh Sở Du, “vì sao nhân vật phản diện Khánh Dương trong văn lại là tên anh?”

“Để cho anh hưởng hết 3000 mỹ nhân trong hậu cung làm bạn, cầm y ngọc trước mắt, còn không được sao? Anh phải biết quang vinh ở trên cao lại có mỹ nhân ở bên là nguyện vọng mà biết bao nam nhân tha thiết mơ ước ah! Em đã giúp anh thực hiện, còn không thu anh một phân tiền!”

“Nhưng em viết anh bị giết chết rồi, hơn nữa nhân vật kia cũng không vẽ vang!” Hàn Dịch nhất quyết không tha.

“Nhân sinh tự cổ thùy vô tử (*), có thể sống được tiêu sái thoải mái đã là đủ rồi! Trong tác phẩm này người quá nhiều, giống như nhiều loại hoa làm hoa mắt người xem, một mình anh là nhân vật phản diện ngược lại vô cùng toả sáng làm cho người ta khắc sâu ấn tượng! Hoàng thượng đại nhân!” Sở Du trả lời đúng lý hợp tình, Hàn Dịch còn muốn nói điều gì, Trịnh Sở Du đã chạy tới phía sau Tiền Tần, để cho anh ngăn lại, mình thì ngồi xuống bóc nho. Hừ hừ, Hội trưởng mất kính! Em đã vẽ bức tranh kế hoạch hoá gia đình tốt như vậy, anh thế nhưng một lần ném trở lại, lần thứ hai còn làm mất!! Thật là quá đáng!! Thù này không báo uống công em là Du nữ vương!!

(*) Nhân sinh tự cổ vô tử (Xưa nay hỏi có ai chưa chết) trích 1 câu trong bài thơ Quá Linh Đình Dương của Văn Thiển Tường:

Tân khổ tao phùng khởi nhứt kinh,

Can qua liêu lạc tứ châu linh.

Sơn hà phá toán phong phiêu nhứt,

Thân thế phù trầm vũ đả bình.

Hoàng Khủng than đầu thuyết hoàng khủng,

Linh Đình dương lý thán linh đình.

Nhân sinh tự cổ thùy vô tử,

Lưu thủ đan tâm chiếu hân thanh.

Dịch thơ: Qua biển Lênh Đênh

Cay đắng do từ một sách kinh

Bốn năm quanh quẽ cảnh đao binh

Bông tung gió: vỡ tan sông núi

Gió đập bèo: chìm nổi kiếp mình

Ghềnh Sợ Hãi kể niềm sợ hãi

Biển Lênh Đênh than nỗi lênh đênh

Xưa nay hỏi có ai không chết

Hãy để lòng son chiếu sử xanh

(nguồn:wikipedia)

8

Thành viên 1 của đồng minh hủ nữ đại học C: tiểu Hiên và Dương tráo đổi thân thể!! Vậy khi bọn họ tắm thay quần áo đều có thể nhìn đến đối phươngA a a ~ ~ ~ Thật làm người ta Y Y ah~ ~

Thành viên 2: bọn họ cuối cùng rốt cuộc có đổi trở lại không? Ách.... Người nào trên người nào dưới đây?

Thành viên 3: lại nói, văn này rốt cuộc có bao nhiêu CP? Tiểu Phong và tiểu Hiên là một đôi thanhmai trúc mã, tiểu HIên và tiêu Lạc là một đôi cảm dỗ trên đùa, tiểu HIên và Dương dương là đôi yêu hận đan xen, Dương Dương và tiểu Phong là đôi quân thần hiểu nhau....

Cuối cùng

Đồng minh hủ nữ nhất trí yêu cầu Trịnh Sở Du vượt qua tất cả khó khăn gian khổ, thay đổi là không thể không có, viết lại 4P Phong Vân Lục thành xuyên không đam mỹ văn cao cấp hơn H NP!!

————THE END————

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gia-heo-an-thit-ho-ly>